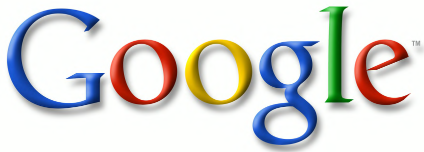
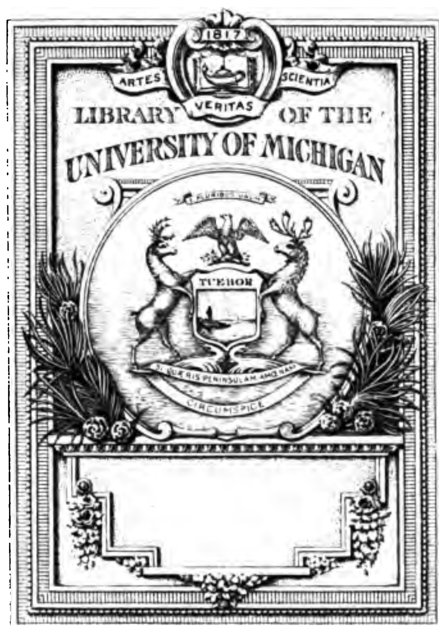

1817
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
CIRCUMSPICE

SCRIPTORES METRICI
GRAECI.

EDIDIT

R. WESTPHAL.

VOL. I.

HEPHAESTIONIS
DE METRIS ENCHIRIDION ET DE POEMATE LIBELLUS
CUM SCHOLIIS ET TRICHAE EPITOMIS,
ADJECTA PROCLI CHRESTOMATHIA GRAMMATICA.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXVI.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

HEPHAESTIONIS ALEXANDRINI

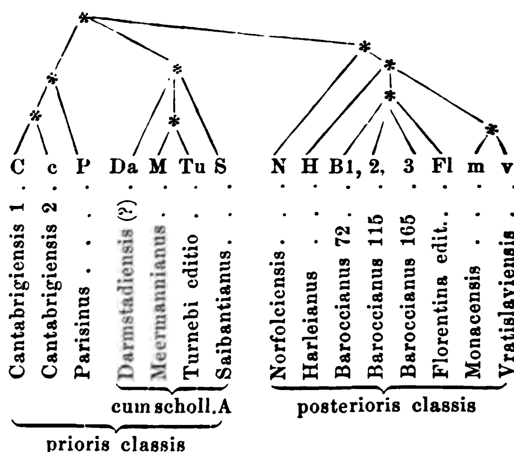
DE METRIS ENCHIRIDION ET DE POEMATE LIBELLUS

CUM

SCHOLIIS.

Inter Hephaestionei enchiridii exempla optimae auctoritatis sunt tres libri manuscripti: primus Cantabrigiensis [*C*] qui in Caiio-Gonvilliensis collegii bibliotheca servatur, secundus Cantabrigiensis alter [*c*] e I. Mori copiis in publicam Cantabrigiensium bibliothecam illatus, tertius unus ex multis Parisinis quem cum Th. Gaisfordio littera *P* signavimus. Quorum priores duo ubivis fere inter se consentientes videmus, quamquam de paucis tantum libri c lectionibus Bentleii cura qui eum inspexit certiores facti sumus; at vero etiam Parisinum, licet nonnumquam distet lectione, ex eodem fonte cum illis derivatum esse pro certo affirmari potest. Subsequuntur libri tres vel potius quatuor qui inprimis eo consentiunt ut scholiorum veterum congeriem, omissam eam in reliquis, exhibeant: liber nunc ut videtur deperditus ad cuius fidem Turnebianum exemplum Parisiis anno 1553 editum est [*Tu*], duo Oxonienses Bodleianae bibliothecae, alter olim Saibantianus [*S*], alter Meermannianus a Gaisfordio littera E signatus, in quo quae a prima manu scripta leguntur, signo *M*, quae ad marginem adscripta sive lineis suprascripta sunt (fluxerunt autem haec ex inferioris classis libro) signo *M2* notavimus; quibus accedit liber Darmstadiensis ex quo

perpauca a Bastio delibata sunt, nam huic quoque egregia illa veterum scholiorum collectio, quam ab altera scholiorum collectione littera A distinximus, adiecta est. In ipsius autem Hephaestionis verbis tradendis mirum quantum libri Tu et M a Saibantiano aliquantum discrepantes conspirent, omnes autem tres (nam de Darmstadiensi nos non possumus iudicare) satis bonae notae libri habendi atque cum Cantabrigiensibus et Parisino in priorem eamque meliorem Hephaestionis librorum classem referendi sunt. Accedit enim inferior classis deductorum ex uno exemplo cuius librarius in genuinis prototypi verbis describendis pessima negligentia versatus est, nisi quod in extremo enchiridio et in libello de poematis rem accuratius tractavit. Cuius exempli multa apographa propagata sunt: liber Norfolciensis bibliothecae reg. soc. Londin. [*N*]; Harleianus musei Britannici [*H*]; Barocciani tres Bodleianae bibliothecae *B*72, *B*115, *B*165 qui ubi idem legunt sola littera [*B*], omissis numeris, signati sunt; libri Monacensis et Vratislaviensis aut alter ex altero, aut uterque ex eodem tertio in quo capitum ordo turpissime turbatus legebatur descriptus. Nec vero hoc in numero omittendus est ad quem editio princeps Iuntina Florentiae anno 1526 expressa est liber *Fl*, quem quasi totius huius gregis ducem interdum hoc signo [*Fl*...] pro aliis eiusdem familiae libris communis lectionis testem fecimus. In universum autem quomodo scripta exempla principesque editiones conspirent lectione distent, commode lectori hoc stemmate proponetur:

Haec de codicibus de quorum lectione quae cognita habemus, ea Thomae Gaisfordio qui Hephaestionea cum Scholiis bis edidit debemus. Nos novam eamque in Germania primam editionem parantes potissimum id egimus ut commodior ea quam Gaisfordianis ad Hephaestionis et scholiographorum doctrinam aditus patefieret, in qua re fore ut haud male nos de lectoribus meruerimus rei metricae studiosis speramus. Iisdem autem subsidiis quibus Gaisfordius*) adiuti fa-

---

*) In indice librorum quorum ope editionem suam confecerit Gaisfordius praeter eos quos supra diximus, etiam hos offert:

„*D.* Editio Turnebiana cum ms. collata quam in Vanno critica laudat D'Orvillius. Huius usum mihi obtulit vir doctissimus C. Burneius.“ Huius libri lectiones omnino ut par erat omisimus.

„*Bentl.* Notulae quaedam ad marginem exemplaris Turnebiani adscriptae manu R. Bentleii in bibliotheca coll. SS.

cere non potuimus quin enchiridii scholiorumque lectiones centum fere locis a Gaisfordio discrepantes aut e libris eligendo aut coniectura divinando emendaremus; qui loci ne lector incertus esset quid novi editoris, quid Gaisfordii esset aliorumque criticorum, in adnotatione critica hoc modo a nobis indicati sunt ut exempli causa sic scriberemus: „*εἰς τόπον μακρᾶς*] *ἐ. τ. μακρὸν libb.Gaisf.*“ h. e. veterum librorum lectionem *εἰς τόπον μακρὸν* quae etiam Gaisfordiana est repudiantes, correximus scribendo *εἰς τόπον μακρᾶς*, vel sic: „*Ἑστία CcP, Ἱστία rell.Gaisf.*“ h. e. nos libros CcP secuti *Ἑστία* scripsimus pro eo quod in reliquis libris et apud Gaisfordium est *Ἱστία*.

Superest ut de scholiorum edendorum modo ac ratione pauca dicamus. In qua re Gaisfordius quidem hanc viam ingressus est, ut cum duplex sit scholiorum collectio, altera [A] librorum SMTu, altera [B] omnium fere librorum communis, posteriori B licet maximam partem nihil hac nisi prava Byzantinorum doctrina contineretur, amplissimos spatiosae chartae honores concederet, contra egregia prioris collectionis scholia tam minutis litteris quae vix optimorum oculorum acie dignosci possent expressa in tristes infimae paginae angustias relegaret. Sic illa velut in carcere inclusa detinentur, ex quo tamen saepissime huc illuc

---

Trin. Cant. adservatae. Harum descriptionem industriae debeo P. P. Dobraei.“

„*L. Hotchkis.* Hephaestionis enchiridii ex mss. omnibus Anglicanis emendatum et commentario illustratum, nondum tamen typis exscript[illegible]udio Leonardi Hotchkis.“

„*Tyrwhitt.* Not[illegible]dam manu Tyrwhitti ad margi nem exemplaris e[illegible] penes [illegible] B[illegible]rneium adscript[illegible]“

Ἡφαιστίων Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς ἔγραψεν ἐγχειρίδια περὶ μέτρων, καὶ μετρικὰ διάφορα, περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν, κωμικῶν ἀπορημάτων λύσεις, καὶ τῶν μέτρων τοὺς ποδισμούς, καὶ ἀλλὰ πλεῖστα. Suid.

Ἰστέον δὲ ὅτι πρῶτον ἐποίησε περὶ μέτρων μη̅ βιβλία. εἶθ' ὕστερον ἐπέτεμεν αὐτὰ εἰς ἕνδεκα· εἶτα πάλιν εἰς τρία· εἶτα πλέον εἰς ἓν τούτου τοῦ ἐγχειριδίου. Long. prol. § 10.

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ

p. 1 Gaisf. ed. 2.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

Α. ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Κεφ. α΄. Περὶ ποσότητος συλλαβῶν.

Βραχεῖά ἐστι συλλαβὴ[1] *ἡ ἔχουσα βραχὺ φωνῆεν, ἢ βραχυνόμενον, μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως, οὕτως ὡς μὴ εἶναι μεταξὺ τούτου τοῦ φωνήεντος καὶ τοῦ ἐν τῇ ἑξῆς συλλαβῇ σύμφωνα πλείονα ἑνὸς ἁπλοῦ, ἀλλ' ἤτοι ἕν, ἢ μηδὲ ἕν.*

Μακρά ἐστι συλλαβὴ[2] *ἡ ἔχουσα μακρὸν φωνῆεν, ἢ μηκυνόμενον, ἢ μίαν τῶν καλουμένων διφθόγγων, οὕτως ὡς ἑξῆς εἶναι σύμφωνον*[3] *ἤτοι τελικὸν* 2
αὐτῆς τῆς συλλαβῆς, ἢ τῆς ἑξῆς ἀρκτικόν, οἷον, θής, θώς, παῖς, ναῦς· εἰ δὲ μή, οὐκ εἰσὶν ἄντικρυς μακραί, ἀλλὰ κοιναί, ὡς ἑξῆς ῥηθήσεται. 3

Θέσει μακραὶ γίνονται,[4] *ὅταν βραχέος ὄντος ἢ βραχυνομένου φωνήεντος σύμφωνα πίπτῃ μεταξὺ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ τῆς ἑξῆς συλλαβῆς*[5] *φωνήεντος*

6 *τέλους* PCN scholl., *τέλει* Fl 8 *ἑνὸς ἁπλοῦ* om. N 11 *τῶν καλουμένων διφθόγγων* CPMTu, *διφθόγγων καλουμένων* N, *τὴν καλουμένην δίφθογγον* Fl 14 *θής, θώς*] *θῆς θῶς* B Fl *παῖς, ναῦς*] *καὶ ναῦς* CPM, *κᾶι ι. ναῦς* S, *παῖς καὶ ναῦς* TuM2, *ναῦς παῖς* FlB 16 *θέσει* CPSHBFl, *θέσει δὲ* Tu 18 *αὐτοῦ τε καὶ τοῦ τῆς ἑξῆς συλλαβῆς* HBFl, [illegible]
ἐν τῇ ἑξῆς συλλαβ[illegible]

πλείονα ἑνὸς ἁπλοῦ, ἢ ἓν διπλοῦν.[6] Γίνεται δὲ τοῦτο καὶ ἀεὶ ῥαδίως κατὰ πέντε τρόπους· ἤτοι γὰρ λήξει εἰς δύο σύμφωνα, οἷον

Τίρυνς, οὐδέ τι τεῖχος ἐπήρκεσε
Κἀκεῖνος ἐν σάλεσ(σ)ι (πολλοῖς) ἥμενος μάκαρς ἀνήρ.

καὶ Τιμοκρέοντος ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων,

Ὦι ξυμβουλεύειν χὲρς ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

καὶ Ἐμπεδοκλῆς,

Ἅλς ἐπάγη ῥιπῇσιν, ἐωσμένος ἠελίοιο (206)

ἢ ἐν τῇ ἑξῆς[7] ἐστι ταῦτα συλλαβῇ, οἷον

Ἕκτωρ δ' ἐν κλισίῃσιν

ἔνθα καὶ δεῖ[8] παρατηρεῖν μὴ τὸ μὲν πρότερον ἄφωνον ᾖ, τὸ δὲ δεύτερον ὑγρόν,[9] αἱ γὰρ τοιαῦται κοιναί, ὡς ἑξῆς εἰρήσεται· ἢ λήγει μὲν εἰς ἕν, ἔχει δὲ καὶ τὴν ἑξῆς ἀρχομένην ἀπὸ ἑτέρου, οἷον ἄλ-λος· ἢ εἰς διπλοῦν λήγει, οἷον, ἕξ· ἢ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ διπλοῦ ἀρχομένην, οἷον ἕ-ξω.

1 τὸ πλείονα ἑνὸς ἁπλοῦ διὰ τὰ διπλᾶ ἢ θέσει μακρά S, ἢ ἓν διπλοῦν om. CPSM 2 καὶ ἀεὶ ῥαδίως om. MTu, κατὰ πέντε τρόπους MTu, om. rell, κατὰ πέντε τρόπους καὶ ἀεὶ ῥαδίως Gaisf. λήξει CPSM, λήγει Fl.Gaisf. 4 Τίρυνς οὐδέ τι TuHN, Τ. καὶ οὐδέ τι CPM, Τ. καὶ οὐκέτι FlBM2. ἐπήρκεσε] ἐπήρκες FlB 5 κἀκεῖνος CTu, καὶ 'κεῖνος M, καὶ κεῖνος H BFl, σάλεσι κείμενος γρ. ἥμενος M2, cf. Apoll. Dysc. ed. Bekker in Wolfii et Buttmanni mus. antiq. stud. 1, 2, 333 αἱ διάλεκτοι ἀφαιροῦσι καὶ πλεονάζουσι· ἑορτὴ ὀρτή ... Ἀλλὰ καὶ Ἀλκμὰν α' μάκαρς ἐκεῖνός φησιν, et mox Δωριεῖς τῆνος ..., σπανίως διὰ τοῦ κ· καὶ κῆνος ἐν σάλεσιν πολλοῖς ἥμενος Ἀλκμάν. Pauw σάλεσσι. 6 Τιμοκρέοντος ἐκ τ. ἐπιγρ. CPSMTu, Τιμοκρέων ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν Fl 7 χὲρς M, χέρσ' TuP, χερσίν [illegible] σέος ἀπὸ ν. HBFl, σερσ' ἀποίνους N δὴ πάρα NH [illegible] άγη] ἐπά[illegible] P, ἐπάγει Fl. [illegible]σμένος M Tu, ἐωσμ[illegible] Gaisf. [illegible]0 ταῦτα om. Fl [illegible] ἀρχομένην ἀπὸ ἑ[illegible]ην ἑτέρο[illegible]

Κοινὴ γίνεται συλλαβὴ[10] *κατὰ τρόπους τρεῖς*[11]· *ἤτοι ὅταν μακρῷ φωνήεντι, ἢ μηκυνομένῳ, ἢ δι-* 6
φθόγγῳ ἐπιφέρηται φωνῆεν, οἷον

Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα (πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ)
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης (ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε.)

(*καὶ*)

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς (ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει.)[12] (Δ 109)

Ῥᾷον μὲν[13] *οὖν γίνεται ἡ τοιαύτη κοινή, εἴγε ἡ συλλαβὴ εἰς μέρος λόγου εἴη πεπερατωμένη, ὡς ἐν τοῖς προκειμένοις παραδείγμασι· σπανιώτερον δὲ ἐπὶ μέσης λέξεως. Οὐ μὴν ἀλλ' ὅμως εὑρίσκεται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἄλλοις μέτροις· ἐν μὲν ἰαμβικῷ, Αἰ-* 7
σχύλος ἐν Νιόβῃ

οἶστρος τοιαύτας[14] *παρθένους λοχεύεται*

καὶ Σοφοκλῆς 8

οὐδ' ἂν τοιαύτην γλῶσσαν

καὶ μὴν καὶ Ἀριστοφάνης

εἴπερ ποιήσω

ἐν δὲ ἰωνικῷ[15] *τῷ ἀπὸ μείζονος, Σωτάδου ἐξ Ἀδώνιδος τόδε,*

τίνα τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν θέλετ' ἐσακοῦσαι.

ἐν δὲ ἀντισπαστικῷ Ἀνακρέοντος,

ἤ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου[16].

2 ἢ μηκυνομένῳ CPM, ἢ διχρόνῳ μηκυνομένῳ FlTu 4 „Loca uncinis inclusa ignorant codices quidam“ Gaisf. 8 κοινὴ CPMTu, κοινὴ συλλαβὴ Fl. 9 λόγου εἴη] λ. ᾖ CPSM 12 ἐν τοῖς ἄλλοις μέτροις] ἐν τοῖς τριμέτροις C 14 ἴστρος τοιαύτας παρθένους CPSM, ἴστρος τοιαύτας παρθένου Prisc. 1, 562 P., οἶστρος τοιαύτης παρθένου MTuFl. 15 καὶ Σοφοκλῆς — 18 εἴπερ ποιήσω CcP, om. rell. 19 τῷ om. MTu, τὸ S 20 τόδε om M 23 ἤ κου Bergk [illegible] CPS, ἴκο[illegible] MTu, οἴκου NHBF

ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι σπανιώτερον, ὥστε τὸ τοῦ Ἀρχελάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ᾤετο ἐγχωρεῖν οὔτε εἰς ἔπος οὔτε εἰς ἐλεγείαν. Φησὶ γοῦν, 9

Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

Καὶ Παρθένιος δὲ ἐπικήδειον εἰς Ἀρχελαΐδα γράφων ἐλεγειακὸν τὸν τελευταῖον μόνον στίχον ἀντὶ ἐλεγείου ἰαμβικὸν ἐποίησεν, ἐν ᾧ τὸ ὄνομα ἐρεῖν ἔμελλεν,

Ἀμυσχρὸν οὔνομ' ἔσσετ' Ἀρχελαΐδος[17].

Διὰ τοῦτο καὶ παρ' Ὁμήρῳ συστέλλομεν τὴν

Πηνελέοιο[18] ἄνακτος. (Ξ 489)

Ῥίνθων μὲν γὰρ καὶ ἐν ἰάμβῳ ἐπισημασίας ἠξίωσε τὸ τοιοῦτον· ἐν γὰρ Ὀρέστῃ δράματί φησιν,

Ὡς σὲ Διόνυσος αὐτὸς ἐξώλη θείη· 10
Ἱππώνακτος τὸ μέτρον, οὐδέν μοι μέλει.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ

πάθη ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζόης.

Ὅμως μέντοι καὶ ἐν ἔπεσιν εὑρίσκεται, ὡς παρὰ 11
Θεοκρίτῳ

ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα

καὶ παρ' Ὁμήρῳ

1 ὥστε P, οὕτως ὥστε SM, οὕτως ὡς rell. 2 ὄνομα om. HBFl. 3 οὔτ' εἰς ἔπος οὔτ' ἐλεγείαν Tu. γοῦν ὁ Σοφοκλῆς MTu 4 γὰρ τὸ σύμμετρον C 5 γράφων] γράφει HBFl. 7 ἐρεῖν ἔμελεν P, εὑρεῖν ἔμελλεν N 10 συστέλλομεν τὴν] συστέλλεται τὴν μὲν N 11 Πηνελάοιο M1Tu 14 ὡς σὲ] ὅσε PS, ὅτε schol. S, ὁ Tu, ὅδε Fl Διώνυσος C, Διονύσιος schol. S . θείης Fl 15 Ἱππώνακτος κτλ. Choerobosc. in Theod. 553, Herod. ap. Valckenaer. ad Phoen. 1508. ἴθ' Ἱππώνακτος CcP, εἴθ' Ἱπ. TuM(?), εἶ δ' Ἱπ. Fl οὐ μοι TuFl μέλλοι vel μέλλει Fl 18 παρ[illegible]ίτῳ καὶ φησὶ libb. nonnulli 20 [illegible] ἐγεσθαι om. [illegible]

οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι, τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι (*N* 275).

καὶ παρ' Ἀνακρέοντι ἐν ἐλεγείαις

οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστως.

Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν τοιούτων

σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, (*Π* 235)

καὶ

ἔδμεναι οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν, (*κ* 243)

ἴσως διὰ τὸ φαντασίαν τινὰ παρέχειν τοῦ ἀπηρτίσθαι τὴν λέξιν ἐν τῷ χαμαί, ὡς μία ἡ χάμαὶ ἀκούεται· τῇ μέντοι γε νι διφθόγγῳ ἐὰν παρακολουθήσῃ τὸ τοιοῦτον, τελείως τραχὺς ὁ στίχος γίνεται, οἷον

Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο [19] (*H* 47).

Δεύτερος δέ ἐστι τρόπος[20], *ὅταν βραχεῖ ἢ βραχυνομένῳ φωνήεντι ἐπιφέρηται ἐν τῇ ἑξῆς συλλαβῇ* 12
σύμφωνα δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄφωνόν ἐστι, τὸ δὲ δεύτερον ὑγρόν· οἷον, ὅπλον, ἄκρον,

Πάτροκλέ μοι δειλῇ (*T* 287)

ὅταν δὲ τὸ προηγούμενον ἡμίφωνον[21] *ᾖ, οὐκέτι κοινή ἐστιν ἡ προκειμένη, ἀλλὰ τελέως μακρά. Προτάσσεται δὲ ἡμίφωνον ὑγροῦ, τὸ μὲν μ τοῦ ν, οἷον ἀμνός· τὸ δὲ σ τοῦ μ, οἷον, ἐσμός· καὶ τὸ σ τοῦ λ κατὰ πάθος, ὡς ἐν τῷ μάσλης· καὶ σπανίως τοῦ ν, ὡς ἐν τῷ Πάσνης καὶ Μάσνης, ἃ δὴ ὀνό-*

3 *ἀδοιάστως*] *ἀδιάστως* BFl 6. 7 *καὶ πάλιν ἔδμεναι* Tu *καὶ ἔδμεναι — ὡς μία ἡ χαμαὶ* om. N 8 *ἴσως*] *ἴσθι* C *ἀπηρτίσθαι*] *ἀπαρτίσθαι* C, *ἀπηρτῆσθαι* BFl 9 *λέξιν ὡς ἐν τῷ χαμαὶ* C, *ὡς μία ἡ χαμαὶ* om. C 10 *μέντοι γε διφθ.* Tu, *μέντοι νι διφθ.* Fl 12 *Ἕκτωρ* C 13 *Δεύτερός ἐστι* MTu 16 *ὑγρόν*] *ἀμετάβολον* B72 18 *δὲ προηγούμενον* MTu 19 *τελέως*] *τελείως* M 21 *τὸ δὲ σ τοῦ μ* om. CP *οἷον ἐσμός* om. P, *ὡς ἐν τῷ ἐσμός* M *καὶ τὸ σ*] *τὸ δὲ σ* P 22 *μάσλης* CPM, *ἀμάσλης* TuFl 23 *Πάσνης καὶ Μάσνης* C, *Πάνσης κ. Μ.* P, *Πάσνης κ. Ἄσνης* Tu, *Μάσνης* HBFl

[illegible]

1 [illegible] 4 [illegible] HBFI [illegible] CHBFI [illegible] HBF [illegible] D [illegible] Prisc. p. 342 361. 372. [illegible] Heph. [illegible] 11 [illegible] CPSM. [illegible] 14 [illegible] BentLGaisf. 15 [illegible] P [illegible] 19 συλλα- [illegible] CP. [illegible] P

τοῖς ἄλλοις, ἐδείξαμεν ἔτι καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Κρατίνῳ πολλάκις οὖσαν, ὡς ἐν Κλεοβουλίναις,

ἔστιν ἄκμων[28] καὶ σφῦρα νεανίᾳ εὔτριχι πώλῳ.

καὶ ἐν Πανόπταις,

κρανία δισσὰ φορεῖν, ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθματοί.

καὶ ἐν Ὥραις,

οὐδὲ πρὸς εἶδος ἄρ' ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν.

Ἄλλως τε καὶ τὸ ἐλήλυμεν ἐδείξαμεν καὶ ἐν ἄλλοις 17
μέτροις συνήθως αὐτοῖς λεγόμενον, ὡς παρ' Ἀχαίῳ ἐν Κύκνῳ,

Κύκνου δὲ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν.

παρ' ᾧ καὶ τὸ δεύτερόν ἐστιν ἀκολούθως πρόσωπον,

τοιοῦδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε.

Τρίτος δέ ἐστι τρόπος,[29] ὅταν βραχεῖα συλλαβὴ τελικὴ λέξεως ᾖ, μὴ ἐπιφερομένων τῶν τῆς θέσει μακρᾶς ποιητικῶν συμφώνων, ἀλλ' ἤτοι ἑνός, ἢ μηδενός· ὡς ἐν τῷ

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον (Ξ 421)

ἢ

αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε θρόος τε (Μ 144)

καὶ

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης (Ξ 1)

3 σφύρα Fl πώλῳ] πόλῳ C, πώπῳ HBFl 4 καὶ πάλιν ἐν Πανόπτ. Tu 5 κράνεια δισσάφορα — ἀριθμητοί Fl 6 καὶ πάλιν ἐν Ὥραις Tu 7 οὐδὲ πρὸς εἶδος κτλ.] εἶδος οὐδὲν ἄρ' ἦν οὐδὲν πρ. Cc(?), ἄρ οὖν οὐδέν τι (τοι B?) προσιδόντες τ. HBFl 8 ἐλήλυμεν] ἐλήλυθμεν Fl καὶ om Fl 9 αὐτοῖς λεγόμενον om. C 11 δόμον ἐλήλυθμεν Fl 13 ἐλήλυτε] ἐλήλυθε Fl 14 τρόπος κοινῆς συλλαβῆς MTu 15 λέξεως] λέξις HBFl τῆς θέσει μακρᾶς cf. schol. S] τῆς θέσεως μακρᾶς M2TuGaisf., τῆς μακρᾶς CPS 16 ποιητικῶν om. HBFl 19 ἢ αὐτὰρ ἐπεὶ] om. MTu 20 θρόος τε MTu, om rell.

ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται (ι 109)
καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον (Ζ 194)

ἐνταῦθα καὶ εἰς μέρος λόγου ἡ κοινὴ ἔληξε, καὶ εἰς τὴν τοῦ ποδὸς τελευταίαν ἔληξεν. αἱ γὰρ ἄλλαι 18 *κοιναί, ἅς εἶπον, ἀρκτικαὶ ποδῶν ἦσαν· αὕτη δὲ καὶ τοῦ ποδὸς καὶ τῆς λέξεως ληκτική, λέγω δὲ ἡ μεν.*

Κεφ. β'. Περὶ συνεκφωνήσεως.

Συνεκφώνησίς[1] *ἐστιν, ὁπόταν δύο συλλαβαὶ σύμφωνον μὴ ἔχουσαι μεταξὺ ἀλλήλων ἀντὶ μιᾶς παραληφθῶσι.*

Τρόποι δέ εἰσι τῆς συνεκφωνήσεως οἵδε· 19
ἢ γὰρ δύο μακραὶ εἰς μίαν μακρὰν παραλαμβάνονται, ὡς τὸ

ἢ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις (Ε 349)

καὶ πάλιν

βουκόλ' ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας (υ 227)

ἢ βραχεῖα καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακρὰν

ἐπειδὴ δ' εἰς νῆάς τε Ἑλλήσποντον ἵκοντο

καὶ πάλιν

πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον (α 183)

ἢ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν μακρὰν 20

3 *καὶ εἰς τὴν τοῦ ποδὸς*] *εἰς τὴν* om. CPSM 4 *τελευταίαν ἔληξεν* CM, *τελευταία ἔληξεν*, *τελευτὴν ἔληξεν* Tu, *ἔληξεν* om. FlGaisf. 5 *ἀρκτικαὶ ποδὸς* CPSMTu, *ἀρκ. ποδῶν* Fl 6 *καὶ τῆς λέξεως* om. CPSM1 *ληκτική*] *ἀρκτικὴ* N *λέγω δὲ ἡ μεν* om. M1Tu, *καὶ μὲν* CcPS 12 — pag. 11, 1 sicut dedimus, in TuM leguntur. HNBFl haec habent: *Τρόποι — οἵδε· ἢ γὰρ μακραὶ εἰς μίαν μακρὰν παραλαμβάνονται οἷον ἢ οὐχ ἅλις ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας* [illegible]*εύεις* (*καὶ βουκόλ' ἐπεὶ οὔτε κακῷ* om. N) *ἢ βραχεῖα* [illegible] *μίαν* [illegible]*κράν. νέα μὲν* [illegible] *Ποσ*[illegible] *πόντον.* [illegible]

νέα μέν μοι κατάκειται [illegible]

ἢ δύο βραχεῖαι [illegible] λοις εὑρίσκεται [illegible] ἐν τῇ Ἰλιάδι,[2]

σείων μελίην Πηλιάδα [illegible]

ἐν δὲ τοῖς [illegible] Ἀλκιβιάδην [illegible] Ἀλκιβιάδου τὸ ὄνομα. [illegible]

καὶ νῦν Κλεινίου [illegible]

Ἀλκιβιάδην [illegible]

οὐ γάρ [illegible]

νῦν δ' ἐν [illegible]

Ἔστι μέντοι καὶ ἐν ἔπει, ὡς παρὰ [illegible] ἐν τῷ πέμπτῳ,[3]

ἢ διανεκῶς[4] εὔδεις. [illegible]

καὶ παρὰ Πραξίλλῃ ἐν [illegible] ἐν ᾠδῇ [illegible] φομένῃ Ἀχιλλεύς·

Ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα,

ὤχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' *A* 402

καὶ

θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς *A* 350

οὐ μᾶλλον συνεκφώνησιν ἔχει ἢ συναλοιφήν· ἔστι δ' ὅπου καὶ βραχεῖα καὶ κοινὴ ἀντὶ βραχείας παραλαμβάνονται, ὡς ἐν τῷ

3 ἐν τῇ Ἰλιάδι om HBFl 6 εἰς Ἀλκιβιάδην] πρὸς Ἀ. Fl 7 τοῦ Ἀλκιβιάδου τὸ ὄνομα CPMTu, τὸ τοῦ Ἀλκ. ὄνομα F[illegible] 9 Ἀθηναῖον PB, Ἀθηναίου SM 13 ἐν ἔπει] ἐν ἔπεσιν [illegible] ἔπει Fl 15 διανεκῶς] διαννιεκῶς C εὔδεις] εὔδη. P[illegible] 24 ὅπου καὶ [illegible]χεῖα] ὅπου βραχεῖα M κοινὴ CPSMT[illegible] [illegible] FlGaisf [illegible] CPS, παραλαμβάνετα[illegible]

Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι (*Γ* 152)
καὶ
χρύσεῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. (*Α* 15)

Β. ΠΕΡΙ ΠΟΔΩΝ.

Κεφ. γʹ. Περὶ ποδῶν.

Ἐκ τῶν συλλαβῶν[1] *εἰσὶν οἱ πόδες*[2]*· ὧν δισύλλαβοι μὲν τέσσαρες,*
δίχρονος μὲν εἷς, ἐκ δύο βραχειῶν, ὁ πυρρίχιος ⏑ ⏑[3] 23
τρίχρονοι δὲ δύο, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, ὁ τροχαῖος – ⏑
ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, ὁ ἴαμβος ⏑ –[4]
τετράχρονος δὲ εἷς, ἐκ δύο μακρῶν, ὁ σπονδεῖος – –

Τρισύλλαβοι δὲ οἱ τούτων διπλασίονες, ὀκτώ·
τρίχρονος εἷς, ἐκ τριῶν βραχειῶν, ὁ τριβραχύς, ὁ καὶ χορεῖος ⏑ ⏑ ⏑
τετράχρονοι δὲ τρεῖς, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, ὁ δάκτυλος – ⏑ ⏑
ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, ὁ ἀμφίβραχυς ⏑ – ⏑[5]
ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς, ὁ ἀνάπαιστος ⏑ ⏑ –
πεντάχρονοι δέ, οἱ ἴσοι τούτοις, τρεῖς·
ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, ὁ βακχεῖος ⏑ – –
ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ὁ ἀμφίμακρος, ἢ κρητικός – ⏑ –

ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, ὁ παλιμβακχεῖος – – ‿

ἑξάχρονος δὲ εἷς, ἐκ τριῶν μακρῶν, ὁ μολοττός – – –

Τετρασύλλαβοι δέ οἱ τούτων διπλασίονες ἑκκαίδεκα· ὧν

τετράχρονος εἷς, ἐκ τεσσάρων βραχειῶν, ὁ προκελευσματικός ‿ ‿ ‿ ‿[6] 24

πεντάχρονοι δὲ τέσσαρες·

ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν, ὁ παιὼν πρῶτος – ‿ ‿ ‿

ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, ὁ παιὼν δεύτερος ‿ – ‿ ‿

ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, ὁ παιὼν τρίτος ‿ ‿ – ‿

ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς, ὁ παιὼν τέταρτος ‿ ‿ ‿ –[7]

ἑξάχρονοι δὲ ἕξ·[8]

ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν, ὁ Ἰωνικὸς ἀπ' ἐλάττονος ‿ ‿ – – 25

ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, ὁ ἀντίσπαστος ‿ – – ‿

ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν, ὁ Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος – – ‿ ‿

ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, τροχαϊκὴ ταυτοποδία, ἢ διτρόχαιος – ‿ – ‿

ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἰαμβικὴ ταυτοποδία, ἢ διίαμβος ‿ – ‿ –

ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς, ὁ χορίαμβος – ‿ ‿ –

ἑπτάχρονοι δὲ τέσσαρες·

ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν, ὁ ἐπίτριτος πρῶτος ⏑ – – –

ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, ὁ ἐπίτριτος δεύτερος, ἢ καὶ τροχαϊκὴ ἑπτάσημος, ὁ καὶ Καρικός – ⏑ – –

ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ὁ ἐπίτριτος τρίτος, ἢ ἰαμβικὴ ἑπτάσημος, ὁ καὶ Ῥόδιος – – ⏑ –

ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας, ὁ ἐπίτριτος τέταρτος, ἢ ἀντισπαστικὴ ἑπτάσημος, ὁ καὶ μονογενής – – – ⏑ [9]

ὀκτάχρονος δέ, ἐκ τεσσάρων μακρῶν, σπον- 26
δειακὴ ταυτοποδία ἢ δισπόνδειος – – – – [10].

Γ. ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

Κεφ. δʹ. Περὶ ἀποθέσεως μέτρων.

[1] Ἀκατάληκτα καλεῖται μέτρα, ὅσα τὸν τελευταῖον πόδα ὁλόκληρον ἔχει· οἷον, ὡς ἐπὶ δακτυλικοῦ,

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Διός.

Καταληκτικὰ δέ, ὅσα μεμειωμένον ἔχει τὸν τε- 27
λευταῖον πόδα· οἷον ἐπὶ μὲν ἰαμβικοῦ,

Χαίροισα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γαμβρός.

ἐνταῦθα γὰρ ἡ [illegible] βρος τελε[illegible] τία συλλαβὴ ἀντὶ τοῦ ὅλο[illegible] πο[illegible] ἰαμ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]λαβος

18 [illegible] ἰαμβικοῦ C, cf. ἐὰν δὲ [illegible]ύλλ[illegible]ς ᾖ, μὲν [illegible] l. Gais[illegible] [19] Χαίροισα νύμ[illegible] [illegible]ίρο [illegible] libl [illegible] Tu, γὰρ om [illegible] B [illegible]

ἢ ὁ ποὺς ὁ τὸ μέτρον συνιστάς, δύναται καὶ παρὰ δύο συλλαβὰς εἶναι τὸ καταληκτικόν· οἷον ἐπὶ δακτυλικοῦ,

Ἐν δὲ Βατουσιάδης.

ἐνταῦθα γὰρ ἡ δης συλλαβὴ ἀντὶ τρισυλλάβου κεῖται δακτυλικοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων τὸ μὲν παρὰ συλλαβὴν καλεῖται καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον· τὸ δὲ παρὰ δύο συλλαβὰς καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν.

Βραχυκατάληκτα δὲ καλεῖται, ὅσα ἀπὸ διποδίας ἐπὶ τέλους ὅλῳ ποδὶ μεμείωται, οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ,

Ἄγ' αὖτ' ἐς οἶκον τὸν Κλεησίππω.

ἐνταῦθα γὰρ ὁ σιππω ποὺς ἀντὶ ὅλης ἰαμβικῆς κεῖται διποδίας.

Ὑπερκατάληκτα δέ, ὅσα πρὸς τῷ τελείῳ προσέλαβε μέρος ποδός· οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ,

Εἶμ' ὥστ' ἀπ' ὑσσάκω λυθεῖσα[2].

τοῦτο μὲν οὖν συλλαβῇ πλείονι περιττεύει. Δύ- 28
ναται μὲν οὖν καὶ δισυλλάβῳ περιττεύειν, ὁπόταν ἑκάτερος τῶν ἐν τῇ συζυγίᾳ ποδῶν τρισύλλαβος ᾖ· οἷον ἐπὶ ἀναπαιστικοῦ,

ἅδ' Ἄρτεμις, ὦ κόραι,

τοῦτο γὰρ πρὸς τῇ ὁλοκλήρῳ συζυγίᾳ δισύλλαβον ἔσχε τὸν τελευταῖον, ὅπερ ἀναπαίστου μιᾷ ἐνδεῖ συλλαβῇ. Καλοῦνται δὲ ταῦτα πάντα ἀποθέσεις.

5 κεῖται δακτυλικοῦ] κ. δακτύλου Tu, δακτυλικοῦ om. C 8 συλλαβὰς καταληκτικὸν] σ. καλεῖται κ. Tu 11 Ἄγ' αὖτ'] ἄγατ' Cc 12 ποὺς ἀντὶ ὅλης] ποὺς om Tu 16 Εἶμ' ὥστ' ἀπ' ὑσσάκω Bentl.] εἶμ' ὦ ταπυσσάκωλυθεῖσα PS, εἶμ' ὦ τὰ πύσσα κωλυθεῖσα C[illegible] εἶμ' ὦ ἀπυσσάλω λ. M, εἶμ' ωστ' ἀπὸ πυσσάλω λυεῖσα [illegible] 17 συλλαβῇ π[illegible]είονι CPSMTu, πλείονι συλλαβῇ FlG[illegible] καὶ FlM2, καὶ o[illegible] CPSM [illegible]

Παντὸς μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβή, ὥστε δύνασθαι εἶναι αὐτὴν καὶ βραχεῖαν καὶ μακράν· οἷον

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος (B 1)

ἐν μὲν γὰρ τῷ προτέρῳ μακρά ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβή, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ βραχεῖα.

Πᾶν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν, ὅθεν ἐπίληπτά[3] *ἐστι τὰ τοιαῦτα Σιμωνίδου ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων,*

ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ', ἡνίκ' Ἀριστο-
γείτων Ἵππαρχον κτεῖνε, καὶ Ἁρμόδιος.

καὶ πάλιν Νικομάχου τοῦ τὴν περὶ ζωγράφων ἐλεγείαν πεποιηκότος,

οὗτος δή σοι ὁ κλεινὸς ἀν' Ἑλλάδα πᾶσαν Ἀπολλό-
δωρος· γινώσκεις τοὔνομα τοῦτο κλύων.

ταῦτα μὲν οὖν ἐγένετο διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἀνάγκην· ου γὰρ ἐνεχώρει. Ἔνια δὲ καὶ παίζουσιν οἱ κωμικοί, ὡς Εὔπολις Βάπταις,

ἀλλ' οὐχὶ δυνατόν ἐστιν· οὐ γὰρ ἀλλὰ προ-
βούλευμα βαστάζουσι τῆς πόλεως μέγα.

9 *ἐπίληπτα*] *ἐπίψογα* marg. P   11 *φόως* SMTu, om. CHBFl   13 *τὴν περὶ ζωγράφων* CcM, *περὶ ζ. τὴν* Tu, *τὴν* om. HBFl   16 *γ*[illegible]*ις*] [illegible]*ιν* Fl   18 *Ἔνια*] *Ἔνιοι* BFl   19 *Βάπταις* [illegible] 20 [illegible] Bentl. [illegible] *γὰρ* [illegible]

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΤΩΝ ΜΟΝΟΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΙΟΕΙΔΩΝ ΜΕΤΡΩΝ.

Κεφ. ε΄. Περὶ ἰαμβικοῦ. 30

Τὸ ἰαμβικὸν[1] *δέχεται κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας, τοῦτ' ἔστι πρώτην τρίτην πέμπτην, ἴαμβον, τρίβραχυν, σπονδεῖον, δάκτυλον, ἀνάπαιστον· κατὰ* 31
δὲ τὰς ἀρτίους, τοῦτ' ἔστι δευτέραν τετάρτην ἕκτην, ἴαμβον, τρίβραχυν, καὶ ἀνάπαιστον· τοῦτον δὲ παρὰ μὲν τοῖς κωμικοῖς συνεχῶς, παρὰ δὲ τοῖς ἰαμβοποιοῖς καὶ τραγικοῖς σπανιώτερον. Ὅτε μὲν οὖν ἀκατάληκτόν ἐστιν, ἐπὶ τῆς τελευταίας τὸν ἴαμβον δέχεται μόνον, ἢ τὸν πυρρίχιον διὰ τὴν ἀδιάφορον· ὅτε δὲ καταληκτικόν, τὸν ἴαμβον παραλήγοντα, ἢ σπανίως τρίβραχυν, ὥστε γίνεσθαι τὴν κατακλεῖδα ἤτοι ἀμφίβραχυν, ἢ βακχεῖον[2].

Ἔστι δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ ἀκατάληκτα μὲν δί- 32
μετρα, οἷα τὰ Ἀνακρεόντεια ὅλα ᾄσματα γέγραπται· οἷον

ἐρῶ τε δηὖτε κοὐκ ἐρῶ,
καὶ μαίνομαι κοὐ μαίνομαι.

τρίμετρα δέ, ὡς τὸ

ἔστε ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες.

4 *ἰαμβικὸν*] *ἰαμβικὸν μέτρον* Tu *περιττὰς*] *περισσὰς* P, *πρώτας* C 5 *καὶ πέμπτην* MTu 6 *σπονδεῖον δάκτυλον* om. C, *ἢ σπονδεῖον δάκτ.* P 7 *καὶ ἕκτην* M 8 *καὶ τρίβραχυν* CPSM *τοῦτον δὲ τὸν ἀνάπαιστον* MTu, *τὸν ἀνάπαιστον* om. rell., *τοῦτο δὲ* Fl B 115 9 *μὲν τοῖς*] alii *μὲν*, alii *τοῖς*, coniunxit Gaisf. *συνεχῶς*] *συγχνῶς* libb. 12 *δέχεται*] *ἐπιδέχεται* M *τὸν πυρρίχιον*] *τὸν* om. PM 13 *ὅτε δὲ*] *ὅταν δὲ* CPSHFlB72, *ὅταν δὲ ἐστὶ* B 115 14 *γίνεσθαι τὴν κατακλεῖδα*] *γενέσθαι τ. κ.* M 16 *δίμετρα*] *τρίμετρα* HB, *τρίμεθρα* Fl 18 *οἷον* om. C 19 *δηὖτε*] *δ' ηὖτε* CPM, *δῆτε* rell. 21 *ὡς τὸ* om. CSM1, *τὸ* om Tu 22 *ἔστε*] *ἔσται* libb Heph. Plut. adv Stoic [illegible] *ξένοισι μειλίχοις*] *ξένο ειλίχοις* HBF

τετράμετρα δέ, οἷον τὸ Ἀλκαίου

δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

καταληκτικὰ δέ, δίμετρα μέν, ὡς τὸ καλούμενον Ἀνακρεόντειον, οἷον

ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

τρίμετρον δέ, οἷον τὸ Ἀρχιλόχου 33

ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

τετράμετρον δέ, οἷον τὸ Ἱππώνακτος

εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρεινα.

Ἔστιν ἐπίσημον ἐν τοῖς ἀκαταλήκτοις καὶ τὸ χωλὸν καλούμενον· ὅπερ τινὲς μὲν Ἱππώνακτος, τινὲς δὲ Ἀνανίου φασὶν εὕρημα. Διαφέρει δὲ τοῦ ὀρθοῦ, ᾗ ἐκεῖνο μὲν τὸν τελευταῖον ἴαμβον ἔχει, ἢ πυρρίχιον διὰ τὴν ἀδιάφορον· τοῦτο δὲ ἢ σπονδεῖον ἢ τροχαῖον· καὶ ὅτι ἐκεῖνο μὲν ἐπὶ τῶν παραληγόντων μετὰ τῶν δισυλλάβων δύο, ἰάμβου καὶ σπονδείου, δέχεται καὶ τρισυλλάβους τὸν δάκτυλον, τὸν τρίβραχυν, καὶ τὸν ἀνάπαιστον· τὸ δὲ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον, οὔτε τρίβραχυν, οὔτε ἀνάπαιστον· 34 ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἴαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπές ἐστιν, ὡς τὸ

1 τετράμετρον CPS τὰ Ἀλκαίου C 3 καταληκτικὸν δὲ δίμετρον τὸ καλούμενον CPSMTu 4 οἷον om. CPMTu 7 τρίμετρον — τετράμετρον CPSETu, [illegible]ίμετρα — τὸ τοῦ — τετράμετρα — τὸ τοῦ Fl 10 [illegible] CP 11 ἐπίσημα P 12 τινὲς δὲ Ἀνανίου φ[illegible], ἄλλοι δὲ Ἀ. εὕρημα φασὶν εἶναι NHBFl[illegible] [illegible]διάφορον om. C ἢ τροχαῖον om[illegible] [illegible] ἐκεῖνο — καὶ τὸν ἀνάπαισ[illegible] [illegible]λλάβων] τῶν [illegible] [illegible]ους [illegible]

ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω,

ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σπονδεῖον, ὅτε καὶ τραχύτερον γίνεται, ὡς τὸ

εἰς ἄκρον ἕλκων, ὥσπερ ἀλλάντα ψύχων.

[Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα μέτρων ἀρχὴ ἀδιάφορος, καὶ ὁ ἴαμβος ἐδέξατο ἐν ἀρχῇ τὸν σπονδεῖον· τούτου δὲ κοινωνήσαντος τῷ μέτρῳ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ λυθέντες ἐκοινώνησαν· δάκτυλος, φημί, καὶ ἀνάπαιστος· ὁ γὰρ χορεῖος τοῦ ἰάμβου ἐστὶ λύσις. Εἰ τοίνυν τὸν σπονδεῖον ἐν ταῖς ἀρτίαις οὐ δέχεται, οὐδὲ τὸν ἀπ' αὐτοῦ λυθέντα ἀνάπαιστον ὀφείλει δέχεσθαι. Παρὰ μὲν οὖν τοῖς ἰαμβοποιοῖς (καὶ τοῖς τραγῳδοποιοῖς) τοῦτο σώζεται· παρὰ δὲ κωμικοῖς, οὐ λίαν ἀντιποιουμένοις συμμετρίας, οὐκέτι· τὸν δὲ τροχαῖον, ὃς ἀντιπαθεῖ τῷ ἰάμβῳ, παρῃτήσαντο. Εὑρίσκεται δὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς συνεχῶς ὁ ἀνάπαιστος· τὸν γὰρ βίον οὗτοι μιμούμενοι θέλουσι δοκεῖν διαλελυμένως διαλέγεσθαι, καὶ μὴ ἐμμέτρως· ὁ δὲ ἀνάπαιστος διαλελυμένην ποιεῖ τὴν φράσιν διὰ τὸ τετράσημον. Ἰαμβοποιοὶ μέντοι καὶ τραγῳ- 35 δοποιοί, ὡς μὴ ὄντες τοιοῦτοι, οὐ συνεχῶς κέχρηνται[3].]

Κεφ. ϛʹ. Περὶ τροχαϊκοῦ.

Τὸ τροχαϊκὸν[1] κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας

2 ὅτε δὲ καὶ PM, δὲ om. rell. τραχύτερος MTu γίνεται ὡς τὸ] ὡς τὸ om. P 4 ἕλκων] ἥκων NHBFl ἀλλάντα C 5—22 om CcP, minoribus litteris exarata habet tanquam scholion M; non Hephaestionis sunt, sed rem metricam male docti interpretis. 5 μέτρων] μέτρον Fl 6 ἐν ἀρχῇ] ἀρχῇ HB72Fl, ἀρχὴν N 8 ἐκοινώνησαν] add. MTu: καὶ ουτοι τῷ ἰαμβικῷ μέτρῳ 10 ἐν ταῖς ἀρτίαις om. M 12 τοῖς ἰαμβοποιοῖς] τοῖς om. S καὶ τοῖς τραγῳδοποιοῖς om. libb. 16 τοῖς κωμικοῖς] τοῖς om. H 20 τετράσημον] τρίσημον MTu τραγῳδοποιοὶ M, τραγῳδιοποιοὶ rell. 21 οὐ συνεχῶς] οὐ om. Fl

δέχεται τροχαῖον, τρίβραχυν καὶ δάκτυλον· κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους τούτους τε, καὶ σπονδεῖον καὶ 36 *ἀνάπαιστον. Καταληκτικὸν δὲ ὅτε ἐστί, μάλιστα μὲν τὸν παραλήγοντα τροχαῖον δέχεται, ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ τρίβραχυν· καὶ ἐὰν δὲ ᾖ βραχυκατάληκτον, οὐ βούλεται τὸν παραλήγοντα τετράσημον*[2] *ἔχειν. Ἔστι δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ τὰ καταληκτικά· δίμετρον μὲν καταληκτικόν, τὸ καλούμενον Εὐριπίδειον ἢ Ληκύθιον, οἷόν ἐστι,*

νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων[3]
θούριος μολὼν Ἄρης.

τρίμετρον δὲ καταληκτικόν, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου, ὅ τινες ἀκέφαλον ἰαμβικὸν καλοῦσι·

Ζεῦ πάτερ,[4] *γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.* 37

τετράμετρον δὲ καταληκτικόν, οἷον

Ἐρξίη πῆ δηῦτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός.

Τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλὸν[5] *τοῦ παρατελεύτου ποδὸς σπονδείου γενομένου, οἷόν ἐστι* 38 *καὶ τὸ*

Μητροτίμῳ δηῦτ' ἐμὲ χρὴ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

καὶ τῷ πενταμέτρῳ δέ, καίπερ ὄντι ὑπερμέτρῳ, πολ-

1 *καὶ δάκτυλον* CcPMN, *ἴαμβον καὶ δάκτυλον* TuFl 3 *Καταληκτικὸν δὲ — παραλήγοντα* CPSMTu, *Ὅτε δέ ἐστι καταληκτικὸν τὸν παραλήγοντα μάλιστα μὲν* Fl 5 *καὶ ἐὰν δὲ* CP, *καὶ* om. FlGaisf., *δὲ* om. MTu 7 *ἐν αὐτῷ*] *ἐν αὐτοῖς* N *τὰ καταληκτικά* P, *τὰ* om. rell. 8 *Ληκύθειον* N 9 *οἷόν ἐστι*] *οἷον τὸ* M 12 *ἐστι τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου* C, *τοῦ* om. rell., *ἐστι* om. Tu 13 *ἀκέφαλον ἰαμβικὸν* PM, *ἀκέφ. ἴαμβον* Fl 14 *ἐδαισάμην* CcP schol. M, *ἐδασάμην* rell. 16 *Ἐρξίη* om. Cc *δηῦτ'*] *δ' ηὖτ'* CcPS, *δῆτ'* Fl 17 *τετράμετρον*] *μέτρον* MTu 18 *παρ[illegible]τελεύτου*] *πα[illegible]λευταίο[illegible]* MTu *οἷόν ἐστι καὶ τὸ* om. MT 20 *μ[illegible]* [illegible] *μὴ* [illegible] 21 [illegible]

λοὺς κεχρῆσθαι συμβέβηκεν· οἷόν ἐστι καὶ τὸ Καλλιμάχου

ἔρχεται[6] πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς Χίου.

Ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ ἐπίσημον καὶ τὸ δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ καλούμενον Ἰθυφαλλικόν. ᾧ πρῶτος μὲν Ἀρχίλοχος κέχρηται, συζεύξας αὐτὸ δακτυλικῷ τετραμέτρῳ, οὕτως

οὐκέθ' ὅμως θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται[7] γὰρ ἤδη. 39

οἱ δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπήγαγον αὐτὸ ἰαμβείῳ[8], ὥσπερ ὁ Καλλίμαχος,

Ἑρμᾶς ὅπερ Φεραῖος αἰνέει θεός,
ἐμμὶ τῶ φυγαίχμα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τετράμετρον βραχυκατάληκτον ἐπίσημόν ἐστιν· οἷον

οὐδ' Ἀμειψίαν ὁρᾶτε πτῶχον ὄντ' ἐφ' ὑμῖν.

Καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετράμετρον ἔνδοξόν ἐστιν, οἷον τουτὶ τοῦ Ἀνακρέοντος,

κλῦθί μευ γέροντος εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρα.

Τὰ μὲν οὖν ἐπισημότατα ἐν αὐτῷ ταῦτά ἐστι. Τῷ δὲ δακτύλῳ τῷ κατὰ τὰς περιττὰς ἐμπίπτοντι χώρας, ἥκιστα οἱ ἰαμβοποιοὶ ἐχρήσαντο ποιηταί· σπανίως δὲ καὶ οἱ τραγικοί, οἱ δὲ κωμικοὶ συνεχῶς, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ἰαμβικῷ, τῷ ἐπὶ τῆς ἀρτίου 40

6 μὲν Ἀρχίλοχος κέχρηται] Ἀρχ. μὲν ἐχρήσατο MTu αὐτὸ δακτυλικῷ τετραμέτρῳ CPMTuN, αὐτοῦ δ. τ. S, αὐτῷ δακτυλικὸν τετράμετρον Fl 8 θάλλεις C, θάλεις M, θάλλης HBFl 11 αἰνέει] αἰνείων CcPSN, αἰνεῖ HFl 12 ἐμμι τῷ *τῷ φυγαίσχημα FlH 15 Ἀμειψίαν] Ἀμυνίαν Meineke ἐφ' ὑμῖν C SP, ἐφ' ἡμῖν rell. Gaisf. 16 ἔνδοξον — Ἀνακρ.] ἐστιν ἔνδοξον. οἷόν ἐστιν τὸ τοῦ Ἀνακρ. Tu 17 τουτὶ τὸ τοῦ Ἀνακρ. P, τὸ om. rell. 18 εὐέθειρα] εὐέθειρε Bergk 19 ἐν αὐτῷ] ἐν τούτῳ C 23 ἐν τῷ ἰαμβικῷ] ἐν om. C

ἀναπαίστῳ· ἑκάτερον γὰρ ἄλογον· οὔτε γὰρ ἐν τῷ ἰαμβικῷ ἐχρῆν ἀνάπαιστον ἐπὶ τῆς ἀρτίου χώρας, ἐφ' ἧς οὐδὲ σπονδεῖος ἐγχωρεῖ, οὗ λύσις ἐστὶν ὁ ἀνάπαιστος· οὔτε ἐν τῷ τροχαϊκῷ, ἐπὶ τῆς περιττῆς τὸν δάκτυλον, ἐφ' ἧς οὐδὲ σπονδεῖος ἐγχωρεῖ, οὗ ὁμοίως λύσις ὁ δάκτυλος. Ἔτι μέντοι καὶ ἐν τοῖς καταληκτικοῖς καὶ ὁ τρίβραχυς ἐγχωρεῖ, καθάπερ προειρήκαμεν, οὐ μόνον ὁ τροχαῖος, ὥς τινες οἴονται. παράδειγμα τόδε,

τῶν πολιτῶν ἄνδρας ὑμῖν δημιουργοὺς ἀποφανῶ.

τῆς γὰρ κατακλεῖδος οὔσης ἀποφανῶ, δῆλον ὡς ὁ παρακείμενος ποὺς ἀποφα ἐστὶ τρίβραχυς, ὡς προείρηται.

Κεφ. ζ. Περὶ δακτυλικοῦ.

Τὸ δακτυλικὸν[1] *δέχεται δακτύλους καὶ σπονδείους κατὰ πᾶσαν χώραν, πλὴν τῆς τελευταίας·* 41
ἐπὶ ταύτης δέ, εἰ μὲν ἀκατάληκτον εἴη, δάκτυλον ἕξει, ἢ διὰ τὴν ἀδιάφορον κρητικόν· εἰ δὲ καταληκτικόν, τὰ ἀπ' αὐτοῦ μεμειωμένα, ἤτοι συλλαβῇ ἢ δύο συλλαβαῖς· καὶ τὸ μὲν καλεῖται καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, τὸ δὲ καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον.

Ἐπισημότατα δέ ἐστιν ἐν αὐτῷ, τό τε ἑξάμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, τὸ καλούμενον ἔπος, οἷον

μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

2 *ἐπὶ τῆς ἀρτίου*] *τῆς* om. CPS 3 *οὗ λύσις ἐστὶν — σπονδεῖος ἐγχωρεῖ* om. HBFl 9 *Παράδειγμα* om. M, *παράδειγμα δὲ* M2 10 *ἄνδρας*] *ἄνδρες* Fl *δημιουργοὺς* om. Fl 12 *ὡς προείρηται* om. HBFl 18 *κρητικὸν ἤγουν ἀμφίμακρον* M(?)HFl *εἰ δὲ καταληκτικὸν* om. C 22 *Ἐπισημότατα*] *ἐπισημότατον* MTu, *ἐπισημοτατῶν* (superscript *τα*) syllaba *των* deleta C

ἐπὶ γὰρ τῆς ἐσχάτης λέξεως τῆς ληος λείπει ὁ δά- 42
κτυλος μιᾷ συλλαβῇ· καὶ τὸ πεντάμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, τὸ καλούμενον Σιμμίειον, οἷον

χαῖρε ἄναξ ἕταρε, ζαθέας μάκαρ ἥβας.

καὶ τὸ τετράμετρον εἰς δισύλλαβον καταληκτικόν, ᾧ πρῶτος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδοῖς,

φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι.

ὕστερον δὲ καὶ Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ καὶ ὅλα ᾄσματα συνέθηκεν·

Ἀδυμελὲς χαρίεσσα χελιδοῖ.

καὶ

Μνᾶται δηῦτε φαλακρὸς Ἄλεξις.

Ταῦτα μὲν οὖν τῶν εἰς δισύλλαβον καταληκτικῶν παραδείγματα· τῶν δὲ εἰς συλλαβήν, τῷ μὲν
πενθημιμερεῖ πρὸς δύο ποσὶν οὐσῶν τῶν συλλαβῶν 43
Ἀρχίλοχος κέχρηται ἐν ἐπῳδῷ, οἷον

ἐν δὲ Βατουσιάδης.

τῷ δὲ ἑφθημιμερεῖ Ἀλκμὰν

ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δῆμος ἅπας.

Καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετράμετρον Ἀρχίλοχος ἔνδοξον ἐποίησε, διὰ τὸ προτάξαι αὐτὸ τροχαϊκοῦ τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ, οὕτως·

1 *ἐσχάτης*] *τελευταίας* M *λέξεως*] *λήξεως* C 2 *πεντάμετρον*] *δὲ* add. MTu 5 *ἕταρε* SMFl, *ἑτάρα* CB, *ἄ.ναξ ἑτά. ραζεθε.ασμάκαρ* C 6 *καὶ τὸ τετράμετρον*] *τὸ* om. CPM *εἰς δισύλλαβ. καταλ.* CPM, *καταλ. εἰς δισύλλ.* rell.Gaisf. 7 *πρῶτος μὲν* CPMH, *μὲν* om. Fl... *ἐπῳδοῖς* CPM, *ἐπῳδοῖς οἷον* rell.Gaisf. 9 *καὶ Ἀνακρέων*] *καὶ* om. MGaisf. *καὶ ὅλα* MTu, *καὶ ἄλλα* rell. 10 *συνέθηκεν*] *συντέθεικεν* NHFl, *συντέθηκεν* B 16 *τῶν συλλαβῶν*] *τ. δισυλλάβων* M 17 *ἐπῳδῷ*] *ἐπῳδῇ* M2TuFl *οἷον* om. CP 22 *αὐτὸ τροχαϊκοῦ τοῦ* CPMNH, *αὐτοῦ τ. τρ.* Fl, *αὐτὸ τοῦ τροχαικοῦ* Tu

οὐκ ἔθ' ὅμως θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἤδη.

Ἀλκμὰν δὲ καὶ ὅλας στροφὰς τούτῳ τῷ μέτρῳ κατεμέτρησε,

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θύγατερ Διός, 44
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἵμερον
ὕμνον, καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

ταῦτα μὲν οὖν κοινὰ δακτυλικά.

Τὰ δὲ Αἰολικὰ καλούμενα τὸν μὲν πρῶτον ἔχει πόδα πάντως ἕνα τῶν δισυλλάβων ἀδιάφορον, ἤτοι σπονδεῖον, ἢ ἴαμβον, ἢ τροχαῖον, ἢ πυρρίχιον· τοὺς δὲ ἐν μέσῳ δακτύλους πάντας· τὸν δὲ τελευταῖον πρὸς τὴν ἀπόθεσιν δάκτυλον μέν, ἢ κρητικὸν διὰ τὸ τῆς τελευταίας ἀδιάφορον, ἐὰν ἀκατάληκτον ᾖ, ἐὰν δὲ καταληκτικόν, καὶ τὰ ἀπὸ τούτου μεμειωμένα εἰς δισύλλαβον καὶ συλλαβήν. Τὸ μὲν οὖν Αἰολικὸν ἔπος τὸ καταληκτικὸν τοιοῦτόν ἐστι·

κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα καλέσσαι,
εἰ χρὴ συμποσίας ἐπ' ὄνασιν ἐμοὶ γεγενῆσθαι.

πεντάμετρα δὲ καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον·

τέῳ σ', ὦ φίλε γαμβρέ, καλῶς εἰκάσδω [2];
ὄρπακι βραδινῷ σε μάλιστ' εἰκάσδω.

τὸ δὲ τετράμετρον·

θυρωρῷ πόδες ἐπτορόγυιοι [3], 45

1 θάλλεις] θάλλης Fl 6 ὕμνον schol. Hermog. p. 400, ὕμνῳ libb. Heph. 8 καλούμενα τὸν] κ. μέτρα τὸν M1, κ. μέτρα τὸ C 9 πάντως] om. HBFl, σπανίως S 12 δάκτυλον μὲν ἢ] δ. δὲ ἢ Fl 14 ἀπὸ τούτου] τοῦ δα[illegible] suprascr. P 18 εἰ χρὴ] ἔχρην B 115, ἔχρη B 1[illegible] [illegible] Bergk ἐπ' ὄνασιν] ἐπόνασιν HBFl 20 τέῳ Scalig. [illegible] ob. Heph., τίῳ Bergk 23 θυρωρῷ πόδες] θυρόποδε[illegible] [illegible]ορόγυιοι cf. etym. m[illegible] p. 633 Ὀρόγυι[illegible] [illegible]θόρ-[illegible]ιοι N [illegible]

τὰ δὲ σάμβαλα πεντεβόηα,
πίσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

Τῶν δὲ ἀκαταλήκτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Σαπφικὸν τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ δεύτερον ὅλον Σαπφοῦς γέγραπται,

ἠράμαν[4] *μὲν ἐγὼ σέθεν, Ἀτθί, πάλαι πόκα.* 46

τὸ δὲ τετράμετρον ἀκατάληκτόν ἐστι τοιοῦτον·

ἔρος δ' αὖτέ μ' ὁ λυσιμελὴς δονεῖ
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.
Ἀτθί, σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότῃ.

Ἔστι δέ τινα καὶ λογαοιδικὰ καλούμενα δακτυλικά[5]*, ἅπερ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις χώραις δακτύλους ἔχει, τελευταίαν δὲ τροχαϊκὴν συζυγίαν· ἔστι δ' αὐτῶν ἐπισημότατα τό τε πρὸς δύο δακτύλοις ἔχον* 47 *τροχαϊκὴν συζυγίαν, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δεκασύλλαβον·*

καί τις ἐπ' ἐσχατιαῖσιν οἴκεις.

καὶ τὸ πρὸς τρισί, καλούμενον Πραξίλλειον,

ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ' ἔνερθε νύμφα.

Κεφ. η'. Περὶ ἀναπαιστικοῦ.

Τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν[1] *κατὰ πᾶσαν χώραν δέχε-*

1 *σάμβαλα*] *σύμβαλα* M, *σύμβολα* Tu *πεντεβόηα* CcP, *πενταβόεια* MTu 5 *ὅλον Σαπφοῦς* CPSMH, *Σαπφοῦς ὅλο*[illegible] rell. 6 *Ἀτθί* Bentley] *ἄτοι* P, *ἄτϊ* Cc, *ἄτε* TuNHBFl Plot 2636 8 *ἔρος δ' αὖτε μ' ὄλλυσϊ μελήσδων εἰ* libb. pleriq., *ἔρω*[illegible] MTu 10 *Ἀτθὶ* CcP, *Ἀτθὶς* rell. 11 *φροντίσδην* Bentl. *φροντὶς δ' ἦν* libb. *πότη* CcP, *ποτέ* rell. 15 *ἐπισημότατ*[illegible] PSM, *ἐπισημότατον* Fl 18 [illegible] PS [illegible] M [illegible] C[illegible] 23 *Τὸ δὲ* [illegible] PM [illegible]

ται σπονδεῖον, ἀνάπαιστον, σπανίως δὲ καὶ προκελευσματικόν· παρὰ δὲ τοῖς δραματοποιοῖς καὶ δάκτυλον. 48 *Εἰσὶ δὲ αὐτοῦ ἀποθέσεις ἓξ κατὰ συζυγίαν διαιρουμένου· ὑπερκατάληκτος εἰς δισύλλαβον, ὑπερκατάληκτος εἰς συλλαβήν, ἀκατάληκτος, καταληκτικὴ εἰς δισύλλαβον, καταληκτικὴ εἰς συλλαβήν, βραχυκατάληκτος.*

Ἐπισημότατον δὲ ἐν αὐτῷ ἐστὶ τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν τὸ καλούμενον Ἀριστοφάνειον,

Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.

κέκληται δὲ Ἀριστοφάνειον, οὐκ Ἀριστοφάνους αὐτὸ εὑρόντος πρώτου, ἐπεὶ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστί·

χαίρετε δαίμονες οἳ Λεβάδειαν Βοιώτιον οὖθαρ ἀρούρης.

ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν Ἀριστοφάνην πολλῷ αὐτῷ κεχρῆσθαι. 49 *Καὶ πρὸ Κρατίνου παρ' Ἐπιχάρμῳ, ὃς καὶ ὅλα δύο δράματα τούτῳ τῷ μέτρῳ γέγραφε, τούς τε Χορεύοντας καὶ τὸν Ἐπινίκιον. Ἀριστόξενος δὲ ὁ Σελινούντιος Ἐπιχάρμου πρεσβύτερος ἐγένετο ποιητής, οὗ καὶ αὐτὸς Ἐπίχαρμος μνημονεύει ἐν Λόγῳ καὶ Λογίνᾳ,*

οἳ τοὺς ἰάμβους καττὸν ἀρχαῖον τρόπον,
ὃν πρᾶτος εἰσηγήσαθ' Ὡριστόξενος.

1 *καὶ προκελευσματικὸν*] *καὶ* om. PS 2 *καὶ δάκτυλον* CcM1 schol. Arist. Plut. 487] *καὶ ἴαμβον καὶ δάκτυλον* TuFl schol. rec., Draco, Tzetz., *ἴαμβον καὶ δάκτυλον* tract. Harlei 3 *αὐτοῦ ἀποθέσεις*] *αὐτῶ ἀπ.* BFlM2 4 *διαιρουμένου* CcPSMN, *διαιρούμεναι* TuM2 *ὑπερκατάληκτον* Fl *ὑπερκατάληκτον* Fl 5 *ἀκατάληκτον* Fl *κα*[illegible]*ληκτικὸν* Fl 6 *καταληκτικὸν* Fl 13 *εὑ*[illegible]*τος πρώτου* [illegible] *πρῶτο*[illegible] 15 *πολλῷ αὐτῷ κεχρῆσ*[illegible] 9 *Σελινούντιος*] *Σ*[illegible]*λὸς* [illegible] marg. P, MTu schol [illegible]1 *Λογίνᾳ* [illegible] *ἰ*[illegible]*ῖον* Persor[illegible] [illegible]

καὶ τούτου τοίνυν τοῦ Ἀριστοξένου μνημονεύεταί τινα τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγραμμένα·

τίς ἀλάζονίαν πλείσταν παρέχει τῶν ἀνθρώπων; τοὶ μάντεις.

τὸ μέντοι τὸν σπονδεῖον ἔχον ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνά- 50
παιστον παραλήγοντα εἰσὶν[3] *οἵ Λακωνικὸν καλοῦσι, προφερόμενοι παραδείγματα,*

ἄγετ' ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι ποτὶ τὰν Ἄρεως κίνασιν.

Ὅτι μέντοι καὶ ἐν τῷ Ἀριστοφανείῳ καλουμένῳ ἀδιαφόρως εὑρίσκεται ὁ παραλήγων ἀνάπαιστος ἢ σπονδεῖος, δηλώσει Κρατῖνος· εἰς γὰρ τοὺς Ὀδυσσέας εἰσβάλλων τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρήσατο·

τίνες αὖ πόντον κατέχουσ' αὖραι· νέφος οὐράνιον τόδ'
ὁρῶμαι.

ἐποίησε δέ τινα στίχον καὶ σπονδείῳ τῷ παραλήγοντι κεχρημένον·

ὡς ἂν μᾶλλον τοῖς πηδαλίοις ἡ ναῦς ἡμῶν πειθαρχῇ.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ τετραμέτρου ταῦτα. Τῷ καταληκτ(ικ)ῷ δὲ τριμέτρῳ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ὅλον ποιημάτιον ἔγραψεν, ὡς τό

Ἑστία ἀγνά, ἀπ' εὐξείνων μέσα τοίχων.

Τὸ δὲ δίμετρον καταληκτικὸν καλεῖται μὲν παροι- 51
μιακόν, διὰ τὸ παροιμίας[4] *τινὰς ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ εἶναι·*

πότε δ' Ἄρτεμις οὐκ ἐχόρευσε.
καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοισιν.

τος Fl, ὃν πρῶτος rell. Ὡριστόξενος] ὁ ὀριστόξενος P 3 ἀλαζονίαν Hermann] ἀλαζονείαν libb. 7 Ἄρεως] Ἄρεος M 8 καλουμένῳ om. N 12 τίνες αὖ] τίνες οὖν Fl 17 Περὶ μὲ[illegible] — ταῦτα om. MTu Τῷ καταλ[illegible] δὲ τριμέτρῳ S, cf. Trich. 24, 5, τῷ δὲ τριμέτρῳ rell. Gais [illegible] — ἔγραψεν ὡς τὸ om. F 20 Ἑστία CcP, ἱστί[illegible] [illegible] Gais [illegible] [illegible]ινων libb. μέ[illegible] τ[illegible] ἔγ[illegible] BF[illegible]

ἀλλὰ παροιμίαι εἰσὶ καὶ ἐπικαὶ καὶ ἰαμβικαί, καὶ οὐ τούτου τοῦ μέτρου μόνου, ὥστε οὐκ εἰκότως αὐτὸ μόνον παροιμιακὸν καλοῦσι.[5] *Κρατῖνος δὲ ἐν Ὀδυσσεῦσι συνεχεῖ αὐτῷ ἐχρήσατο·*

σιγάν νυν ἅπας ἔχε σιγάν·
καὶ πάντα λόγον τάχα πεύσει·
ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστι,
πλέομεν δ' ἅμ' Ὀδυσσέϊ θείῳ.

Πρῶτος δ' Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τῷ μεγέθει τούτῳ, ἐν τοῖς τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰθυφαλλικοῦ. Τὸ γὰρ

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε

ἑφθημιμερές ἐστιν ἀναπαιστικόν. Ἐχρήσατο δὲ τῷ 52
πρώτῳ ποδὶ καὶ ἰάμβῳ[6]*, ὡς καὶ ἐκ τοῦ παραδείγματός ἐστι δῆλον, καὶ σπονδείῳ,*

Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων·

ἀναπαίστῳ δὲ τῷ πρώτῳ ἐπὶ δύο μόνον στίχων κεχρῆσθαι δοκεῖ

ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων.

καὶ πάλιν,

φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα.

ταῦτα δὲ ἀμφότερα κατὰ συνεκφώνησιν ἴαμβον ἔχει[7] *τὸν πρῶτον πόδα.*

Τῷ δὲ ἀναπαιστικῷ ὑποστέλλοιτο ἂν[8] *καὶ τὸ*

2 τούτου τοῦ μέτρου] ἐκ τούτου μέτρου C μόνου] μόνον Tu 3 αὐτὸ μόνον [illegible]] παροιμ. τοῦτο μόνον MTu 12 Χαρίλαε] Χαρίλα[illegible] 14 ὡς καὶ ἐκ τοῦ [illegible] CP, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ π. MTu, ὡ[illegible] παρ[illegible] HP[illegible] [illegible]ύο μόνον στίχων C [illegible] [illegible]0 καὶ [illegible]

προκελευσματικὸν ὑπ' ἐνίων καλούμενον, οἷον τὸ 53 τετράμετρον τοῦτο τὸ Ἀριστοφάνειον,

τίς ὄρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν,

γίνεται γάρ, ἑκάστου τῶν πρώτων τριῶν ποδῶν ἀναπαίστων λελυμένου εἰς τὸν προκελευσματικόν,[9] δίμετρον ἀκατάληκτον ἀναπαιστικόν. Τινὲς δὲ αὐτὸ κατὰ πόδα διαιροῦντες πυρριχαϊκὸν καλοῦσι· τοῖς δὲ χαριεστέροις δοκεῖ ἀναπαιστικὸν εἶναι, ἀντὶ ἑκάστου ἀναπαίστου προκελευσματικοῦ παραλαμβανομένου ἐπὶ τῶν ἄλλων χωρῶν, ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας φυλαττομένου αὐτοῦ καθαροῦ καὶ μὴ λελυμένου.

Ὥσπερ δὲ ἐν τῷ δακτυλικῷ ἦν τι λογαοιδικόν, οὕτω κἀν τοῖς ἀναπαιστικοῖς τὸ εἰς βακχεῖον περαιούμενον· οὗ ἐστὶν ἐπισημότατον τὸ μετὰ τέσσαρας πόδας αὐτὸν ἔχον τὸν βακχεῖον,[10] ὧν ὁ πρῶτος γίνεται καὶ σπονδεῖος καὶ ἴαμβος. Καλεῖται μὲν οὖν Ἀρχεβούλειον ἀπὸ Ἀρχεβούλου τοῦ Θη- 54 βαίου ποιητοῦ χρησαμένου αὐτῷ κατακόρως· γέγραπται δὲ καὶ Καλλιμάχῳ,

Ἀγέτω θεός, οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶδ' ἀείδειν.

τοῦτο μὲν οὖν ἀπὸ ἀναπαίστου· ἀπὸ δὲ σπονδείου,

Νύμφα, σὺ μὲν ἀστερίαν ὑφ' ἅμαξαν ἤδη.

ἀπὸ δὲ ἰάμβου,

Φιλωτέρα ἄρτι γὰρ ἁ Σικελὰ μὲν Ἔννα.

2 τοῦτο τὸ Ἀριστ.] τὸ om. C 3 ἐπέσυτο SE, ἐπέσσυτο Fl 4 γίνεται γὰρ] γίνεται δὲ Fl 5 λελυμένου] λελυμένων PSMFl 6 δίμετρον CcPM1, τετράμετρον TuE2Fl 7 πυρριχιακὸν S 8 ἀναπαιστικὸν εἶναι] εἶναι om. C 15 ἔχον τὸν] ἔχοντα τὸν CP 17 τοῦ Θηβαίου] τοῦ om. Fl, τ. Θηραίου Meineke 20 ἔχω] ἐγὼ CPSFl τῶδ' Bentl., τῶνδ' libb. 22 ὑφ' ἅμαξαν] ὑπ' ἅμαξαν CPSFl 24 ἁ vel ἡ Σικελὰ Hermann, οἱ Σ. libb.

τοὺς δὲ μετὰ τὸν πρῶτον πόδα τρεῖς οἱ μὲν ἐν συνεχείᾳ γράψαντες τὸ μέτρον πάντως ἀναπαίστους ἐφύλαξαν· Ἀλκμὰν δέ που καὶ σπονδείους παραλαμβάνει.

Κεφ. θ΄. Περὶ χοριαμβικοῦ.

Τὸ χοριαμβικὸν[1] συντίθεται μὲν καὶ καθαρόν, συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον[2] πρὸς τὰς ἰαμβικάς· ὡς ἐπίπαν δέ, ὅτε καταληκτικόν ἐστιν εἰς τὴν ἰαμ- 55
βικὴν κατακλεῖδα περαιοῦται, τοῦτ' ἔστιν, εἰς ἀμφίβραχυν, ἢ βακχεῖον διὰ τὴν ἀδιάφορον[3]. Περαιοῦται μὲν γὰρ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν, τὸν δάκτυλον, ἢ κρητικόν, οἷον, δίμετρα μέν,

ἱστοπόνοι[4] μείρακες.

τρίμετρα δέ,

οὐδὲ λεόντων[5] σθένος, οὐδὲ τροφαί.

τετράμετρα δέ,

αἳ Κυθερήας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου[6].

ἀλλὰ τῷ ταῦτα συνεχέστερα εἶναι, ἀπρεπέστερά 56
ἐστι. Τὰ δὲ εἰς τὸν ἀμφίβραχυν ἢ βακχεῖον, οἷον δίμετρα μέν, τὰ ἐξ Αἰολοσίκωνος[7] Ἀριστοφάνους,

οὐκ ἐτός, ὦ γυναῖκες[8],
πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
φλῶσιν ἑκάστοτ' ἄνδρες·
δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

1 πόδα τρεῖς] πόδας τρ. HFl 8 ὅτε καταληκτικόν] καὶ ὅτε κ. HBFl 12 δίμετρα μέν] δίμετρον μὲν οἷον CP, δίμετρον μὲν τὸ rell. Gaisf. 14 τρίμετρα δέ PC, τρίμετρον δὲ H, τρίμετρον δὲ οἷον FlGaisf. 16 τετράμετρα δέ PCFl, τετράμετρον δὲ rell. Gaisf. 17 Κυθερήας CP, Κυθερείας rell. 19 οἷον δίμετρα CPSM, οἷον om. rell.

τρίμετρα δέ[9], *οἷον τὸ Ἀνακρέοντος*,

δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

τετράμετρα δέ, ἃ καὶ συνεχέστερά ἐστιν, οἷα ταυτὶ τὰ Σαπφοῦς,

δεῦτέ νυν ἁβραὶ Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

Ἀνακρέων δὲ ἐπετήδευσε τὴν πρώτην συζυγίαν δι' ὅλου ᾄσματος ἐκ τριβράχεος καὶ ἰάμβου ποιῆσαι, ὡς εἶναι κοινὴν λύσιν τῆς τε χοριαμβικῆς καὶ τῆς ἰαμβικῆς,

ἀναπέτομαι[10] *δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις.*

Πολὺ δέ ἐστι καὶ τὸ πρὸς τῇ κατακλεῖδι τὴν δευτέραν συζυγίαν ἰαμβικὴν ἔχον, οἷόν ἐστι παρὰ μὲν 57 *Ἀνακρέοντι*,

ἐκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιάρεῳ,

οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν, κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν.

καὶ τῷ πενταμέτρῳ δὲ Καλλίμαχος ὅλον ποίημα τὸν Βράγχον συνέθηκε,

δαίμονες εὐυμνότατοι Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ Διδύμων γενάρχαι.

Φίλικος δὲ ὁ Κερκυραῖος, εἷς ὢν τῆς Πλειάδος[11], *ἑξαμέτρῳ συνέθηκεν ὅλον ποίημα·* 58

τῇ χθονίῃ μυστικὰ Δήμητρί τε καὶ Φερσεφόνῃ καὶ Κλυμένῳ τὰ δῶρα.

2 *ἐφίλησαν* N 3 *τετράμετρα δὲ ἃ*] *ἃ* om. C *οἷον ταυτὶ* HFl 5 *δεῦτέ νυν*] *δεῦτε νῦν* CEFlGaisf. *Μοῦσαι* Fl 14 *'πανέρχομαι*] *παρέρχομαι* CcP 15 *Ἀμφιάρεῳ* HBFl, *Ἀμφιάρῳ* CPS, *Ἀμφιαράῳ* MTu 16 *τι δρῶν*] *τ' ἰδὼν* MTu 18 *Βράγχον*] *Βάκχον* M2Tu 20 *Φίλικος*] *φίλυκος* C, *φιλίσκος* F *φίληκος* M *Κερκυραῖος*] [illegible]*ρυφαῖος* N 21 *ἑξάμετρον* F 22 *μυστικῇ* C *Φε*[illegible] *Περ*[illegible] *κα* *Κλυμένῳ*] [illegible]

τοῦτο δὲ καὶ ἀλαζονεύεται εὑρηκέναι Φίλικος λέγων,

καινογράφου συνθέσεως τῆς Φιλίκου, γραμματικοί, δῶρα φέρω πρὸς ὑμᾶς.

ψεύδεται δέ· πρὸ γὰρ αὐτοῦ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ἐχρήσατο ἔν τε τῷ Πελέκει[12],

Ἀνδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Ἀθάνᾳ.

κἀν ταῖς Πτέρυξι,

λεύσσετε τὸν γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ' Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδις ἑδράσαντα.

πλὴν εἰ μὴ ἄρα ὁ Φίλικος, οὐχ ὡς πρῶτος εὑρηκὼς τὸ μέτρον λέγει, ἀλλ' ὡς πρῶτος τούτῳ τῷ μέτρῳ 59 τὰ ὅλα ποιήματα γράψας.

Κεφ. ι'. Περὶ ἀντισπαστικοῦ.

Τὸ ἀντισπαστικὸν[1] τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα· τὰς δὲ ἐν μέσῳ, καθαρὰς ἀντισπαστικάς· τὴν δὲ τελευταίαν ὁπότε ἐστὶν ἀκατάληκτον, ἰαμβικήν· ἐὰν δὲ ἀναμίσγηται[2] ταῖς ἰαμβικαῖς, οὐ μόνον τὴν πρώτην συζυγίαν ἔχει 60 τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ταῖς ἰαμβικαῖς ἑπομένην. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ λύεται ὁ πρότερος ποὺς εἰς τρίβραχυν. Καὶ ἔστιν ἐπίσημα

2 καινογράφου συνθέσεως Blomfield, καινογραφοῦς συνθ. libb. pleriq., καινογραφοῖς Fl, καινογραφῆς Tu 4 πρὸ γὰρ] καὶ πρὸ γὰρ M 6 μηδοσύνας] κηδοσύνας N τίνων] τινῶν M 9 βαθυστέρνου] βαθύστερνον CcPM ἀκμονίδαν ἄλλυδις δράσαντα CcP, ἀκμ. [illegible] ἑδράσαντα MSFl, ἑδράσασα Tu 15 τὰ τέσσαρα] [illegible] TuDrac., [illegible] Harl. 17 τοῦ δισυλλάβου] τ. τετρ[illegible] (τοῦ δισυλλαβοῦ t[illegible] Harl.) [illegible] 21 πρότερον [illegible] M

ἐν αὐτῷ τάδε· πενθημιμερὲς μέν, τὸ καλούμενον δοχμιακόν, οἷον

κλύειν μαίεται 61
τὸν ἐγχώριον.

ἐφθημιμερὲς δέ, τὸ καλούμενον Φερεκράτειον,

ἄνδρες, πρόσχετε τὸν νοῦν[4] 62
ἐξευρήματι[5] *καινῷ,*
συμπτύκτοις ἀναπαίστοις.

δίμετρον δὲ ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Γλυκώνειον[6], *αὐτοῦ Γλύκωνος εὑρόντος αὐτό·*

κάπρος ἡνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
Κύπριδος θάλος ὤλεσε.

δίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον, τὸ καλούμενον Σαπφικὸν ἐννεασύλλαβον, ἢ Ἱππωνάκτειον, οἷον

καὶ κνίσσῃ[7] *τινὰ θυμιήσας.*

τῶν δὲ τριμέτρων, τὸ μὲν καταληκτικόν, τὸ μόνην τὴν πρώτην ἀντισπαστικὴν ἔχον, τὰς δὲ ἑξῆς ἄλλας ἰαμβικάς, Φαλαίκειον καλεῖται[8], *οἷον*

χαῖρ' ὦ χρυσόκερως, βαβάκτα, κήλων
Πάν, Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων.

2 *δοχμιακὸν* CPMschol., *δοχμαϊκὸν* TuFlTricha 3 *μαίεται* schol. S, lib. Heidelb., *μαίετε* libb.rell.(?) 4 *τὸ ἐγχώριον* MTu 6 *πρόσχετε*] *προσέχετε* CS 8 *συμπτύκτοις*] *συμπύκτοις* PFl, *συμπίκτοις* marg. P, marg. C, *συμμίκτοις* M, *συμπήκτοις* M2 10 *αὐτοῦ Γλύκωνος* CPMTu, *αὐτοῦ τοῦ Γλύκ.* Fl 16 *κνίσσῃ*] *κνίσῃ* CP *θυμιήσας*] *θυμιάσας* P, *θυμηίσας* M, *θωμηΐσας* Tu 18 *ἀντισπαστικὴν*] *ἀνασπαστικὴν* H, *ἀναπαιστικὴν* B 19 *Φαλαίκειον*] *Φαλάκειον* M, *Φαλλαίκειον* schol. 20 *χαῖρε χρυσόκερω* Etym. m. 181 *Βαβάκτης* *βαβάκτα κήλων* CPS Etym. m., *βαβάκτα γάλλων* TuM marg. P, *βαβάκτρα κήλων* NM2, *βαβάκτρα κηλ* HFl

τὸ δὲ ἀκατάληκτον, τὸ μόνην τὴν τελευταίαν ἔχον 63
ἰαμβικήν, καλεῖται Ἀσκληπιάδειον, οἷον τὸ Ἀλκαίου

ἦλθες[9] ἐκ περάτων γᾶς, ἐλεφαστίναν
λαβὰν τῶ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων.

τὸ δὲ μέσην μὲν ἔχον τὴν ἀντισπαστικήν, τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα, ἑκατέρωθεν δὲ τὰς ἰαμβικάς, 64
ὧν ἡ πρώτη καὶ ἀπὸ σπονδείου ἄρχεται, Ἀλκαϊκὸν καλεῖται δωδεκασύλλαβον, οἷον

κόλπῳ σ'[10] ἐδέξανθ' ἁγναὶ Χάριτες Κρόνῳ.

τῶν δὲ τετραμέτρων, τὸ μὲν καταληκτικὸν καθαρόν ἐστι τὸ τοιοῦτον,

κατθνάσκει[11] Κυθέρη' ἁβρὸς Ἄδωνις· τί κε θεῖμεν.
καττύπτεσθε[12] κόραι, καὶ κατερείκεσθε χιτῶνας.

τὸ δὲ τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχον καλεῖται Πριάπειον[13], οἷον

ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς· 65
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον· νῦν δ' ἁβρῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ, κωμάζων (παρὰ) παιδὶ
ἁβρῇ . . . .

πολυσχημάτιστον μὲν οὖν αὐτὸ ποιοῦσιν· ἀλλὰ τό γε καθαρῶς ἐσχηματισμένον ἐστὶ τοιοῦτον. Ἔστι δὲ πυκνὸν καὶ τὸ τὴν δευτέραν μόνην ἀντισπαστικὴν

2 τὸ Ἀλκαίου om. HBFl 3 ἦλθες] ἦλθεν HFl, ἦλθον B ἐλεφαντίνων Fl 6 πρότερον πόδα Hotchkis] [illegible] πόδα libb. 7 δισυλλάβου [illegible] [illegible]αϊκὸν PMN, ἀλχαϊκὸν C, [illegible] [illegible]ος Fl 12 τὸ τοιοῦτον] τὸ om. [illegible] [illegible]otchkis, καταθνάσκει libb. Κυθ[illegible] [illegible]τερεί-[illegible]εσθε Pauw, κατερύκεσθ[illegible] [illegible]κεσθε [illegible]ell. 19 κωμάζων πα[illegible] [illegible]αιδὶ [illegible]oeckh. metr. Pind. 2[illegible] [illegible]ομα [illegible] [illegible]ιδὶν [illegible]

ἔχον· ᾧ μέτρῳ ἔγραψεν ᾄσματα καὶ Σαπφώ, ἐπὶ τῆς τοῦ ἑβδόμου (ἀρχῆς)

> *γλυκεῖα μᾶτερ, οὔ τοι δύναμαι κρέκην τὸν ἰστόν*[14],
> *πόθῳ δαμεῖσα παιδός, βραδίναν δι' Ἀφροδίταν.*

*Τὸ δὲ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαπφικὸν ἑκκαιδεκα-
σύλλαβον· ᾧ τὸ τρίτον ὅλον Σαπφοῦς γέγραπται·* 66
πολλὰ δὲ καὶ Ἀλκαίου ᾄσματα,

> *Νύμφαις*[15] *ταῖς Διὸς ἐξ αἰγιόχω φασὶ τετυγμέναις.*

Σιμμίας δὲ καὶ τῷ ὑπερκαταλήκτῳ κέχρηται,

> *τὸν στυγνὸν*[16] *Μελανίππου φόνον αἱ πατροφόνων ἔριθοι.*

ὅπερ καὶ καλεῖται Σιμμιακόν· ὁ δὲ Ἀλκαῖος καὶ πενταμέτρῳ ἀκαταλήκτῳ ἐχρήσατο,

> *Κρονίδα βασιλῆος γένος, Αἴαν, τὸν ἄριστον πέδ' Ἀχιλλέα*[17].

Κεφ. ια'. Περὶ τοῦ ἀπὸ μείζονος ἰωνικοῦ.[1]

*Τὸ δὲ ἀπὸ μείζονος ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ
καθαρόν, συντίθεται δὲ καὶ πρὸς τὰς τροχαϊκὰς ἐπί-
μικτον· ὅτε μέντοι ἀκατάληκτόν ἐστι, καθόλου σπα-* 67
νίως εἰς τὴν ἰωνικὴν περαιοῦται, διὰ τὸ ἀπρεπῆ εἶναι τὴν ἰωνικὴν ἐπὶ τέλους οὖσαν. Ἔστι τοίνυν ἐπίσημα ἐν τῷ ἰωνικῷ, ἑφθημιμερῆ μέν[2]*, τὰ τοιαῦτα οἷς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο,*

> *Ἅδ' Ἄρτεμις, ὦ κόραι,*
> *φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.*

1 *ἐπὶ τῆς τοῦ ἑβδόμου* Tu, *ἐπί τε τοῦ ἑβδόμου* HBFl, *ἐπὶ τῆς ζ'* PSM, *ἐπὶ τοῦ ἑβδόμου* C 3 *γλυκεῖα*] *γλυκυα* C, *γλυκῆα* P *κρέκην* CP, *κρέκειν* rell. *ἰστόν*] *ἰαστὸν* SFl 4 *πόθῳ*] *πύθῳ* Fl 5 *ἑξκαιδεκασύλλαβον* CGaisf. 9 *Σιμμίας δὲ*] *Σ. μὲν* N 11 *καὶ καλεῖται* CP, *καὶ* om. rell. 13 *πέδ'* Casaub., *πόδ'* Tu, *παῖδ'* rell. 15 *Τὸ δὲ* CPMTu, *δὲ* om. rell. Gaisf. *καὶ καθαρὸν*] *καὶ* om. C 18 *εἰς τὸν ἰωνικὸν* H Fl 20 *ἐν τῷ ἰωνικῷ ἐπίσημα* Fl

καὶ δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Κλεομάχειον[3], *ἐν ᾧ καὶ οἱ μολοσσοὶ ἐπὶ τῶν ἀρτίων χωρῶν*[4] *ἐμπίπτουσι καὶ οἱ χορίαμβοι, οἷον* 68

Τίς τὴν ὑδρίην ὑμῶν
ἐψόφησ'; ἐγὼ πίνων.

καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, τὰ καλούμενα Πραξίλλεια· ἃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰωνικήν, τὴν δὲ δευτέραν τροχαϊκήν· οἷά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σαπφοῦς·

Πλήρης μὲν ἐφαίνεθ' ἁ σελάνα[5]·
αἱ δ' ὡς περὶ βωμὸν ἐστάθησαν.

Τὰ δὲ τρίμετρα ἀκατάληκτα διχῶς συνέθεσαν οἱ Αἰολεῖς· τὰ μὲν γὰρ ἐκ δύο ἰωνικῶν καὶ τροχαϊκῆς ἐποίησαν βάσεως, οἷον

Κρῆσσαι νύ ποθ' ὧδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ὤρχευνθ' ἁπαλοῖς ἀμφ' ἐρόεντα βωμόν.

ἔνια δὲ καὶ ἐκ μιᾶς ἰωνικῆς καὶ δύο τροχαϊκῶν, οἷον

Τριβώλετερ· οὐ γὰρ Ἀρκάδεσσι λώβα.

Τῶν δὲ τετραμέτρων ἐπισημότατόν ἐστι τὸ βραχυκατάληκτον, τὸ καλούμενον Σωτάδειον· τοῦτο δὲ κατὰ τὰς (*πρώτας*) *τρεῖς χώρας δέχεται ἰωνικὴν συζυγίαν, ἢ τροχαϊκήν, ἢ τὴν ἐξ ἀναπαίστου*[6] *καὶ πυρριχίου, ἢ τὴν ἐκ τριβράχεος καὶ τροχαίου, ἢ τὴν ἐκ μακρᾶς καὶ τεσσάρων βραχειῶν, ἢ τὴν ἐκ βραχειῶν ἕξ, οἷον* 69

3 *οἷον* om. Tu 4 *ὑ[illegible]ῶν*] *ἡμῶν* SPMFl 5 *ἐψόφοισ'* Fl 9 *ἐφαίνετ'* SM [illegible] *δίμετρα* Fl 13 *βάσεως* om. CPMl 14 *ὧδ'*] *οὐ*[illegible] *[illegible]χεῦνθ' ἁ.*] *ἀρχεῦθ' ἁ.* C, *ἀρχευντ' ἁπαλοῖς* F[illegible] SH 16 *καὶ ἐκ μιᾶς*] *καὶ* om. SM 17 *τριβώλετερ* [illegible] [Ch]oerob. in Theod. 431: *τριβολέτηρ ὦ τριβόλετερ.* [illegible]*ς*), *τριβ*[illegible]*ετες* HB Fl 18 [illegible] *βραχ*[illegible] *κατ*[illegible]*ὰς τρεῖς* CPSMTu [illegible]diec[illegible] [illegible]isi [illegible]2 *καὶ τροχ*[illegible]*ου* [illegible] *ἐξ βραχ*[illegible]

Ἥρην[7] *ποτὲ φασὶν Δία τὸν τερπικέραυνον.*

καὶ τετράμετρα δὲ ἀκατάληκτα διαφόρως συνέθεσαν· ἢ γὰρ τρισὶν ἰωνικαῖς μίαν τροχαϊκὴν τὴν τελευταίαν ἐπήγαγον· καλεῖται δ' Αἰολικόν, ὅτι Σαπφὼ πολλῷ αὐτῷ ἐχρήσατο, οἷον

εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἁπαλᾶς Γυρίννως,
ἀσαροτέρας[8] *οὐδαμὰ πώρανα σέθεν τυχοίσας.*

Παρατηρεῖν δὲ χρή, ὅτι τὴν πρώτην συζυγίαν καὶ 70
ἀπὸ βραχείας ἀρχομένην ποιοῦσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς τριμέτροις,

πόας[9] *τέρεν ἄνθος μαλακὸν μάτεισαι.*

Ἐνίοτε δὲ ἐναλλὰξ τὰς ἰωνικὰς ταῖς τροχαϊκαῖς παραλαμβάνουσιν[10]*, ἀντὶ μὲν τῶν ἰωνικῶν ἔσθ' ὅτε τὰς δευτέρας παιωνικὰς παραλαμβάνοντες*[11]*, ἀντὶ δὲ τῶν ἑξασήμων τροχαϊκῶν ἔσθ' ὅτε τὰς ἑπτασή-* 71
μους τροχαϊκάς, οἷον

δέδυκε μὲν ἁ σελάνα καὶ πληΐαδες· μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὥρα· ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

Κεφ. ιβ'. Περὶ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῦ.

Τὸ δὲ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ

2 *καὶ* om. P *τετράμετρον δὲ ἀκατάληκτον — συνετέθησαν* HBFl 3 *ἢ γὰρ* CP, *καὶ γὰρ* rell. 6 *Μνασιδίκα* om. Fl *Γυρίννως* P, *γυρίννω* S (cf. Longini proleg. § 5), *γυρίνω* Fl, *ἀργυρίννω* N, *γηρῖνως* C, *γηρύννω* M, *γυρήνω* Tu 7 *ἀσαρωτέρα σουδαμὰ πωρανα* C, *ἀσαρωτέρας οὐδαμ' ἀπ' ὤρανα* P, *ἀσαρωτέρας οὐδάμ' πωρανα* S, *ἀσσαροτέρας οὐδ' ἅμα πώρανα* M, *ἀσαροτέρα σοῦ δ' ἅμ' ἐπ' ὤρανε* N, *ἀσαροτέρα σοῦ δ' ἅμ' ἐπώραναν* FlBH. cf. Schol.: *Ἀσαροτέρας ... βλαβερωτέρας ... Οὐδαμῶς ἐμοὶ* (libb. *μοῦ*) *ποτὲ εἰρήνη.* In versus exitu *τυχοῖσαν* CPM, *τυχοῖσα* SNH, *τυχοῦσα* BFl. Lege *τυχοίσας*, coniunge *ἀσαροτέρας σέθεν τυχοίσας, οὐδαμὰ πώρανα* sc. *ἐστιν ἐμοί.* 11 *μάτεισαι* CPSMTu, *μάτοισαι* H, *μάτοισαν* BFlM2 20 *Τὸ δὲ* MTu, *δὲ* om. rell.

ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

τὸ δὲ καταληκτικόν, 75

Διονύσου[7] *σαῦλαι βασσαρίδες.*

Τὸ δὲ (δίμετρον τὸ) ἀκατάληκτον κατὰ τὸν ἀνα- 76
κλώμενον χαρακτῆρα πολὺ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντί ἐστι,

παρὰ δ' ἠῦτε Πυθόμανδρον
κατέδυν ἔρωτα φεύγων.

τῷ δὲ καθαρῷ ἐφθημιμερεῖ ὅλον ᾆσμα Τιμοκρέων συνέθηκε,

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα.

Κεφ. ιγ'. Περὶ παιωνικοῦ. 77

Τὸ δὲ παιωνικὸν[1] εἴδη μὲν ἔχει τρία, τό τε κρητικόν[2], καὶ τὸ βακχειακόν, καὶ τὸ παλιμβακχειακόν, ὃ καὶ ἀνεπιτήδειόν ἐστι πρὸς μελοποιίαν[3]· τὸ δὲ κρητικὸν ἐπιτήδειον. Δέχεται δὲ καὶ λύσεις[4] τὰς εἰς τοὺς καλουμένους παίωνας. Καλεῖται δὲ καὶ 78
ὑπ' αὐτῶν τῶν ποιητῶν κρητικόν, ὥσπερ ὑπὸ Κρατίνου ἐν Τροφωνίῳ,

ἔγειρε δὴ νῦν, μοῦσα, κρητικὸν μέλος.

εἶτα ἐπιφέρει,

χαῖρε δή, μοῦσα· χρονία μὲν ἥκεις, ὅμως δ'
ἦλθες οὐ πρίν γε δεῖν, ἴσθι σαφές· ἀλλ' ὅπως.

4 *Διονύσσου σαῦλε* M, *σάϋλαι* Pa[illegible] Bergk 5 (*δίμετρον τὸ*) Mehlhorn *ἀκαταληκτικὸν* B [illegible] *ρον*] *Πυθόμενδρον* C marg. P, *πυθόμ*[illegible]*ν δὲ* PM[illegible] [illegible]*νικὸν* Fl 16 *καὶ τὸ παλιμβακχειακ*[illegible] [illegible] Porson [illegible]

Ἐπιτηδεύουσι δὲ ἔνιοι τῶν ποιητῶν τοὺς πρώτους καλουμένους παίωνας παραλαμβάνειν, πλὴν τῆς τελευταίας χώρας, εἰς ἣν τὸν κρητικὸν παραλαμβάνουσιν. Οὕτω γοῦν τὸ πολυθρύλλητον τετράμετρον συντιθέασιν, οὗ παράδειγμα ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Γεωργῶν·

ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική[5],
χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός.

Κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν ἄλλοις δράμασιν ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ἐν Σφηξίν·

ὦ μακάρι' Αὐτόμενες ὥς σε μακαρίζομεν.

καὶ Εὔπολις ἐν Κόλαξι,

φημὶ δὲ βροτοῖσι πολὺ πλεῖστα παρέχειν ἐγώ, 79
καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθά· ταῦτα δ' ἀποδείξομεν.

ὅμως δὲ ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἐποίησε τὸν τέταρτον παίωνα ἀντὶ τοῦ πρώτου, οὐ τηρήσας τὸ πρῶτον παρατήρημα,

ἐν ἀγορᾷ δ' [6] *αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.*

ἐν δὲ ταῖς δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις καὶ κρητικοὺς πολλάκις ἐν μέσοις τοῖς τετραμέτροις παρέλαβε,

μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους,
μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν[7] *Ὀλυμπίας,*
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

3 *τὸ κρητικὸν* M 5 *παράδειγμα* C, *παραδείγματα* PM alii 8 MTu (post verba *οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός*): *Ὦ μακάρι' Αὐτόμενες ὥς σε μακαρίζομεν· τούτῳ μὲν οὖν τῷ ὑστάτῳ κέχρηται Ἀριστοφάνης καὶ ἐν ἄλλοις δράμασι καὶ ἐν Σφηξ[illegible] ἀλλὰ καὶ Εὔπολις ἐν Κόλαξι* (*Κόραξι* Tu) *φησὶ γοῦν οὕτω*. 19 *δευτέραις Θεσμοφορ.* Hemsterhus. [illegible] libb. [illegible] *κρητικοὺς* [illegible]

τοῦτο δὲ τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει τροχαϊκὴν ἑξάσημον, ἢ ἑπτάσημον· τὴν δὲ δευτέραν, χοριαμβικήν· τὴν δὲ κατακλεῖδα ἐξ ἰάμβου καὶ τῆς ἀδιαφόρου, ὥστε εἶναι τὰ πάντα δύο σχήματα περὶ τὴν τετάρτην συλλαβήν, πῆ μὲν βραχεῖαν γινομένην, πῆ δὲ μακράν. Θάτερον μὲν οὖν σχῆμα, τὸ

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα

πρόκειται· θάτερον δέ,

ἀλλὰ τυίδ' ἔλθ' αἴ ποτα κἀτέρωτα.

ὥστε εἶναι τὸν κανόνα τοιοῦτον[2],

βαβα βααβ αββ
βαββ βααβ αβα

ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀλκαίῳ, καὶ ἄδηλον ὁποτέρου ἐστὶν εὕρημα, εἰ καὶ Σαπφικὸν καλεῖται, οἷον 84

χαῖρε Κυλλάνας ὁ μέδεις, σὲ γάρ μοι

καὶ

θυμὸς ὑμνεῖν, τὸν κορυφᾶς ἐν αὔγαις

καὶ

Μαῖα γέννα τῷ Κρονίδῃ, μαιεία.

Τοιούτοις χρῶνται τρισὶν εἰς ἑκάστην στροφήν· εἶτ' ἐπιφέρουσι τὸ τέταρτον πεντασύλλαβον, χοριαμβικὸν πενθημιμερές, συνεμπῖπτον δακτυλικῷ τῷ εἰς δεύτερον τροχαῖον, οἷόν ἐστι τὸ

πότνια θυμόν.

1 *τοῦτο δὲ* om. M 2 *ἑξάσημον*] *ἑξάμετρον* BFl 9 *ἀλλὰ τυίδ' ἔλθ' αἴ ποτα κατ' ἔρωτα τυίδ'* CPSMFl, *τοί δ'* Tu *αἴ ποτα* C, *αἴ ποτε* PSMFl, *αἴποτε* Tu *κατ' ἔρωτα* libb. 13 *Ἀλκαίῳ*] *Ἀλκαίωνι* libb. pleriq., *ἀκαίωνι* S, *Ἀλμάνι* C pr. m. *ἄδηλον*] *δῆλον* P 14 *καὶ εἰ Σα[illegible]ικὸν* PSM 15 *ὁ μέδεις*] *ὃς μεδέεις* Fl, *ὁ μέδων* [illegible]Tu 1[illegible] [illegible]*ὶ θυμὸς ὑμνεῖν τὸν κορυφᾶσιν αὐ*[illegible] [illegible] *γέννα* [illegible] *δη μαιεία* S, om. rell. 20 *τρισὶ*[illegible] [illegible] HBFl 2[illegible]

τοῦτο μὲν οὖν ἀπὸ τροχαϊκῆς ἐστὶν ἐπιχοριαμβικόν.

Ἀπὸ δὲ ἀντισπαστικῆς, τὸ καλούμενον Πινδαρικὸν ἑνδεκασύλλαβον, ὃ τὴν μὲν πρώτην ἀντισπαστικὴν ἔχει, τὰ δὲ λοιπὰ ὁμοίως τῷ Σαπφικῷ χοριαμβικὴν καὶ ἰαμβικὴν κατακλεῖδα, οἷον

Ὁ Μουσαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι,
ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

Ἐπιωνικὸν δὲ ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικόν ἐστι, τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἑνδεκασύλλαβον· ὃ τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει ἰαμβικήν, ἤτοι ἑξάσημον ἢ ἑπτάσημον· τὴν δὲ δευτέραν, ἰωνικὴν ἀπὸ μείζονος, ἢ δευτέραν παιωνικήν· τὴν δὲ κατακλεῖδα, ἐκ τροχαίου καὶ τῆς ἀδιαφόρου, οἷον

ὦ 'ναξ Ἄπολλον, παῖ μεγάλω Διός. 85
Μέλαγχρος αἴδως ἄξιος εἰς πόλιν.

ὥστε εἶναι σχήματα μὲν αὐτοῦ τέσσαρα, κανόνα δὲ τοιόνδε

αβαβ	ββαα	βαα
ββαβ	ββαα	βαα
αβαβ	αβαα	βαα
ββαβ	αβαα	βαα

Τρίμετρον δὲ ἀκατάληκτον τὸ τούτου περιττεῦον συλλαβῇ τῇ τελευταίᾳ, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δωδεκασύλλαβον, οἷον

ἰόπλοχ', ἁγνά, μελλιχόμειδε Σάπφοι.

οὗ κανὼν οὗτος

3 *ἑνδεκασύλλαβον* om. C. *ἀντισπαστικὴν*] *ἀναπαιστικὴν* HBFl 7 *ἄγοις*] *ἄγεις* M 8 *ἀπὸ μείζονος* om. M *Ἀλκαϊκὸν* om. P. 14 *ἄναξ — μεγάλοιο* HBFl 15 *αἴδω*[illegible] *αἰδὼς* TuFl 25 *ἰόπλοκ' ἁγνὰ* PM, *ἰόπλοι* [illegible] S *μελ*[λ]*χόμειδε* M, *μ*[illegible]*ιχόμειδε* PS, *μ*[illegible]*ιχόμειδες* [illegible] *μειδε* [illegible] 26 *οὗ κ*[illegible]

αβαβ ββαα βαβα
ββαβ αβαα βαββ

Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν ἐπιωνικόν, ὃ τὴν 86 *μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικήν, ἤτοι ἑξάσημον ἢ ἑπτάσημον, τὴν δὲ δευτέραν ἰωνικὴν ἢ δευτέραν παιωνικήν, τὴν δὲ τρίτην τροχαϊκὴν ἑξάσημον ἢ ἑπτάσημον, εἶτα τὴν ἐκ τροχαίου καὶ τῆς ἀδιαφόρου κατακλεῖδα, οἷον*

τοιοῦτος εἰς Θήβας πάϊς ἁρμάτεσσ᾽ ὀχήμενος.
Μάλις μὲν ἔννη λεπτον ἔχοισ᾽ ἐπ᾽ ἀτράκτω λίνον.

κανὼν δὲ αὐτοῦ οὗτος

αβαβ ββαα βαβα βαα
ββαβ αβαα βαββ βαβ.

᾽Απ᾽ ἐλάσσονος δὲ ἐπιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτόν ἐστι παρ᾽ ᾽Αλκμᾶνι· ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικὴν ἑξάσημον ἢ ἑπτάσημον, τὰς δὲ ἑξῆς δύο ἰωνικὰς ἑξασήμους καθαράς, οἷον

περισσόν. αἶ γὰρ ᾽Απόλλων ὁ Λύκηος.
᾽Ινὼ σαλασσομέδοισ᾽ ἂν ἀπὸ μάσδων.

κανὼν δὲ αὐτοῦ οὗτος

αβαβ ααββ ααββ
ββαβ ααββ ααβα.

Καθαροῦ μὲν ὄντος τοῦ ἰωνικοῦ, τοῦτο· ἀνακλωμένου[3] *δὲ ὄντος αὐτοῦ, προταχθεῖσα ἰαμβικὴ* 87 *ἑξάσημος ἢ ἑπτάσημος ποιεῖ τὸ τοιοῦτον, οἷον παρὰ Σαπφοῖ*

7 *τῆς ἀδιαφόρου*] *τῆς* om. CP 9 *ἁρμάτεσσ᾽ ὀχήμενος* M2, *ἁρμάτεσσι* libb., *χείμενος* C, *χήμενος* rell. 10 *μᾶλις* C, *μάλις* P 14 *ἀκατάληκτόν* om. Tu 18 *Λύκηος* CP, *Λύκιος* MTuFl 19 *ἰνωσαλασσο*[illegible] C [illegible]*σομέδοισὰν* P, *σάλας ὀ*[illegible]*σαν* SMTu, [illegible]*ομάσδων* SM[illegible] [illegible]*σ-τάση-*

ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα καλὰν ἀμοιβάν.
Ψάπφοι τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν.

κανὼν δὲ αὐτοῦ οὗτος

αβαβ ααβα βαββ
ββαβ ααβα βαβα.

(ΠΕΡΙ ΑΣΥΝΑΡΤΗΤΩΝ.)

Κεφ. ιε΄.

Γίνεται δὲ καὶ ἀσυνάρτητα[1], *ὁπόταν δύο κῶλα μὴ δυνάμενα ἀλλήλοις συναρτηθῆναι μηδὲ ἕνωσιν ἔχειν ἀντὶ ἑνὸς μόνου παραλαμβάνηται στίχου.*

(Περὶ τῶν ἐπισυνθέτων.)

Πρῶτος δὲ καὶ τούτοις Ἀρχίλοχος κέχρηται· πῆ 88
μὲν γὰρ ἐποίησεν ἔκ τε ἀναπαιστικοῦ ἑφθημιμεροῦς καὶ τροχαϊκοῦ ἡμιολίου[2] *τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ*

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον.

Τοῦτο δὲ οἱ μετ' αὐτὸν οὐχ ὁμοίως αὐτῷ ἔγραψαν· οὗτος μὲν γὰρ τῇ τε τομῇ δι' ὅλου κέχρηται τοῦ ἑφθημιμεροῦς[3], *καὶ σπονδείους παρέλαβεν ἐν τῷ ἀναπαιστικῷ κώλῳ, οἷον*

Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν· οἱ δὲ πολλοί.

μος om. Fl 1 *Ἀνδρομέδαν* CP *καλὰ* CPSM 2 *Ψαπφοῖ* CPSH, *Ψαφοι* Fl 3 *αὐτοῦ οὗτος*] *αὐτοῦ ὅδε* MTu 8 *καὶ ἀσυνάρτητα*] *καὶ* om. MTu 10 *παραλαμβάνηται*] *-εται* C, *-ωνται* Tu, *-ονται* M 18 *ὅλου*]*ὅλον* suprascr. P *τοῦ ἑφθημιμεροῦς*] *τοῦ* om. M 20 *κώλῳ* S, *κώλῳ δύο* Tu, *κόλῳ* C, *κύκλῳ* NHBFlM2 21 *ἦσαν* Meineke, *ἧσαν* libb.

οἱ δὲ μετ' αὐτὸν[4] τῇ μὲν τομῇ ἀδιαφόρως ἐχρήσαντο, ὥσπερ Κρατῖνος

χαῖρ', ὦ μέγ' ἀχρειόγελως[5] ὅμιλε, ταῖς ἐπίβδαις,
τῆς ἡμετέρας σοφίας κριτὴς ἄριστε πάντων,
εὐδαίμον' ἔτικτέ[6] σε μήτηρ ἰκρίων ψόφησις.

ἐνταῦθα γὰρ ὁμοίως[7] τὸ τρίτον μέτρον τέτμηται τοῖς 89 *Ἀρχιλοχείοις, τὰ δὲ πρὸ αὐτοῦ δύο, πρὸ συλλαβῆς. Καὶ μέντοι καὶ τοὺς σπονδείους παρῃτήσαντο τοὺς ἐν τῷ μέσῳ οἱ μετὰ τὸν Ἀρχίλοχον, οὐχ ὡς ἀναπαιστικὸν ἡγούμενοι, ἀλλὰ προσοδιακόν, τὸ ἐξ ἰωνικῆς καὶ χοριαμβικῆς, τῆς ἰωνικῆς καὶ βραχεῖαν τὴν πρώτην δεχομένης[8]. Δύναται δὲ καὶ εἰς τριποδίαν ἀναπαιστικὴν διαιρεῖσθαι[9], εἰ ἀπὸ σπονδείου ἄρχοιτο, οἷον τὸ Σαπφοῦς*

αὐτὰ[10] δέ συ Καλλιόπα,

τοῦ προσοδιακοῦ[11] ὃν καὶ τοῦτο εἶδος, τὸ ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ συγκείμενον.

Τὸ τοίνυν ἀναπαιστικὸν εἴ τις οὕτω διαιροῖτο, 90 *εὑρήσει τῷ προσοδιακῷ ἐφαρμόζον. Ἐὰν μὲν γὰρ σπονδεῖον ἔχῃ τὸν πρῶτον, τοὺς δὲ ἑξῆς ἀναπαίστους[12], τὰς τοῦ δευτέρου ἀναπαίστου δύο βραχείας προσθεὶς τῷ σπονδείῳ ποιήσεις ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ᾧ ἐφεξῆς χορίαμβος.*

1 *μετ' αὐτὸν*] add. *Ἀρχίλοχον* Tu 2 *Κρατῖνος*] add. *ἐν τοῖς τοιούτοις* MTu, *ἐν τοῖς Πλούτοις* Meineke 3 *μέγα χρειογέλως* Tu, *ἀχρειόγελος* Fl *ὅμιλε, ταῖς*] *ὁμϊλεταῖς* P, *ὁμιλετεῖν* C, *ὁμιλετῆς* Tu, *ὃ μϊταῖς* Fl 5 *ἔκτισε τε — ψόφησιν* Fl 6 *τρίτον μέτρον* Tyrwhitt, *τρίμετρον* Tu [illegible] *τον* all., Gaisf. *τέτμηται*] *τετίμηται* M 10 *προσωδιακὸν* FlM [illegible] *τρίτον ἀνάπαιστον* PSNHBFlM2Gaisf., [illegible] *ίμετρον* [illegible] uM. Lege *τριποδίαν ἀναπαιστικὴν* [illegible] N [illegible] *σπονδείου* Tu, *σπονδείων* all., Gai[illegible] 8 *διαιροῖτο* SMTuC2, [illegible] *αιρει* [illegible] *πρῶτον* P 22 *προσθε*[illegible] PSM [illegible] CPMTu, [illegible] *χορίαμβον*

*Δύναται δὲ κἂν ἀπὸ ἀναπαίστου κἂν ἀπὸ δα-
κτύλου*[13] *ἄρχηται τὸ ἀναπαιστικὸν ὡς ἰωνικὸν λε-* 91
*λυμένον παραλαμβάνεσθαι, τῶν ἑξῆς χοριάμβου γι-
νομένων· διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἰάμβου ἄρχονται ἐν
τῷ ἀναπαιστικῷ, ὥσπερ Ἀρχίλοχος ἐν τῷ*

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε.

*ὡς δυναμένου καὶ τοῦ παίωνος δευτέρου ἀντὶ ἰω-
νικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος παραλαμβάνεσθαι, ἵνα μὴ
ἀπεοικὸς τῷ προσοδιακῷ γένηται τὸ ἀναπαιστικόν.
Παραιτοῦνται τοίνυν τοὺς ἐν μέσῳ σπονδείους, ἵνα
μὴ ἀλλότριον γένηται τὸ ἀναπαιστικὸν τοῦ προσο-
διακοῦ, ὅπερ ἐστὶν ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ·
δύναται δέ τις*[14] *βιαζόμενος καὶ ἑξῆς ὄντων δύο
σπονδείων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ*

ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν

*τὸν πρῶτον σπονδεῖον καὶ τὴν (πρώτην) τοῦ δευ-
τέρου συλλαβὴν μολοσσὸν ποιήσας, καὶ λαβὼν αὐ-* 92
*τὸν ἀντὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος, τὸν ἑξῆς χο-
ρίαμβον ποιῆσαι, εἰ μὴ ἄρα ἐν τῷ προσοδιακῷ ἡ
συναίρεσις τοῦ ἰωνικοῦ, τοῦτ' ἔστιν ὁ μολοσσός, μὴ
ἐμπίπτοι.*

Ὑπονοήσειε δ' ἄν τις καὶ τρίτην διαφορὰν εἰ-

PSM2HFl, *οἷον ἑξῆς χοριαμβικὸν* MTu. Lege *ᾧ ἐφεξῆς χορίαμβος.* 1 *κἂν*] *καὶ* CPS 3 *τῶν ἑξῆς χοριάμβων γινομένων* PS, *τῶν ἑξῆς χ. γενομένων* C, *ἑξῆς χοριάμβων γενομένων* MTu, *τοῦ δὲ* (*δὲ* om. N) *ἑξῆς χοριάμβου γινομένου* NHBFl, *τοῦ ἑξῆς χοριάμβου γενομένου* Gaisf. Lege *τῶν ἑξῆς χοριάμβου γινομένων* h. e. prosodiaci anapaestus primus cum anapaesti secundi brevibus coniunctus sumitur pro ionico soluto ◡◡◡◡ – | ◡ ◡, *dum ea quae sequuntur* – | ◡◡– (h. e. secundi anapaesti longa cum tertio anapaesto coniuncta) *fiunt choriambus.* 6 *Ἐρασμονίδη*] *Ἑρμονίδη* HBFl 12 *ἰωνικοῦ*] *ἰαμβικοῦ* MTu 16 *τὸν πρῶτον* — 17 *μολοσσὸν ποιήσας* marg. SM2HBFl] *τὸν ἀνάπαιστον μολοσσὸν ποιήσας* CPSMTu 16 (*πρώτην*) Hermann, om. libb. 17 *αὐτῶν* CPSMTu 20 *μὴ ἐμπίπτοι*] *εἰ μὴ ἐμπ.* P, *μὴ ἐμπίπτῃ* M

ναι[15] τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτόν, καθ' ἣν ἀναπαίστῳ δοκεῖ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι,

Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων.
φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα, μηδὲ διαλέγεσθαι.

ᾧ οὐκ ἐχρήσαντο ἐκεῖνοι· φαίνεται δ' οὐδ' αὐτὸς κεχρημένος, δύναται γὰρ ἀμφότερα κατὰ συνεκφώνησιν εἰς ἴαμβον περιίστασθαι. Ἡ δὲ τοῦ ἀναπαιστικοῦ φαντασία γέγονε διὰ τὴν ἰωνικὴν ἐν ἑκατέρῳ διαίρεσιν· ὥστε τὰς προειρημένας δύο μόνας διαφορὰς εἶναι τοῖς νεωτέροις πρὸς τὸν ἰαμβοποιὸν[16] Ἀρχίλοχον. Κρατῖνος δὲ ὅταν λέγῃ ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις

Ἐρασμονίδη Βάθιππε τῶν ἀωρολείων[17], 93

τοῦτο τὸ μέτρον ἀγνοεῖ, ὅτι οὐκ ἄντικρυς μιμεῖται τοῦ Ἀρχιλόχου τὸν Ἐρασμονίδην.

β. Ἓν μὲν δὴ τοῦτο τῶν παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυναρτήτων. Ἄλλο δὲ τὸ ἐκ δακτυλικῆς τετραποδίας καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰθυφαλλικοῦ[18],

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα, κάρφεται γὰρ ἤδη.

γίνεται δὲ ὁ τελευταῖος[19] τῆς τετραποδίας διὰ τὴν ἐπὶ τέλους ἀδιάφορον καὶ κρητικός,

καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους οἷος ἦν ἐπ' ἥβης.

Τοῦτο παρὰ μὲν τοῖς νεωτέροις πολὺ τὸ μέτρον ἐστίν, ὥσπερ καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

7 τοῦ ἀναπαίστου φαντασία Gaisf. cum TuFl. Lege τοῦ [illegible]παιστικοῦ cum C, φαντασία τοῦ ἀνάπαιστον PS, φαντασία [illegible]υ ἀναπαίστου M 8 γέγονε] γεγον(νε)αι P, γεγονέναι NHFl 11 ὅταν λέγοι Fl 15 τὸν Ἐρασμονίδην CPMFl. Aut sic aut τὸ Ἐρασμονίδη legendum. Gaisford τὸ[illegible] Ἐρασμονίδη. 18 post ἰθυφαλλικοῦ add. Tu: οἷόν ἐστ[illegible] [illegible]οῦτον 21 post καὶ κρητ[illegible]ς add. Tu: οἷόν ἐστιν [illegible] οἷος] οἷον CPS [illegible] ἥβ[illegible] MF [illegible] MTu, [illegible]

τόν με παλαιστρίταν ὀμόσας θεὸν ἑπτάκις φιλήσειν.

παρὰ δὲ Κρατίνῳ ἐν τοῖς Σεριφίοις οὐκέτι ἀκατά-
ληκτόν ἐστι τὸ δακτυλικὸν τὸ ἡγούμενον τοῦ ἰθυ- 94
φαλλικοῦ, ἀλλὰ καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον,

χαίρετε πάντες ὅσοι πολύβωτον ποντίαν Σέριφον.

γ. Τρίτον δέ ἐστι παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυνάρτητον[20] ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου,

ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὦ 'ταῖρε, δάμναται πόθος.

δ. Ἔνδοξόν ἐστι καὶ ἐπισύνθετον[21] καὶ τὸ διπενθημιμερὲς τὸ ἐγκωμιολογικὸν καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ τοῦ ἴσου, ᾧ κέχρηται μὲν καὶ Ἀλκαῖος ἐν ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχή

Ἠ ῥ' ἔτι Δινομένη τῷ Τυρρακήῳ
τἄρμενα λαμπρὰ κέατ' ἐν μυρσινήῳ.

κέχρηται δὲ καὶ Ἀνακρέων ἐν πλείοσιν ᾄσμασιν, 95

Ὀρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλέει μεναιχμάν.

ε. Τὸ δὲ ἀντεστραμμένον[22] τούτῳ ἰαμβέλεγος καλεῖται· τούτῳ δὲ ἐν συνεχείᾳ οὐκ ἴσμεν τινὰ κεχρημένον, διεσπαρμένως δέ·

πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν.

1 παλαιστρήταν MFl 2 σερίφοις libb., ^σ^περίφοις P 5 χαίρετε πάντες κτλ. Dobraeus] πάντες θεοὶ libb., πάντα θεοὶ οἱ πολύβρωτον ποντίαν C, παντοῖαν pro ποντίαν Fl 9 λυσιτελὴς libb. πάθος Tu 10 καὶ ἐπισύνθετον] καὶ om. Tu 12 ὅπερ ἐστὶν] ἐστὶν om. HBFl 13 καὶ Ἀλκαῖος] καὶ om. Tu ἐν ἄσμασιν Fl 15 διννομένη CPSMHBFl τῶ τυρρακήω C PSM, τῷ τυρράκκω HBFl 16 μυρσίνῳ CFl, μυρσίννω SM, μυρσ^ϊ^ήννω P 18 ὀρσόλοπος CP, ὀρσόλεπος SHFl, ὀρσόλεπτος B, ὅρσ' ὃ λέπος M, ὀρσ' ὀλέπος Tu φιλέειν SHBFl μὲν αἰχμὰν libb. 20 τοῦτο STu

κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν ἄναξ.

ϛ. Γίνεται δὲ καὶ τριπενθημιμερὲς ἐκ τούτων τὸ καλούμενον Πλατωνικόν, ἐν ᾧ τὰ μὲν ἑκατέρωθεν δύο δακτυλικά εἰσι πενθημιμερῆ, τὸ δὲ μέσον ἰαμβικόν· κέχρηται δὲ αὐτῷ Πλάτων ἐν Ξαντρίαις,

χαῖρε παλαιογόνων ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε παντοσόφων.

ζ. Ἀντεστραμμένον[23] δέ ἐστι τούτῳ τὸ Πινδα- 96
ρικὸν καλούμενον,

ὃς καὶ τυπεὶς ἁγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.
σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς.

(Περὶ τοῦ μονοειδοῦς τοῦ καλουμένου ἐλεγείου.)

η. Τοῦ δὲ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς δὶς λαμβανομένου γίνεται τὸ ἐλεγεῖον· ἀλλὰ τὸ μὲν δεύτερον αὐτοῦ μέρος ἑπτασύλλαβον ἀεὶ μένει, ἐκ δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς, τὸ δὲ πρότερον κινουμένους ἔχει τοὺς δύο πόδας, ὥστε ἢ δακτύλους αὐτοὺς γίνεσθαι ἢ σπονδείους, ἢ τὸν μὲν πρότερον δάκτυλον, τὸν δὲ δεύτερον σπονδεῖον· ἢ ἀνάπαλιν, τὸν μὲν πρότερον σπονδεῖον, τὸν δὲ δεύτερον δάκτυλον· παρ᾽ ἣν αἰτίαν τὸ μὲν δεύτερον (μέρος) ἀεὶ διπλασιαζόμενον[24] ἐλεγεῖον ποιεῖ, τὸ δὲ πρότερον οὐκέτι, ἐὰν μὴ ἐκ δύο δακτύλων συνεστήκῃ, οἷον

Νηΐδες οἳ Μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι.

1 λύθεντες C 4 δακτυλικὰ] πλατωνικὰ CP 6 ξύλλογον N πανσόφων CP 9 τυπεὶς] τυπῶς H, τι πῶς BFl 12 δακτυλικοῦ] καταληκτικοῦ C δὶς] δύο Fl 16 δύο πόδας] δύο om. C αὐτοὺς om. Tu 17 γίνεσθαι] γενέσθαι Fl τὸν μὲν πρότερον δάκτυλον ... τὸν μὲν πρότερον σπονδεῖον PS] rell. πρῶτον pro πρότερον Gaisf. 20 μέρος om. libb. 21 ἐλεγεῖον] τὴν ἐλεγείαν libb.Gaisf., τὸ ἐλεγεῖον Santen. τὸ δὲ πρότερον οὐκέτι] δὲ om. S 22 δακτύλων] δακτυλικῶν BFlM2 συνεστήκει CPS, συνεστήκοι MTu

[τὸ μὲν δεύτερον διπλασιασθὲν ποιεῖ ἐλεγείαν, τὸ δὲ πρότερον οὔ] ὥστε αὐτὸ (τὸ ἐλεγεῖον) ποτὲ μὲν τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον γίνεσθαι, ποτὲ δὲ τρισκαιδεκασύλλαβον, ποτὲ δὲ δωδεκασύλλαβον.

Καὶ τοῦ μὲν τεσσαρεσκαιδεκασυλλάβου ἓν σχῆμα 97

παῖς ἅτε, τῶν δ' ἐτέων ἡ δεκὰς οὐκ ὀλίγη.

ὁμοίως δὲ τοῦ δωδεκασυλλάβου ἓν

τίκτεσθαι· βροντᾶν δ' οὐκ ἐμόν, ἀλλὰ Διός.

Τοῦ δὲ τρισκαιδεκασυλλάβου δύο σχήματα· ποτὲ μὲν πρῶτος ὁ δάκτυλος

Νηΐδες οἳ Μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι.

ποτὲ δὲ δεύτερος

ῥέζειν, καὶ στεφέων εὔαδε τῷ Παρίῳ.

Δεῖ δὲ τὸ ἐλεγεῖον[25] τέμνεσθαι πάντως καθ' ἕτερον τῶν πενθημιμερῶν· εἰ δὲ μή, ἔσται πεπλημμελημένον, οἷον τὸ Καλλιμάχου

ἱερά, νῦν δὲ Διοσκουρίδεω[26] γενεή.

[Περὶ τῶν ἀντιπαθῶν.]

θ. Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην 98 ἀντιπάθειαν[27], ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς, τοῦ καλουμένου Εὐριπιδείου, οἷον τὸ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Ἀρχίλοχον Ἰοβάκχοις

Δήμητρος ἁγνῆς καὶ Κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

ι. Ἄλλο τούτου ἔλαττον[28] κατὰ τὴν τελευταίαν

1 τὸ μὲν δεύτερον κτλ. delevimus. 2 (τὸ ἐλεγεῖον) adiecimus. 3 γίνεσθαι P, om. rell. ποτὲ δὲ τρισκαιδεκασύλλαβον om. Fl... 4 [illegible]ὲ δὲ δωδεκασύλλαβον om. Tu 6 παῖς ἅτε] παίσατε [illegible] 23 οἷον τὸ] οἷόν [illegible]

συλλαβὴν τὸ καλούμενον Εὐριπίδειον τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον, οἷον παρὰ μὲν αὐτῷ Εὐριπίδῃ

Ἑῷος[29] *ἡνίχ' ἱππότας ἐξέλαμψεν ἀστήρ.*

παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ

ἔνεστ' Ἀπόλλων τῷ χορῷ· τῆς λύρης ἀκούω·
καὶ τῶν Ἐρώτων ᾐσθόμην· ἔστι κἀφροδίτη.

ια. Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθειαν[30]*, ἐκ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἰαμβικοῦ ἑφθημιμεροῦς, ὅπερ, ἐὰν παραλλάξῃ* 99 *τὴν τομήν, γίνεται τροχαϊκὸν προκαταληκτικόν*[31]

ἔστι μοι καλὰ πάϊς χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμφερῆ ἔχοισα μορφάν, Κλε(η)ὶς ἀγαπατά,
ἀντὶ τᾶς ἐγὼ οὐδὲ Λυδίαν πᾶσαν, οὐδ' ἐραννάν.

τούτων δὲ τὸ μὲν δεύτερον δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῆς τομῆς ὅτι οὕτως σύγκειται, ὡς προείρηται, ἐκ τοῦ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τοῦ ἑφθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ· τὸ δὲ πρῶτον, διὰ τὸ πρὸ συλλαβῆς ἔχειν τὴν τομήν, ἐγένετο προκαταληκτικόν, 100 *ἐκ τροχαϊκοῦ ἑφθημιμεροῦς, τοῦ*

ἔστι μοι καλὰ πάϊς,

καὶ διμέτρου ἀκαταλήκτου, τοῦ

χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν[32].

τὸ δὲ τρίτον ἐξ ὑπερκαταλήκτου[33],

5 *ἀκούω καὶ τῶν Ἐρώτων* om C 6 *κἀφροδίτη*] *χἀπόλλων ἀφροδίτη* P, *χ' ἀπολλ. ἀφρ.* C 11 *ἀνθέμοισιν*] *ἀνθέσμοισιν* Fl 12 *ἔχουσα* Fl. *ἐμφέρην* pro *ἐμφερῆ* Bergk. *κλεῒς* libb., *κλεὶς* Fl. Hephaestio hoc loco amphibrachum vel palimbacchium legit, quam ob rem Gaisf. *ἁ Κληῒς* vel *ἁ Κλαῒς*, Ahrens *Κλεηὶς* scriptum fuisse suspicatur. *ἀγαπατά* Bentl.] *ἀγαπατά* libb. 13 *οὐ Λυδίαν* Fl 14 post *δεύτερον* habent MTu: *δηλαδὴ τὸ ἑφθημιμερῆ ἐμφερῆ ἔχον μορφὴν κλεῒς ἀγαπητὰ* 15 *οὕτως σύγκειται*] *οὐ σύγκειται* TuM *ὡς προείρηται*] *ὥσπερ εἴρηται* C

ἀντὶ τᾶς ἐγὼ οὐδὲ Λυδίαν.

καὶ βραχυκαταλήκτου[34],

πᾶσαν οὐδ' ἐραννάν.

ιβ. Ἀνακρέων δὲ οὐκ ἰαμβικῷ ἀλλὰ χοριαμβικῷ ἐπιμίκτῳ πρὸς τὰς ἰαμβικὰς ἐπήγαγε τὸ ἰθυφαλλικόν,

τὸν μυροποιὸν[35] ἠρόμην Στράττιν εἰ κομήσει.

ιγ. Τούτου δὲ μεῖζόν ἐστι συλλαβῇ τῇ τελευταίᾳ τὸ καλούμενον Κρατίνειον. Ἔστι γὰρ ἐκ χοριαμβικοῦ ἐπιμίκτου, τοῦ τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχοντος, καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς·

Εὔϊε κισσοχαῖτ' ἄναξ, χαῖρ', ἔφασκ' Ἐκφαντίδης,
πάντα φορητά, πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ, 101
πλὴν Ξενίου νόμοισι, καὶ Σχοινίωνος, ὦ Χάρον. 102

Τὸ μὲν οὖν καθαρὸν Κρατίνειον τοιοῦτόν ἐστι.

Πολυσχημάτιστον δὲ αὐτὸ πεποιήκασιν οἱ κωμικοί. Τοὺς γὰρ σπονδείους[36] τοὺς ἐμπίπτοντας ἐν 103
τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς τροχαϊκοῖς παρὰ τάξιν παραλαμβάνουσιν ἐν ταῖς μέσαις[37] συζυγίαις, τῇ τροχαϊκῇ καὶ τῇ ἰαμβικῇ. Εὔπολις δὲ ἐν τοῖς Ἀστρατεύτοις καὶ ἀτακτοτάτως συνέθηκε τὸ εἶδος· πῇ μὲν 104
γὰρ τοιαῦτα ποιεῖ,

ἄνδρες ἑταῖροι δεῦρ' ἤδη τὴν γνώμην προσίσχετε[38],
εἰ δυνατόν, καὶ μή τι μεῖζον πράττουσα τυγχάνει.

πῇ δὲ τοιαῦτα,

1 οὐδὲ Λυδίαν] οὐ Λυδίας Fl 6 μυροποιὸν Bergk] λυροποιὸν libb. Στράτιν εἰ κομίσει MTu 9 ἐπιμίκτου τοῦ] τοῦ om. Fl 11 ἔφασκε φαντίδης MTu 13 Σχοινίωνος] χοινίωνος Fl Χάρων M 19 Ἀστρατεύτοις Tu] εὐστρατεύτοις CPSMB 20 ἀτακτοτάτοις C, ἀτακτότατα MTu 22 δεῦρ' ἤδη libb. Hoc ipsum legit Hephaestio. Vetus lectio δεῦρο δὴ ab Hermanno restituta. προσίσχετε Hermann, προΐσχετε libb. 23 μή τοι — τυγχάνῃ Fl

καὶ ξυνεγινόμην ἀεὶ τοῖς ἀγαθοῖς φάγροισιν[39].

ὥσθ' ὅλον αὐτὸ χοριαμβικὸν ἐπίμικτον γενέσθαι, 105 *ὅμοιον Ἀνακρεοντείῳ τῷδε,*

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

πῇ δὲ καὶ ἄλλοις ἐχρήσατο λίαν ἀτάκτοις σχήμασι.

(*Περὶ τῶν μονοειδῶν καὶ τῶν ὁμοιοειδῶν.*)

ιδ. Καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀντισπαστικῶν[40] *δὲ καταληκτικῶν διμέτρων δικατάληκτον*[41], *ὃ Φερεκράτης ἑνώσας, σύμπτυκτον*[42] *ἀνάπαιστον καλεῖ, ἐν τῇ Κο-* 106 *ριαννοῖ,*

ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν[43] *ἐξευρήματι καινῷ*
συμπτύκτοις ἀναπαίστοις.

ιε. Καὶ τὸ ἐκ τῶν ἰαμβικῶν ἑφθημιμερῶν δικατάληκτον Καλλίμαχος,

Δήμητρι τῇ πυλαίῃ τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν,

ὅπερ προέταξεν ἐπισυνθέτου, τοῦ ἐκ δακτυλικῆς τετραποδίας καὶ ἰθυφαλλικοῦ, τοῦδε

Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης.

ις. Καὶ τὸ ἐξ ἰθυφαλλικῶν δύο ἡ Σαπφὼ πεποίηκε

δεῦρο δηῦτε[44] *Μοῖσαι χρύσεον λιποῖσαι.* 107

1 *ξυνεγινόμην*] *ξυνεγεννόμην* MTu, *ξυνεγιννόμην* M2 *ἀεὶ*] *ἂν* Fl 2 *αὐτὸ χοριαμβικὸν*] *αὐτὸν χ.* CTu 4 *Σίμαλον* CTu, *σίμαλλον* B, *σίμετρον* Fl *πυκτίδ'* CS 5 *πῇ δὲ καὶ ἄλλοις* C, *καὶ ἐν ἄλλοις* PSM *ἐχρήσαντο* CS 7 Huc revocandum est illud quod supra scriptum est in libris de asynarteto elegiaco.

7 *καταληκτικὸν δίμετρον* NBFl, *καταληκτικῶν διμετρῶν* M 8 *δικαταλήκτων* C 9 *σύμπικτον* C, *σύμπηκτον* P, *σύμμικτον* M, *σύμπυκτον* SFl 11 *προςέχετε* C *ἐξευρήματ[illegible]ῷ* om. Fl 12 *συμπύκτοις* C *συμπήκτοις* P *[illegible]μίκτοις* [illegible] 5 *Δήμητρον* P *οὐκ ἐκ* [illegible] *ἐκ* Fl 1[illegible] *ἰθυφ.* F[illegible] [illegible]

ιζ. Καὶ τὸ ἐκ χοριαμβικῶν ἑφθημιμερῶν τῶν εἰς τὴν ἰαμβικὴν κατακλεῖδα[45], ἡ αὐτὴ ποιήτρια,

ὄλβιε γαμβρέ, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο,
ἐκτετέλεστ', ἔχεις δὲ παρθένον, ἂν ἄραο.

καὶ ὁ πούς συνῆψε τὴν λέξιν[46],

μελλίχροος δ' ἐπ' ἱμερτῷ κέχυται προσώπῳ.

Τοσαῦτα περὶ τῶν ἀσυναρτήτων.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΣΧΗΜΑΤΙΣΤΩΝ.

Κεφ. ις'.

Πολυσχημάτιστα δὲ καλεῖται[1] ὅσα κατ' ἐπιλογισμὸν[2] μὲν οὐδένα πλῆθος ἐπιδέχεται σχημάτων[3], 108
κατὰ προαίρεσιν δὲ ἄλλως τῶν χρησαμένων ποιητῶν· τούτων δ' ἐπισημότατά ἐστι τάδε.

Τὸ Πριάπειον[4], οὐ μόνον ἰαμβικῇ τῇ δευτέρᾳ[5] χρώμενον, ἀλλὰ καὶ χοριαμβικῇ· καὶ τὸν ἀντίσπαστον ἔσθ' ὅτε, τὸν πρῶτον τοῦ παντὸς μέτρου[6], εἰς σπονδεῖον περαιοῦσιν, ἐάν τε ἀπὸ ἰάμβου ἄρχηται, ἐάν τε ἀπὸ τροχαίου, κατὰ τὸ δεδομένον, ἐάν τε ἀπὸ σπονδείου, οἷον παρ' Εὐφορίωνι τῷ Χερρονησιώτῃ·

οὐ βέβηλος[7], ὧ τελεταὶ τοῦ νέου Διονύσου, 109

1 Καὶ τὸ] Καὶ τὰ M 3 ὡς ἄραο] ὡς ἀρᾶϊ C, ὡς ὀρ̊ P 4 ἔχης CPS ἂν ἄραο] ἀνάραο M, ἂν ἀρᾶθ, ἀναρὰθ P, ἀνάρας BFl 6 μελλίχροος P(SM?), μελίχρονος C, μελίχρως N, μελίχρος Fl δ' ἐπιμερτῷ Fl κέχυται] κέχρηται N 7 Τοσαῦτα καὶ CSE 10 ἐπιλογισμὸν ἤτοι κατὰ λόγον τινὰ καὶ κοινωνίαν καὶ ποδῶν συγγένειαν N 11 μὲν οὐδένα] μὲν om. C δέχεται C 12 χρησαμένων CPSMTu, χρησιμοτάτων BFlM2, χρησίμων N 13 ἐστι τάδε] ἐστι om. BFl 14 τῇ ἰαμβικῇ δευτέρᾳ Fl 1[illegible] [illegible] [illegible] C

καταμετρεῖται γὰρ ὑπὸ κόμματος ἀντισπαστικοῦ. καλουμένου Φερεκρατείου.

Συστηματικὰ δέ, ὅσα ὑπὸ πλειόνων μέτρων εἰς ἓν σῶμα παραληφθέντων καταμετρεῖται ἢ συμπληροῦται.

Μικτὰ δέ, ὅσα μέρος μέν τι ἔχει ὑπὸ στίχου κα- 115 ταμετρούμενον, μέρος δὲ συστηματικόν.

Κοινὰ δέ, ὅσα ὑπὸ συστήματος μὲν καταμετρεῖται. αὐτὸ δὲ τὸ σύστημα (ἐκ τῶν αὐτῶν μέτρων) ἔχει πληρούμενον, οἷά ἐστι τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ Σαπφοῦς, ἐν οἷς καταμετρεῖται μὲν ὑπὸ διστιχίας. αὐτὴ δὲ ἡ διστιχία ὁμοία ἐστί.

Τῶν δὲ συστηματικῶν ἐστι) τὰ μὲν κατὰ σχέσιν, τὰ δὲ ἀπολελυμένα, τὰ δὲ ἐξ ὁμοίων, τὰ δὲ μετρικὰ ἄτακτα, τὰ δὲ μικτά, τὰ δὲ κοινά.

Κατὰ σχέσιν μέν ἐστι, ὅσα μετρεῖται ὑπὸ (τοῦ αὐτοῦ) συστήματος. Καλεῖται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἔχειν τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν τὰ ἐν τῷ ποιήματι συστήματα ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι.

Ἀπολελυμένα . . . .)

Ἐξ ὁμοίων δέ, ὅσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποδός ἐστιν, τῆς αὐτῆς συζυγίας, ἢ τῆς αὐτῆς περιόδου ἀρχικά, μήτε ὑπὸ στίχου οὔτε ὑπὸ συστήματος καταμετρεῖται.

[illegible] 4 παραληφθέντων C, παραλειφθέντων [illegible] MΩTuFl... 6 μέντοι ἔχῃ ὑπὸ στίχον [illegible] ἐκ τῶν αὐτῶν μέτρων adiecimus. τὸ συστηματικὸν [illegible] 11 διστοιχίας et 12 διστοιχία CSM 12 ὁμοία [illegible] 13 (Τῶν δὲ συστηματικῶν [illegible] C. om. rell. 14 τὰ δὲ ἀπολ.] ἃ δ. ἀ. M [illegible] 17 διὰ τὸ ἔχειν] ἐν τῷ ἔχειν S 18 [illegible] Indicavimus lacunam (Ἀπο- [illegible] αὐτοῦ ποδός] [illegible] 22 ἢ [illegible]

Μετρικὰ δὲ ἄτακτα, ὅσα ἐκ μέτρων μὲν ὁμολογουμένων συνέστηκε, τάξιν δὲ καὶ ἀνακύκλησιν οὐκ ἔχει, οὔτε κατὰ στίχον, οὔτε κατὰ συστήματα, οἷός ἐστιν ὁ Μαργίτης ὁ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενος, ἐν 116 ᾧ παρέσπαρται τοῖς ἔπεσιν ἰαμβικά, καὶ ταῦτα οὐ κατ' ἴσον σύστημα. Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Σιμωνίδειον ἐπίγραμμα,

Ἴσθμια δίς, Νεμέᾳ δίς, Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθην,
οὐ πλάτεϊ νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ,
Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλεῖος πάλᾳ.

Μικτὰ δέ, ὅσα μέρος μέν τι ἔχει κατὰ σχέσιν, μέρος δέ τι ἀπολελυμένον ἢ ἐξ ὁμοίων.

Κοινὰ δέ, ὅσα καθ' ἑτέραν μὲν ἰδέαν γέγραπται τοῦ συστήματος, δύναται δὲ καὶ καθ' ἑτέραν γεγράφθαι δοκεῖν· οἷον, φέρ' εἰπεῖν, ἐξ ὁμοίων ὄντα κατὰ σχέσιν δοκεῖν γεγράφθαι. Τοσαῦτα μὲν δὴ ταῦτα.

Πάλιν δὲ ἕκαστον τῶν προειρημένων ὑποδιαιρετέον. Τῶν γὰρ κατὰ σχέσιν τὰ μέν ἐστι μονοστροφικά, τὰ δὲ ἐπῳδικά, τὰ δὲ κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆ, τὰ δὲ ἀντιθετικά, τὰ δὲ μικτὰ κατα σχέσιν, τὰ δὲ κοινὰ κατὰ σχέσιν.

Τὰ μὲν οὖν μονοστροφικά ἐστιν, ὁπόσα ὑπο μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται.

Τὰ δὲ (ἐπῳδικά· ἐστιν ἐν οἷς συστήμασιν ὁμοίοις ἀνόμοιόν τι προστέτακται. Ἐὰν μὲν οὖν τὸ ἀν-

1 ἐκ μέτρων] καὶ μέτρων M   ὁμολογούμενα συνέστη BFl, ὁμολογουμένων συνέστηκε CTu   3 οὔτε κατὰ συστήματα] οὔτε συστηματικὰ CMN, οὐδὲ συστηματικὰ S   4 ὁ Μαργίτης] ὁ om. C   8 Νεμέα Ὀλυμπια (om. καὶ) ... Ἀριστοδάμας θρασὺς ἅλιος πάλαι CMSFl   13 ἰδίαν SM   14 συστήματος] σώματος BFl   καὶ om. BFl   ἕτερον CSM   17 ἕκαστα CSMTu   19 περικοπὴν CM, παρακοπὴν Fl...   21 τὰ δὲ κοινὰ κατὰ σχέσιν om. BFl   22 μονόστροφά εἰσιν ὅσα BFl μονόσ[illegible] ...ῳδικὰ [illegible] 62, [illegible] om libb

ὅμοιον τεταγμένον ἔχῃ ἐν τῇ τελευταίᾳ χώρᾳ, ὁμωνύμως τῷ γένει) ἐπῳδικὰ καλεῖται, ἐὰν δὲ ἐν τῇ πρώτῃ, προῳδικά, ἐὰν δὲ ἐν μέσῳ, μεσῳδικά. Ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν τριάσιν ὁρᾶται· ἐὰν δὲ 117 *ὑπερεξαγάγῃ τὴν τριάδα, γίνονται καὶ ἄλλαι ἰδέαι δύο. ἤτοι γὰρ περιῳδικά ἐστιν, ὅταν αἱ μὲν ἑκατέρωθεν (μελοποιίαι) ἀνόμοιαι ὦσιν, (αἱ δὲ ἐν μέσῳ) ἀλλήλαις μὲν ὅμοιαι, ταῖς δὲ περιεχούσαις ἀνόμοιαι· ἢ παλινῳδικά, ὅταν αἱ ἑκατέρωθεν ἀλλήλαις μελοποιίαι ὅμοιαι ὦσιν, καὶ αἱ ἐν μέσῳ ταῖς μὲν περιεχούσαις ἀνόμοιαι (ἀλλήλαις δὲ ὅμοιαι).*

Τὰ δὲ κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆ τὰς περικοπὰς ὁμοίας ἀλλήλαις ἔχει, τὰς δὲ ἐν ταῖς περικοπαῖς περιόδους ἀνομοίους· καλεῖται δὲ τὰ μὲν δυαδικά, ὅσα δύο τὰς ἐν τῇ περικοπῇ περιόδους ἔχει, τὰ δὲ τριαδικά, ὅσα τρεῖς, τὰ δὲ τετραδικά, ὅσα τέσσαρας· καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

Ἀντιθετικὰ δέ, ὅσα κατὰ σχέσιν μὲν γέγραπται, οὐ μέντοι κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν παραβάλλεται ἀλλήλοις τὰ ἀντιστρέφοντα· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ τέλους τῷ πρώτῳ παραβάλλεται τῷ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· καὶ τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους τῷ δευτέρῳ τῷ

3 *προῳδικὰ*] *περιῳδικὰ* M *ἐν μέσῳ ᾠδικὰ* SMBFl, *ἐν μέσῃ μεσωδικά* Tu 5 *ὑπερεξαγάγῃ* C, *ὑπὲρ ἓξ ἐπάγῃ* MTu, *ὑπὲρ ἓξ ἀπάγῃ* SFl 6 *ὅταν αἱ μὲν* Tu, *ὅτε εἰ μὲν* FlM2, *δ' ὅτ' εἰμεν* S, *δότει μὲν* M 7 *μελοποιίαι* om. libb. cf. infra. Fortasse *μετροποιίαι* legendum. *αἱ δὲ ἐν μέσῳ* om. libb., *καὶ αἱ ἐν μέσῳ* Raperus. 9 *ἢ παλινῳδικὰ* — 10 *ὅμοιαι ὦσιν* om. C 10 *καὶ αἱ ἐν μέσῳ* — 11 *ἀνόμοιαι* om. BFl 10 *ταῖς μὲν περιεχούσαις* M, *μὲν* om. TuFl 11 (*ἀλ*[illegible]*λαις δὲ ὅμοιαι*) om. libb. 12 *ταῖς δὲ κατὰ* M 16 *ὅσα τρ*[illegible] [illegible]MFl 17 *τέσσαρα* SMFl 18 *σχέσιν* Meib[illegible] *θέσιν* [illegible] *τὴν αὐτὴν πρᾶξιν* C *παραβαλλοντα*[illegible] [illegible] *ἀλλὰ* om. CM *ἀπ*[illegible] *τοῦ τέλους* [illegible] [illegible]Fl *τῷ* [illegible]

ἀπ' ἀρχῆς· τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τέλους τῷ τρίτῳ· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν οὕτω. Ταύτης δὲ τῆς ἰδέας ἐστὶ τὸ Ὠὸν τὸ Σιμμίου καὶ ἄλλα παίγνια.

Μικτὰ δὲ κατὰ σχέσιν εἰσίν, ὅσα ἐκ μερῶν ἐστιν, ἐκ πάντων μὲν κατὰ σχέσιν, ⌞ἀν⌟ομοίων δὲ 118 ἀλλήλοις κατὰ τὴν ἰδέαν, ἔκ τε ἐπῳδικῶν καὶ μονοστροφικῶν, ἢ κατὰ περικοπὴν ⌞ἀνομοιομερῶν⌟.

Κοινὰ δέ ἐστι κατὰ σχέσιν, ὅσα καθ' ἑτέραν μὲν ἰδέαν τῶν κατὰ σχέσιν γέγραπται, δύναται δὲ καὶ καθ' ἑτέραν γεγράφθαι δοκεῖν, οἷον, εἰ μονοστροφικῶς γραφὲν δύναται τοῦτο καὶ ἐπῳδικῶς γεγράφθαι δοκεῖν.

*　*　*　*　*　*　*　*　*　*

3 τὸ om. SM　4 μερῶν] μέτρων libb.　5 ἀνομοίων] ὁμοίως libb.　7 ἀνομοιομερῶν om. libb.　9 ἰδεῶν MTu　10 καθ' ἕτερον M

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.[1]

(*Κεφ. α΄.*)

* * * * * * * * * *

Στίχος ἐστὶ ποσὸν μέγεθος μέτρου, ὅπερ οὔτε ἔλαττόν ἐστι τριῶν συζυγιῶν, οὔτε μεῖζον τεσσάρων. Τὸ δὲ ἔλαττον ὂν τριῶν συζυγιῶν, ἐὰν μὲν πλήρεις ἔχῃ τὰς συζυγίας, ἀκατάληκτόν ἐστι, καὶ καλεῖται κῶλον, ἐὰν δέ τι ἐλλείπῃ, κόμμα.

Σύστημα δέ ἐστι μέτρων συναγωγή, ἤτοι δύο ἢ 119
πλειόνων, ἢ ὁμοίων ἢ ἀνομοίων· ἀνομοίων[2] μέν,
ὡς τὰ ἐλεγεῖα[3] [ἑξαμέτρου γάρ ἐστι πρὸς πεντάμετρον
κοινωνία·] καὶ οἱ ἐπῳδοί· τὸ δὲ ἐξ ὁμοίων, ὡς τὸ
δεύτερον Σαπφοῦς, ὡς προϊόντες δείξομεν.

Ὄντων δὴ τούτων τῶν ἀνωτάτω γενῶν, κατὰ
τὴν τούτων μῖξιν ὑφίσταται τά τε μικτὰ γενικὰ 120
προσαγορευόμενα, καὶ τὰ κοινὰ γενικά.

Καὶ μικτὰ μὲν γενικά, ὡς αἱ τραγῳδίαι[4]

1 *Τοῦ αὐτοῦ περὶ ποιημάτων* S, *τοῦ αὐτοῦ Ἡφαιστίωνος σαφεστέρα διδασκαλία [περὶ] μετρικῆς εἰσαγωγῆς [ἢ] περὶ ποιήματος* MTu 4 Initio lacunam indicavimus. 6 *οὔτε μεῖζον τεσσάρων* om. BFl 7 *τριῶν*] *δύο* CSMTu 9 *δέ τι ἐλλείπῃ*] *τι* om. M 12 *ἑξαμέτρου γάρ ἐστι πρὸς πεντάμετρον κοινωνία* libb., *κοινωνικὰ* C] scholion quod in textum irrepsit. 13 *καὶ οἱ ἐπῳδοί* om. C 15 *Ὄντων δὴ*] *Ὄ. δὲ* Fl 17 *κοινὰ γενικά*] *κοινὰ συστηματικὰ* libb. Tzetz. Gaisf.

καὶ αἱ παλαιαὶ κωμῳδίαι· μέρος μὲν γὰρ τούτων γέγραπται κατὰ στίχον, μέρος δὲ κατὰ σύστημα. Κοινὰ δὲ γενικά[5], *ἅπερ καὶ ὁ κατὰ στίχον γεγράφθαι φάσκων ὑγιῶς ἂν λέγοι, καὶ ὁ κατὰ σύστημα, ὡς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον Σαπφοῦς. Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις κατὰ δύο ὁρᾶν παραγεγραμμένον ἕκαστον ᾆσμα, καὶ ἔτι διὰ τὸ μηδὲν*[6] *εὑρίσκεσθαί ἀριθμοῦ περιττοῦ, κατὰ συστήματα νομίζομεν αὐτὰ γεγράφθαι· πάλιν δέ, τῷ ὅμοιον ἑκάτερον εἶναι τῶν ἐν τῇ δυάδι στίχων, καὶ τῷ δύνασθαι τὴν ποιήτριαν*[7] *κατὰ τύχην τινὰ ἀρτίου πάντα ἀριθμοῦ πεποιηκέναι, φαίη τις ἂν κατὰ* 121
στίχον αὐτὰ γεγράφθαι.

Δεδειγμένου δ' ἡμῖν τί τέ ἐστι στίχος, καὶ τί κόμμα, καὶ τί κῶλον, καὶ τί σύστημα, ὅμως παρέντες ἡμεῖς τὴν τοιαύτην ἀκριβολογίαν, καὶ ταῦτα, καίπερ κατὰ κόμμα γεγραμμένα, κατὰ στίχον γεγράφθαι[8] *φαμέν,*

ἡ παῖς ἡ κατάκλειστος[9],
τὴν οἵ φασι τεκόντες
εὐναίους ὀαρισμοὺς
ἔχθειν ἴσον ὀλέθρῳ.

(*Κεφ. β'. Περὶ τῶν κατὰ στίχον.*)

Τῶν δὲ κατὰ στίχον τὰ μέν ἐστι μικτά, τὰ δὲ οὔ. Καὶ μικτὰ μέν, ὡς αἱ Μενάνδρου κωμῳδίαι· πῇ μὲν γὰρ τετράμετρα ἐν τῷ αὐτῷ ποιήματι, πῇ

3 *Κοινὰ δὲ γενικά*] *κοινὰ δὲ συστηματικὰ* libb. *ἕκαστος* S 8 *κατὰ συστήματα*] *κατὰ σύστημα* M 10 *δυάδι στίχων*] *δυάδι διστίχων* BFl 21 *εὐναίους ὀαρισμοὺς ἐνναίους* [illegible] M2. [illegible] BF [illegible] *ἔχθειν* Scalig. *ἔχ*[illegible] libb.

(*Κεφ. δ'. Περὶ τῶν κατὰ σχέσιν.*)

Τῶν δὲ κατὰ σχέσιν τὰ μέν ἐστι μονοστροφικά, τὰ δὲ ἐπῳδικά, τὰ δὲ κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆ, τὰ δὲ ἀντιθετικά, τὰ δὲ μικτὰ κατὰ σχέσιν, τὰ δὲ κοινὰ κατὰ σχέσιν.

Μονοστροφικὰ μὲν οὖν εἰσὶν ὅσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται, καθάπερ τὰ Ἀλκαίου καὶ τὰ Σαπφοῦς καὶ ἔτι τὰ Ἀνακρέοντος.

Ἐπῳδικὰ δέ ἐστιν ἐν οἷς συστήμασιν ὁμοίοις ἀνόμοιόν τι ἐπιφέρεται. Τοῦ δὲ ἐπῳδικοῦ γένους τὰ μέν ἐστιν ὁμωνύμως αὐτῷ καλούμενα ἐπῳδικά, τὰ δὲ προῳδικά, τὰ δὲ μεσῳδικά, τὰ δὲ περιῳδικά, τὰ δὲ παλινῳδικά.

Ἐπῳδικὰ μὲν οὖν ἐστὶν ἐν οἷς συστήμασιν ὁμοίοις ἀνόμοιόν τι ἐπιφέρεται· δηλονότι ἐπ' ἔλαττον 12 *μέντοι τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ*[22] *οὐκ ἂν γένοιτό τι τοιοῦτον, ἐπὶ πλεῖον δὲ οὐδὲν αὐτὸ κωλύει ἐκτείνεσθαι· γίνεται γάρ, ὥσπερ τριὰς ἐπῳδική, οὕτω καὶ τετρὰς καὶ πεντὰς καὶ ἐπὶ πλεῖον, ὡς τά γε πλεῖστα Πινδάρου καὶ Σιμωνίδου πεποίηται.*

Προῳδικὰ δέ ἐστιν ἐν οἷς τὸ ἀνόμοιον προτέτακται τῶν ὁμοίων.

Μεσῳδικὰ δέ, ἐν οἷς περιέχει μὲν τὰ ὅμοια, μέσον δὲ τὸ ἀνόμοιον τέτακται.

Παλινῳδικὰ δέ, ἐν οἷς τὰ μὲν περιέχοντα ἀλλήλοις ἐστὶν ὅμοια, ἀνόμοια δὲ τοῖς περιεχομένοις·

5 *τὰ δὲ κοινὰ κατὰ σχέσιν* om. BFl 6 *ὅσα*] *ὁπόσα* CS MTu 9 *Ἐπῳδικὰ* — 11 *καλούμενα ἐπῳδικά* om. M 12 *τὰ δὲ προῳδικὰ* — *τὰ δὲ παλινῳδικ*[illegible] om. rell. 14 *Ἐπῳδικὰ μὲν*] *Ἐ. δὲ* M *συστήμασιν* M[illegible] rell. Gaisf. 15 *δηλονότι* libb., *εἰ*[illegible]*ως* schol., [illegible] [illegible]rip. He[illegible]h. 629, Gaisf. 18 *γίνεται* [illegible] M, *ἐπὶ πλεῖ*[illegible]*ο*

κατὰ σχέσιν, ὡς ἐν τῷ παρ' Ἀλκαίῳ ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχή

ἐμὲ δειλάν, ἐμὲ πασᾶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

Ἄπειρος μὲν γάρ τις ὢν φήσειεν ἂν αὐτὸ ἐξ ὁμοίων εἶναι, ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάσσονος συζυγίας καταμετρούμενον· ἡμεῖς δέ, ἐπειδὴ κατὰ δέκα ὁρῶμεν αὐτὸ συζυγίας καταμετρούμενον, κατὰ σχέσιν αὐτὸ γεγράφθαι φαμέν. Διόπερ καὶ τὰ μονοστροφικὰ 124
ᾄσματα, δέκα ὄντα συζυγιῶν, οὕτω πεποιῆσθαι νομίζομεν. Ἔστι δέ τινα τὰ ἐξ ὁμοίων οὕτω πεποιημένα, οἷον τὰ Ἑρμείου, παιωνικὰ ὄντα,

Ἑπτά μοι δὶς τριάκοντα[18] *βασιλεὺς σχεδόν.*

καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὑπολείπεται δὲ ἡμῖν περί τε τῶν μικτῶν συστηματικῶν εἰπεῖν[19] *καὶ τῶν κοινῶν συστηματικῶν. Λέγομεν τοίνυν ὅτι μικτὰ μέν ἐστι συστηματικά, ὥσπερ εἴ τις τὴν πρώτην ᾠδὴν ἐν τῷ πρώτῳ Ἀλκαίου*[20] *καὶ τὴν δευτέραν συνάψειε, συστηματικῆς οὔσης αὐτῶν ἑκατέρας.*

Κοινὰ δέ ἐστι συστηματικὰ τὰ δύο εἴδεσιν ὑποπεπτωκότα, οἷον συμβέβηκεν ἐπὶ τοῦ

ἐμὲ δειλάν, ἐμὲ πασᾶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

Ἄπειρος μὲν γάρ τις ὢν τῆς τοῦ ποιητοῦ προθέσεως 125
ἐξ ὁμοίων φήσειεν ἂν εἶναι τὸ ᾆσμα· ὁ δὲ ἔμπειρος κατὰ σχέσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεδείξαμεν.

4 *τις ὢν*] *ὢν τις* M *φήσειεν ἂν*] *ἂν* om. SMFl 6 *ἐπειδὴ*] *ἐπεὶ* CSMTu 7 *καταμετρούμενον*] *γεγραμμένον* MTu 10 *οὕτω πεποιημένα*] *οὕτω* om. BFl 12 *Ἑπτά μοι δὶς*] *ἑπτά μυδις* MTu 14 *μικτῶν*] *καταμίκτων* MTu *συστημάτων* M2Fl 2[illegible] *ἐπὶ τοῦ*] *ἐπὶ τῶν* F 22 *κακοτάτην* sine *πεδέχοισαν* F [illegible] 25 *ὡς καὶ*] *καὶ* om. M

ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν.

καὶ τὰ ἑξῆς[26]. Κατὰ μὲν γὰρ τὴν νῦν ἔκδοσιν ὀκτάκωλός ἐστιν ἡ στροφή, καὶ τὸ ᾆσμά ἐστι μονοστροφικόν. Δύναται δὲ καὶ ἑτέρως διαιρεῖσθαι εἴς τε τριάδα καὶ πεντάδα ἡ στροφή, ὥστε Φερε- 129
κράτειον εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος[27] τοῦ ἐκ τῶν τριῶν κώλων ἢ τῶν πέντε.

(Κεφ. ε'. Περὶ τῶν ἀπολελυμένων.)

Δεδειγμένου δὲ ἡμῖν τίνα ἐστὶ τὰ ἀπολελυμένα, φαμὲν εἴδη τούτων εἶναι τά τε ἄστροφα καὶ τὰ ἀνομοιόστροφα καὶ ἄτμητα.

Ἄστροφα μὲν οὖν ἐστι τὰ τηλικούτου μεγέθους ὄντα ἐπ' ἐλάχιστον, ὡς μηδὲ στροφὴν ὅλην εἶναι αὐτὰ ὑπονοητικά[28].

Ἀνομοιόστροφα δέ ἐστιν, ὅσα πάντως διαιρεῖται 130
ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον[29], ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν, ἢ κατὰ ἐφύμνιον[30], ἢ κατὰ ἐπῳδόν[31], ἢ κατ' ἄλλο τι ἀναφώνημα[32]. Διαιρεῖται δὲ ἤτοι εἰς δύο[33] ἢ εἰς πλείω. Ἐὰν μὲν οὖν εἰς δύο διαιρεθῇ, καλεῖται ἑτερόστροφον[34], ἐὰν δὲ εἰς πλείω, ἀλλοιόστροφον.

Ἄτμητα[35] δέ ἐστι τὰ τηλικαῦτα ὥστε δύνασθαι[36] μὲν τέμνεσθαι, μὴ μέντοι τεκμήριόν τι ὑπάρχειν τοῦ τὸν ποιητὴν αὐτὰ τετμηκέναι, μήτε βραχυκατάληξιν[37] μήτε τι ἕτερον τῶν διοριζόντων τὰ ποιήματα, οἷον ἐφύμνιον ἢ ἀναφώνημα.

3 καὶ τὰ ἑξῆς om. Fl ἔνδοσιν Fl 8 τριῶν κώλον C 14 στροφὴν ὅλην] στ[illegible]ῆς ὅλης libb. [illegible] τὰ ἐπῳδὴν M 19 ἀναφώνημα CSB[illegible] [illegible] om. Fl βραχυκατ[illegible] [illegible]

(*Κεφ. ϛ΄. Περὶ τῶν ἐξ ὁμοίων.*) 131

Τῶν δὲ ἐξ ὁμοίων τὰ μέν ἐστιν ἀπεριόριστα, τὰ δὲ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους.

Ἀπεριόριστα μέν, ὁπόσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποδὸς ἢ τῆς αὐτῆς συζυγίας καταμετρούμενα ἢ περιόδου περιγραφὴν οὐδεμίαν ἔχει μεταξύ, ἀλλὰ μέχρι τῆς τελευταίας ὅμοιά ἐστι.

Κατὰ περιορισμοὺς δὲ ἀνίσους[39] *ἐστὶν ὁπόσα ἐξ ὁμοίων συνεστῶτα ἔχει κατάληξιν*[40] *ἢ βραχυκατάληξιν μεταξύ, οὐ μέντοι ἴσοις μεγέθεσι*[41] *ταύτην ἐπιζευγνυμένην ἀεί, οἷα μάλιστα φιλεῖ γενέσθαι ἐν ταῖς παρόδοις*[42] *τῶν χορῶν. Ἐκεῖ γὰρ μετὰ δέκα* 132
ἀναπαιστικά, λόγου χάριν, καὶ κατάληξιν, ἐπάγουσιν εὐθὺς ὅμοια μὲν καὶ ἀναπαιστικά, οὐ μέντοι τῶν ἴσων συζυγιῶν[43].

(*Κεφ. ζ΄. Περὶ ἐπῳδῶν, προῳδῶν, μεσῳδῶν.*) 133

Εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ οἱ ἀρρενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπῳδοί, ὅταν μεγάλῳ στίχῳ περιττόν τι ἐπιφέρηται, οἷον

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;

καὶ ἔτι,

Εὖτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροΐζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

Ὅταν δὲ ἔμπαλιν ἡ τάξις ᾖ, προῳδὸς[48] *καλεῖται, ὡς παρ' Ἀνακρέοντι*

4 *ὁπόσα ὑπὸ*] *ὁπ. ἀπὸ* M 9 *βραχυκατάληξιν* M, *-ληξίαν* rell. 10 *οὐ μέντοι*] *οὐ μὴν* M2 11 *οἷον μάλιστα* M 12 *παρῳδοις* Tu 13 *λόγου χάριν* — 14 *ἀναπαιστικά* om. F[illegible] 14 *μὲν καὶ ἀνα*[illegible]*κὰ οὐ* om. C *οὐ μέντοι*] *οὐ μὴν* F 17 *Εἰσὶ δὲ οἱ* [illegible] *παρήειρε*] *παρέπειρε* C[illegible] *περίηρε* BF. 22 *Εὖτε* Bent[illegible] [illegible]PSM [illegible]

ἀρθεὶς δ' ἠῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης, ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

Ὥσπερ δὲ ταῦτα εὑρίσκεται, οὕτω γένοιντ' ἂν τινες καὶ μεσῳδοί, ὅταν περιέχῃ[49] *μέν τι(να) μείζω, μεταξὺ δὲ τὸ μεῖον ᾖ τεταγμένον.*

(*Κεφ. η'. Περὶ τῶν ἐφυμνίων καὶ ἐπιφθεγματικῶν.*) 132

Ἔστι δέ τινα ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ τὰ καλούμενα ἐφύμνια[44], *ἅπερ ταύτης τῆς προσηγορίας τετύχηκεν, ἐπειδὴ καὶ ἐφύμνιόν τι εἰώθασιν ἐπάγειν οἱ ποιηταὶ ταῖς στροφαῖς, οἷά ἐστι καὶ τὰ τοιαῦτα*

Ἰήϊε παιάν.

καὶ

Ὦ διθύραμβε.

Ὅταν δὲ τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφὴν[45] *ἀλλὰ μετὰ στίχον κέηται περιλαμβανόμενον ἄλλῳ στίχῳ, μεσύμνιον καλεῖται τὸ ποίημα, οἷόν ἐστι τὸ παρὰ Σαπφοῖ*

ὕψι δὴ τὸ μέλαθρον ἀέρρετε τέκτονες ἄνδρες,
Ὑμήναον,
γαμβρὸς ἔρχεται ἶσος Ἄρηϊ.

Ἔστι δέ τινα καὶ τὰ καλούμενα ἐπιφθεγματικά, 134

4 *τινες* CMTu, om. rell. *μέν τι μείζω* CPS, *μέντοι μεῖζον* Fl, *μέν τι μεῖζον* TuGaisf. Lege *μέν τινα μείζω*. 6—21, quae in libris leguntur post v. 15 pag. 71, transposuimus. 10 *ἐπειδὴ καὶ*] *καὶ* om. S *ἐφύμνιόν τι*] *τι* om. C 16 *περιλαμβανόμενον* C, *παραλαμβανόμενον* rell. 19 *ὕψι δὴ* Ursinus] *ὕψοι δὲ* Fl, *ὑψοῖ δὴ* M, *ὕψοι δὴ* CPS *μέλαθρον ὑμήναον* libb. Dele *ὑμήναον*, nam mesymnium est in medio duorum versuum, non in medio duorum eiusdem versus membrorum „*ὅταν τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφὴν ἀλλὰ μετὰ στίχον κέηται περιλαμβανόμενον* [illegible] *μεσύμνιον κα*[illegible]“ *ἀείρετε* C, *ἀείρατ*[illegible] [illegible] *Ὑμήναον* libb.] [illegible] ...ondeo.
[illegible]

ἃ διαφέρει ταύτῃ τῶν ἐφυμνίων, ὅτι τὰ μὲν ἐφύμνια ἐκ περιττοῦ, ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον, τῇ στροφῇ πρόσκειται, τὰ δὲ ἐπιφθεγματικὰ καὶ πρὸς νοῦν συντελεῖ, οἷον τὸ Βακχυλίδου

ἦ καλὸς Θεόκριτος, οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾷς,

καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ Βακχυλίδῃ

σὺ δ' ἐν χιτῶνι μούνῳ παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

Ὅταν μὲν οὖν βραχέα ᾖ τὰ ἐπιφθεγματικά, τοῦτο πρόσεστιν αὐτοῖς ὄνομα· ἐὰν δὲ καὶ τηλικαῦτα ὥστε στροφὴν ἐκπληροῦν, καὶ προτετάχθαι μὲν τὴν τοῦ ποιητοῦ στροφήν, ἐπιζεῦχθαι δὲ τὰ τῶν ἐπιφθεγματικῶν, εἶτα πάλιν τὰ ἴσα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἔσται τὸ τοιοῦτον σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές.

(*Κεφ. θ'. Περὶ παραβάσεως.*)

Ἔστι δέ τις ἐν ταῖς κωμῳδίαις καὶ ἡ καλουμένη παράβασις[51], *ἥτις ἐὰν τελεία γράφηται, ἐστὶν αὐτῆς μέρη ἑπτά. Καλεῖται δὲ παράβασις, ἐπειδὴ* 135

2 Verba Hephaestionis ut in libris scripta leguntur, falsa tradunt: *τὰ μὲν ἐφύμνια καὶ πρὸς νοῦν συντελεῖ, τὰ* (*τίνα* PS M) *δὲ ἐπιφθεγματικὰ καὶ* (Tu, om. rell.) *ἐκ περιττοῦ ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον τῇ στροφῇ πρόσκειται.* Etenim *ἐκ περιττοῦ τῇ στροφῇ πρόσκειται* non epiphthegma, sed ephymnium velut *Ἰήιε παιάν, Ὦ διθύραμβε, Ὑμήναον*, contra „*πρὸς νοῦν συντελεῖ*" non ephymnium, sed epiphthegma velut *Ἠ καλὸς Θεόκριτος, οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾷς.* Idem error in scholio *τὰ ἐφύμνια*] ... *συνέχειαν φυλάττουσι πρὸς τὰς στροφάς, τὰ δὲ ἐπιφθέγματα οὔ.* Nec tamen Hephaestionem in re tam perspicua ipsum errasse verisimile est, quam ob rem mutandis verborum *ἐφύμνια* et *ἐπιφθεγματικὰ* sedibus ea quae in libris traduntur correximus. 4 *Βακχυλλίδου* — 6 *Βακχυλλίδῃ* M 5 *μόνον ἀνθρώπων* C *ἐρᾷς* Ursinus, *ὁρᾷς* libb. 7 *μούνῳ*] *μόνῳ* M 9 *ὄνομα* Hermann, *μόνον* libb.Gaisf. *τηλικαῦτα*] *τοιαῦτα* Fl 11 *τὴν τῶν ἐπιφθεγμάτων* libb.Gaisf., *τὴν* om. M. Leg. *τὰ τῶν ἐπιφθεγματικῶν* 12 *τὰ ἴσα*] *τά* om. C 13 *ἔστα γὰρ* FlM2 *ἀνο*[illegible] Fl, [illegible]*ομοιομερὴς* M2 18 *μέρη*[illegible] FlM2, *εἴδ*[illegible] CMT

εἰσελθόντες εἰς τὸ θέατρον καὶ ἀντιπρόσωποι ἀλλήλοις στάντες οἱ χορευταὶ παρέβαινον, καὶ εἰς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες ἔλεγόν τινα.

Τὰ δὲ μέρη τῆς παραβάσεώς ἐστι ταῦτα· κομμάτιον, ὃ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς οὕτως ὠνομάσθη· φησὶ γὰρ Εὔπολις

Εἰωθὸς τὸ κομμάτιον τοῦτο·

δεύτερον δὲ ἡ ὁμωνύμως τῷ γένει καλουμένη παράβασις· καὶ τρίτον τὸ μακρὸν προσαγορευόμενον, ὃ καὶ φαμὲν εἶναι ἐπιμηκέστερον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀπνευστὶ λέγεσθαι ἐδόκει εἶναι μακρότερον.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστιν ἀπολελυμένα. Ἕτερα δέ 136
ἐστι τὰ κατὰ σχέσιν γεγραμμένα, τό τε μέλος καὶ τὸ ἐπίρρημα, ὅπερ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑκκαίδεκα ἦν στίχων, καὶ τὸ τῷ μέλει ἀντίστροφον· καὶ τὸ καλούμενον ἀντεπίρρημα, ὅπερ ἦν τῶν ἴσων κώλων τῷ ἐπιρρήματι.

(*Κεφ. ι΄. Περὶ σημείων.*)

Τὰ σημεῖα[52] *τὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἄλλως παρ' ἄλλοις κεῖται· λέγω δέ, ὁποῖά ἐστιν ἥ τε παράγραφος —, καὶ ἡ κορωνὶς ⌉, καὶ ἡ ἔξω νενευκυῖα* 137
διπλῆ <, *καὶ ἡ ἔσω* >, *καὶ ὁ ἀστερίσκος* ⁜, *καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον.*

Παρὰ μὲν οὖν τοῖς λυρικοῖς, ἂν μὲν μονόστροφον τὸ ᾆσμα ᾖ, καθ' ἑκάστην τίθεται στροφὴν ἡ παράγραφος, εἶτα ἐπὶ τέλους τοῦ ᾄσματος ἡ κορωνίς.

1 *αὐτοπρόσωποι* M 4 *μέρη* BFl, *εἴδη* CTu *ἐστι*] *εἰσι* M 5 *οὕτως* om. CSMTu 6 *ὠνομάσθη* CSMTu, *ὠνομάζετο* Fl *ὁ Εὔπολις* SM 7 [illegible] C 8 *δεύτερον δὲ εἶδός ἐστιν* Tu *γένει* CTu, [illegible] *ἐπιμηκέστερον*] *ἐπιεικέστερον* CM2BFl 15 *τὸ τ*[illegible] 19 *σημεῖα τὰ*] *τὰ* om. Fl *ἄλλως π*[illegible] 24 [illegible]

Ἐὰν δὲ κατὰ περικοπὴν τὰ ᾄσματα ᾖ γεγραμμένα, ὥστε εἶναι στροφὴν καὶ ἀντίστροφον καὶ ἐπῳδόν, ἡ παράγραφος μὲν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστρόφου κεῖται, ἐπὶ δὲ τῇ ἐπῳδῷ ἡ κορωνίς· καὶ οὕτως ἡ παράγραφος, ἣ διορίζει τά τε ὅμοια καὶ τὰ ἀνόμοια. Ἐπὶ μέντοι τῷ τέλει τίθεται ὁ ἀστερίσκος, γνώρισμα τοῦ τετελέσθαι τὸ ᾆσμα, ἐπεὶ ἡ κορωνὶς ἐπὶ πασῶν τίθεται τῶν ἐπῳδῶν. Καὶ μάλιστα εἴωθεν ὁ ἀστερίσκος τίθεσθαι, 138 ἐὰν ἑτερόμετρον ᾖ τὸ ᾆσμα τὸ ἑξῆς· ὃ καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ποιημάτων τῶν μονοστροφικῶν γίνεται Σαπφοῦς τε καὶ Ἀνακρέοντος καὶ Ἀλκαίου· ἐπὶ δὲ τῶν Ἀλκαίου ἰδίως, κατὰ μὲν τὴν Ἀριστοφάνειον ἔκδοσιν, ὁ ἀστερίσκος ἐπὶ ἑτερομετρίας ἐτίθετο μόνης· κατὰ δὲ τὴν νῦν τὴν Ἀρισταρχεῖον, καὶ ἐπὶ ποιημάτων μεταβολῆς.

Ἡ δὲ διπλῆ, ἡ ἔξω βλέπουσα, παρὰ μὲν τοῖς κωμικοῖς καὶ τοῖς τραγικοῖς ἐστι πολλή· παρὰ δὲ τοῖς λυρικοῖς σπανία. παρὰ Ἀλκμᾶνι γοῦν εὑρίσκεται· ἔγραψε γὰρ ἐκεῖνος δεκατεσσάρων στροφῶν ᾄσματα, ὧν τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ αὐτοῦ μέτρου ἐποίησεν ἑπτάστροφον, τὸ δὲ ἥμισυ ἑτέρου· καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ ταῖς ἑπτὰ στροφαῖς ταῖς ἑτέραις τίθεται ἡ διπλῆ σημαίνουσα τὸ μεταβολικῶς τὸ ᾆσμα γεγράφθαι.

2 ἀντίστροφον SM, ἀντιστροφήν FlGaisf. 3 ἐπὶ τῷ τέλει] ἐπὶ τὶ τέλους Fl τῆς τε στροφῆς SM, τῆς στροφῆς Fl Gaisf. 4 ἀντιστροφῆς Fl τῇ ἐπῳδῷ] τῷ ἐ. C, τῇ ἐπῳδῇ M 7 τετελέσθαι C, τετελειῶσθαι MTu, τετέλεστον Fl 13 τῶν Ἀλκαίου C, τοῦ Ἀ. rell. 14 ὁ ἀστερίσκος ἐπὶ M, ὁ om. rell. Gaisf. ἐτίθετο μόνος Fl 15 νῦν τὴν om. M 16 μεταβολῇ M 17 Ἡ δὲ διπλῆ CMTu, Καὶ ἡ μὲν διπλῆ FlGaisf. 18 τοῖς τραγικοῖς ἐστι] [illegible]ικοῖς M 19 καὶ παρὰ Ἀλκμ. M 20 ἔγραψε] γράψαι [illegible] σημαίνουσα MTu [illegible]

Τούτοις τοῖς σημείοις τοῖς προειρημένοις, πλὴν τοῦ ἀστερίσκου, καὶ ἑτέροις τισὶ περὶ ὧν λέξομεν, ἐν τοῖς δράμασι χρώμεθα. Τῇ μὲν οὖν κορωνίδι κατὰ τρόπους τρεῖς· ἤτοι ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰπόντων τινὰ καὶ ἀπαλλαγέντων καταλείπηται ὁ χορός, ἢ ἔμπαλιν· ἢ ὅταν μετάβασις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γίνεσθαι δοκῇ τῆς σκηνῆς. Τῇ δὲ παραγράφῳ, ἤτοι κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαῖα, ἔν τε τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τῆς τε στροφῆς 139
καὶ τῆς ἀντιστρόφου. Ἐὰν μέντοι ἡ στροφὴ ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκειμένη, οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφὴ ἡ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλλης στροφῆς· ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἑκάστου κώλου οὐδὲν ἧττον τίθεται· ἀλλὰ κεῖται καὶ ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ. τοῦτο δέ, ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρηται, ὡς ἐάν γε μεταβολὴ μόνον ᾖ στροφῶν ἡ ἔξω βλέπουσα τίθεται.

Εἰπόντων δὲ ἡμῶν ὅτι ἐστί τινα κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους ἀναπαιστικὰ γεγραμμένα, ἃ δὴ ἐν τῇ παρόδῳ ὁ χορὸς λέγει, ἐφ' ἑκάστου περιορισμοῦ τίθεται ἡ παράγραφος.

Τῆς δὲ παραβάσεως μερῶν ὄντων ἑπτά, ἐπὶ ἓν ἑκάστου τῶν ἀπολελυμένων τριῶν τίθεται ἡ παράγραφος, τοῦ κομματίου καὶ τῆς παραβάσεως καὶ τοῦ μακροῦ· οὐδὲν ἧττον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μέλους καὶ τοῦ ἐπιρρήματος, ἂν μηδὲν ἀνταποδιδῶται. Ἐὰν δὲ ἐνῇ

[illegible]σημαίνουσα C, ἡ δὲ διπλῆ σημαίνει FlGaisf. 5 καταλείπε-[illegible] καταλείπηται C 10 [illegible]ῆς ἀντιστρόφου] τῆς om. M, τ. [illegible] στροφ[illegible] ἀναστροφὴ M 11 πρὸς [illegible] 12 ἡ [illegible]φὴ] ἡ γραφὴ C πα-[illegible] [illegible]ων [illegible]ρφῶν] ἡ στροφῆς [illegible] τίθε-[illegible]

τὰ ἀνακυκλούμενα, τό τε ἀντίστροφον τοῦ μέλους καὶ τὸ ἀντεπίρρημα, ἐπὶ τοῦ ἐπιρρήματος τίθεται ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ, ὑπὲρ τοῦ δηλῶσαι ὅτι ἐστὶ τὰ ἀνταποδιδόμενα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀντεπιρρήματος ἡ ἔξω νενευκυῖα.

Εἰώθασι τοίνυν αὐτοὶ οἱ δραματοποιοὶ μεταξὺ ἰαμβείων τινῶν γράφειν ἑτέρῳ μέτρῳ ὁποσασοῦν στροφάς· εἶτα πάλιν περάναντες δι' ἰαμβείων τὸ προκείμενον κατὰ διέχειαν ἀνταποδιδόναι τὰς στροφάς. Ἐφ' ἑκάστης οὖν στροφῆς τίθεται παράγρα- 140
φος· ἐν δὲ ταῖς προτέραις στροφαῖς ἐπὶ τοῦ τελευταίου κώλου δύο τίθενται διπλαῖ, ἡ μὲν κατ' ἀρχὰς ἔξω βλέπουσα, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος ἔσω νενευκυῖα· δηλούντων ἡμῶν διὰ τῆς ἔσω βλεπούσης ὅτι ἀνταποδίδοταί τινα αὐτοῖς· ἐν δὲ τοῖς ἀνταποδιδομένοις, πάλιν ἐφ' ἑκάστης στροφῆς παράγραφος· ἐπὶ δὲ τοῦ τελευταίου κώλου δύο διπλαῖ, ἡ μὲν κατ' ἀρχάς, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι μέντοι ἔξω νενευκυῖαι, διὰ τούτων δηλούντων ἡμῶν ὅτι ἀνταποδίδοται.

7 ὁποσασοῦν] ὅπως οὖν Fl 9 κατὰ διέχειαν] κατὰ om. Fl, κ. συνέχειαν MTu 10 ἑκάστης μὲν οὖν M 13 μετὰ τὸ τέλος M 16 πάλιν μὲν ἐφ' CM

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ.

ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ
ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.

1.

Ἰστέον, ὅτι σκόπον ἔχει ὁ μετρικὸς περὶ μέτρων S 1
διαλαβεῖν. τοῦ δὲ μέτρου εὑρετὴς μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἤγουν ἡ Πυθία, ἢ ὥς τινές φασι, Φημονόη ἱέρεια τῆς Πυθίας. εὑρέθησαν οὖν πρῶτον τὰ μέτρα ἐν τῇ Πυθίᾳ, ὅτι αἱ μαντίαι καὶ οἱ χρησμοὶ ἐμμέτρως ἐδίδοντο, εἶτα λοιπὸν ἐκ τῆς Πυθίας ἔγνωσαν οἱ ποιηταί.

2.

Ἀλλ' εἴτε νέα τῶν μέτρων ἡ θεωρία, εἴτε Μού- L 1
σης εὕρημα παλαιᾶς, ἑκάτερον ἕξει καλῶς. Ἀρχαία μὲν γὰρ οὖσα ἐκ τῆς παλαιότητος ἕξει τὴν σεμνότητα, νέα δὲ οὖσα ποθεινοτέρα καθ' Ὅμηρον,

τὴν γὰρ ἀοιδὴν πάντες ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται. (α. 351)

Haec e Longini in enchiridium praefatione excerpta partim in Longini exemplis, inprimis libris Vaticano et Ambrosiano (L.), partim in Hephaestionis codice Saibantiano (S.) leguntur. Ex Longini libris primum Hudsoniana editione, e Saibantiano altera Hephaestionis editione Gaisfordiana publici iuris facta sunt. Qui in utroque libro fragmentorum sit ordo, eum numeris in margine ad litteras L et S appositis velut S 1, L 2 indicamus. 12 *εὕρημα* Vat., *εὕρεμα* rell. 15 *πάντες*] *μᾶλλον* libb. 16 *ἀκουόντεσσι*] *αἰόντεσσι* Vat.Ambr.

3.

Μέτρου δὲ πατὴρ ῥυθμὸς καὶ θεός· ἀπὸ ῥυθ- L 1b *μοῦ γὰρ ἔσχε τὴν ἀρχήν, θεὸς δὲ τὸ μέτρον ἀνεφθέγξατο.*

Πατὴρ δὲ καὶ γένεσις τῶν μέτρων ἐστὶν ὁ ῥυθ- S 2 *μός· διήκει γὰρ καθολικώτερος ὢν οὐ μόνον ἐν τοῖς μέτροις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις τισίν· ἔστι γὰρ ὁ ῥυθμὸς ἐκτελούμενος καὶ ἀπὸ τῶν ἐν χαλκείοις σφυρῶν, καὶ ἀπὸ ἵππου ποδῶν καὶ κρότου χειρῶν καὶ λύρας καὶ ἑτέρων τινῶν.*

4.

Τοῦ δὲ περὶ μέτρων λόγου πολλοὶ πολλαχῶς L 2 *ἤρξαντο, οἱ μὲν ἀπὸ στοιχείων, ὡς Φιλόξενος, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μέτρων ὅρου, ὡς Ἡλιόδωρος· ἡμεῖς δὲ Ἡφαιστίωνι κατακολουθήσομεν, ἀπὸ συλλαβῆς ἀρξαμένῳ. Πρῶτον δὲ ὀλίγα προειπεῖν δίκαιον.*

5.

Κριτικὴ μέτρων ἐστὶν ἡ ἀκοή· ὅθεν καί τινες S 3 *ὁριζόμενοι τί ἐστι μέτρον, φασὶ τὸ ἐκ ποδῶν ἢ βάσεων συγκείμενον, αἰσθήσει τῇ δι' ἀκοῆς κρινόμενον. ποδῶν δὲ καὶ βάσεων ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ νοητέον. εἰ οὖν ἡ ἀκοὴ διακριτική ἐστι μέτρων, ἴδιον δ' αἰσθητὸν τῆς ἀκοῆς ἐστὶν ἡ φωνή, δηλονότι ἡ φωνὴ ἐπικοσμεῖ τὰ μέτρα. ὡς γὰρ τὸν ἦχον τῆς εὐρυθμίας ἐκτείνουσά τε καὶ συστέλλουσα ἡ φωνὴ τὰς συλλαβὰς χρωματίζει καὶ ἐπικοσμεῖ, οὕτως ἡ ἀκοὴ ἐπιδεξαμένη κρίνει αὐτὴν τὴν φωνὴν καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν μέτρων. Ὅθεν πολλάκις ἐν*

2 *ἔσχε*] *ἔσχον* libb. *ἀνεφθέγξατο*] *ἀπεφθέγξατο* libb. Schol. Hermog. [illegible] 387 *Διὸ καὶ* [illegible] *τὸν ῥυθμόν φη-* [illegible] libb.

πεζῇ φράσει εὑρίσκονται μέτρα, καὶ διὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς πεζῆς φράσεως λανθάνουσι· καὶ ἔμπαλιν ἐν μέτροις εὑρίσκεται πεζὴ φράσις, καὶ οὐ νοεῖται εὐχερῶς, εἰ μὴ ἄρα ἡ ἀκοὴ καλῶς ἐπικρίνουσα εὔδηλον καὶ φανερὸν ποιήσει. Ὅθεν καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐστὶν εὑρεῖν μέτρα, ἰαμβοὺς μὲν συνεχῶς οἷον

δῆλον γάρ ἐστι τοῖς Ὀλυνθίοις ὅτι·

ἀλλὰ καὶ ἡρωϊκὸν στίχον οἷον

τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον δι' ὃν εἰς Ἐλάτειαν·

ἀλλὰ καὶ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος παρὰ τῷ αὐτῷ

πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ἡμῶν·

ὅμοιον δὲ τῷ

εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τὰς ἀπαλᾶς Γυρίννω(ς).

Τεκμήριον μέτρου ἀκοή. Ἔνιοι γοῦν οὕτως ὡρίσαντο· μέτρον ἐστὶ ποδῶν ἢ βάσεων σύνταξις, αἰσθήσει τῇ δι' ἀκοῆς παραλαμβανομένη. Εἰ δὲ τὸ κρῖνόν ἐστιν ἀκοή, τὸ κοσμοῦν ἐστὶ φωνή. Ὡς γὰρ τὸν ἦχον τῆς εὐρυθμίας ἐκτείνουσά τε καὶ συστέλλουσα φωνὴ σχηματίζει τὰς συλλαβάς, οὕτως εἰσδεξαμένη κρίνει ἡ ἀκοή. Διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν μέτρων συμβέβηκεν ἀποκρύπτεσθαι σιωπώμενα ἐν τῇ κατὰ πεζὸν ῥήσει· καὶ αὖ πάλιν πολλὰς πτώσεις ἔχει πρὸς ἄλλα μέτρα. Εὕροι γοῦν ἄν τις παρὰ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι στίχον ἡρωϊκὸν κεκρυμμένον, ὃς ἠδυνήθη λαθεῖν διὰ τὸ πεζὴν οὖσαν τὴν προφορὰν συναρπάσαι τῷ λόγῳ τὴν ἀκοήν· φησὶ γοῦν· L 3 L 4

τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ἐλάτειαν
ἦλθε Φίλιππος.

12 γενομένου S. 14 ἀσσαρόμετρα Μνασιδικὰ S., Γυρίννω S.

στίχος ἐστὶν ἡρῷος· ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰωνικόν, ὅταν λέγῃ

πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν.

Τοῦτο γὰρ ἄντικρυς Ἰωνικόν ἐστιν ἀπὸ μείζονος, ὅμοιον τῷ

εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπαλᾶς Γυρίννω(ς).

τὰς δὲ τῶν μέτρων συνεμπτώσεις ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπιδείξομεν.

6.

Διαφέρει δὲ μέτρον ῥυθμοῦ. Ὕλη μὲν γὰρ τοῖς L 5 *μέτροις ἡ συλλαβὴ καὶ χωρὶς συλλαβῆς οὐκ ἂν γένοιτο μέτρον· ὁ δὲ ῥυθμὸς γίνεται μὲν καὶ ἐν συλλαβαῖς, γίνεται δὲ καὶ χωρὶς συλλαβῆς· καὶ γὰρ ἐν κρότῳ, ὅταν μὲν γὰρ τοὺς χαλκέας ἴδωμεν τὰς σφύρας καταφέροντας, ἅμα τινὰ καὶ ῥυθμὸν ἀκούομεν. Καὶ ἵππων δὲ πορεία ῥυθμὸς ἐνομίσθη καὶ κίνησις δακτύλων καὶ μελῶν σχήματα καὶ χορδῶν κινήματα καὶ τῶν ὀρνίθων τὰ πτερ(υγ)ίσματα. Μέτρον δὲ οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς λέξεως ποιᾶς καὶ ποσῆς. Ἔτι τοίνυν διαφέρει ῥυθμοῦ τὸ μέτρον, ᾗ τὸ μὲν μέτρον πεπηγότας ἔχει τοὺς χρόνους, μακρόν τε καὶ βραχὺν καὶ τὸν μετα(ξὺ) τούτων τὸν κοινὸν καλούμενον, ὃς καὶ αὐτὸς πάντως μακρός ἐστι καὶ βραχύς· ὁ δὲ ῥυθμὸς ὡς βούλεται ἕλκει τοὺς χρόνους, πολλάκις γοῦν καὶ τὸν βραχὺν χρόνον ποιεῖ μακρόν. Ὅτι δὲ το[illegible] [illegible]ύτως ἔχει καὶ τὴν διαφορὰν ἴσασιν [illegible] κω-*

[illegible] γὰρ ῥυθ-
[illegible]ς Va [illegible] l. 16 καὶ σχή-
[illegible]ατα li[illegible] lібb. 21
[illegible]

μῳδίας ἐν σπουδαζούσῃ φιλοσοφίᾳ· ὁ γοῦν ἐν ταῖς νεφέλαις φησὶ Σωκράτης, εἰ καὶ τωθάζει Ἀριστοφάνης

πότερον περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ [περὶ] ῥυθμῶν·

ἀντιδιέστειλε γὰρ ἐκεῖνος ἀπὸ ῥυθμῶν τὰ μέτρα. Εἰς ἑκάτερον γοῦν τὸ παράδειγμα σημειωτέον ὅτι τε ῥυθμὸς μέτρου διαφέρει καὶ ὅτι ἴσασιν ἐν διδασκαλίᾳ οἱ παλαιοὶ τὴν τῶν μέτρων θεωρίαν.

Διαφέρει οὖν ὁ ῥυθμὸς τοῦ μέτρου, ὅτι μὲν ῥυθ- S 4
μὸς ἐν πολλοῖς ἐστιν (ἄλλοις) καὶ ἐν λέξεσι, τὸ δὲ μέτρον ἐν μόνοις τοῖς (τῶν συλλαβῶν) χρόνοις. τοῦτο δὲ δηλοῖ καὶ Ἀριστοφάνης, εἰ καὶ δοκεῖ παίζειν εἰσάγων τὸν Σωκράτην, ὅτι διαφέρει· λέγει γὰρ οὕτως

πότερον περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ [περὶ] ῥυθμῶν,

ὥστε δῆλον ὅτι ἄλλο μέτρον καὶ ἄλλο ῥυθμός.

7.

Λέγεται δὲ τὸ μέτρον πολλαχῶς. Ἔστι γὰρ μέ- S 5
τρον τὸ μετροῦν καὶ μετρούμενον, καθάπερ καὶ μέδιμνον καὶ λέξις καὶ πῆχυς. Λέγεται μέτρον καὶ ἡ συμμετρία, ὡς δηλοῖ τὸ λεγόμενον πᾶν μέτρον ἄριστον. Λέγεται δὲ μέτρον καὶ ὁ ποὺς ὁ ἁπλοῦς· ὅθεν καὶ τὸν στίχον ἑξάμετρον οἱονεὶ ἓξ πόδας ἔχοντα. Λέγεται μέτρον καὶ ἡ διποδία, ὅθεν καὶ τοὺς ἰάμβους τριμέτρους εἰώθαμεν καλεῖν κατὰ διποδίαν αὐτοὺς ἀριθμοῦντες. Λέγεται μέτρον καὶ τὸ σύστημα τῶν ποδῶν, οἷον στίχος ἰαμβ(ικ)ός, ὅθεν

1 ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης libb. 8 οἱ παλαιοὶ om. Vat. 10 (ἄλλοις) adiecimus. 11 (τῶν συλλαβῶν) adiecimus. 19 Lege μέδιμνον (αὐτὸ τὸ μέτρον) καὶ (τὸ ἐν αὐτῷ μετρηθὲν) λέξ(ε)ις· (ὡσαύτως δὲ) καὶ πῆχυς.

λέγομεν τήνδε τὴν ῥαψῳδίαν πεντακόσια τυχὸν ἔχειν μέτρα, οἱονεὶ στίχους πεντακοσίους. Λέγεται πάλιν μέτρον καθολικῶς πᾶσα ἔμμετρος φράσις πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς πεζῆς λέξεως, οἱονεὶ τὸ ποίημα. Λέγεται καὶ (ε)ἰδικῶς ἕκαστον μέτρον, τὸ δακτυλικὸν ἢ ἰωνικὸν ἤ τι τῶν τοιούτων. Λέγεται μέτρον καὶ ὁ χρόνος· ὅθεν δάκτυλος τετράμετρός ἐστιν, οἱονεὶ τετράχρονος, καὶ ὁ ἡρωϊκὸς στίχος λέγεται κδ´ ἔχειν μέτρα, οἱονεὶ χρόνους, ὡς δηλοῖ ὁ Ὀρφεὺς ἢ ἡ Πυθία λέγουσα περὶ τοῦ ἔπους οὕτως

ὄρθιον ἑξαμερὲς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων.

Τὸ δὲ μέτρον λέγεται πολλαχῶς. Καὶ γὰρ τὴν εὐμετρίαν μέτρον προσαγορεύομεν ὡς ὁ εἰπὼν μέτρον ἄριστον· εἴτε σοφὸν ἀπόφθεγμα, εἴτε θεῖον ἀνάθημα, Ἀπόλλωνι μὲν γὰρ ἁρμοδιώτατον, ἐπεὶ καὶ μέτρων εὑρετής. Λέγεται δὲ μέτρον καὶ αὐτὸ τὸ μετροῦν, καὶ τὸ μετρούμενον, ὡς ὅταν εἴπωμεν τὸν μέδιμνον μέτρον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ μετρηθὲν μέτρον, ἀμφότερα δὲ καλεῖται μέδιμνος· καὶ αὖ πάλιν εἰ εἴποιμεν χόα τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ μετρῶ ποσότητά τινα, καὶ αὖ πάλιν αὐτὴν τὴν ποσότητα χόα προσαγορεύομεν. Καὶ αὖ πάλιν αὐτὸ τὸ ξύλον, ὃ μόνον ἔχει πῆχυν, πῆχυν προσαγορεύομεν. Οὕτω μὲν οὖν καὶ ἐπὶ ταύτης [illegible] *πολλαχ*[illegible] *μέτρον.* [illegible] *πεζόν,* [illegible] *ταν εἶ*[illegible] *ήρου μέτρα. Με*[illegible] *ὅταν εἴπω,* [illegible] *μέ-* [illegible] *κα-*

[illegible] *εἴ-*

στος, ὡς ὅταν εἴπω, ἡ πρώτη Ὁμήρου ῥαψῳδία μέτρα ἔχει χ· τοῦτο δὲ Ὀδυσσεὺς ὁ μετρικὸς ἐσημειώσατο. Ἔτι νῦν μέτρον καλοῦμεν τὴν συζυγίαν τουτέστι τὴν διποδίαν, ὡς ὅταν τὸ ἰαμβικὸν τὸ ἀπὸ ἓξ ποδῶν συγκείμενον τρίμετρον καλῶμεν. Μέτρον καλοῦμεν καὶ τὸν χρόνον ὅν τινες τῶν ῥυθμικῶν σημεῖον προσαγορεύουσιν. Ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, παράδειγμα τεθήσεται ὅ τινες μὲν Ὀρφέως, τινὲς δὲ τῆς Πυθίας παραλαμβάνουσι· περὶ γὰρ τῶν ἐπῶν λέγων ἢ λέγουσα

ὄρθιον, ἑξαμερές, τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων.

Καὶ ταῦτα οὕτως ἔχει, ὥσπερ εἴρηκα. Μέτρον δὲ καὶ τὸ μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων αὐτὸ τὸ μετρ(ούμεν)ον, τουτέστι τὸ ποίημα, μέτρον προσαγορεύεται, καὶ ἕκαστον τῶν μετρούντων τῆς ὁμοίας τετύχηκεν ὀνομασίας. Χρόνος γὰρ συλλαβὴν ποιεῖ, συλλαβὴ δὲ πόδα, ποὺς δὲ συζυγίαν, συζυγία δὲ στίχον, στίχος δὲ ποίημα. Πάντα οὖν εἰκότως μέτρα προσαγορεύεται.

8.

Γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ μείρω ῥήματος ὅ ἐστι μερίζω, L 8
ἀφ' οὗ παρὰ ποιητῇ

ἶσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς. (*I* 612)

ὡς δὲ παρὰ τὸ σείω σεῖστρον γίνεται, καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον, καὶ παρὰ τὸ φέρω φέρτρον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείρω μέτρον. Ὄνομα γοῦν ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ μερισμοῦ.

Ἰστέον ὅτι μέτρον εἴρηται παρὰ τὸ μείρω τὸ S 14

2 *χ*] Lege *χι*. Cf. Fragm. Ambros. 3 *Ἔτι νῦν* Boivin, *Εἰ τοίνυν* libb. 6 *ῥυθμικῶν*] *μετρικῶν* Vat. 15 *καὶ ἕκαστον τῶν* — 19 *προσαγορεύεται* om. Vat.

μερίζω, ὡς παρὰ τὸ σείω σεῖστρον καὶ δέρω δέρτρον τὸ δέρμα, ὡς καὶ ἡ χρῆσις

δέρτρον ἔσω δύνοντες (λ 579).

9.

Σκόπον οὖν ἔχων ἐστὶν ὡς προείπομεν ὁ τεχνι- S *κὸς περὶ μέτρων διαλαβεῖν.*

Περὶ δὲ ὅρων μέτρου νῦν εἰπεῖν οὐκ ἀναγκαῖον. L *Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡφαιστίων αἰτιᾶται τὸν Ἡλιόδωρον, ὅτι τοῖς ἐπαρχομένοις γράφει· τοῖς γὰρ ἀπείροις καὶ τοῖς μήπω τῆς μετροποιίας γεγευμένοις ἀδύνατον νοῆσαι τὸν ὅρον.*

10.

Ἐπιγέγραπται δὲ τὸ παρὸν σύγγραμμα ἐγχειρί- S 1 *διον, ἢ ὅτι ὥσπερ τὸ ἐγχειρίδιον ξίφος ὀξὺ καὶ τμητικόν ἐστιν, οὕτως καὶ τοῦτό ἐστιν ὀξύνον καὶ τέμνον τὴν διδασκαλίαν· ἤ, ὅπερ ἄμεινον, παρὰ τὸ μικρὸν εἶναι πάνυ, ἐπιτομὴν γὰρ ποιεῖται τῶν ἐν πλάτει αὐτῷ εἰρημένων· καὶ ὥς φησιν ἡ συνήθεια, παρὰ τὸ ἐν χερσὶν ἔχειν· οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἡλιόδωρος, ποιήσας καὶ αὐτὸς ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων, φησὶν ἀρχόμενος 'τοῖς βουλομένοις ἐν χερσὶν ἔχειν τὰ κεφαλαιωδέστατα τῆς μετρικῆς θεωρίας' καὶ τὰ ἑξῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι [οὗτος ὁ Ἡλιόδωρος] πρῶτον ἐποίησε περὶ μέτρων μη βιβλία· εἶθ' ὕστερον ἐπέτεμεν αὐτὰ εἰς ἕνδεκα· εἶτα πάλιν εἰς τρία, εἶτα πλέον εἰς ἓν τούτου τοῦ ἐγχειριδίου. Παρὰ τὸ μικρὸν οὖν αὐτὸ εἶναι καὶ ἐν ταῖς χερσὶν εὐχερῶς φέρεσθαι ἐπιγέγραπται ἐγχειρίδιον.*

3 *εἴσω* lib. 8 *ὑπαρχομένοις* Vat. 21 [*οὗτος ὁ Ἡλιόδωρος*] delevit Rossbach 24 *τούτου τοῦ ἐγχειριδίου*] *τοῦτο τὸ ἐγχειρίδιον* lib.

Ἐπιγέγραπται δὲ ἐγχειρίδιον, οὐχ ὥς τινες ᾠή- L 10 *θησαν διὰ τὸ ξίφος, ἀλλὰ διὰ τὸ ὀξύνειν τῶν μετιόντων τὰς ψυχάς, καὶ τὸ ἐν χερσὶν ἔχειν τοὺς βουλομένους τὰ κεφάλαια τῶν μετρικῶν παραγγελμάτων. Ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει, Ἡλιόδωρος τοῦ ἐγχειριδίου ἀρχόμενος οὕτω λέγει· ‛τοῖς βουλομένοις ἐν χερσὶν ἔχειν τὰ κεφαλαιωδέστερα τῆς μετρικῆς γέγραπται τὸ βιβλίον τοῦτο.’*

11.

Γνήσιον δέ ἐστι τὸ παρὸν σύγγραμμα Ἡφαιστίω- S 9 *νος, πρῶτον μὲν ἐκ τῆς κοινῆς μαρτυρίας τῶν ὑπομνήματα ποιησάντων εἰς αὐτόν, εἶτα δὲ καὶ ἐκ τοῦ μεμνῆσθαι αὐτὸν τούτου καὶ ἐν τοῖς ἑτέροις αὐτοῦ ποιήμασι· ποιεῖ γὰρ βιβλίον περὶ ποιήματος, ὅπερ καὶ ἀεὶ συνευρίσκεται τούτῳ τῷ περὶ μέτρων βιβλίῳ.*

|12.

Διαιρεῖται δὲ εἰς δύο· καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ S 11 *διαλαμβάνει περὶ συλλαβῶν, ὅτι πᾶσα συλλαβὴ ἢ βραχεῖά ἐστιν ἢ μακρὰ ἢ κοινή, καὶ περὶ συνεκφωνήσεως, ἥτις λέγεται καὶ συνίζησις· εἶτα περὶ ποδῶν καὶ περὶ διαφόρων μέτρων ὅ ἐστιν ἰαμβικὸν τροχαϊκὸν δακτυλικὸν ἰωνικὸν καί τινα τοιαῦτα. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἀντιπαθούντων ὅτι οὗτος ποὺς τῷδε ἀντιπαθεῖ, οἷον ὁ τροχαῖος τῷ ἰάμβῳ ἀντίκειται καὶ ὁ σπονδεῖος τῷ πυρριχίῳ, ὁ δάκτυλος τῷ ἀναπαίστῳ καί τινα τοιαῦτα. Εἶτα καὶ περὶ ἀσυναρτήτων, ὅτι ἀσύστατον καὶ ἀσυνάρτητόν ἐστι τόδε παρὰ τὸ εἰρημένον καὶ δῆλον ὅτι περιφέρει ἑκάστου τὰ παραδείγματα ἐξετάζων· εἶτα ζητεῖ καὶ περὶ πολυσχηματίστων καὶ οὕτω πληροῖ.*

13.

Χρήσιμον δέ ἐστι τὸ παρὸν σύγγραμμα οὐ πᾶ- S
σιν, ἀλλὰ τοῖς ἔμμετρα ποιήσασι βιβλία, οὐ γὰρ ῥή-
τορσιν ἢ ἁπλῶς πεζῇ φράσει κεχρημένοις. Ὤφειλε
δὲ προτάττεσθαι τὸ παρὸν σύγγραμμα, ὥς τινές
φασι πρὸ παντὸς ἐμμέτρου συγγράμματος καὶ πρὸ[ς] S 1
τῆς Ἰλιάδος. Πρῶτον μὲν γὰρ δεῖ ἡμᾶς γνῶναι
τί ἐστι μέτρον καὶ ποῖον καὶ πόθεν λαμβάνεται,
καὶ οὕτως αὐτὰ τὰ μέτρα γνῶναι εἰ καλῶς ἢ κακῶς
ἔχουσιν. Ἀλλὰ λέγομεν ὅτι ὕλη τοῦ παρόντος συγ-
γράμματός εἰσι τὰ τῶν ποιητῶν ἔμμετρα ποιήματα·
αὐτὰ γὰρ κανονίζει ὁ Ἡφαιστίων καὶ αὐτῶν τὰς
χρήσεις περιφέρει, λέγων ὅτι τοιῷδε μέτρῳ ἐχρή-
σατο ὅδε ὁ ποιητής. Πῶς δὲ τὴν ὕλην αὐτὴν ἀγνο-
οῦντες εἴχομεν τὴν μέθοδον γνῶναι; οἷον πῶς ξύ-
λων μὴ ὄντων ἠδύνατό τις τέκτων μαθεῖν; Εὐλόγως
οὖν λέγομεν πρῶτον τὰς λέξεις ἤγουν τὰ ποιήματα
τὰ ἐπιδεχόμενα μέτρον καὶ τὴν κίνησιν αὐτῶν τὴν
διὰ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, τὴν σύνταξιν αὐ-
τῶν καὶ τὴν στιγμήν· καὶ ὕστερον τοῦτο τὸ παρὸν
σύγγραμμα περὶ τοῦ μέτρου αὐτῶν διαλαμβάνον.

Ἀνάγεται δὲ πάλιν καὶ τοῦτο, ὡς καὶ πᾶσα τε- S 1
χνικὴ ζήτησις, ὑπὸ τεχνικὸν ὄργανον τῆς γραμματι-
κῆς· οὐ γὰρ ὥς τινες ἠθέλησαν λέγειν ὑπὸ τὸ με-
τρικόν, ἐπεὶ περὶ μέτρου διαλαμβάνει. Οὐ γάρ
ἐστιν ἔμμετρον αὐτὸ τ[illegible] ημα, ἵνα εἴπωμεν αὐτὸ
ὑπ[illegible] κόν, ὡς [illegible] δι' ἰάμβων Φι-
λή[illegible] Αττι[illegible] ῆς [illegible] νίας
τῆς [illegible]

Ἰστ[illegible] ων S 1
κ[illegible] ῦτον

ἀπὸ στίχου, ὥς τινές φασιν, ἢ λέγειν τοῦ μέτρου ὅρον, ἢ ἀπὸ τοῦ γένους τῆς συλλαβῆς, τῆς καθόλου συλλαβῆς· καθόλου γὰρ συλλαβή ἐστιν, ὡς Διονύσιός φησιν ἐν τῇ τέχνῃ, κυρίως σύλληψις συμφώνων μετὰ φωνήεντος ἢ φωνηέντων, οἷον κάρ, βοῦς· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐν εἴδει συλλαβῆς οἱονεὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ κοινῆς. Ὕλη γὰρ τῶν μέτρων ἐστὶν ἡ συλλαβή, καὶ ἄνευ ταύτης οὐκ ἂν συσταίη μέτρον. Καὶ αὐτὸς μὲν λέγει ὡς καὶ πάντες συμφωνοῦσι τῆς συλλαβῆς εἶναι τρία εἴδη τῆς καθόλου, λέγω δὴ μακρὰν καὶ βραχεῖαν καὶ τὴν λεγομένην κοινήν. Ἀλλὰ ταύτης ἤγουν μιᾶς ἑκάστης λέγει τινὰς διαφοράς, καὶ πῶς καὶ πότε καὶ κατὰ πόσους τρόπους γίνεται βραχεῖα συλλαβὴ η μακρὰ ἢ κοινή. Ὁ δ' Ὦρος ἄμεινον εἰς ε πᾶσαν συλλαβὴν παραλαμβάνων φησὶ πέντε εἴδη μόνα εἶναι συλλαβῶν, δύο μὲν τῆς βραχείας, δύο δὲ τῆς μακρᾶς, καὶ ἓν τῆς κοινῆς. Ἡ γὰρ βραχεῖα συλλαβή, φησίν, ἢ φύσει ἐστὶ βραχεῖα ἢ θέσει· φύσει μέν, ὅταν ἔχῃ ἓν τῶν φύσει βραχέων, θέσει δέ, ὅταν ἔχῃ ἓν τῶν διχρόνων· καὶ ἡ μακρὰ ὡσαύτως φύσει μέν, ὡς ὅταν ἔχῃ ἓν τῶν φύσει μακρῶν φωνηέντων, φημὶ καὶ διφθόγγων, θέσει δὲ ὅταν ἔχῃ δίχρονον ἢ βραχὺ φωνῆεν διὰ συμφώνων ἢ ἑνὸς διπλοῦ ἐκτεινόμενον. Ἓν τε εἶδος τῆς κοινῆς εἶναι τὸ ἔχειν καὶ δύνασθαι βραχεῖαν οὖσαν εἰς μακρὰν παραλαμβάνεσθαι, ἢ ἔμπαλιν τὸ δύνασθαι μακρὰν οὖσαν εἰς βραχεῖαν.

Ἤρξατο δὲ αὐτοῦ ὁ Ἡφαιστίων, ὡς ἔφην, ἀπὸ συλλαβῆς, ὕλη γὰρ τοῖς μέτροις ἡ συλλαβή· κα ἄνευ ταύτης οὐκ ἂν συσταίη τὸ μέτρον. Τὸ ποιοῦν πρὸ τοῦ ποιη[illegible]ντος. [illegible]εν ἤρξασθαι δίκαιο[illegible]

Οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους δὲ ἤρξατο, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εἴδους. Διαφέρει δὲ εἶδος καὶ γένος, ᾗ γένος μέν ἐστι τὸ πρωτότυπον, εἰς εἴδη διαιρεθῆναι δυνάμενον· εἶδος δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ γένους διῃρημένον, οἷον εἴ τις λέγοι ζῷον γένος, εἴδη δὲ αὐτοῦ ἄνθρωπον, ἵππον καὶ τὰ λοιπά. Οὐκοῦν γένος μέν ἐστιν ἡ συλλαβή· εἴδη δὲ αὐτῆς βραχεῖα καὶ μακρὰ καὶ κοινὴ καλουμένη. Οὐκ ἔδοξεν οὖν αὐτῷ ἀπὸ τοῦ γένους ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν· τεχνικὸς γὰρ οὗτος ὁ λόγος, καὶ οὐ πάνυ τοῖς μέτροις συμβάλλεται· οὔτε ὅρῳ τὴν συλλαβὴν περιλαβεῖν, οὔτε τὸν περὶ αὐτῆς εἰπεῖν λόγον τῆς ἐτυμολογίας, καίτοι ἐν τοῖς τεχνικοῖς ἔλεγχον ἔσχεν. Ὁ ὅρος . . . . . .

Ἔστιν ἡ συλλαβὴ . . . . L 12

15.

Ἔτι ἡ συλλαβὴ παρὰ τοῦτο ὠνόμασται· παρὰ τὸ L 13 *ποσότητα στοιχείων εἰς ταὐτὸν συλλαμβάνειν ὧν ἔξεστιν ὑφ' ἕνα φθόγγον παραλαβεῖν, (ἂν μὴ) εἴποι τις τὰς μονογραμμάτους. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ζητείτωσαν οἱ τεχνικοί.*

16.

Ἐν δὲ τοῖς μετρικοῖς εἰδέναι δεῖ ὅτι πᾶσα βρα- L 14 *χεῖα ἴση καὶ πᾶσα μακρὰ ἴση· καθόλου γὰρ αἱ μέν εἰσι δίχρονοι, αἱ δὲ μονόχρονοι. Ἐντεῦθεν τὸν μὲν δάκτυλον καλοῦμεν τετράχρονον, τὸν δὲ πυρρίχιον δίχρονον, οὐ π[illegible] τῆς ποιητ[illegible] λέξεως ἢ συλλα[illegible] ταμετρο[illegible] ποσότητ[illegible]*

15 [illegible]
om. libl. [illegible]

17.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλως λαμβάνουσι τοὺς χρόνους S 6 οἱ μετρικοὶ ἤγουν οἱ γραμματικοί, καὶ ἄλλως οἱ ῥυθμικοί. Οἱ γραμματικοὶ ἐκεῖνον μακρὸν χρόνον ἐπίστανται τὸν ἔχοντα δύο χρόνους, καὶ οὐ καταγίνονται εἰς μεῖζόν τι· οἱ δὲ ῥυθμικοὶ λέγουσι τόδε εἶναι μακρότερον τοῦδε, φάσκοντες τὴν μὲν τῶν συλλαβῶν εἶναι δύο ἡμίσεος χρόνων, τὴν δὲ τριῶν, τὴν δὲ πλειόνων· οἷον τὴν ως οἱ γραμματικοὶ λέγουσι δύο χρόνων εἶναι, οἱ δὲ ῥυθμικοὶ δύο ἡμίσεος· δύο μὲν τοῦ ω μακροῦ, ἡμίχρονον δὲ τὸ σ· πᾶν γὰρ σύμφωνον λέγεται ἔχειν ἡμιχρόνιον.

18.

Ἰστέον ὅτι παρὰ τοῖς μετρικοῖς ἡ ὀξυτονουμένη S 15 συλλαβὴ μείζων ἐστὶ τῆς βαρυνομένης, οἷον ἡ λος συλλαβὴ ἡ ἐν τῷ καλὸς μείζων ἐστὶ τῆς ἐν τῷ φίλος. γίνεται γὰρ βραδυτής τις τοῦ χρόνου, ὡς καὶ ἐν τῇ δασείᾳ λέγεται, διὰ τῆς ὀξείας· ἡ δὲ περισπωμένη ἐστὶ τῶν δύο, τῆς μὲν μακρᾶς βραχυτέρα, τῆς δὲ βραχείας μακροτέρα. Πάλιν ἡ ὀξυτονουμένη συλλαβή, ἐπιφερομένου ἐγκλιτικοῦ καὶ προαναπέμποντος ἐν αὐτῇ τῇ συλλαβῇ τὸν τόνον, μείζων ἐστὶ τῆς ἁπλῶς ὀξυτονουμένης καὶ μὴ ἐπιφερομένου ἐγκλιτικοῦ οἷον

Ζεύς τε (I 457)

καί τε χαλιφρονέοντα (ψ 13).

19.

Ἰστέον ὅτι ὅταν αἱ δίφθογγοι καθαριεύωσι καὶ τὰ μακρὰ τῶν φωνηέντων πρὸς τὴν ἑξῆς συλλαβὴν

Sectiones 17 et 18 traduntur etiam in scholiis B librorum Tu et Fl sub finem capitis de anapaestico, adiecta sectione 19, quam liber Saibantianus omittit. 1 τὸν χρόνον TuFl

ἤτοι ὅταν φωνῆεν ἐπιφέρηται τῇ διφθόγγῳ ἢ τῷ μακρῷ φωνήεντι ἢ τῷ ρ, ἐπειδὴ καὶ τοῦτο ὡς φωνῆεν τοῖς παλαιοῖς λαμβάνεται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ δασύνεται· ὅταν ταῦτα ἔμπροσθεν εὕρηται διφθόγγου ἢ μακροῦ φωνήεντος, ἀντὶ κοινῆς συλλαβῆς ἡ δίφθογγος καὶ τὸ μακρὸν εὕρηται φωνῆεν.

ΣΧΟΛΙΑ

εἰς κεφ. α΄. Περὶ ποσότητος συλλαβῶν.

A.

1. Ἀρκτέον δὲ ἀπὸ βραχείας. Οὕτω τοίνυν ὁ p. 150 Gaisf.
Ἡφαιστίων αὐτὴν ὁρίζεται· „Βραχεῖά ἐστι συλλαβὴ ἡ ἔχουσα βραχὺ φωνῆεν ἢ βραχυνό- 151
μενον, μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως, οὕτως ὡς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐν τῇ ἑξῆς συλλαβῇ φωνήεντος μὴ ὑπάρχειν σύμφωνα πλείονα ἑνὸς ἁπλοῦ, ἀλλ' ἤτοι ἓν ἢ μηδὲ ἕν.“ Πάνυ οὖν ἐπαίνου ἄξιος ὁ ὅρος ὡς πάντα ἔχων ὅσα δεῖ ὑγιῆ ὅρον ἔχειν. Ὅρος γὰρ τοῖς φιλοσόφοις ἐστὶν ὁ μηδὲν ἔξωθεν τῶν ὁριζομένων συμπεριλαμβάνων ἢ
ὁ μηδὲν τῶν ὁριζομένων καταλιπών, ὃς ἀντιστρέφει 152
πρὸς τὸ κεφαλαιῶδες· τουτέστιν ἐὰν ἀλλήλων ὑπάρχωσιν οἱ ὅροι αὐτός τε ὁ ὅρος καὶ τὸ ὁριζόμενον οὕτως ὡς ἐπὶ τοιοῦδε παραδείγματος „ἄνθρωπός ἐστι ζῷον λογικόν, θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν“. Εἴ τι οὖν ἐστὶ ζῷον λογικόν, θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος πάντως. Καὶ αὖ πάλιν „φωνή ἐστιν ἀὴρ πεπληγμένος“. Εἴ τι οὖν ἐστὶν ἀὴρ πεπληγμένος, τοῦτο φωνὴ πάντως. Οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅρου εἴδωμεν τὸ ἀντιστρέφον. Εἴ τί ἐστι βραχὺ

19 ὁρ. [illegible] εἶναι libb.

φωνῆεν, μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως κείμενον, μετα(ξὺ ἑαυτοῦ καὶ) τῆς ἄλλης συλλαβῆς οὐκ ἔχον σύμφωνα ἑνὸς πλείονα, τοῦτο πάντως ἐστὶ συλλαβὴ βραχεῖα. προ(σ)είρηται δὲ τὸ „μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως κείμενον“ διὰ τὴν κοινὴν λεγομένην. Ἐὰν γὰρ εἰς μέρος ἀπαρτίζῃ λόγου, τῷ τῆς κοινῆς ὑποπίπτει λόγῳ, οἷον ὅταν συλλαβὴ βραχεῖά ἐστιν ἐπὶ τέλους λέξεως κειμένη, ἐνομίσθη ποτὲ μακρὰ ὡς ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ

τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα (Φ 352)

καὶ αὖ πάλιν ἡ „πρὸς“ συλλαβὴ βραχεῖά ἐστιν, ἀλλ' ἐν τόπῳ κεῖται μακρᾶς ὅταν Ὅμηρος εἴπῃ

πρὸς οἶκον Πηλῆος (Ι 147)

σπονδεῖον γὰρ δεῖ εἶναι τὸν πόδα. Ἔτι δέ φησι „μὴ εἶναι σύμφωνα μεταξὺ — ἑν(ὸς πλείονα)“ διὰ τὴν (θέσει) μακράν· εἰ γὰρ συμβαίη βραχεῖ ἢ βραχυνομένῳ φωνήεντι δύο σύμφωνα ἐπενεχθῆναι, μακρὰν ποιήσει τὴν συλλαβὴν οἷον ἡ μὲν (ε) συλλαβή ἐστι βραχεῖα· ἀλλ' ἐὰν δύο σύμφωνα ἐπενεχθῇ, ὡς ἐν τῷ „Ἕκτωρ“, μακρὰν ποιήσει τὴν συλλαβήν. Διὰ τοῦτο προσέθηκε „μὴ δεῖν ὑπάρχειν σύμφωνα δύο, ἀλλ' ἓν ἁπλοῦν ἢ μηδὲ ἕν“. Καὶ γὰρ ἐὰν διπλοῦν προσενεχθῇ, μακρὰν ποιήσει τὴν συλλαβὴν ὡς ἐν τῷ

ἄξω ἑλών.

Διαλαμβάνει οὖν ὁ μὲν τεχνικὸς πρῶτον περὶ 151

1 μετα(ξὺ ἑαυτοῦ καὶ) τῆς ἄλλης] μετὰ τῆς ἄλλης libb. 4 προσείρηται] προείρηται libb.Gaisf. 5 ἐὰν γὰρ] ἐάνπερ libb.Gaisf., qui ἐάνπερ εἰς μέρος — εἶναι τὸν πόδα cum Boivin Hephaestioni abiudicans uncinis inclusit 8 παρὰ τῷ ποιητῇ] περὶ τ. π. libb. 13 Ἔτι δέ φησι] Εἰ δέ φησι libb.Gaisf. 14 μὴ ἔχει σύμφωνον μεταξὺ ἓν διὰ τὴν μακρὰν libb. 17 ἡ μὲν ε συλλαβὴ] ε om. libb.

βραχείας συλλαβῆς, καὶ ὁρισμὸν αὐτῆς ἀποδίδωσιν εὖ ἔχοντα καὶ ἀντιστρέφοντα πρὸς τὸ ὁριστόν, ὅπερ ὑγεία ἐστὶν ὅρου, ὅστις σχεδὸν σαφής ἐστιν, καὶ ἐξηγήσεως οὐ δεῖται. Καλῶς δ' εἶπε βραχειά ἐστι, καὶ οὐ γίνεται, ὡς ἐν τῇ κοινῇ συλλαβῇ εἴπωμεν ἐντελέστερον. Καλῶς δὲ προσέθηκε τὸ μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως διὰ τὴν λεγομένην κοινήν. Ἐὰν γὰρ εἰς μέρος λόγου ἀπαρτίζῃ, τῷ τῆς κοινῆς ὑποπίπτει λόγῳ, οἷον ἡ τὰ συλλαβὴ βραχειά ἐστι, καὶ ὅμως ἐν τόπῳ κεῖται μακρᾶς παρὰ τῷ ποιητῇ, ἔνθα φησὶ

τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα·

ὁμοίως καὶ ἡ πρός, ἐν τῷ

πρὸς οἶκον Πηλῆος·

σπονδεῖον γὰρ λέγομεν τὸν πόδα πρὸς οἶ· καλῶς δὲ πάλιν προσέθηκε μὴ ὑπάρχειν πλείονα σύμφωνα ἑνὸς ἁπλοῦ διὰ τὴν θέσει μακράν, εἰ γὰρ συμβαίη βραχεῖ ἢ βραχυνομένῳ φωνήεντι ἐπενεχθῆναι δύο σύμφωνα, εἴτε κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστασιν, ἢ ἓν διπλοῦν, θέσει μακρὰ γίνεται, καὶ πρόδηλον τὸ λεγόμενον. S.

Ἰστέον ὅτι τὸ βραχυνόμενον εἴρηκεν (τὸ α, ι, υ, 1
βραχὺ δὲ τὸ ε καὶ ο). MS.

2. *Ἡ μακρὰ συλλαβὴ — ἀλλὰ κοιναί] Πρῶτον* 154
μὲν περὶ τῆς φύσει μακρᾶς διαλαμβάνει, ὕστερον δὲ περὶ τῆς θέσει. Φησὶ τοίνυν μακρὰν φύσει τὴν ἔχουσαν τὸ η ἢ τὸ ω ἢ ἓν τῶν διχρόνων, καὶ ταῦτα γὰρ λέγει ποιεῖν φύσει μακράν· ἀλλὰ καὶ τὰς διφθόγγους, καὶ εὐλόγως. Ἡ σύνθεσις γὰρ τῶν δύο φωνηέντων μακρὰν φύσει ποιεῖ μίαν, εἴτε μακρὸν εἴτε καὶ βραχ[illegible] εἴτ[illegible] βραχέα Τὸ δὲ ὡς ἑξῆς

[illegible] τῆς μακρᾶς [illegible]

[illegible] ωρκτικου. [illegible]

[illegible] τῃ κοινῃ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ ἐν τῷ

[illegible] κεφαλῆς.

[illegible] συλλαβὴ φύσει ἐστὶ μακρὰ [illegible] ἀπὸ τοῦ κέρας. [illegible] γραμματικοὶ τὰς γινομένας [illegible] ἐπιπλοκῆς· καὶ λέγει [illegible] ὡς καὶ Διονύσιός [illegible]

[illegible] Ἡ καὶ φύσει μακρά· [illegible] κατ᾽ ἀνάγκην ἐκτείνεται [illegible] τούτων, οὔσης μηκυντικῆς [illegible] τρίχρονος ἢ καὶ πλειόνων [illegible] ὁ μέντοι μετρικὸς [illegible] οὐδὲν οὔτε μείζονα δι-

[illegible] ἐστιν ἐκτεινομένου [illegible] συστελλομένου [illegible] ἡ μὲν μακρὰ εἰς δίχρονον [illegible], ἰσχυρότατος, δυσ-

16 Μακρὸν φωνῆεν | Lemma om libb. Gaisf. ἢ καὶ φύσει μακρά. ἡ γὰρ libb. Gaisf. 24 Signa longae et brevis syllabae om. libb. Addidi e Dracone unde scholii scriptor exempla collegit. Quae asterisco notavi, corrupta sunt. Inter haec στρατηγὸς etiam apud Draconem legitur.

πρᾱγότατος· ἡ δὲ βραχεῖα εἰς δίχρονον συνεσταλμένον, οἷον, ἁγῐώτατος, ὀχῠρώτατος, ἀγλᾰώτατος. (ἰστέον ὅτι τὰ διὰ τοῦ ότερος καὶ ότατος, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω γράφεται. Βραχέα ὡς ἐπίπαν εἰσὶ πέντε· α. ε. ι. ο. υ. Εὑρισκομένων δὲ δύο (ἢ πλειόνων) συμφώνων, (οὐκ) ἐκτείνεται τὸ πρὸ τοῦ ωτερος φωνῆεν, οἷον *ἀβρότατος καὶ *λαμπρότατος. ἐκτείνουσι γὰρ τὸ *μ. καὶ τὸ *π καὶ τὸ βρ. Ὁμοίως δὲ καὶ ἑνὸς τῶν διπλῶν εὑρισκομένου (οὐκ) ἐκτείνεται, οἷον *ἀψότερος καὶ *ἀξιότερος, ἀντὶ γὰρ δύο συμφώνων εἰσὶ τὰ διπλᾶ. M.) Τὰ δὲ σεσημειωμένα [ἐν τοῖς βραχέσι] μακρὰ τῶν φωνηέντων, ἃ καὶ χωρὶς δύο συμφώνων καὶ διπλῶν ἐκτείνονται (καὶ ποιοῦσι τὰ διὰ τοῦ ότερος μικρά M), ταῦτά ἐστι κατὰ στοιχεῖον· Ἄκρᾱτος, ἀνιᾱρός, ἀνίατος, ἄνῑσος, ἀπρόσῑτος. Βούλῑμος, βόθῡνος, βρῡχή, βρῑμών, βρίθω. Γλίφω, γλίχων, γρῡπός, γρῖφος, γῡρός. Δύσπρᾱγος, δυσπέρᾱτος. Ἐπάρᾱτος, εὐθύνω. Θέᾱ, θῡμός. Ἶσος, ἰσχῡρος, ἴφθῑμος. *Κενός, κηλίς, κνῑπός, κρῑτός, κρῑθή, κίνδῡνος, κῦμα, κῦρος. Λῖπος, λῑρός, λῑμός, λῑτός, λύμη. Μᾱνός, μῦθος. Νίκη. Ξενᾱγός, *ξένος. Οἰζῡρός, ὅμῑλος. Πρᾶος, πῖον, περάσω, πρᾶγος, πῡγή, πῡρά, πῡρός. Ῥάθῡμος, ῥάων, ῥῑνός, ῥῑγῶ, ῥῡσός. Σῑμός, σῑλών, Σέρῑφος, σῑγή. Τῑμή, τρᾱνός, τῦφος. Ὕλη. Φᾱνός, φθίνω, φῑμῶ, φλῡαρῶ. Χαλῑνός, χρῡσός, χῡμός, χῡλός. Ψᾱρός, ψῑλός, ψῡχή. Ταῦτα μὲν ἡ τῶν ποιητῶν χρῆσις μακρὰ δέχεται· ὅσα δὲ ἀπ' αὐτῶν, γράφεται διὰ τοῦ ότερος καὶ ότατος. (Διαλαμβάνει περὶ τούτων Κύριος Μανουὴλ ἐν τῷ καλου-

24 Σιμὸς ὁ πατζὸς σ. στέριφος στρατηγός M 30 Κύριος Μανουὴλ ἐν τ. κ. πρώτῳ M] ὁ Δράκων ἐν τῷ περὶ μέτρων D

μένῳ πρώτῳ πλατύτερον μετὰ πολλῆς ἄγων τῆς ἀκριβείας, καὶ ὁ βουλόμενος ἐκεῖθεν αὐτὰ εἴσεται M.)

3. ἑξῆς εἶναι σύμφωνον] Οὐ νόμος οὗτος, ἀλλὰ διδασκαλίας ἀσφάλεια. Πολλάκις γὰρ μὴ ὄντος συμφώνου μακρὰ γίνεται, ὡς ἐν τῷ

Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη.

ἡ μὲν πη ἀντὶ μακρᾶς, ἡ δὲ βη ἀντὶ βραχείας, καίτοι ἀμφότεραι εἰς φωνῆεν λήγουσιν, ἀλλ' ὅμως τὴν μὲν πη μακρὰν διὰ τὴν φύσιν ἐτηρήσαμεν, τὴν δὲ βη ἡ βία τῆς χρείας ἀντὶ βραχείας εἴληφεν. S.

4. Θέσει μακραὶ] Θέσει μακραὶ γίνονται ὅταν μεταξὺ δύο φωνηέντων πίπτῃ δύναμις δύο συμφώνων. S.

γίνονται] Τὸ γίνονται ἀντὶ τοῦ τίθενται· τίθησι γάρ τις τὸ μὴ οὕτως φύσει ἔχον. S.

5. τῆς ἑξῆς συλλαβῆς] Καὶ τοῦ ἐν τῇ ἑξῆς συλλαβῇ. Ἀδύνατον γὰρ μετὰ τὸ πρῶτον φωνῆεν καὶ τὴν πρὸς ἐκεῖνο συμπλοκὴν τῶν συμφώνων μὴ ἐπιφέρεσθαι τῆς ἑξῆς συλλαβῆς ἕτερον φωνῆεν. Εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοι, ἀσύστατος καὶ ἀνεκφώνητός ἐστιν ὁ λόγος. S.

6. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν τεχνικῶν καὶ μετρικῶν λεγόντων περὶ τῆς φύσει μακρᾶς μὴ θέλειν αὐτοὺς τὴν μακρὰν εἰς φωνῆεν καταλήγειν, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχειν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, ἀλλὰ πάντως ἔχειν μεταξὺ σύμφωνον. Τότε γὰρ οὐ γενήσεται μακρὰ ἵνα ἐστὶ καθαρά, ἀλλὰ κοινή. Λέγει ὁ Ἡλιόδωρος βοηθῆσαι τῷ [illegible] καὶ μεῖναι αὐτὴν μακρὰν καὶ γίν[illegible] κατὰ ή τρόπους. Πρῶτον μὲ[illegible]

1 ἄ[illegible]

ἀθάνατοι· οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει (ε 80)

Δεύτερον δὲ ἐὰν αὐτὴ ἡ μακρὰ περισπᾶται οἷον

τῷ Ἀσκληπιάδῃ (*Λ* 613).

(*Τρίτον δὲ ἐὰν αὐτῇ περισπωμένη ἐπιφέρηται οἷον*)

ἐσθλὸν δ' οὔ τι πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας (*Α* 108).

τὸ γὰρ εἶπας . . . .

Τέταρτον ἐὰν αὐτῇ ὀξεῖα ἐπιφέρηται οἷον

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος (Ζ 377).

Πέμπτον ἐὰν δασυνομένη λέξις ἐπιφέρηται οἷον

δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην (*Α* 98).

τὸ γὰρ ἑλικώπιδα ἐπιφέρει δασυνόμενον.

Ἕκτον ὅτε συγκρουσμὸς καὶ συνέχειά ἐστι συναλοιφῆς γινομένης

Ἰδαῖ', Ἕκτορι ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι (*Η* 284).

Ἰδαῖε γάρ ἐστι τὸ ἐντελές.

Ἕβδομον ὅτε ὁ ἢ διαζευκτικὸς ἐπιφέρεται

ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεύς (*Α* 145) ·

περὶ δὲ τῆς ας συλλαβῆς τοῦτό φησι· „δεῖ παρατηρῆσαι, ὅτι πρὸ τοῦ η κεῖται σύμφωνον ἐν τῷ ας, καὶ ὅμως ὥσπερ ἀμφιβαλλομένης καὶ οὐχ ὁμολογουμένης μακρᾶς φησὶν ὁ Ἡλιόδωρος."

Ὄγδοον ὅτε τὸ ι ἐπιφέρεται οἷον

ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη εἰς βυθὸν ὄρουσεν (Ω 80). S.

7. *ἐν τῇ ἑξῆς*] *Τὸ ἑξῆς ἀπὸ τοῦ ἕξω ἐστὶν μέλλοντος, οὐχὶ ἀπὸ τοῦ ἐκτός, διὸ καὶ δασύνεται.* S.

7b. *Δεῖ δὲ σημειοῦσθαι ὅτι περιφέρει εἰς παράδειγμα συλλαβὴν ἔχουσαν βραχὺ φωνῆεν ἐπιφερο-*

4 (*Τρίτον δὲ ἐὰν — οἷον*) om. lib. Explevimus lacunam quam indicavit Gaisf. 5 *ἐσθλὸν δ' οὔ* ...] corruptum in lib. 10 *δόμεναι*] *δῶμεν* lib. 14 *κελεύει ταῦτα* lib. 27 *ἐπιφε-*

μένων αὐτῇ δύο συμφώνων τῆς ἑτέρας συλλαβῆς, τὸ ἕκτωρ, πάνυ ἁρμοδίως. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔχω ἕξω γέγονεν, ὁ ἐχόμενος καὶ ἀντιλαμβανόμενος τῆς οἰκείας πόλεως. Οὐ γάρ ἐστι ἐκ τῆς ἐκ προθέσεως· ἵνα τις ὑπολάβῃ τὸ κ εἶναι μετὰ τοῦ ε καὶ τὴν τωρ συλλαβὴν κατ' ἰδίαν. S.

8. *ἔνθα καὶ δεῖ] Τινὲς ἀτόπως φασὶν ἰσοδυναμεῖν τῇ μακρᾷ δύο βραχείας, ἀγνοοῦντες ὅτι οὐχ ἡ μακρὰ ἢ ἡ βραχεῖα τοῦ σώζεσθαι τὰ μέτρα αἴτιαι, ἀλλ' ἡ φύσις τῶν μέτρων. Τὸ γὰρ „πολλὰς δ' ἰφθίμους“ εἰ ποιήσαιμι πολλάκι δ' ἰφθίμους σώζεται τὸ μέτρον μετ' ἀμφοτέρων, καὶ οἱ πόδες οἰκεῖοι τοῦ μέτρου εἰσίν· ἐπεὶ εἰ τὰς συλλαβὰς οἴονται αἰτίας εἶναι, τὴν πρώτην τοῦ ἔπους κίνησον συλλαβήν, ἀντὶ μακρᾶς ποίησον δύο βραχείας πολλέας δ' ἰφθίμους, καὶ οὐκ ἔστι τὸ μέτρον καίτοι δύο βραχειῶν οὐσῶν, ἀλλ' ὁ ποὺς ἀλλότριος. Τὸ βορέης καὶ ζέφυρος ἐπισκεψόμεθα αὐτοῦ λέγοντος ἐφεξῆς.* S.

9. *δεύτερον ὑγρὸν] Ἐν γὰρ τῇ συλλήψει αὕτη μὲν κοινὴ γίνεται οὐκ ἐν δια(σ)τάσει ὡς ἑξῆς ἐρεῖ.* S. *Πολλάκις καὶ κατὰ σύνταξιν εὑρίσκομεν δύο, ὡς τὸ νὺξ ζοφώδης.* S.

10. *Κοινὴ] Τὴν κοινὴν συλλαβὴν ἀμφίδοξον καλοῦσι, διὰ τὸ ἀμφίβολον εἶναι τὴν περὶ αὐτῆς δόξαν· πῇ μὲν γὰρ ἀντὶ μακρ[illegible], πῇ δὲ ἀντὶ βραχείας παραλαμβάνεται· διὸ ὅ[illegible] [illegible]τῆς οὐκ ἐκθετέον· οὐ γάρ ἐστιν, ἀλλ[illegible] ἡ χρ[illegible] καλέσῃ, ἢ μακρὰ ἢ [illegible] φ[illegible]ῖν [illegible]*

ρομε[illegible]
Κ[illegible]

10ᵇ. *Ἰστέον δὲ ὅτι ὁρίζονται τινὲς αὐτὴν οὕτως. Κοινή ἐστι συλλαβὴ ἀμφίδοξος συλλαβῆς δύναμις, ἢ πρὸς ἀμφότερα δύναται λαμβάνεσθαι· τῷ δὲ Ἡφαιστίωνι ὅρον οὐκ ἔδοξεν αὐτῆς θεῖναι, οὐδὲ τῆς θέσει μακρᾶς. Καὶ εἰκότως· ἐπειδή φησιν ὅτι οὐκ ἐξ αὐτῶν εἰσίν, ἀλλὰ θέσει ἢ μακραὶ ἢ βραχεῖαι γίνονται. Περιττὸν δὲ τῆς μὴ οὔσης ὅρον ἀποδοῦναι· οἱ γὰρ ὅροι τῶν ὄντων φύσει.* S.

10ᶜ. *Ἰστέον δὲ ὅτι τῆς κοινῆς συλλαβῆς ὁ Ἡφαιστίων οὐδαμῶς ὡρίσατο, οὐ γάρ ἐστι κοινή· διὸ καλῶς φησί, γίνεται δὲ κοινή, καὶ οὐκ ἔστιν· ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲ μία κοινὴ συλλαβὴ δῆλον· εἰ γάρ τις ἡμᾶς ἐρωτήσει ποῖα ἐστὶ συλλαβὴ μακρά, ἀποφαντικῶς ἐροῦμεν ἡ μη καὶ βω, ὁμοίως καὶ βραχεῖα ἡ με καὶ ἡ βο· καὶ πάλιν μακρὰ ἡ χη καὶ μοι· καὶ ὅμως ὁ ποιητὴς ἑκατέρᾳ τούτων ἐν τῷ πλάγχθη ἐπὶ Τροίης, καὶ ἐν τῷ ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα ὡς βραχείᾳ κέχρηται. Καὶ ὅμως οὐκ εἰσὶ βραχεῖαι, ἀλλὰ κοιναὶ γίνονται. Τοῦτο καὶ ἐπὶ πάσης κοινῆς.* S.

10ᵈ. *Καλῶς οὐχ ὡρίσατο αὐτήν. Οὐ γὰρ ἔστιν, ἀλλὰ γίνεται. Τῶν δὲ μὴ ὄντων, οὐ δεῖ παρέχειν ὅρους ὡς ὄντων· ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοῖν κειμένη κοινὴ προσαγορεύεται. τινὲς ὡρίσαντο τὴν κοινὴν συλλαβὴν οὕτως· κοινή ἐστι συλλαβὴ ἀμφίδοξος συλλαβῆς δύναμις, ἢ πρὸς ἀμφότερα δύναται λαμβάνεσθαι. Τῷ δὲ Ἡφαιστίωνι ὅρον οὐκ ἔδοξεν αὐτῇ δοῦναι, οὐδὲ τῆς θέσει μακρᾶς, καλῶς. Ἐπειδή φασιν ὅτι ἐξ αὐτά[illegible] [illegible]λλὰ θέσει ἢ βραχεῖ[illegible] [illegible] μακρ[illegible] [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible]ούσης [illegible]*

[illegible]

ἀποδοῦναι· οἱ γὰρ ὅροι τῶν ὄντων φύσει δίδονται. S.

11. Εἷς τρόπος δέ ἐστι τῆς κοινῆς συλλαβῆς, εἰ καὶ αὐτὸς δοκεῖ ἁπλῶς τρεῖς λέγειν τρόπους· ὡς καὶ Διονύσιος. Ὅταν γὰρ εἰς μακρὰν λήγῃ καὶ ἀπαρτίζῃ εἰς μέρος λόγου καθαρὸν καὶ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, κοινὴ γίνεται. Καὶ τοῦτο πάνυ πρόδηλον ἐκ τῶν παραδειγμάτων. Κεχρήμεθα δὲ αὐτῇ καὶ ἡμεῖς ἡνίκ' ἂν ποιῶμεν τὸν ἀμφίμακρον καὶ παλιμβάκχειον πόδα. S.

12. κέρα] Τὸ ρα μακρόν ἐστιν, ἀπὸ συναιρέσεως γινόμενον, μᾶλλον δὲ ἐκ κράσεως. Ὡς γὰρ κρέας κρέατος καὶ κρέως, καὶ κρέατα, καὶ κρεάα, καὶ κρέα. Καί ἐστι τοῦ κρέα τὸ α μακρόν· τὰ γὰρ δύο αα εἰς α μακρὸν κιρνᾶται. Οὕτω καὶ τὸ κέρας λέγομεν τοῦ κέρατος καὶ κέραος, καὶ κέρως, τῷ κέρατι καὶ κέραι καὶ κέρᾳ, καὶ ἔστι τὸ ρα μακρὸν ἐκ κράσεως, διὰ τοῦτό ἐστι τὸ ρα μηκυνόμενον. M.D.

13. Ῥᾷον μὲν] Ἡ γὰρ ἀνάπαυσις τοῦ λόγου τὰς συλλαβὰς ἀπ' ἀλλήλων χωρίζουσα τρόπον τινὰ τὰς μακρὰς εὐφωνοτέρας καθίστησι. Φησὶ δὲ ὁ μετρικός, ὅτι ἡ κοινὴ συλλαβὴ ὅταν καταλήξῃ εἰς μέρος λόγου καλλίστη ἐστίν. Εὑρίσκεται δὲ μὴ εἰς μέρος λόγου πεπερατωμένη. || Ἰστέον δὲ ὅτι καλῶς φησὶν ὅτι ῥᾷον γίνεται ἡνίκα ἀπαρτίζῃ εἰς μέρος λόγου καθαρὸν ἡ μακρά· γίνεται γὰρ καὶ μέσῳ (lib. μέτρῳ) λέξεως καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεω[illegible] κοινή. Ἀλλ' οὐχ οὕτως ῥᾷον καὶ εὐχερέ[illegible] [illegible] ἐν [illegible] μέτροις τὸ παρα[illegible]

14. *Ἴστρος τοιαύτας*] *Κοινή ἐστιν ἐν μέσῳ τὸ ΤΟΙ. Ὁ γὰρ ἴαμβος ἐν ταῖς ἀρτίαις χώραις ἀπὸ βραχείας ἄρχεται. Τὸ δέ, τίνα τῶν παλαιῶν, Σωτάδου ἐστίν, ὃν ἀνεῖλε Φιλάδελφος ὁ Πτολεμαῖος ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι τῇ ἀδελφῇ συγγίνοιτο.* cf. Plutarch. II. p. 11 A: *Τοῦ γὰρ Φιλαδέλφου γήμαντος τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην, Σωτάδης εἰπών, „Εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς," ἐν δεσμωτηρίῳ πολλοὺς κατεσάπη χρόνους, καὶ τῆς ἀκαίρου λαλιᾶς οὐ μεμπτὴν ἔδωκε δίκην· ἵνα δὲ γέλωτα παράσχῃ (παράσχοι) τοῖς ἄλλοις, αὐτὸς πολὺν χρόνον ἔκλαυσεν.*

15. *ἐν δὲ*] *Τὸ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος σύγκειται ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν. Ὁ γοῦν Σωτάδης ἀντὶ τῆς ἐν ἀρχῇ μακρᾶς δύο βραχείας, τὴν τινα, παρέλαβε, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ποδὶ δύο συλλαβὰς βραχείας ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς. (τίνα τῶν παλαιῶν. καὶ τὴν λαι συλλαβήν, καίτοι ἐν μέσῳ οὖσαν, κοινὴν ἔλαβεν. Καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δὲ ποδὶ ἔλαβε δύο βραχείας, καὶ ἔστιν ὁ ποὺς πεντασύλλαβος τῶν ἱστοριῶν θέλετ' ἴσα. τὸ θελετ ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς παρέλαβεν· τὸ θέλε ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς παραλαμβάνεται, *τροχαϊκὴ γάρ ἐστιν ἡ τρίτη ἀεὶ συζυγία.* S.)

16. *ᾗ κου νῦν ἐπὶ ληθαίου*] *ἡ θαι κοινή, ἰαμβικὴ γὰρ ἡ κατακλεὶς τὸ γλυκώνειον καλούμενον, ὡς ἔκ τινος ἀντιστροφῆς ἐστὶν ἰδεῖν, λέγω δὴ τοῦ γουνοῦμαί σ' ἐλαφήβολε, ἡ γὰρ λε ἀντὶ μακρᾶς, ὅτι τελευταία ἐστίν. *Ὅτι δὲ εἰ εἴπῃς δύνατό τις τὴν συζυγίαν λέγειν τὴν πὶ ληθαίου καθαρὰν* [illegible]

14 ὁ γοῦν Σωτάδης] ὁ Σωτάδης δὲ S 17 βραχείας ἀντὶ μιᾶς μακρ[illegible] [illegible] μιᾶς om. MT[illegible], μακρᾶ[illegible] om. S

τισπαστικήν, τῆς τελευταίας οὔσης ἀδιαφόρου, ἀλλ' ἐναντιοῦται ἡ ἀντιστροφή. Εὑρίσκομεν γὰρ ὅλα τὰ ἀντιστρέφοντα ἰαμβικῇ κατακλειόμενα ξανθὰ καὶ διὸς ἀγρίων. Ἀεὶ δὲ τὸ ἀντισπαστικὸν δίμετρον τὸν πρῶτον ἁπλοῦν πόδα ἀδιάφορον λαμβάνει. S.

17. Ἀμυσχρὸν] Ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. Τοῦ γὰρ Ἀρχελαΐδος καὶ τοῦ Πηνελά'οιο τὸ λα ἐκτεταμένον ἐστί· γίνεται οὖν κοινή. (Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ὁ Φιλόπονος εἰς ἐπίγραμμα Καισαρείας ὡσαύτως ἐποίησε. Τὸ δὲ ἀμυσχρὸν τινὲς ἐν αὐτῇ τῇ χρήσει, ἀμυσχρόν φασιν, ὃ σημαίνει τὸ ἀδύνατον. S.)

18. Πηνελάοιο γὰρ ἦν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκτεταμένον ἦν τὸ ᾱ, οὐκ ἠδύνατο δὲ τοῦτο, μετέβαλεν εἰς τὸ ε̄ βραχεῖαν. S.

19. Ἔτι δ' ἐστὶν εὑρεῖν καὶ (παρ') ἄλλοις, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Οἰδίποδι τῷ ἐπὶ Κολωνῷ, ἔνθα φησί

μόνοις οἴονται συνταλαιπωρεῖν τάδε (1136).

Ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ποδὶ τὴν οι συνέστειλεν. Ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσιν ὡσαύτως, ἔνθα φησί

καὶ τὰ Βοιωτῶν ταῦτα συντηρούμενα (477).

καὶ πάλιν ὁ αὐτός

πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς χρήσιμος,

τὴν βοι συνέστειλεν ἐν τετάρτ[illegible] ποδί. Ἀλλὰ καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπου[illegible]

[illegible]

7 [illegible] libb.Gaisf. 8 [illegible] Gaisf. [illegible]

τὴν τοι ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέστειλε. τὸ αὐτὸ ὁ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆς αι διφθόγγου, ὡς Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶν

Ἀθηναίων εἰ βούλεταί τις ἐγγράφειν,

ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν αι συνέστειλε. Παρὰ δ' Ἱππώνακτι ἐπὶ τῆς αι καὶ οι διφθόγγου πολλή ἐστιν ἡ χρῆσις. Οὐ δεῖ δὲ ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους χρῆσθαι· εἰ δέ τις χρήσαιτο ἔχει ἀπολογίαν· οὔτε γάρ εἰσι μακραὶ φησὶν ἡ αι καὶ ἡ οι δίφθογγοι, ἀλλ', ὡς ἐν τῷ περὶ τόνων δείκνυται, αὗται πρὸς ἕνα ἥμισυ χρόνον ἔχουσι χρόνον, τῆς φύσει μακρᾶς δύο ἐχούσης, ὅθεν καὶ ἐπὶ τέλους οὖσαι ἔχουσι πολλάκις τὸν προπαροξύτονον τόνον. Εἶτα φέρει ὁ τεχνικὸς παραδείγματα ἐπὶ τῆς οι διφθόγγου· ἥτις πάλιν ἔχει ἀπολογίαν ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστίν, ὡς ἐκ δύο ὑποτακτικῶν τῆς υ καὶ ι συνεστηκυῖα· ὅθεν οὐδέποτε ἐν τέλει λέξεως εὑρίσκεται, ἀλλ' ἐν μέσῳ τὴν κοινὴν ἐποίησεν. Ἔστι δ' εὑρεῖν τὴν ου δίφθογγον ποιοῦσαν κοινήν, οἷον παρ' Ἀριστοφάνει

ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούειν μου τὸ βιβλίον (Nub. 836).

Τὴν γὰρ λου συλλαβὴν ἐν τετάρτῳ ποδὶ ἰάμβῳ συνέστειλεν· ὁμοίως καὶ τὴν ευ εὑρίσκομεν ποιοῦσαν κοινήν, οἷον ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ Ἱππώνακτος, ἔνθα φησὶ

μακάριος ὅστις θηρεύει,

τὴν ρευ ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέστειλε· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν ευ·

καίτοι γ' εὔωνον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω. S.

Ἰστέον δὲ [illegible] τοῦ ποιητοῦ χρῆσις ἡ ἔχ[illegible] τὴν οι τὴν ἀντ[illegible]οαχε[illegible]ς παραλαμβανομένην, * ἀλ[illegible] [illegible]

[illegible]οίοις, ὁ δ' Ἡλιόδωρος ἔλεγεν αὐτὸ κατὰ συ[illegible]σιν. εὑρίσκεται δ' ἁπλῶς ἐν μέσῳ λέξεως κοινή, καὶ ἐν παλιμβακχείῳ, ὡς καὶ παρὰ Τυρταίῳ „ἥρωες“· οὕτω γὰρ ἔλαβε τὸν δεύτερον πόδα τοῦ στίχου. S.

20. *Δεύτερος δέ ἐστι τρόπος — ὅπλον, ἄκρον*] Καλῶς πρόκειται ἐν συλλήψει· ἐὰν γάρ εἰσιν ἐν διαστάσει οὐ ποιοῦσι κοινήν, ἅτε δὴ τοῦ διαστήματος ἐν τῷ διαχωρίζειν τὰ σύμφωνα μείζονος γινομένου, καὶ μὴ οὔσης ὀλισθηρᾶς ἐν συντόμῳ φωνῆς ὥστε δύνασθαι λαθεῖν. Ζητοῦσι δέ τινες, διὰ τί μὴ τὰ δύο ὅμοια ποιοῦσι κοινήν· λέγω δὴ δύο ἡμίφωνα ἢ δύο ἄφωνα ἢ ἀμετάβολα. Καὶ λέγομεν περὶ τῶν ἡμιφώνων· ὡς ὅλως ἡμίφωνον οὐ προηγεῖται ἡμιφώνου κατὰ σύλληψιν, εἰ μὴ σπανίως καὶ εἴς τινα κατὰ πάθος. Τὸ σ τοῖς ἀμεταβόλοις ὑποτάσσεται, τῷ λ μ ν ρ, ὥσπερ αὐτός φησι, τὸ μάσλης, καὶ πάσνης. Εἶτα καὶ ὁ Ἡρωδιανός φησιν ἐν τῇ καθόλου· τὸ δὲ δάσληρα· ἔστι δὲ λίμνη Κυρήνης τῆς πενταπόλεως, ὅθεν ἦν ὁ Καλλίμαχος· τὰ γὰρ κατὰ τὸ τέλος ἔμπαλιν ἔχοντα τὸ λ τοῦ σ προηγούμενον πάλιν δι' ἀνάγκην· δι' ἀνάγκην γὰρ τὸ ἅλς καὶ τίρυνς καὶ μάκαρς· κατὰ πάθος δέ, ὡς τὸ μάσλης ἀπὸ τοῦ μάσθλης, καὶ ἐσλὸς ἀπὸ τοῦ ἐσθλός. Περὶ δὲ τῶν ἀφώνων εἰπεῖν, ὅτι ἀσθενέστερά εἰσι μᾶλλον τῶν ἄλλων στοιχείων, καὶ εὑρέθησαν σπανίως ποιοῦντα κοινὴν ἐν αὐτοῖς, τὸ πτ καὶ τὸ κτ ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

Αἰγυπτίη τε φέρει [illegible] [illegible]είδωρος ἄρουρα (δ 229)

εἶτα καὶ ὅτι τ[illegible] [illegible] ὁ

8 μείζονος γ[illegible] [illegible]υν-τόμῳ] συντόμου lib. 0 δ[illegible] τί [illegible] ὸ πτ κ[illegible]

πτ διπλασιάζεται, τὸ κέκτηκα καὶ πέπτωκα, ἐὰν μὴ ἄρα κατὰ συγκοπὴν εἴπωσιν, ἐδείχθη σὺν θεῷ ἐν τῷ περὶ ῥημάτων. S.

20[b]. *Δεύτερός ἐστι] Δεύτερον τρόπον φησὶ τῆς κοινῆς συλλαβῆς, ὅταν τὸ μὲν πρῶτον ἄφωνον ᾖ, τὸ δὲ δεύτερον ὑγρόν, καὶ ὅταν κατὰ σύλληψιν ὑπάρχωσιν. Εἰκότως. Τὸ γὰρ ἄφωνον πάντως ἐστὶν ἀσθενές, ὡς κακόφωνον· τὸ δὲ δεύτερον εὐόλισθον καὶ τρέχον. Διὰ γοῦν τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἀφώνου καὶ τὸ εὐκίνητον τοῦ ὑγροῦ οὐκ αἰσθάνεται ἡ ἀκοὴ τὴν μακράν, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβή. (Δύο δὲ ἄφωνα οὐ τέθεινται, ἅτε τῶν δύο τῶν ὁμοίων, εἰ καὶ ἀσθενέστερα ὑπάρχοιεν, πλέον ἑλκόντων ἤπερ τῶν ἀνομοίων. Ἀμέλει τοι ἅμαξαν δύο ὄνοι πλέον ἕλκουσιν ἤπερ ὄνος καὶ βοῦς, ἐπεὶ τὰ ἀνισοδύναμα ἐμποδίζουσιν ἄλληλα. Οὐ ποιοῦσιν οὖν.* MS.) *Κοινὴν συλλαβὴν δύο ἄφωνα, ἐπεὶ ὡς εἴρηται ἑκάστη συλλαβὴ ἔχει τινὰ σιωπήν· ὡς οὖν ἀσθενέστερα πλείω χρόνον ἐποίουν ἐν τῇ κινήσει, καὶ ἠλέγχετο ἡ κοινή. (Διὰ οὖν τὴν αὐτὴν αἰτίαν οὔτε ὑπάρχουσι τὰ σύμφωνα, ἐπειδὴ ἕκαστον αὐτῶν ἰδίᾳ λεγόμενον χρόνον τινὰ διήνυεν, καὶ ἠλέγχετο ἡ κοινή· τοῦ δὲ ἀφώνου οὐκ ἐλέγχεται.* S.

21. *Ἡμίφωνον] Οἷον ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ.*

22. *εὔυμνος] Τροχαϊκὸν γὰρ τὸ μέτρον· καὶ ἔδει τὸν πρῶτον ἁπλοῦν πόδα εἶναι τροχαῖον. Ἐν γὰρ ταῖς περιτταῖς τὸ τροχαϊκὸν οὐ δέχεται σπονδεῖον, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀρτίαις. Ἦν οὖν τοῦ εὔυμνος τὸ υ*

1 *ἐὰν μὴ ἄρα] εἰ μὴ ἄρα* lib. Gaisf. 2 *ἐδείχθη* Gaisf., *ἐδείχθει* lib. 5 *ἄφωνον ᾖ* Tu, *ἐστὶ* MS 9 *Διὰ οὖν τὴν ἀσθένειαν* S 17 *κοινὴν συλλαβὴν δύο ἄφωνα* S, — *σύμφων* TuM [illegible] 18 *ἑκάστη] ἕκτη* S

[illegible] ...ρομένου μέντοι τοῦ μυ γέγονε

[illegible] Ὥστε εἶναι αὐτὸ κατὰ διάστα- [illegible] οὕτω γὰρ ὁ ἐξηγητής φησι. [illegible] Μακρὰ γὰρ ἔμεινεν ἡ ε· καί- [illegible] ἀφώνου καὶ ὑγροῦ ἀλλὰ κατὰ διά-

[illegible] δὲ ὁ Ἡλιόδωρος] Ἐπιλαμβάνεται Ἡλιο- [illegible] ...ομένου ποιεῖν κοινήν, ὅταν μετὰ τὸ [illegible] ἐστιν, οἷον ὄγμος, καὶ ἐπιφέρει τὰ [illegible]

[illegible] μὲν] Συνηγορῶν Ἡλιοδώρῳ δῆθεν [illegible] Ἠδύνατο γὰρ ἐλήλυθμεν εἶ- [illegible] ἐκώλυε· κατὰ σύλληψιν γὰρ ἐπέφερε [illegible] καὶ ὑγρου· ψεῦδος δὲ τοῦτο. Ἀττικὸν [illegible] ...ήλυθμεν· οὐ γὰρ διὰ τὸ μέτρον ἀφῃ- [illegible] ἀλλὰ συνηθες αὐτῷ οὕτω λέγειν. [illegible] δὲ ψεῦδος.] Εἰσὶ γὰρ πολλαὶ πάνυ [illegible] δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ μάλιστα αὐτοῦ [illegible] παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ

[illegible] εὐρύθμοις προβλήμασιν (759)

[illegible]

[illegible] ...τρων ἢ ῥυθμῶν (638)

[illegible] ...μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν (647)

[illegible] ...οὶ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα (648)

[illegible] ῥυθμῶν (650)

[illegible] μὴ S, μὴ οἰομένου TuM [illegible] S 27 τί δ' ἂν ὠφη- [illegible] lib.

καὶ ἐν Βατράχοις

ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι (1365).

Περὶ δὲ Κρατίνου λέγομεν ὅτι οὐ διὰ τοῦτο εἶπεν ἐλήλυμεν· ἔστι γὰρ καὶ παρὰ Ἐπιχάρμῳ, οἷον αὐτὸς παρατίθεται ὁ μετρικός, ἥδε χρῆσις ἐν Κύκνῳ

τοιοῦδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυμεν.

Οὐ κεῖται δ' οὕτως ἡ χρῆσις, ἀλλὰ

Κύκνου δὲ πρῶτοι πρὸς δόμους ἐλήλυμεν,

καὶ οὕτως δεῖ γράφειν. **Ὅστις κατ' ἀναλογίαν ἐχρήσατο καὶ τῷ δευτέρῳ προσώπῳ ἐλήλυτε. Οὐκ ἄρα οὖν διὰ τὸ κοινὴν μὴ ποιεῖν τὸ θμ ὁ Κρατῖνος ἀπεβάλετο θ τοῦ ἐλήλυθμεν, εἰπὼν ἐλήλυμεν.* S.

28. *ἔστιν ἄκμων*] *Ἐν ταύτῃ γὰρ ὀφειλούσῃ βραχείᾳ εἶναι ἐπιφέρεται τὸ κμ· ἰδοῦ οὖν ἀφώνου ὄντος κ πρὸ τοῦ μ γίνεται κοινή. Οὐκοῦν οὐδὲν ἔβλαπτε καὶ εἰς τὸ ἐλήλυθμεν ἡ ἐπιφορὰ τοῦ ἀφώνου καὶ τοῦ μ.* SMTu.

29. *Τρίτος δέ ἐστι τρόπος*] *Γίνεται δὲ κοινὴ κατὰ τρίτον* (*τρόπον*), *ὅταν βραχεῖα ᾖ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου, καὶ οὐκ ἔχῃ δύο σύμφωνα ἐπιφερόμενα, ἀλλ' ἢ ἓν ἁπλοῦν ἢ μηδὲ ἕν. Ἐπεὶ εὑρεθήσεται θέσει μακρὰ γινομένη. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐκ ἐχρησάμεθα ἡμεῖς ταύτῃ τῇ κοινῇ, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ ποιηταί, οἷον τὸ*

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης (Ξ 1)·

καὶ

Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·

3 *παρὰ δὲ κρατύνου* lib. *ὅτι οὐ διὰ τοῦτο εἶπεν*] *οὐ* [illegible] lib. Gaisf. 5 *ἥδε χρῆσις*] *ἤδη χρ.* lib. 14 *τὸ κμ* M, *κ κα μ* S, *τὸ* [illegible] 15 *το*[illegible] *καὶ* libb. 16 *ἐλήλ*[illegible]*μεν* libb. 1[illegible] (*τρόπ*[illegible] [illegible] [illegible] libb. Gaisf.

καὶ

οἵ δὲ μέγα ἰάχοντες (Ξ 421)·

καὶ μὲν οἵ Λύκιοι τέμενος τάμον (Z. 194)·

καὶ μὲν σπονδεῖος ἐν ἀρχῇ στίχου. Ἔσχε δέ τι ἐξαίρετον αὕτη παρὰ τὰς ἄλλας χρῆσις ὅτι εἰς τέλος ἐστὶ ποδός, καὶ οὐκ εἰς ἀρχὴν ὡς αἱ προειρημέναι. S.

Περὶ δὲ ταύτης τῆς βραχείας τῆς ἀντὶ κοινῆς λαμβανομένης λέγει ὁ Ἡλιόδωρος δέκα τρόπους· (πρῶτος μὲν ...) ποτὲ δὴ καὶ πῶς εὑρίσκεται· φησὶ γὰρ οὕτως· „ἡ βραχεῖα ἡ τοιαύτη εἰς τόπον μακρᾶς κοινὴ εὑρίσκεται, ὅτε τὸ ι ἐπιφέρεται, ὡς ἐν τῷ

οἵ δὲ μέγα ἰάχοντες“ (Ξ 421).

Δεύτερος δὲ τρόπος, ὅταν ἡ ὀξεῖα ἐπίκειται αὐτῇ τῇ βραχείᾳ συλλαβῇ, οἷον

Τρῶες δ᾽ ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἴολον ὄφιν (M 208).

Διήρηται γὰρ ὁ τρόπος τῆς ὀξείας διαφόρως, ἢ προηγουμένης ἢ ἐπικειμένης, ὡς δέδεικται, ἢ ἐπιφερομένης· προηγουμένης μέν, ὡς τὸ

ἠὲ ναύτῃσι τέρας ἠὲ στράτῳ εὐρέϊ λαῶν (Δ 76)·

ἐπιφερομένης δὲ

ὃς ᾔδη τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐσσόμενα πρό τ᾽ ἐόντα (A 70).

Τρίτος τρόπος ὁ ἀπὸ τῆς περισπωμένης ἐὰν ἐπιφέρηται, οἷον

ἕως ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν. (A 193)

το [illegible] συνίζησιν πο-

δίζ [illegible]

και [illegible]

4 σπον [illegible] πρῶ-
τος μὲν ... [illegible] Geis [illegible] μα-
κρ [illegible] lib. G

πάντη ἐποιχόμενοι πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν (Z 81).

καὶ εἰ προηγεῖται ἡ περισπωμένη, οἷον

οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν (Z 366).

Τέταρτος δὲ τρόπος ὁ ἀπὸ τῆς δασείας ἢ ἐπικειμένης,

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι,

ἢ ἐπιφερομένης

Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,

ἢ προηγουμένης

ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε (H 353).

Πέμπτος τρόπος διὰ στιγμῆς

καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεται ἀνώγει,

ὁμοίως καὶ τὸ

οὐ δὴ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ καὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν.

Ἕκτος δὲ τρόπος ὁ διὰ τῶν ἀμεταβόλων λ μ ν ρ

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα (B 44)
θυμὸν ἀπὸ μελέων
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν.

Οἱ δ' ἄλλοι τέσσαρες τρόποι, τουτέστιν ἕβδομος, ὄγδοος, ἔννατος, δέκατος, εἰσὶ διὰ τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἢ διὰ τοῦ δ ἢ π ἢ σ ἢ τ, οἵτινες διπλασιάζεσθαι πεφύκασιν

οὔτ' ἄρ' ἔτι δήν
ὦ υἱὲ Πετεῶνος
Ἀρτέμιδί σε ἐΐσκω
βέλος ἐχεπευκές.

22 δ ἢ π ἢ σ ἢ τ] δ ἢ π ἢ γ ἢ τ lib.G.

ἐπιφερομένου τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ λήγοντα ἐν τῇ λος συλλαβῇ. τοῦ δὲ τ ἐπιφερομένου

μήτε σὺ τόν γ' ἄρα δείδιθι.

Διπλασιάζεται δὲ οὕτως

ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ
εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην,

ὁππότε τις μετὰ παυσώλην

ὁππότερος δὲ νικήσῃ κρείσσων γεγένηται.

Εὐλόγως δὲ ἡμεῖς τῇ μακρᾷ ἀντὶ βραχείας κεχρήμεθα ὡς περιεκτικῇ δύο βραχειῶν, οὐ μὴν δὲ τῇ βραχείᾳ ἀντὶ μακρᾶς ὡς οἱ ποιηταί κτλ. S.

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. α'.] Ὁ μὲν τεχνικὸς τρεῖς μόνους εἶπε τρόπους κοινῆς συλλαβῆς, ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμενος, οἱ δὲ εἶ(ναί φα)σι δυοκαίδεκα, δύο μὲν οἱ τὴν μακρὰν εἰς βραχεῖαν καταφέροντες, δέκα δὲ οἱ τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀναφέροντες. Καὶ ἔξεστι τούτοις τοῖς δέκα τρόποις κεχρῆσθαι (τοῖς παλαιοῖς)· ἡμῖν δὲ τῶν δέκα τρόπων ἑνὶ μόνῳ ἔξεστι κεχρῆσθαι, ὃν μετ' ὀλίγον ἐροῦμεν.

Καὶ (τῶν μὲν τριῶν) πρῶτός ἐστι τρόπος τῶν τὴν μακρὰν εἰς βραχεῖαν καταφερόντων, οὗτος

οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσι (Γ 164).

Τρεῖς δὲ λέγει παραφυλακὰς ἔχειν· τὸ εἰς μέρος

15 εἶ(ναί φα)σι] εἶναι libb.G. 18 Καὶ ἔξεστι — 20 μετ' ὀλίγον ἐροῦμεν transiecimus; ante verba Τρίτος τρόπος ὁ διὰ περισπωμένης legitur in libb. et apud Gaisf. 19 (τοῖς παλαιοῖς) vel (τοῖς ποιηταῖς)] om. libb.Gaisf. 22 Καὶ (τῶν μὲν τριῶν)] τ. μ. τρ. om. libb.Gaisf.

λόγου καταλήγειν, τὸ εἰς φωνῆεν, καὶ τὸ τὴν ἐπιφερομένην λέξιν ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεσθαι. Θάτερος δὲ τρόπος τῶν τὴν μακρὰν εἰς βραχεῖαν καταφερόντων ἐστίν, ὅταν δύο σύμφωνα ἐπιφέρηται ἐν συλλήψει, τὸ μὲν δεύτερον ἀμετάβολον, τὸ δὲ ἡγούμενον ἓν τῶν ἀφώνων, οἷον

Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ.

Τρίτος τρόπος κοινῆς συλλαβῆς, ὅταν βραχεῖα οὖσα καταπεραιοῖ εἰς μέρος λόγου, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχῃ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, οἷον

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης (Ξ 1).

καὶ πάλιν

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν (Ξ 421).

Τούτων οὖν τῶν τριῶν τρόπων, ὁ μὲν φύσει, φαίνεται ἐν τῷ

οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί·

ὁ δὲ θέσει, ἐν τῷ

Πάτροκλέ μοι δειλῇ.

ὁ δὲ βραχύς, ἐν τῷ

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον.

Σημείωσαι δὲ ὅτι κἂν τὴν ἑξῆς ἔχῃ ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην, λήγῃ δὲ ἡ πρώτη εἰς φωνῆεν, κοινὴν ποιεῖ συλλαβήν, οἷον

ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται (ι 109).

Τῶν δὲ τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀναφερόντων πρῶτος οὗτος τρόπος, ὅταν βραχεῖα οὖσα καταπεραιοῖ εἰς μέρος λόγου καὶ τὴν ἑξῆς ἔχῃ ἀπὸ φω-

25 Ἄλλως monente Pauwio praeposuit Gaisf. Reiecimus.

νήεντος ἀρχομένην, οὐ τοῦ τυχόντος φωνήεντος ἀρχομένου, ἀλλὰ τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν (Ξ 421)

καὶ

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης (Ξ 1).

Δεύτερος δὲ τρόπος τῶν τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀναφερόντων ὁ διὰ τῆς ὀξείας. Αὕτη οὖν ἡ ὀξεῖα ἐπικειμένη τινὶ τῶν βραχειῶν ἢ βραχυνομένων διχρόνων μηκύνει, ὡς ἐπὶ τοῦ

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν (Μ 208).

Ἰδοὺ ὁ τελευταῖος ποὺς πυρρίχιος μὲν ὑπάρχει· ἐπειδὴ δὲ τὴν ὀξεῖαν ἔχει ἐπικειμένην ἐπὶ τὸ ο, ἀντὶ τροπῆς παρείληπται τῆς ὀξείας μηκυνούσης τὸ ο, καὶ οὐκ ἀκαίρως· δοκεῖ γὰρ ἡ ὀξεῖα ἀνατεινομένη τῇ τε φωνῇ καὶ αὐτῇ τῇ θέσει καὶ διατυπώσει τοῦ χαρακτῆρος ἑαυτῆς τὴν βραχεῖαν ἀνακαλεῖσθαι εἰς ἑτέραν τάξιν. Ἡ οὖν ὀξεῖα τοιαύτην ἔχει φύσιν καὶ δύναμιν, ὡς μὴ μόνον ἐπικειμένη ἐπάνω βραχείας μηκύνειν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ προκειμένη καὶ μετακειμένη δύνασθαι τῇ βραχείᾳ χρόνον χαρίεσθαι, ὡς ἐπὶ τοῦ

ἢ ναύτῃσι τέρας (Δ 76)

ἡ ρας συλλαβή, βραχεῖα οὖσα, διὰ τῆς προκειμένης ὀξείας ἐμηκύνθη· μετακειμένη δέ, ὡς ἐπὶ τούτου τοῦ ἔπους

αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ὦσατο χειρί (Ζ 62)

τὴν πο βραχεῖαν οὖσαν ἡ ὀξεῖα τοῦ ἕθεν ἐμήκυνεν· ὅθεν ὁ στίχος δοκῶν πάθος ἔχειν τὸ λεγόμενον λα–

8 *βραχειῶν*] *βραχέων* libb. Gaisf. 27 *τὴν πο βραχεῖαν* Pauw] *ἀπὸ βραχείας* libb.

γαρόν, ἀπαθής, ὡς οἷόν τε, γέγονε διὰ τῆς ἐπιφορᾶς τῆς ὀξείας· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ποδός, μὴ ἐσχηκὼς μηδεμίαν βοήθειαν, ἔμεινε τὸ προλεχθὲν πάθος τὸ λαγαρόν. Τοῦ γὰρ παρειπὼν τὸ α οὐδεμιᾶς τῶν δέκα τρόπων ἔτυχε βοηθείας, τῶν ἀναφερόντων τὴν βραχεῖαν εἰς μακράν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ „(ἀπὸ ἔθεν“ ἐπιφερομένης τῆς ὀξείας (ἡ „ο“) ἐμηκύνθη.

Τρίτος τρόπος ὁ διὰ τῆς περισπωμένης. Αὕτη τοίνυν προκειμένη καὶ μετακειμένη· οὐ γὰρ τίθεται ἐπάνω βραχείας· τῆς γὰρ περισπωμένης ἐκ δύο τότε (τόνων) συγκειμένης, καὶ ἐπιζητούσης τὴν συλλαβήν, δύο χρόνους ἔχουσι φύσει, οὐ θέσει. Οἱ γὰρ τόνοι, ὡς φύσει ὄντες, καὶ τὰς φύσει μακρὰς ἴσασι, καὶ οὐχὶ τὰς διὰ συμφώνου θέσει μακρὰς γιγνομένας, τῆς βραχείας χρόνον ἐχούσης, καὶ μὴ δυναμένης ὑποδέξασθαι τῶν δύο χρόνων τὴν τονικὴν δύναμιν. Αὕτη τοίνυν περισπωμένη τῇ πρὸ αὐτῆς ἢ τῇ μετ' αὐτὴν δύναμιν χαρίζεταί τινα, καὶ ἀπὸ βραχείας εἰς μακρὰν ἀναφέρει· καὶ τὴν μὲν πρὸ αὐτῆς, ὡς ἐπὶ τοῦ

πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν (Z 81),

τοῦ γὰρ πρὶν τὸ ι συστελλόμενον ἐμηκύνθη διὰ τῆς ἐπιφερομένης· τὴν δὲ μετ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ τοῦ

οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην (Z 366)·

πάλιν γὰρ τὸ ας συστελλόμενον διὰ τῆς προκειμένης περισπωμένης μηκύνεται.

Τέταρτος τρόπος ὁ διὰ τῆς δασείας. Αὕτη τοίνυν ἡ δασεῖα, ἐπικειμένη καὶ μετακειμένη ...

5 ... F ...w., ἀναφερομένων lib. ... Par. ... ib. ... Gaisf., om. libri

μετ' ἐμοῦ· κρᾶσιν, οἷον, τὰ ἐμὰ τἀμά· συναίρεσιν, οἷον, Νηρηΐδες Νηρῇδες· συνθέτους δὲ τέσσαρας, οἷον, ἔκθλιψιν καὶ κρᾶσιν, οἷον, ἐγὼ κἀγώ· ἔκθλιψιν καὶ συναίρεσιν, ὡς τὸ (οἱ) αἰπόλοι ᾡπόλοι· κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, οἷον, ἐμοὶ ὑποδύνει ἔμ' ὑποδύνει· ἔκθλιψιν κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ Γένει, καὶ σκεῦος οὐδὲν εὕροι ἐν τῳκήματι. Ἡ μὲν οὖν συναλοιφὴ κατὰ τούτους τοὺς τρόπους, ἡ δὲ συνίζησις οὔ. Καὶ μία μὲν αὕτη διαφορά. MS.) Κλοπὴ γάρ ἐστι χρόνων αὕτη, γραμμάτων κλοπῆς οὔσης τῆς συναλοιφῆς. Ἔτι ἡ μὲν συναλοιφὴ ὡς γράφεται καὶ βαίνεται, οἷον, ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα· οὐ γὰρ ὁλοκλήρως βαίνομεν, οἷον, ὡς ἔφατο, ἀλλὰ ὡς γράφεται, ἔφαθ'· ἡ δὲ συνεκφώνησις ὁλοκλήρως μὲν γράφεται, βαίνεται δὲ ἐλλιπῶς, οἷον

χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, χρυσῷ ἀνὰ σκήπτρῳ.

Κοινὸν δὲ ἑκατέρας τὸ παρατηρεῖν, μὴ σύμφωνον ᾖ μεταξύ. Ἡφαιστίων δὲ προλαμβάνει καὶ τὸν λόγον τὸν περὶ συνεκφωνήσεως, ὡς συμβαλλόμενον αὐτῷ εἰς τὸν περὶ τῶν ποδῶν λόγον. (Ἰστέον δέ, ὡς πάνυ πολλὴ βοήθεια ἐπενοήθη τοῖς μέτροις παρὰ τῶν παλαιῶν. Διαφέρει κρᾶσις συναιρέσεως, ὅτι ἡ μὲν συναίρεσις ἐλαττοῖ τὰ φωνήεντα, ἡ δὲ κρᾶσις οὔ. M.)

2. Ἐν τῇ Ἰλιάδι] Ἰλιάδα ἔγραψε Σωτάδης μεταθεὶς τὰ τοῦ ποιητοῦ εἰς ἴδιον μέτρον. Ἔστιν οὖν τὸ παράδειγμα Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· καὶ γὰρ ἡ

4 (οἱ) αἰπόλοι] οἱ om. libb.Gaisf. 11 κλοπῆς om. Tu 12 ἔτι M, ὅτι TuGaisf. 13 βαίνεται] φαίνεται M 18 ἑκατέρας Tu, ἑκατέρα S, ἑκατέρου M 21 Ἰστέον οὖν ὡς ὁ Ἡφαιστίων προλαμβάνει M

δευτέρα συζυγία ην Πηλιάδα, τῶν δύο βραχειῶν ἀντὶ μιᾶς λαμβανομένων.

3. *πέμπτῳ] Τινὲς δέ φασιν ἐν δευτέρᾳ, κρεῖττον δὲ ἐν πέμπτῃ.* S.

4. *ἢ διανεκῶς] Ὁ πρῶτος πούς ἐστι τετρασύλλαβος, τῆς δια ἀντὶ μιᾶς βραχείας παραλαμβανομένης. Παραλέλοιπε δὲ ἡ διαίρεσις δύο μακρὰς ἀντὶ βραχείας, ὅπερ οὐχ εὑρίσκεται· βραχεῖαν δὲ καὶ κοινὴν ἀντὶ μακρᾶς εὑρίσκομεν ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ τοῦ ποιητοῦ*

μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος.

(*Καὶ πάλιν ἑτέρωθι*

πίσσης τε δνοφερῆς καὶ κεδρινοῦ νηλέϊ χαλκῷ,

τοῦτο ἔστι μὲν Ἡσιόδου· λαμβάνεται δὲ καὶ δακτυλικὸς καὶ ἴαμβος ὅπως τις ἐθέλει διὰ τὰς κοινάς. MS.)

ΣΧΟΛ. Β.

[*Κεφ. β'. Περὶ συνιζήσεως.*] *Συνίζησίς ἐστι σύλληψις δύο συλλαβῶν εἰς μίαν ἐν τῷ βαίνειν, ἢ δύο μακρῶν εἰς μίαν μακράν, ἢ δύο βραχειῶν εἰς μίαν μακράν, ἢ δύο βραχειῶν εἰς μίαν βραχεῖαν, ἢ βραχείας καὶ μακρᾶς εἰς μίαν βραχεῖαν, ἢ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν μακράν, ἢ μακρᾶς καὶ βραχείας εἰς μίαν βραχεῖαν, ἢ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν μακράν. Δύο μὲν μακρῶν εἰς μίαν μακράν, ὡς ἐν τῷ*

ἢ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις·

ἐνταῦθα γὰρ καὶ τὸ η καὶ τὸ ου, ἀμφότερα μακρὰ

1 *ην Πηλιάδα* S, *καὶ Π.* MTu 5 *τετρασύλλαβος* S, *τὸ τρισύλλαβον* M, *τε τρισ.* Tu 7 *δὲ ἡ* S, *ἡ* MS 8 *ὅπερ οὐχ*] *ὥσπερ* S 9 *εὑρίσκομεν* om. MS 13 *δενδρίου νηλεῖ καπνῷ* S 15 *ὅπως* S, *ὅτε* MGaisf.

ὄντα, εἰς μίαν συλλαβὴν μακρὰν καταλογίζονται. *Δύο δὲ βραχειῶν εἰς μίαν μακράν*, ὡς ἐν τῷ

Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα (Γ 237)

τῆς κε καὶ α συλλαβῆς, καὶ ἀμφοτέρων βραχειῶν οὐσῶν, εἰς μίαν μακρὰν συναιρουμένων. Τοῦτο δέ τινες οὔ φασιν εἶναι συνίζησιν, ἀλλὰ διάλυσιν τῆς τελευταίας τοῦ σπονδείου μακρᾶς. *Ἢ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν βραχεῖαν*, ὡς ἐν τῷ

ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·

ἐνταῦθα γὰρ ἥ τε καὶ ον συλλαβὴ εἰς μίαν βραχεῖαν συνιζάνονται· τινὲς δὲ μᾶλλον τὴν ον καὶ ου εἰς μίαν μακρὰν συλλαμβάνουσι. *Βραχείας δὲ καὶ μακρᾶς εἰς μίαν μακράν*, ὡς ἔχει τε ἡ ἄνω χρῆσις, καὶ ἐν τῷ

ὑμέων οἵπερ ἔασι (Η 159)

τῆς με καὶ ων εἰς μίαν μακρὰν συναιρουμένης. Καὶ *τῶν αὐτῶν εἰς μίαν βραχεῖαν*, ὡς ἐν τῷ

δενδρέῳ ἐφεζόμενοι (Γ 152)·

τῆς ε καὶ ω εἰς μίαν βραχεῖαν. *Μακρᾶς δὲ καὶ βραχείας εἰς μίαν μακράν*, ὡς ἐν τῷ

δαέρων ἢ γαλόων (Ω 769)·

τῆς δα καὶ ε εἰς μίαν μακράν. Ὅτι δὲ τὸ δα μακρόν ἐστι, δῆλόν ἐστιν ἐκ τοῦ

δαὴρ αὖτ' ἐμὸς (Γ 180)

καὶ

αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα (Ξ 156).

Ἢ τῶν αὐτῶν εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷ

δενδρέῳ ἐφεζόμενοι,

δύναται γὰρ καὶ οὕτω γενέσθαι συνίζησις τοῦ ω

καὶ ε εἰς μίαν βραχεῖαν. Ἐν τούτῳ δέ τινες τὸ ω κοινὴν συλλαβὴν ποιοῦσι πρότερον, ἵνα δύο βραχείας εἰς μίαν μακρὰν συναιρήσωσι.

Διαφέρει δὲ συναλοιφὴ συνεκφωνήσεως, ἤγουν συνιζήσεως· ἡ μὲν γὰρ συναλοιφὴ ὡς γράφεται οὕτω καὶ ἐκφωνεῖται· ἡ δὲ συνίζησις οὐχ ὡς γράφεται ἐκφωνεῖται, ἀλλ' ἐν τῷ βαίνειν τὰς δύο συλλαβὰς ὁμοῦ ὑπὲρ τῆς τοῦ μέτρου θεραπείας συνεκφωνεῖ· διὸ καὶ συνίζησις λέγεται· συνιζάνειν γὰρ λέγεται τὸ ἔκ τινος μείζονος εἰς ἔλαττον συμπίπτειν. Εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ περὶ τοὺς καθεζομένους συμβαίνοντος, ἐπειδὴ οὗτοι καθεσθέντες συστέλλουσι τὸ μέγεθος αὐτῶν. (Ὁ δὲ Ἡλιόδωρός φησιν ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ὅτι καὶ τρεῖς εἰς μίαν συνεκφωνοῦνται συλλαβαί, ὡς τὸ διπενθημιμερὲς τοῦτο, οἱονεὶ τὸ δοκοῦν εἶναι ἐλεγεῖον

Ἀστερὶς οὔτε σ' ἐγὼ φιλέω, οὔτ' ἀπηλλής.

Οὐ γάρ ἐστιν ἐλεγεῖον, ἀλλὰ τὸ πρῶτον αὐτοῦ μέρος ἐστὶ δακτυλικόν, τὸ δὲ δεύτερον ἰαμβικόν· δύο γὰρ ἰάμβους ἔχει καὶ συλλαβήν. Τὸ οὖν φιλέω οὔτ' ἀπὸ δύο βραχέων καὶ μιᾶς μακρᾶς. S.)

Εἰς κεφ. γ'. Περὶ ποδῶν

ΣΧΟΛ. Α.

1. *Ἐκ τῶν συλλαβῶν*] *Ἐνταῦθα περὶ τῶν ποδῶν βούλεται διαλαμβάνειν ποῖοι καὶ πόσοι εἰσί·*

8 *συνεκφωνεῖ* B 72. 115, *συνεκφωνεῖται* Gaisf.

καὶ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμᾶς πρότερον τοῦτο αὐτὸ γνῶναι, τί ἐστι πούς. Ποὺς τοίνυν ἐστὶ σύνθεσις συλλαβῶν ἄρσιν ἢ θέσιν περιέχουσα. Καὶ ἄλλως· πούς ἐστι μετρικὴ συλλαβῶν θέσις ἀπὸ δύο ἕως ἕξ, ἐξ ὧν γνωρίζομεν τὸ τοῦ μέτρου εἶδός τε καὶ μέγεθος. Βάσις δέ ἐστι τὸ ἐκ δύο ποδῶν συνεστηκός, τοῦ μὲν ἄρσει τοῦ δὲ θέσει παραλαμβανομένου· ἢ οὕτως· βάσις ἐστὶν ἢ ἐκ ποδὸς καὶ καταλήξεως τουτέστι μιᾶς συλλαβῆς ποδὶ ἰσουμένης· γνωρίζεται δὲ ὁ μὲν ποὺς ταῖς συλλαβαῖς, τὰ δὲ μέτρα τοῖς ποσὶν ἢ ταῖς βάσεσι. Μέτρον δέ ἐστι ποδῶν ὡρισμένων ποιὰ σύνθεσις κατὰ τὴν φυσικὴν συμμετρίαν πῶς ὑπὸ τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἀφωρισμένη. S.

2. *οἱ πόδες] Πούς ἐστι ποιῶν ἢ ποσῶν σύνθεσις συλλαβῶν πρὸς εὐπρέπειαν. Εἰλήφασι δὲ τὴν ὀνομασίαν οἱ πόδες ἀπὸ ῥυθμῶν ἢ συνθέσεων ἢ πόλεων χρησαμένων. Τὰ δὲ μέτρα ἀπὸ ποδῶν τινῶν εἰσί, τῶν ἐχόντων ἢ ἴσον λόγον ἢ διπλασίονα ἢ ἡμιόλιον. Καὶ τοῦ μὲν ἴσου εἴη ἂν δάκτυλος· μία γὰρ μακρὰ καὶ δύο βραχεῖαι τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον. Τοῦ δὲ διπλασίονος τροχαῖος· ἡ μακρὰ γὰρ τῆς βραχείας διπλασίων. Τοῦ δὲ ἡμιολίου βακχεῖος· βραχεῖα γὰρ καὶ μακρὰ πρὸς τὴν μακρὰν λόγον ἔχει τὸν ἡμιόλιον· τρεῖς δὲ παραυξήσεις ἔχουσιν οἱ δισύλλαβοι ἀπὸ διχρονίας μέχρι τετραχρονίας.* SMTu.

Ὠνομάσθησαν ἀπὸ ῥυθμῶν ἢ ἐθνῶν ἢ συνθέσεων ἢ ἀριθμῶν. S.

3. *πυρρίχιος] Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ πυρρίχιος καὶ παρ-*

16 *εὐτρέπειαν* Tu 17 *ἀπὸ ῥυθμοῦ* Tu 23 *διπλασίων*] *διπλάσιος* S 29 *Ἰστέον δὲ ὅτι* add. M

ἴαμβος καλεῖται, διὰ τὸ ἐν τέλει ἰάμβου ἀεὶ εὑρίσκεσθαι.

4. Τὸ ἰαμβικὸν καὶ τροχαϊκὸν μέτρον καλεῖται ἐπιπλοκὴ δυαδικὴ ἑξάσημος. Τὸ δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικὸν μέτρον καλεῖται ἐπιπλοκὴ (δυαδικὴ) τετράσημος. S.

5. δάκτυλος] Ἐν ἴσῳ λόγῳ τὸ δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικὸν μέτρον καλεῖται ἐπιπλοκὴ τετράσημος. MTu. Ἀπὸ ῥυθμοῦ δὲ ὁ δάκτυλος. Tu.

6. προκελευσματικὸς] Τὰ προκελευσματικὰ μέτρα εἰ εὑρεθείη, δηλονότι καὶ ἀναπαιστικά ἐστι.

7. Παίων] Ὁ πρῶτος παίων καὶ ὁ τέταρτος ποιοῦσι τὸ παιωνικὸν μέτρον· οὐκέτι δὲ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος· ἐμπίπτει δὲ εἰς ἰωνικά. Τὸ δὲ παιωνικὸν ἐπιπλοκὴν οὐκ ἔχει, ὡς τὰ προειρημένα. Οἱ εἰς Ἀπόλλωνα δὲ γράφοντες τῷ ποδὶ τούτῳ τῷ παίωνι χρῶνται. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐὰν ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος βραχεῖα γένηται, εὑρίσκεται παίων τρίτος· ἐὰν δὲ ὁ ἀπὸ μείζονος τὴν πρώτην βραχεῖαν ἔχῃ, ὁ δεύτερος παίων εὑρίσκεται.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀνακλώμενον μέτρον τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἰωνικὸν εἶναι τὸ ἀπ' ἐλάσσονος τὸ ααβαβαββ. Λέγεται δὲ οὕτως ὅτι ἡ τελευταία τοῦ πρώτου ποδὸς ἀνακλᾶται ἐπὶ τὴν τοῦ δευτέρου ἄρχουσαν βραχεῖαν, ὡς εἶναι τὸ πρῶτον ἀντὶ ἰωνικοῦ παίονα τρίτον, τὸ δὲ δεύτερον ἐπίτριτον δεύτερον. MSDa.

8. ἑξάχρονοι] Ἀπὸ τῶν ἓξ ποδῶν τῶν ἑξαχρό-

7 δάκτυλος ἀνίσῳ M 15 προειρημένα] προκείμενα S 17 Ἰστέον δὲ om. Darmst. 23 τὸ ααβαβαββ...] τὸ δὲ δαμβαβῆ M, δαββ[illegible] S [illegible]έγεται δὲ οὕτως ὅτι ἡ Darmst. Intact[illegible] [illegible] βραχεῖαν] βραχ. om. Darmst.

κρὰ τὸν ἀμφίμακρον· τῷ δὲ τροχαίῳ ἡ μὲν βραχεῖα τὸν ἀμφίβραχυν, ἡ δὲ μακρὰ τὸν παλιμβάκχειον· τῷ δὲ σπονδείῳ ἡ μὲν βραχεῖα τὸν βακχεῖον, ἡ δὲ μακρὰ τὸν μολοσσόν. Οἱ δὲ τετρασύλλαβοι ἐκ συνθέσεως τελείων τῶν τεσσάρων δισυλλάβων γίνονται, διὸ καὶ ἑκκαίδεκά εἰσι· τετράκις γὰρ τὰ δ' δεκαέξ. Καὶ γὰρ ὁ πυρρίχιος ἐφ' ἑαυτὸν συντιθέμενος τὸν προκελευσματικὸν ποιεῖ· ἐπὶ τὸν ἴαμβον δέ, τὸν τέταρτον παίωνα· ἐπὶ δὲ τὸν τροχαῖον, τὸν τρίτον παίωνα· ἐπὶ δὲ τὸν σπονδεῖον, τὸν ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος. Ὁ δὲ ἴαμβος ἐπὶ μὲν τὸν πυρρίχιον, τὸν δεύτερον παίωνα· ἐπὶ δὲ τὸν τροχαῖον, τὸν ἀντίσπαστον· ἐφ' ἑαυτὸν δέ, τὸν διίαμβον· ἐπὶ δὲ τὸν σπονδεῖον, τὸν πρῶτον ἐπίτριτον. Ὁ δὲ τροχαῖος ἐπὶ μὲν τὸν πυρρίχιον, τὸν πρῶτον παίωνα ποιεῖ· ἐπὶ δὲ τὸν ἴαμβον, τὸν χορίαμβον· ἐφ' ἑαυτὸν δέ, τὸν διτρόχαιον· ἐπὶ δὲ τὸν σπονδεῖον, τὸν δεύτερον ἐπίτριτον. Ὁ δὲ σπονδεῖος ἐπὶ μὲν τὸν πυρρίχιον, τὸν ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· ἐπὶ δὲ τὸν ἴαμβον, τὸν τρίτον ἐπίτριτον· ἐπὶ δὲ τὸν τροχαῖον, τὸν τέταρτον ἐπίτριτον· ἐφ' ἑαυτὸν δέ, τὸν δισπόνδειον. Ὅτι δὲ ἕκαστος τούτων σύνθετός ἐστιν ἐκ δύο ποδῶν δισυλλάβων, δῆλον ἐκ τοῦ λέγεσθαι ἕκαστον αὐτῶν καὶ διποδίαν ἢ καὶ συζυγίαν.

Ποσοῦνται τοίνυν οὗτοι, οἵ τε δισύλλαβοι τέσσαρες, οἱ τρισύλλαβοι ὀκτώ, καὶ οἱ τετρασύλλαβοι ἑκκαίδεκα, εἰς εἴκοσι ὀκτώ. Καὶ μέχρι μὲν οὖν τούτων οἱ ἀκριβέστεροι τῶν μετρικῶν ἱστῶσι τοὺς πόδας· καὶ εἴ που δὲ εὑρεθῇ πεντασύλλαβος πούς, λυομένης, φασί, τῆς ἔν τινι τετρασυλλάβῳ ποδὶ

25 τοίνυν οὗτοι] τ. οὕτως Tu 30 τετρασυλλάβῳ ποδὶ] τετρασυλλάβου ποδίας FlB72Drac, τετρασυλλάβου διποδίας B115

μιᾶς μακρᾶς εἰς δύο βραχείας, γίνεσθαι τοῦτον. Ἄλλοι δέ φασι, τοὺς τετρασυλλάβους προσλαμβάνοντας ἑκατέραν τῶν (δύο) συλλαβῶν, πεντασυλλάβους ἀπογεννᾶν τριάκοντα δύο, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν δισυλλάβων καὶ τρισυλλάβων. Ὥσπερ γάρ, φασίν, οἱ δισύλλαβοι τέσσαρες ὄντες τὰς δύο συλλαβὰς προσλαμβάνοντες τοὺς ὀκτὼ τρισυλλάβους ἐποίησαν, οὕτω καὶ οἱ ἑκκαίδεκα τετρασύλλαβοι τὰς τοιαύτας ἑκατέρας προσλαμβάνοντες τοὺς λβʹ πεντασυλλάβους ποιοῦσιν· οἷς ὀνόματα μὲν (οἱ παλαιοὶ) οὐκ ἔθεντο ἰδίως ἑκάστοις, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τῶν προειρημένων μετὰ συλλαβῆς συνθέσεως ἕκαστον δηλοῦσι, καὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν διπλᾶς ποιοῦνται, τρισυλλάβους φάσκοντες εἶναι μετὰ δισυλλάβων, ἢ δισυλλάβους μετὰ τρισυλλάβων. Αὐτίκα γὰρ

ἤλιε θοαῖς ἵπποισι

δύνανται διαιρεῖν καὶ ἰαμβικῶς καὶ τροχαϊκῶς. Ἰαμβικῶς μέν, τὸν μὲν πρῶτον πόδα ποιοῦντες τρισύλλαβον, ἤγουν δάκτυλον, τὸν δὲ δεύτερον ἴαμβον· τροχαϊκῶς δέ, τὸν μὲν πρῶτον πόδα ποιοῦντες δισύλλαβον, τροχαῖον, τὸν δὲ δεύτερον, ἀνάπαιστον, ἰσοδυναμοῦντα τῷ σπονδείῳ. Πάλιν δὲ τούτοις τοῖς λβʹ πεντασυλλάβοις ἑκατέραν τῶν δύο συλλαβῶν (προστιθέντες) ἑξασυλλάβους ποιοῦσι ξδʹ. Καὶ εἰσὶν ὁμοῦ οἱ πάντες δʹ, ηʹ, ιςʹ, λβʹ, ξδʹ, συγκροτούμενοι εἰς ρκδʹ. Ἄλλοι δὲ τοὺς ιβʹ ἁπλοῦς πόδας, ἤγουν τοὺς τέσσαρας δισυλλάβους, καὶ τοὺς ὀκτὼ

3 (δύο) συλλαβῶν] δύο add. Pauw 9 ἑκατέρας Tu, ἑκατέραν Fl...Drac 10 (οἱ παλαιοὶ) Drac 14 τρισυλλάβους ... Gaisf.] δισυλλάβους ... μετὰ τρισυλλάβων ἢ τρισυλλ. μ. τρισ[illegible] [illegible] 18 ποιοῦντες τρισύλλαβον P[illegible]] π. δισύλλαβον lib[illegible] [illegible] (προστιθέντες) add. [illegible]

τρισυλλάβους ἐφ' ἑαυτοὺς πολυπλασιάζοντες, ἤγουν δωδεκάκις δώδεκα ποιοῦντες, ρμδ' ποιοῦσι. Καὶ πῶς ἂν λυθείη ἡ δοκοῦσα ἐν τούτοις διαφωνία; ὅτι κατὰ μὲν τὴν προτέραν μέθοδον, καθ' ἣν οἱ τετρασύλλαβοι ἐκ προσλήψεως ἑκατέρας τῶν δύο συλλαβῶν τοὺς πεντασυλλάβους ποιοῦσι, λβ' εἰσὶν οἱ πεντασύλλαβοι· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν μέθοδον τὴν ἐκ δισυλλάβων καὶ τρισυλλάβων συντιθεῖσαν αὐτούς, ἢ ἐκ τρισυλλάβων καὶ δισυλλάβων, ξδ' γίνονται. Πολυπλασιαζόμενοι γὰρ οἱ δισύλλαβοι ἐπὶ τοὺς ὀκτὼ τρισυλλάβους, λβ', καὶ πάλιν οἱ ὀκτὼ τρισύλλαβοι ἐπὶ τοὺς τέσσαρας δισυλλάβους, ἄλλους λβ', καὶ ὁμοῦ ξδ'. ις' οὖν τετρασύλλαβοι, καὶ ξδ' πεντασύλλαβοι (καὶ ξδ' ἑξασύλλαβοι) ρμδ' ποιοῦσι τοὺς συνθέτους τῶν ἁπλῶν. Δῆλον τοῦτ' ἔστι τῶν τεσσάρων δισυλλάβων καὶ τῶν ὀκτὼ τρισυλλάβων μὴ συναριθμουμένων αὐτοῖς· εἰ γὰρ συναριθμηθεῖεν καὶ οὗτοι αὐτοῖς, ρνς' ἔσονται οἱ πάντες.

Τὸ δὲ τὰ τοιαῦτα τῶν συλλαβῶν ὀνόματα πόδας ὀνομάζεσθαι μεταφορικῶς εἴληπται ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ζῴοις ποδῶν, δι' ὧν ποιοῦνται τὴν κίνησιν. Ὥσπερ γὰρ οἱ τῶν ζῴων πόδες ἀλλήλοις ἀντικείμενοι τὴν πορείαν ἐργάζονται, οὕτω καὶ οἱ μετρικοὶ πόδες ἀλλήλοις ἀντιταττόμενοι τὴν ὁδὸν τοῦ λόγου σχηματίζουσι, καὶ τὴν αὐτοῦ κίνησιν εὔρυθμόν τε καὶ ἐναρμό[illegible] [illegible] δὲ τὸ τοῦ ποδὸς ὄνομα κα[illegible] ἀλλ[illegible] [illegible]μεν γὰρ τραπέζης πόδα[illegible] πηδαλ[illegible]ους, καὶ το[illegible] ἀρμένου δ[illegible] [illegible]ούς

1 πολ[illegible] [illegible] 4 προτέραν F [illegible], πρω[illegible] [illegible]αβοι) [illegible]

κέκληται. Ἕκαστος μέντοι τῶν τοιούτων ποδῶν ἰδίου τετύχηκεν ὀνόματος, ἢ ἀπὸ ῥυθμῶν ἢ ἐθνῶν ἢ συνθέσεων τῶν ἐξ ἀλλήλων, ἢ ἀριθμῶν, περὶ ὧν ἐφ' ἑκάστῳ δηλώσομεν.

Ἔστιν οὖν πρῶτος ὁ πυρρίχιος ἐκ δύο βραχειῶν συγκείμενος. Ἐκλήθη δὲ οὕτως, ὅτι βραχύτατός ἐστι, καὶ ὀξεῖαν ποιεῖται τὴν κίνησιν τῶν χρόνων, ὥσπερ καὶ ἡ καλουμένη πυρρίχη, ἐνόπλιος ὄρχησις οὖσα. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ Πύρρου παρωνομάσθαι φασί· πρώτῳ γὰρ τούτῳ ἐκ τοῦ Δουρίου ἵππου πηδήσαντι ἐπινίκιον ὕμνον συνέθεντο τοιοῦτον ἔχοντα μέτρον. Καλεῖται δὲ παρά τισι καὶ παρίαμβος, ἐπεὶ παρὰ τὰ τέλη τῶν ἰαμβείων μέτρων εὑρίσκεται· ἢ ὅτι πυρρίχιος καὶ ἴαμβος παρά τι ὅμοιοί εἰσι, περὶ τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν διαλλάσσοντες, ἥτις ἐστὶν ἀδιάφορος ἐπὶ παντὸς μέτρου. Ἄλλοι δὲ καὶ Ἡγεμόνα φασὶν αὐτόν, ἐπεὶ ἐξ αὐτοῦ οἱ ἄλλοι πόδες· οὗτος δὲ κατὰ πόδα μὲν οὐ βαίνεται, διὰ τὸ κατάπυκνον γίνεσθαι τὴν βάσιν, καὶ συγχεῖσθαι τὴν αἴσθησιν· κατὰ διποδίαν δὲ συντιθέμενος, καὶ τὸν προκελευσματικὸν ποιῶν, τὰ καλούμενα προκελευσματικὰ ἢ πυρριχιακὰ μέτρα ποιεῖ, ὧν παραδείγματα

ἴθι μόλε ταχύποδος ἐπὶ δέμας ἐλάφου,
πτεροφόρα χερὸς (ἄπο) καθιέμενα (βέλη)

ὁ προκελευσματικός.

2 *ἐθνῶν* Pauw, *ἐθῶν* libb. 5 *δύο* Tu, om. Fl... 10 *πρώτῳ γὰρ τούτῳ*] *πρώτῳ γὰρ Πύρρῳ* B2 15 *διαλλάσσοντες* B1.2, *διαλλάσσονες* FlTu 18 *κατάπυκνον* — 19 *συγχεῖσθαι* Tu, *κατάπυκτον* — *συγκεῖσθαι* Fl... 22 *πυρριχιακὰ* Tu *πυρριακὰ* Fl... 23 *ἐπὶ δέμας* frg. Ambrosian. de pedibus *ἐπίδεσμα* vel *ἐπὶ δέσμα* libb. 24 *πτεροφόρα*] *πτεροφόρ*[illegible] libb. Gaisf. *χερὸς*] *χερσὸν* libb. Gaisf. *καθιέμενα*] *καθη*[illegible] libb. Gaisf. (ἄπο) et (βέλη) om. libb. Gaisf.

Δεύτερος ἴαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς συγκείμενος. Ἐκλήθη δὲ οὕτως ἢ ἀπὸ Ἰάμβης τῆς Κελεοῦ θεραπαίνης, ὅτι ἡ Δημήτηρ περίλυπος οὖσα ἐπὶ τῇ ἁρπαγῇ τῆς ἑαυτῆς θυγατρὸς καὶ πλανωμένη παρεξενώθη τινὶ ὀνόματι Κελεῷ καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ Μετανείρῃ· καὶ τούτου ἡ θεράπαινα, ἡ καὶ Ἰάμβη καλουμένη, ὡς ἔφαμεν, παρεμυθήσατο τὴν Δήμητρα ὀρχησαμένη, καὶ ᾄσματα ἐν τοιούτῳ ῥυθμῷ προενεγκοῦσα· ἢ ἀπὸ Ἰάμβης τινὸς κόρης αἰσχρῶς ὑβρισθείσης καὶ διὰ τοῦτο ἀγχόνῃ χρησαμένης· ἢ ἀπὸ γραός τινος Ἰάμβης καλουμένης, ᾗ πλυνούσῃ συντυχὼν ὁ Ἱππῶναξ καὶ ἀψάμενος τῆς σκάφης, ἐφ' ἧς ἔπλυνεν ἡ γραῦς τὰ ἔρια, ἤκουσε λεγούσης

ἄνθρωπ' ἄπελθε, τὴν σκάφην ἀνατρέψεις.

ἢ ὅτι τὸ λοιδορεῖν ἰαμβίζειν ἐλέγετο, ἀπὸ τοῦ ἴον βάζειν, τοῦτ' ἔστι λόγους μεστοὺς πικρίας λέγειν· ἔστι δὲ τὸ μέτρον λοιδορικόν.

Τρίτος ὁ τροχαῖος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, οὕτω λεγόμενος ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων, οἵτινες ἐν τῷ προϊέναι ἀπὸ μακροτέρας ἀρχόμενοι ὁδοῦ κατὰ μικρὸν βραχύνουσιν αὐτήν.

Τέταρτος ὁ σπονδεῖος, ἐκ δύο μακρῶν συγκείμενος. Ἐκλήθη δὲ οὕτως, ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἃς ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς θεούς, τοιούτῳ μέτρῳ ἐχρῶντο, πολυχρονιωτέραν ἔσεσθαι τὴν ζωὴν αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀγαθῶν εὐχόμενοι.

Τῶν δὲ τρισυλλάβων πρῶτος μὲν ὁ χορεῖος, ὁ καὶ τρίβραχυς, ἐκ τριῶν βραχειῶν. Ἐκλήθη δὲ χο-

6 *Μετανείρῃ* Heinsius Gaisf., [illegible] libb. 15 *ἀνατρέπεις* libb., *ἀνατρ*[illegible] Tricha de iambi[illegible] *ον βάζειν* T[illegible]itt, [illegible]

ρεῖος, ὅτι οἱ ὑπὸ τῶν χορευόντων ᾀδόμενοι ἐν ταῖς χορείαις ὕμνοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τοιούτων συνίσταντο μέτρων· ὁ καὶ τροχαῖος καὶ βραχυσύλλαβος. Δεύτερος ὁ μολοττός, ὁ τούτῳ ἀντικείμενος, ἐκ τριῶν μακρῶν. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μολοσσοῦ τοῦ υἱοῦ Πύρρου καὶ Ἀνδρομάχης ᾠδὰς ἐν τοιούτῳ μέτρῳ εἰπόντος ἐν τῷ ἱερῷ Δωδώνης· ὁ καὶ τρίμακρος· ἢ διὰ τὸ μέγιστος εἶναι πάντων μολοσσὸς κέκληται· τοὺς γὰρ μηκίστους οἱ παλαιοὶ μολοσσοὺς ἐκάλουν. Τρίτος ὁ δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, οὕτω κεκλημένος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρμογῶν τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων· ἀπὸ γὰρ μείζονος ἁρμογῆς ἐπὶ τὰς δύο ἐλάττους προΐασιν· ἢ ἀπὸ τῶν δακτύλων οὓς ἐπιλαβομένη τῆς γῆς ἀνῆκεν ἡ Ῥέα, οὓς καὶ Κουρῆτας ἐκάλεσαν, διὰ τὸ περὶ τὸν Δία κοῦρον ὄντα εἱλεῖσθαι, οἳ δέκα ὄντες, καὶ τούτῳ τῷ μέλει ᾄδοντες καὶ ὀρχούμενοι, τὸν Κρόνον ἠπάτων. Καλοῦσι δὲ τοῦτον καὶ ἡρῷον, διὰ τὸ δι' αὐτοῦ γενεὰς ἡρώων καὶ πράξεις καταλέγειν. Τέταρτος ἀνάπαιστος, ὁ τούτῳ ἀντικείμενος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς, οὗ χάριν ἀνάπαιστος κέκληται, οἱονεὶ ἀναπεποδισμένος, τουτέστιν ἀντίστροφος δακτύλῳ, ὁ καὶ ἀντιδάκτυλος. Πέμπτος ὁ ἀμφίβραχυς, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, οὕτω κεκλημένος διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τῆς μακρᾶς ἔχειν τὰς βραχείας· ὁ καὶ ὑπερθετικός, ὅτι ὑπερτιθεμένην ἔχει τὴν βραχεῖαν. Ἕκτος ὁ ἀμφίμακρος, τούτῳ ἀντικείμενος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς,

7 ὡς ἐν τῷ ἱερῷ Δωδώνης B1.2 τρίμακρος δὲ TuFl, δὲ om. B2 9 τοὺς γὰρ μηκίστους οἱ παλαιοὶ μ. ἐ.] ... τὸ παλαιὸν ἐ. B1, ὅτι τὸ παλαιὸν τοὺς μεγ. ἐ. B2 22 ἀντίστροφος δάκτυλος FlB1.2 25 τῆς μακρᾶς ἔχειν] τ. βραχείας ἔ. Fl.

διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τῆς βραχείας ἔχειν τὰς μακράς, ὁ καὶ κρητικὸς καὶ (πα)ιωνικός· τὸ μὲν ὅτι ὑπὸ Κρήτων εὑρεθῆναι δοκεῖ· τὸ δὲ ὅτι πρὸς τὰ (πα)ιωνικὰ καλούμενα μέτρα ἥρμοσται. Ἕβδομος ὁ βακχεῖος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν. Ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ τῶν διθυραμβοποιῶν πρὸς Διόνυσον ὕμνοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τούτου τοῦ μέτρου ἦσαν· ὁ καὶ ὑποβάκχειος. Ὄγδοος ὁ παλιμβάκχειος, τούτῳ ἀντικείμενος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, οὕτω κεκλημένος διὰ τὸ ἀντίστροφος εἶναι τῷ βακχείῳ· ὁ καὶ Διονύσιος, καθὰ καὶ αὐτὸς πρὸς τὰ Διονυσιακὰ μέλη πεποίηται· ὁ καὶ προσοδιακὸς καὶ πομπευτικός, διὰ τὸ ἐν προσοδίοις ὕμνοις οὕτω καλουμένοις καὶ ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπιτήδειος εἶναι.

Τῶν δὲ τετρασυλλάβων μνείαν οἱ σχολιογράφοι οὐκ ἐποιήσαντο· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡμεῖς πολλὰ περὶ αὐτῶν φιλοκρινοῦμεν. Τέως εἰσὶν οὗτοι, πρῶτος ὁ προκελευσματικὸς οὕτω καλούμενος, ἐπειδὴ πρῶτός ἐστι τῶν διπλῶν, ἐκ τεσσάρων βραχειῶν, σύνθετος ὢν ἐκ δύο πυρριχίων. Δεύτερος ὁ ἀντικείμενος αὐτῷ, δισπόνδειος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν, σύνθετος ὢν ἐκ δύο σπονδείων. Τρίτος, ὁ διίαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς κα[illegible]ραχείας καὶ μακρᾶς, σύνθετος ὢν ἐκ δύο ἰάμβ[illegible] [illegible]αὶ παράλληλος ἴαμβος, ἢ ἰαμβικὴ ταυ[illegible] Τέταρτος ὁ ἀντικείμενος τούτῳ, διτρόχ[illegible] [illegible] [illegible]αὶ βραχεία[illegible] [illegible]ικός καὶ δι[illegible] [illegible] [illegible]ος, ὁ ἀπ' ἐλά[illegible] [illegible] [illegible]αὶ

2 (πα)ιω[illegible] [illegible] ιbb.
[illegible] [illegible]οδίοις [illegible] [illegible] ΠΡ1

δύο μακρῶν, σύνθετος ὢν ἐκ πυρριχίου καὶ σπονδείου, ὁ καὶ ὑποκύκλιος. Ἕκτος, ὁ ἀπὸ μείζονος ἰωνικός, ἀντικείμενος τούτῳ, ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν, ἐκ τῶν αὐτῶν ποδῶν ἀνάπαλιν συγκείμενος, ὁ καὶ Περσικός· ἰωνικὸς μέν, ὅτι οἱ Ἴωνες αὐτῷ ἐκέχρηντο· Περσικὸς δέ, διὰ τὸ τὰς ἱστορίας τὰς Περσικὰς τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγράφθαι. Ἕβδομος ὁ ἀντίσπαστος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, ἐξ ἰάμβου καὶ τροχαίου, συγκείμενος, ὁ καὶ σπονδειακὸς καὶ βακχεῖος κατὰ ἴαμβον. Ὄγδοος ὁ χορίαμβος, ἀντικείμενος τούτῳ, ἐκ μακρᾶς δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς, ἐκ τῶν αὐτῶν ποδῶν ἀνάπαλιν συγκείμενος, ὁ καὶ κύκλιος ἢ ὑποβάκχειος ἢ καὶ βακχεῖος κατὰ τροχαῖον. Ἐφεξῆς δὲ τούτων οἱ τέσσαρές εἰσι παίωνες, κοινῷ μὲν ὀνόματι οὕτω καλούμενοι, μίαν δὲ μόνην συλλαβὴν ἔχοντες ἕκαστος μακράν, τὰς δὲ λοιπὰς τρεῖς βραχείας. Περιερχομένης δὲ τῆς μακρᾶς τὰς τέσσαρας τούτου χώρας, διαστέλλονται ἕκαστος τῷ πρῶτος λέγεσθαι καὶ δεύτερος καὶ τρίτος καὶ τέταρτος. Ἔστι τοίνυν πρῶτος παίων, ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν συγκείμενος, ὁ καὶ παιωνικός, διὰ τὸ ἐν τοῖς παιῶσιν ὕμνοις παραλαμβάνεσθαι· δεύτερος ὁ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ δύο βραχειῶν, ὁ καὶ συμβλητὸς καὶ κρητικὸς λεγόμενος, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· τρίτος ὁ ἐκ δύο βραχειῶν μακρᾶς καὶ βραχείας, ὁ καὶ διδυμαῖος ἢ κουρητικὸς ἢ δελφικὸς ἢ δρόμιος· τέταρτος ὁ ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς, ὁ καὶ ὑπορχηματικὸς καὶ κρητικός

16 μόνην συλλαβὴν] μονοσύλλαβον Fl... 17 ἕκαι[illegible] Fl... 18 Περιεχομένης δὲ Tu, δὲ om. Fl... 19 διαστέλ[illegible]ται Tu [illegible] Fl [illegible] ὑπορχηματικὸς Fl

Ὁμοίως τούτοις ἔχουσι καὶ οἱ καλούμενοι ἐπίτριτοι, τέσσαρες ὄντες καὶ οὗτοι, καὶ ἕκαστος τρεῖς μακρὰς καὶ μίαν βραχεῖαν ἔχοντες· περιερχομένης δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τῆς βραχείας συλλαβῆς, κατὰ τὴν θέσιν αὐτῆς διαστέλλονται ἀλλήλων τῷ τε πρῶτος λέγεσθαι καὶ δεύτερος καὶ τρίτος καὶ τέταρτος. Ἔστιν οὖν πρῶτος ἐπίτριτος, ὁ ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν, ὁ καὶ ἵππειος ἢ καρικὸς ἢ δόχμιος· δεύτερος ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν· τρίτος ὁ ἐκ δύο μακρῶν βραχείας καὶ μακρᾶς, ὁ καὶ περιοδικός· τέταρτος ὁ ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας, ὁ καὶ μονογενής.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τούτων ἐννέα μόνον πόδες συνιστῶσι τὰ μέτρα· ὁ ἴαμβος, ἀφ' οὗ τὸ ἰαμβικόν· ὁ τροχαῖος, ἀφ' οὗ τὸ τροχαϊκόν· ὁ δάκτυλος, ἀφ' οὗ τὸ δακτυλικόν, ἤγουν τὸ ἡρωϊκόν· ὁ ἀνάπαιστος, ἀφ' οὗ τὸ ἀναπαιστικόν· ὁ χορίαμβος, ἀφ' οὗ τὸ χοριαμβικόν· ὁ ἀντίσπαστος, ἀφ' οὗ τὸ ἀντισπαστικόν· ὁ ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος, ἀφ' οὗ τὸ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· ὁ ἰωνικὸς ἀπ' ἐλάσσονος, ἀφ' οὗ τὸ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος· καὶ ὁ κρητικός, ἤγουν ὁ ἀμφίμακρος, ἀφ' οὗ τὸ παιωνικόν. Οἱ δὲ λοιποὶ πόδες συνέρχονται μετὰ τούτων εἰς συμπλήρωσιν τῶν μέτρων, καθ' ἑαυτοὺς δὲ μέτρα οὐ συνιστῶσι.

[Κεφ. ε'. Περὶ ἐπιπλοκῆς.] Ἐπιπλοκή ἐστι τοῦ μέτρου τὸ ἀνώτατον γένος, ἐξ ἧς τὰ μέτρα γίνεται. Εἰσὶ μὲν οὖν ἐπιπλοκαὶ κατὰ μέν τινας καὶ ἄλλαι, πλὴν αἱ νῦν ἀναγκαιόταται τρεῖς· καὶ ἡ μὲν καλεῖται τρ[illegible]σημος [illegible] ἡ δέ [illegible]σημος δυαδική· ἡ δε [illegible] μὲν

11 περιοσ [illegible]
ἐννέ[illegible] P

τρισήμου εἴδη δύο, τό τε ἰαμβικὸν καὶ τὸ τροχαϊκόν· τῆς δὲ τετρασήμου δυαδικῆς δύο, τό τε δακτυλικὸν καὶ τὸ ἀναπαιστικόν· τῆς δὲ ἑξασήμου τετραδικῆς τέσσαρα, τό τε ἰωνικὸν τὸ ἀπὸ μείζονος, τὸ χοριαμβικόν, τὸ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικόν, καὶ τὸ ἀντισπαστικόν. Ὠνομάσθησαν δὲ ἐπιπλοκαί, ἐπειδὴ τὰ ἐκ μιᾶς ἐπιπλοκῆς εἴδη ἀπ' ἀλλήλων εἰς ἄλληλα τὰ εἴδη μεταπίπτει. Ἐροῦμεν δὲ καὶ ἑκάστης τὸ ἴδιον.

Ἡ μὲν γὰρ πρώτη τρίσημος καλεῖται δυαδική· τρίσημος μέν, ὡς τῶν ποδῶν τριχρόνων ὄντων· δυαδικὴ δέ, ὅτι εἴδη δύο ἐξ αὐτῆς γίνεται, τὸ ἰαμβικὸν καὶ τὸ τροχαϊκόν· [καὶ ἡ τετράσημος δὲ δυαδικὴ ὡσαύτως, ὅτι οἱ πόδες τετράχρονοί εἰσι· δύο δὲ εἴδη ἐξ αὐτῆς ἀποτελεῖται, τό τε δακτυλικὸν καὶ τὸ ἀναπαιστικόν. Καὶ ἡ ἑξάσημος δὲ τετραδικὴ ἀσφαλῶς εἴρηται· ἐὰν μὲν γὰρ κατὰ πόδα βαίνωμεν ἁπλοῦν, τρίσημος ὠνομάσθη δυαδική· ἐὰν δὲ κατὰ συζυγίαν, ἑξάσημος τετραδική.] μεταπίπτει δ' ἀπ' αὐτῶν εἰς ἄλληλα τὰ εἴδη τόνδε τὸν τρόπον· ἐκτίθημι καθαρὸν ἴαμβον τόνδε

ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί

τούτου εἰ ἀφέλοις τὴν πρώτην συλλαβήν, τὸ καταλειπόμενον γίνεται τροχαϊκόν, ἀπὸ τοῦ τριμέτρου τρίμετρον, ἀπὸ ἀκαταλήκτου καταληκτικόν· καὶ αὖ πάλιν εἰ ἀφέλοις, ἰαμβικὸν γίνεται τὸ τροχαϊκόν. Οὐ μόνον δ' ἐν ταῖς ἀφαιρέσεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς προσθέσεσι τὸ τοιοῦτον τῆς ἐπιπλοκῆς διασώζεται. Φέρε γάρ, τῷ προειρημένῳ στίχῳ εἰ προσθείην κατὰ τὴν ἀρχὴν μακρὰν συλλαβήν, πάλιν γίνεται τροχαϊκόν·

νῦν ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί.

Συμβαίν[illegible] προσθέσεις ἢ ἀφαιρέσεις

τάδε ἀλλήλοις ἐπιπλέκεσθαι. Ταῦτα περὶ τρισήμου δυαδικῆς.

Ἡ δὲ τετράσημος δυαδικὴ δύο μὲν εἴδη γεννᾷ, δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικόν· καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται δυαδικὴ τετράσημος, ὅτι ὁ δάκτυλος καὶ ὁ ἀνάπαιστος τετράσημοί εἰσιν, ἤγουν τετράχρονοι. Κληθείη δ' ἂν καὶ ὀκτάσημος, εἰ κατὰ συζυγίαν μετροῖτο καὶ βαίνοιτο ὡς τὰ ἀναπαιστικά. Ἐπιπλέκεται δὲ ἀλλήλοις ἀεὶ τὸν τρόπον τοῦτον· ἔστω στίχος ὅλος δακτυλικός

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσε (ι 39).

Τούτου τοίνυν πρώτην ἀφελὼν συλλαβὴν τὸ λειπόμενον γίνεται ἀναπαιστικόν· καὶ αὖ πάλιν, ἐὰν τὰς ἑξῆς ἀφέλῃς βραχείας δύο συλλαβάς, γίνεται δακτυλικόν

θέν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσε.

ἢ κατὰ τὴν ἀρχήν, ἐὰν προσθῶ δύο βραχείας, ἀναπαιστικὸν τὸ εἶδος γίνεται

ὅτε Ἰλιόθεν.

Τὸ αὐτὸ οὖν ποιεῖ καὶ πάσχει τὸ ἀναπαιστικόν, πλὴν ὅτι τὰς δύο βραχείας κατὰ τὴν ἀρχὴν ὑφαιρεῖται, ἢ προσλαμβάνει μίαν μακράν. Δεῖ οὖν σε, ὅταν λαμβάνῃς δυαδικὴν τετράσημον, ἐὰν μὲν μακρὰν εὑρίσκῃς, μίαν ἀφαιρεῖν· ἐὰν δὲ βραχείας δύο, μίαν προστιθέναι μακράν· καὶ οὕτω σοὶ τὸ μὲν δακτυλικὸν γίνεται ἀναπαιστικόν, τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν δακτυλικόν. Ἐὰν μέντοι ὁ ἡρωϊκὸς στίχος καὶ σπονδεῖον ἔχῃ συγκαταμεμιγμένον, πάλιν τὸ ὅμοιον συμβαίνει· ἐν γὰρ ταῖς ἁρμοζούσαις προσθέσεσί τε καὶ ἀφαιρέσεσι τὸ εἶδος εἰς ἀναπαιστικὸν εἶδος ὑγιὲς ἀλλάσσεται, ὡς ἐπὶ τοῦδε

ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ (*H* 1).

ὑγιὲς ἐποίησα ἀναπαιστικόν, προσθεὶς βραχείας δύο ὁ δὲ ὣς εἰπὼν πυλέων.

Διὰ τί δὲ ἐν τοῖς τῆς πρώτης ἐπιπλοκῆς κατὰ μίαν ἀφαιροῦμεν ἢ προστίθεμεν, ἐν δὲ τούτοις ἔσθ' ὅτε κατὰ δύο; Μάλιστα μέν, ἐπεὶ ἐκεῖνα ἐξ ἁπλῶν δύο σύγκειται συλλαβῶν, ταῦτα δὲ ἐκ τριῶν· καὶ ὥσπερ ἐν τῷ περὶ καταλήξεως διεσήμαινε τὸ καταληκτικὸν καὶ ὑπερκαταληκτικόν· καταληκτικόν μέν, τὸ καταλῆγον εἰς δισυλλαβίαν, ὑπερκαταληκτικὸν δέ, τὸ καταλῆγον εἰς μονοσυλλαβίαν· οὕτω κἀνταῦθα οὐ κατὰ μίαν μόνον, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ κατὰ δύο. Ἔτι δὲ κἀκεῖνο ῥητέον, ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἐν ἴσῳ κεῖται λόγῳ, ταῦτα δὲ ἐν διπλασίῳ· πρὸς οὖν τὴν μίαν μακρὰν τὰς δύο δεῖ ἀφαιρεῖν ἢ προστιθέναι βραχείας, ἵνα ἐν ἴσῳ ὁ λόγος διατηρηθῇ.

Ἡ δὲ τρίτη ἐπιπλοκὴ καλεῖται μὲν τετραδική, ἐπειδὴ τέσσαρα εἴδη ἐξ αὐτῆς ἐπιπλέκεται, ἀντισπαστικόν, χοριαμβικόν, καὶ ἰωνικὰ δύο· ἑξάσημος δέ, ὅτι ἕκαστος τούτων ἑξάχρονός ἐστιν. Ἐπιπλέκεται δὲ ἐξ ἀλλήλων τοῦτον τὸν τρόπον· τίθημι μέτρον ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος

βλαστεῖ δ' ἐπὶ γῆς δένδρεα παντοῖα φύοντα.

τοῦτο ἀπὸ μείζονος ἰωνικὸν τετράμετρον βραχυκατάληκτον· ἀφαιρῶ αὐτοῦ τὴν πρώτην συλλαβήν, τὸ καταλειπόμενον γίνεται χοριαμβικὸν

στεῖ δ' ἐπὶ γῆς.

ἀφαιρῶ καὶ τὴν δευτέραν, τὸ καταλειπόμενον γίνεται ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος

ἐπὶ γῆς δέν.

4 *ἐν τοῖς τῆς πρώτης ἐπιπλοκῆς*] *ἐν ταῖς πρώταις ἐπιπλοκαῖς* libb. Gaisf.

ἀφαιρῶ καὶ τὴν τρίτην, τὸ καταλειπόμενόν ἐστιν ἀντισπαστικὸν

πὶ γῆς δένδρε.

εἰ δὲ καὶ τὴν τετάρτην ἀφέλοις, ἀναδραμεῖται εἰς τὸ ἀρχαῖον τὸ ἀπὸ μείζονος

γῆς δένδρεα.

Οὐ μόνον δὲ ἐν ταῖς προειρημέναις ἀφαιρέσεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς προσθέσεσιν αἱ εἰρημέναι σώζονται ἐπιπλοκαί· τὸ χάριεν δὲ τῆς παρατηρήσεώς ἐστι τοιοῦτον· ἐν μὲν ταῖς ἀφαιρέσεσι μετὰ τὸ ἰωνικὸν γίνεται χοριαμβικόν, εἶτα ἀπ' ἐλάσσονος, εἶτα ἀντισπαστικόν, εἶτα πάλιν τὸ ἀπὸ μείζονος· ἐν δὲ ταῖς προσθέσεσι, τὸ ἀντισπαστικόν, εἶτα πάλιν τὸ ἀπ' ἐλάσσονος, εἶτα τὸ χοριαμβικόν, εἶτα πάλιν τὸ ἀπὸ μείζονος.

Τοῦ μὲν ἡρωϊκοῦ μέτρου σχήματά εἰσι τριάκοντα δύο· ὅλων γὰρ ὄντων δακτύλων ἓν σχῆμα γίνεται, καὶ ὅλων σπονδείων, ἕν· δάκτυλος δὲ μετὰ σπονδείων, ε', σπονδεῖος δ' αὖ μετὰ δακτύλων, ε', δύο δὲ σπονδεῖοι μετὰ τριῶν δακτύλων, ι', καὶ δύο δάκτυλοι μετὰ τριῶν σπονδείων, ι'. Καὶ ἐστὶν ἡ μέθοδος οὕτως· ἑκάστη τῶν ε' χωρῶν δύο δέχεται πόδας, δάκτυλό[illegible] καὶ [illegible]. Καταγράφω τοίνυν [illegible] β'. β'. β'. καὶ πολ[illegible] ϛ', ἤγουν δὶς δύο [illegible]ς πρώτης καὶ β'. [illegible]την, τοῦτ' ἐ[illegible] η', καὶ ταυ[illegible]ται ιϛ'. δι[illegible] καὶ [illegible]

καὶ ἐπὶ τὸν ἰαμβικόν· ἡ πρώτη χώρα δέχεται πόδας ε', ἴαμβον, χορεῖον, ἀνάπαιστον, δάκτυλον, σπονδεῖον· ἡ δευτέρα τρεῖς, ἴαμβον, χορεῖον, ἀνάπαιστον· ἡ τρίτη πέντε, ὁμοίως τῇ πρώτῃ· ἡ τετάρτη τρεῖς, ὁμοίως τῇ δευτέρᾳ· ἡ πέμπτη πέντε· καὶ ἐκτίθημι οὕτως ε', γ', ε', γ', ε'. Τῇ ὁμοίᾳ οὖν χρώμεθα μεθόδῳ· πολλαπλασιάζω τὴν α' ἐπὶ τὴν β'. πεντάκις τὰ γ', ιε'. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὴν γ'. πεντάκις ιε', γίνονται οε'. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὴν δ'. τρὶς οε', σκε'. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὴν ε'. πεντάκις τὰ σκε', ͵αρκε'. ὥστε εἶναι τὰ τριμέτρου ἰαμβικοῦ σχήματα ͵αρκε'. Διὰ τί οὖν τὴν ἕκτην χώραν οὐ μετροῦμεν; Ὅτι πάντως ἐστὶν ἴαμβος· κἂν γὰρ πυρρίχιος ᾖ, τῷ ἀδιάφορον εἶναι τὴν ἐσχάτην, ἴαμβός ἐστιν. Ὁ αὐτὸς οὖν ἀεὶ σχῆμα ἕτερον οὐ ποιεῖ· καὶ ἐπὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ δὲ ὁμοίως.

Εἰς κεφ. δ'. Περὶ ἀποθέσεως μέτρων

ΣΧΟΛ. Α.

1. Ἰστέον οὖν, ὅτι ἐὰν τὰ δακτυλικὰ ἢ ἀναπαιστικὰ βαίνηται κατὰ συζυγίαν, ἔχουσιν ἀποθέσεις ἕξ·

Ἀκατάληκτον, ἤγουν μὴ ἔχον τὸ τυχὸν ἔλλειμμα, ὡς τὸ

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Διός.

Καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ἤγουν ἐνδέον τοῦ τελείου μιᾷ συλλαβῇ, ὡς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραδείγματος

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Δι.

19 [illegible]

Καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, ἤγουν ἐνδέον δύο συλλαβαῖς·

Μοῦσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ.

Βραχυκατάληκτον δέ, ὡς τὸ

Μοῦσ' ἄγε Καλλιόπα θύγα.

Ὑπερκατάληκτον εἰς δισυλλαβίαν, ἤγουν πρὸς τῷ τελείῳ καὶ μέρος δισύλλαβον

Μοῦσ' ἄγε Καλλιόπα θυ.

Ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβήν, ἤγουν πρὸς τῷ τελείῳ καὶ μέρος ἔλαβε ποδὸς μονοσύλλαβον

Μοῦσ' ἄγε Καλλιόπα.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἐν τῷ δακτυλικῷ τε καὶ ἀναπαιστικῷ μέτρῳ εὑρίσκεται. Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μέτροις αὐτάρκεις αἱ τέσσαρες, πλὴν τῆς καταληκτικῆς εἰς δισύλλαβον, καὶ ὑπερκαταλήκτου εἰς δισύλλαβον. Δισυλλάβων γὰρ ὄντων τῶν ποδῶν, τὸ μὲν καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον ἀκατάληκτόν ἐστι, τὸ δὲ ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον, βραχυκατάληκτον. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αὐτό ἐστιν ἀπόθεσις καὶ κατάληξις· καὶ γενικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἀπόθεσις, καὶ εἰδικὸν ἀντὶ τοῦ ἐλάττωσις. Ἀπὸ τούτου οὖν τοῦ εἰδικοῦ ὠνόμασται τὸ ἀκατάληκτον καὶ καταληκτικόν· τὸ γὰρ ὑπερκατάληκτον δύναται ἀπὸ τοῦ γενικοῦ. Ἰστέον δ' ὅτι ἐὰν ᾖ δισύλλαβος ὁ πούς, ὅπερ καὶ ἄνωθεν ἔφαμεν, καὶ ἐνδέῃ μιᾷ συλλαβῇ, λέγεται εἶναι καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν· ἐὰν δὲ τρισύλλαβος ὑπάρχῃ ὁ πούς, καὶ ἐνδέῃ μιᾷ συλλαβῇ, λέγεται εἶναι καταληκτικὸν εἰς δύο συλλαβάς.

Βραχυκατάλ[illegible] [illegible]α legitur post Ὑπερκατάληκτον [illegible]λιόπα lib. [illegible] [illegible] εἰς συλλαβήν — [illegible] [illegible] 26

2. *Ἀντὶ τοῦ εἶμι ὥστε ἀπὸ πασσάλου λύουσα. Τοῦτο δ' ἴσον τῷ πορεύομαι ὥσπερ ἀπὸ πασσάλου λυθεῖσα.* S.

3. *Πᾶν μέτρον — ἐπίληπτα*] *Δεῖ δὲ εἰπεῖν, ἢ ὡς τελείαν, καθάπερ καὶ Ἡλιόδωρος ἔλεγεν ὁ γραμματικός, διὰ τὸ ὑψηρεφὲς δῶ καὶ τὰ τοιαῦτα. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ἀπὸ τελείας ἄρχεσθαι θέλει[ν]· ὅθεν καὶ συνηγοροῦντές τινες εἰς τὸ*

(Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν) εὐρύοπα Ζῆν',
αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο (καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ) (Θ 206),

καὶ τοῖς ὁμοίοις, ὅτι τὸ ν εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου ἐστί, καὶ οὐκ ἔστιν ἀρκτικὸν τοῦ ἑξῆς στίχου, ἐκέχρητο τούτῳ τῷ λόγῳ, ὅτι πᾶν μέτρον ἢ θέλει ἀπαρτίζειν εἰς τέλος λέξεως, καὶ πάλιν ἀπ' ἀρχῆς θέλει ἄρχεσθαι. Μᾶλλον δ' ἀκριβέστερον ἐξετάσαντες οἱ περὶ Ἀριστοφάνην τὸν γραμματικὸν καὶ Ἀρίσταρχον, ὡς ἐν τῇ συντάξει τῆς ὀρθογραφίας ἀκριβέστερον ἔγνωμεν, τὸ ν τῷ ἐπιφερομένῳ στίχῳ ἐπετίθεσαν, λέγοντες ὅτι ὁ λόγος ἔρρωται ἐπὶ παθῶν. Τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ὅμοια πάθη εἰσίν, οἱ δὲ κανόνες τῶν ὑγειῶν οὐ τῶν πεπονθότων εἰσὶ κανονιστικοί. Ὅμως δὲ εὑρέθησαν πολλὰ μέτρα εἰς μέρη λέξεως ἀπαρτίζοντα, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς λέξεως ἀρχόμενα· καὶ φέρει μὲν ὁ τεχνικός τινα παραδείγματα. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλά, οἷον παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἐπιγράμμασιν

ἥμισύ μοι ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' οὐκ οἶδ'
εἴτ' Ἔρος εἴτ' Ἀΐδης ἥρπασεν ἐκ μελέων.

καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ

TuGaisf. 27 [illegible] τὸ πνέ[illegible]] ἐπὶ τὸ πνέον S [illegible] ἐκ μ[illegible]
Gaisf. [illegible] Anthol. Pal. 12, 73

εὐσεβής· ἐν κωμῳδίᾳ μὲν γὰρ στωμύλλεται καὶ λοιδορεῖ, ἐν τραγῳδίᾳ δὲ πενθεῖ· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ὕμνοι γράφονται τούτῳ, ὥστε καὶ εὐσεβής. (Παρὰ Καλλιμάχῳ δὲ καινὸν εἶναι δοκεῖ καὶ ὡς ...

φέρων ἴαμβον οὐ μάχην ἀείδοντα
τὴν Βουπάλειον. S.)

Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν καταληκτικῶν ἰάμβων, ὅταν ἐνδέῃ μιᾷ συλλαβῇ, ὁ ἴαμβος παραλήγει, καὶ μετ' αὐτόν ἐστιν ἡ μία συλλαβὴ ἡ τελευταία· ὑπόκειται γὰρ ὁ τελευταῖος πους ἐνδεῖν μιᾷ συλλαβῇ· ἢ ὁ τρίβραχυς παραλήγει. Ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἴαμβος παραλήγει μετὰ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, γίνεται τὸ τέλος τοῦ ἰάμβου ἀμφίβραχυς, ἐκ τῆς βραχείας τοῦ ἰάμβου καὶ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ, καὶ τῆς βραχείας τῆς τελευταίας συλλαβῆς· εἰ δὲ ὁ τρίβραχυς παραλήγει, προστίθεμεν καὶ τούτῳ τὴν τελευταίαν συλλαβήν· καὶ εἰ μακρὰ μὲν εἴη αὕτη, ποιήσει τὸν τέταρτον παίωνα· εἰ δὲ βραχεῖα, προκελευσματικόν· τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ εἰρημένα περὶ μόνης τῆς τοῦ ἰάμβου παράλήξεως εἴρηται· εἰ δὲ σπονδεῖος εἴη παραλήγων, εἰ μὲν μακρὰ εἴη ἡ λήγουσα, γίνεται μολοττός· εἰ δὲ βραχεῖα, παλιμβάκχειος· πάλιν, εἰ ἴαμβος παραλήγει, τῆς ἐπιφερομένης μακρᾶς οὔσης, γίνεται βάκχειος. (Εἰ καλῶς γὰρ ἅπαξ τετράχρονον λαμβάνει, διατί μὴ καὶ τοὺς ἄλλους; S.)

(Ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ποδῶν ἁπλῶν τεσσάρων. Ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ποδῶν

1 στωμύλλεται S, στωμυλλεύεται MTu 7 ἐπὶ τῶν καταληκτικῶν ἰάμβ.] ἐπὶ om. Tu ὅταν ἐ[illegible]ῖ MS 10 ἐνδεῖν] ἐν S 1[illegible] π[illegible]ραλήγει om. S 12 γίνε[illegible] [illegible]ς S, λέγεται τ. [illegible] MT[illegible] [illegible]7 ποιήσει τ[illegible] [illegible]τον M[illegible] [illegible]σοι ἂν τ. τ. Tu [illegible]9 περ[illegible] [illegible]υτοῦ ειρ[illegible] [illegible] M[illegible] [illegible]ήμων Tu, [illegible]

ἁπλῶν ϛ΄. Ἰαμβικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον ποδῶν ἁπλῶν η΄. Ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ποδῶν ἁπλῶν γ΄, καὶ συλλαβῆς α΄. . . . . . S).

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι πεντάμετρα βραχυκατάληκτα καλεῖται, οἷον τὸ

πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τοδί; τίς σὰς παρήειρε.

Καταληκτικὸν δὲ οἷον τὸ τοιόνδε

πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τοδί; τίς σὰς παρήειρε φρέ.

(*Ἀκατάληκτον δὲ οἷον*

πάτερ Λυκάμβα ποῖον ἐφράσω τοδί; τίς σὰς) *παρήειρε φρένας.*

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐνδέχεται στίχον (*μείζονα ἢ*) *τριακοντάσημον εἶναι, ἀλλ' εἰ εὑρεθείη, περίοδος καλεῖται, ἄχρι τούτου ἔστη ὁ κανών. Εἰ δὲ καθαρὰ ἦν τὰ ἰαμβικά, ἐδέχετο καὶ τὰς ἄλλας δύο παραυξήσεις. Ἐπεὶ δὲ οὖν ἐνδέχεται συζυγίας ἑπτασήμους καὶ ὀκτασήμους, ἕως αὐτῶν ἔστησαν, τὴν μέσην τάξιν ὁδεύσαντες, δύο ποιήσαντες ἑπτασήμους, καὶ τὴν κατακλεῖδα ἑπτάσημον.*

2. *βακχεῖον*] *Κατακλείς ἐστιν ὁ μετὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν πούς, ὃς καὶ ὀφείλεται εἶναι πρὸς τὸν ποῦν τὸν συνιστῶντα τὸ μέτρον.* P. (*Ἰστέον*) *ὅτι κατακλεὶς λέγεται ὅτι ἀπήρτισται ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς πόδα τέλειον ἢ τέως ἀτελὴς παραλήγουσα,*

7 *καταληκτικὸν δὲ οἷον* — 8 *παρήειρε φρέ* MS, om. Tu 9 *ἀκατάληκτον δὲ οἷον* — 10 *παρήειρε φρένας* addidi e scholl. B. Ultima *παρήειρε φρένας* omissis prioribus etiam Tu 11 (*μείζονα ἢ*) om. libb. Gaisf. *τριακοντάσημον*] *τετράσημον* M Tu 13 *ἔστη* S, *ἔστιν* MTu 15 *οὖν ἐνδέχεται*] *οὐκ ἐ.* libb. Gaisf. *συζυγία ἑπτάσημος καὶ ὀκτάσημος* libb. 16 *κρᾶσιν* S, *τάξιν* MTuGaisf. 21 *Ἰστέον* om. libb. Gaisf.

καὶ ἐποίησε τὸ μέτρον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἤγουν ἀτελοῦς ἀκατάληκτον ἤγουν τέλειον. Γίνεται δὲ κατακλείς, ὅτε παραλήγει ὁ ἴαμβος ἐν τοῖς καταληκτοῖς ἤγουν ἀτελέσι μέτροις. Ἐπισφράγισις γάρ ἐστι μέτρου ἢ εἰς ἀμφίβραχυν ἢ εἰς βάκχειον. Γίνεται δὲ οὕτως ἡ τελευταία καὶ περιττεύουσα συλλαβὴ βραχεῖα ἢ μακρά· εἰ μὲν βραχεῖα, συμπλακεῖσα τῷ ἰάμβῳ, ἀμφίβραχυν ποιεῖ· εἰ δὲ μακρά, βάκχειον. Da.

3. Μὴ εἰρηκὼς περὶ τῆς τομῆς ἐνταῦθα, ἐν δὲ τῇ κατὰ πλάτος αὐτοῦ πραγματείᾳ καὶ τοῦτο πεποίηκε, σαφῶς δείξας καὶ συμφωνήσας πᾶσιν ὅτι δύο μόναι εἰσὶ τομαὶ τοῦ ἰάμβου, λέγω δὴ πενθημιμερὲς δύο ἥμισυ ποδῶν καὶ ἑφθημιμερὲς τριῶν ἥμισυ. S.

ΣΧΟΛ. Β.

[Κεφ. ϛʹ. Περὶ ἰαμβικοῦ.] Τὸ ἰαμβικὸν μέτρον κατὰ μὲν τὸ περιφανέσταταν αὐτοῦ μέχρι τοῦ τριμέτρου πρόεισι· κατὰ δὲ τὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὑρισκόμενα καὶ μέχρι τοῦ πενταμέτρου παραύξεται. Δέχεται δὲ κατὰ μὲν περιττὰς χώρας τοὺς πέντε τούτους πόδας, ἴαμβον χορεῖον σπονδεῖον δάκτυλον ἀνάπαιστον· εἰς δὲ τὰς ἀρτίους τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, ἴαμβόν φημι καὶ χορεῖον καὶ ἀνάπαιστον· κατὰ δὲ τὴν ἕκτην χώραν ἴαμβον μόνον ἢ πυρρίχιον. Τρίμετρον δὲ ἔφαμεν, τὸ ἓξ ἔχον πόδας ἢ χώρας, καθὸ κατὰ διποδίαν βαίνοιτο τὸ τοιοῦτον μέτρον. Ὑφίστανται δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ μέτρου κατὰ ἀφαίρεσίν τε καὶ πρόσθεσιν μονόμετρά τε καὶ δίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα. Ἀποθέσεις δὲ αὐτῶν αἵπερ καὶ πάντων· καὶ γὰρ

ἃ μὲν αὐτῶν ἐστὶν ἀκατάληκτα, ἃ δὲ ὑπερκατάληκτα, ἃ δὲ καταληκτικά, ἃ δὲ βραχυκατάληκτα.

Μονόμετρον μὲν οὖν ἰαμβικὸν βραχυκατάληκτον τοῦτο

φεῦ φεῦ.

λείπει γὰρ ὅλος πoὺς πρὸς τὸ μονόμετρον ἀπαρτίσαι. Ἀκατάληκτον δὲ τοῦτο

φεῦ φεῦ. ἰώ.

καταληκτικὸν δὲ τοῦτο

ἄραρεν·

εἰς συλλαβὴν γὰρ ἡ τελευταία χώρα λήγει. Ὑπερκατάληκτον δὲ τοῦτο

πάτερ Λυκάμβα.

ἡ γὰρ διποδία νῦν μιᾷ πλεονάζει συλλαβῇ. Δίμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν τοῦτο

ἥλιε θοαῖς ἵπποις·

λείπει γὰρ ὅλος πoὺς εἰς ἀπάρτισιν τῆς διποδίας. Ἀκατάληκτον δὲ ὡς τοῦτο

ἐρῶ τε δεῦτε κοὐκ ἐρῶ,
καὶ μαίνομαι κοὐ μαίνομαι.

καταληκτικὸν δὲ ὡς τοῦτο

ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι.

μιᾷ γὰρ συλλαβῇ λείπει πρὸς τὸ διποδίαν ἀπαρτίσαι. Ὑπερκατάληκτον δὲ ὡς τόδε

ἔσπειρεν αὐτὸς καὶ πέτρας δή.

μιᾷ γὰρ πλεονάζει τῆς διποδίας.

Τρίμετρον δέ. [illegible]ραχυκατάληκτον μὲν [illegible]

πάτερ Λ[illegible] [illegible]ν ἐ[illegible]άσω.

λείπει γα[illegible] [illegible] δὲ [illegible] τὸ

δεῖον, ὁμοίως καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τετάρτῃ ἴαμβον μόνον· ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ ἴαμβον ἢ πυρρίχιον. Ἐκλήθη δὲ ἴαμβος, ἀφ' οὗ τὸ μέτρον παρονομάζεται ἰαμβικόν, ἐπείπερ οἱ ὑβρίζειν καὶ λοιδορεῖν τινὰς βουλόμενοι τούτῳ ἐχρῶντο τῷ μέτρῳ· ἰαμβίζειν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ ὑβρίζειν, ὅπερ ἐστὶ καὶ πικρίας ἀνάμεστα ῥήματα λέγειν· ἢ ἀπὸ Ἰάμβης οὕτω καλουμένης κόρης, ἥτις αἰσχρῶς ὑβρισθεῖσα ἀγχόνῃ κατέλυσε τὸν βίον, ὅπερ καὶ αἱ Λυκαμβίδες ἐπὶ τοῖς Ἀρχιλόχου ποιήμασι. Καὶ διὰ τοῦτό φασι συντεθῆναι τὸν ἴαμβον ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, διὰ τὸ τὴν ὕβριν ἐκ βραχείας ἀρχομένην αἰτίας εἰς μέγα λήγειν κακόν. Μαρτυρεῖ δὲ τῷ λεγομένῳ Ὅμηρος ὁ σοφώτατος

ἥτ' ὀλίγη μέν, λέγων, πρῶτα κορύσσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει (*Δ* 442).

Πόδες οὖν τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου ἕξ· ἴαμβος, χορεῖος, σπονδεῖος, δάκτυλος, ἀνάπαιστος, πυρρίχιος. Μετρεῖται δὲ τὸ ἰαμβικὸν κατὰ διποδίαν, ὅθεν καὶ τρίμετρον λέγεται, εἰ γὰρ καὶ ἑξάμετρον ἔφημεν αὐτὸ ἐν τῇ ἀρχῇ, ἀλλ' ἁπλῶς εἴπομεν, ἀντὶ τοῦ ἑξάποδον.

Τοῦ δὲ ἰαμβικοῦ μέτρου χαρακτῆρές εἰσι τέσσαρες, τραγικός, κωμικός, σατυρικός, καὶ οὕτω πως ἰδίως λεγόμενος ἰαμβικός. Κα[illegible]τὶ τρα[illegible] μὲν ἴδιον, τὸ ἐ[illegible] μὲν [illegible] ἀμβων συγγ[illegible]ον ἐπιδέχεσ[illegible]

ἥκω Διο[illegible]
Διόνυσος, ὃν τίκ[illegible] πό[illegible]

κωμικοῦ δὲ [illegible] ἐπὶ τὸ πλεῖ[illegible]

καὶ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν.

ἴδιον δὲ σατυρικοῦ τὸ μέσον εἶναι τραγικοῦ καὶ κωμικοῦ, ἤγουν δέχεσθαι καὶ τοὺς τρισυλλάβους μὴ κατακόρως, οἷον

ἤδ' ἄγκος ὑψίκρημνον ὄρεσι περίδρομον.

ἴδιον δὲ ἰαμβικοῦ, τὸ δισυλλάβους μόνους ἐπιδέχεσθαι πόδας, καὶ μάλιστα ἴαμβον, οἷον

πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε.

[Κεφ. ϛ.] ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΥ.

Τὸ μὲν Ἀνακρεόντειον οἱ ἀρχαῖοι τὸ δίμετρον ἰαμβικόν φασι, τὸ καὶ ἀκατάληκτον, ὅπερ καὶ ὀκτασύλλαβόν ἐστιν, ἐπιδεχόμενον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ τρίτην χώραν, ἴαμβον καὶ σπονδεῖον, ὡς ἔθος· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἴαμβον μόνον· κατὰ δὲ τὴν τετάρτην ἴαμβον ἢ πυρρίχιον, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας συλλαβῆς. Οἱ δὲ νεώτεροι διαιροῦσιν αὐτὸ εἴς τε κῶλα ἓξ καὶ εἰς δύο· καὶ τὰ μὲν ἓξ κῶλά φασιν οἴκους, τὰ δὲ δύο κουκούλιον· καὶ ἐπιδέχονται οἱ μὲν οἶκοι ἀνάπαιστον καὶ δύο ἰάμβους καὶ περιττὴν συλλαβήν, οἷον

ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ῥεῖθρον.

καὶ

ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμου.

Τὸ δὲ τούτων κουκούλιον σύγκειται ἔκ τε τοῦ ἐλάσσονος τῶν δισυλλάβων ποδῶν, τουτέστι τοῦ πυρριχίου, καὶ ἐκ τοῦ μείζονος, ἤτοι τοῦ σπονδείου· καὶ ἔχει ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις τὸν ἐλάσσονα, ἐι δὲ ταῖς ἀρτίοις τὸν μείζονα, οἷον

ἀρετῆς εὐστεφάνου ἄνθεα δρέψας
ἁγίων περσιδάμου κόσμου ἀΐων,

καὶ

Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε.

Τινὲς δὲ συντάττουσιν αὐτοῖς καὶ ἕτερον ἐξ ἑνὸς τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν τὴν συστροφὴν ἔχοντα, ἤγουν ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃν καὶ ἀνακλώμενόν φασι, ἐπιδεχόμενον δὲ τομὴν ἐφθημιμερῆ, τουτέστι μετὰ τὰς τρεῖς τοῦ δευτέρου ποδὸς περαινομένην τὴν τομὴν εἰς μέρος λόγου, οἷον

ἀρετῆς ἔργα φέρειν ἔμπονος ἥβη.

Ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀπὸ χοριάμβου ἄρχεται ὁ τοιοῦτος στίχος, εἶτα ἔχει τὸν ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας, καθὰ τῷ ἁγίῳ Σωφρονίῳ καὶ ἄλλοις ἀρχαιοτέροις δοκεῖ, οἷον

Χριστιανῶν μακάρων ἔλθετε παῖδες.

Καὶ οὕτω μὲν ἐκ τριῶν τετρασυλλάβων· εἰ δὲ βούλει ἐκ δισυλλάβων ἕξ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ, τροχαίου, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἰάμβου, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ, πυρριχίου, ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ, σπονδείου, ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ, πάλιν πυρριχίου, ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ, τροχαίου ἢ σπονδείου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Εἰς κεφ. ϛ'. Περὶ τροχαϊκοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. *Ἀκολούθως ὁ λόγος μετὰ τὸ ἰαμβικὸν ἥκει ἐπὶ τὸ τροχαϊκόν· (γένεσις γὰρ τροχαϊκῶν ἴαμβος·*

24 Ἀκόλουθος ἦν ὁ λόγος — ἥκειν S

ἐπεὶ καὶ ἓν ἀμφοῖν γένος· ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς ὁρμᾶται ἐπιπλοκῆς τά τε ἰαμβικὰ καὶ τὰ τροχαϊκὰ τῆς καλουμένης τρισήμου ἢ ἑξασήμου δυαδικῆς, ὥστε τῷ εἴδει μόνῳ τοῦ ἰαμβικοῦ διαφέρει· καὶ τὸ εἶδος δὲ αὐτοῦ γέγονεν ἐκ τῆς συνθέσεως τοῦ σχήματος· ἐπὶ μὲν γὰρ ἰάμβου πρώτη ἡ βραχεῖα, ἐπὶ δὲ τροχαίου δευτέρα· διαλαβόντας οὖν περὶ τοῦ ἰάμβου ἀναγκαῖον ἥκειν καὶ ἐπὶ τὸν τροχαῖον· ἀναγκαίως οὖν μετὰ τὸ ἰαμβικὸν εἰς τὸ τροχαϊκὸν ἔρχεται. MS.) *ἄμφω γὰρ μιᾶς ἐπιπλοκῆς εἰσί, τῆς καλουμένης τρισήμου ἢ ἑξασήμου δυαδικῆς· ἄλλως τε καὶ ἀντιπαθής ἐστιν αὐτῶν, καὶ εὐπρεπὴς ἑκατέρα τομή· γένεσίς τέ ἐστιν ἑκατέρῳ ἡ αὐτή· καὶ γαρ τῷ ἰαμβικῷ εἰ προσθείης κατ' ἀρχὴν μακρὰν συλλαβήν, τροχαϊκὸν ποιήσεις· εἰ δὲ τῷ τροχαϊκῷ βραχεῖαν, ἰαμβικόν· ἔπειθ' ὁ ἴαμβος κατὰ τὰς περιττὰς τοὺς πέντε δέχεται, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους τοὺς τρεῖς· τὸ δὲ τροχαϊκὸν τοὐναντίον. (Κοινὸς δὲ ἀμφοῖν ποὺς ὁ σπονδεῖος· ἐπεὶ (ἐν) τῷ μὲν ἰαμβικῷ συνήρξατο, τῷ δὲ τροχαϊκῷ συναναπαύσατο. Διὸ ἐν μὲν ἰαμβικῷ ἐν ταῖς πρώταις ἐτίθετο, ἐν δὲ τροχαϊκῷ ἐν ταῖς δευτέραις. Κοινὸς δὲ ἀμφοῖν καὶ ὁ δάκτυλος, τῷ τοῦ μὲν εἶναι ἀρχήν, τοῦ δὲ τέλος. Καλεῖται δὲ ἡ ἐπιπλοκὴ αὐτῶν τρίσημος ἢ ἑξάσημος. Ὅτι εἰ μὲν κατὰ μονοποδίαν βαίνεται ταῦτα τὰ μέτρα, τρεῖς χρόνους ἔχει, εἰ δὲ κατὰ διποδίαν, ἕξ· σημασίαι δὲ οἱ χρόνοι παρὰ τοῖς μετρικοῖς καλοῦνται. Καὶ ἀντιπαθῆ δὲ λέγεται ταῦτα τὰ μέτρα ἀλλήλοις· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ βραχείας ἄρχεται, καὶ εἰς μακρὰν λήγει·*

3 τρισήμου ἢ] τριμέτρου libb.Gaisf. 14 προσθῇς M 19 (ἐν) τῷ μὲν ἰαμβικῷ — τροχαϊκῷ] τῷ μ. ἰάμβῳ — τροχαίῳ libb.Gaisf. [illegible] ἰάμβῳ libb.Gaisf.

τὸ δὲ τροχαϊκὸν ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενον εἰς βραχεῖαν λήγει. Ἰστέον ὅτι τὸ τροχαϊκὸν κατὰ συζυγίαν μετρεῖται· καὶ ἔστιν ἡ συζυγία ἤτοι διτρόχαιος ἑξάχρονος, ἢ ἐπίτριτος δεύτερος ἑπτάχρονος· ἢ πεντασύλλαβος ἐκ χορείου καὶ τροχαίου ἑξάχρονος, ἢ χορείου καὶ σπονδείου ἑπτάχρονος ἢ δακτύλου καὶ τροχαίου ἑπτάχρονος· ἢ ἑξασύλλαβος ἐκ δακτύλου καὶ χορείου ἑπτάχρονος, ἢ ἐκ δύο χορειῶν ἑξάχρονος. Τὸν δὲ λήγοντα πόδα λαμβάνει τροχαῖον ἢ σπονδεῖον, τὸ δὲ χωλὸν σπονδεῖον τὸν παραλήγοντα. Λαμβάνει δὲ εἰς συζυγίαν καὶ δακτύλου καὶ σπονδείου καὶ δακτύλου καὶ ἀναπαίστου ὀκτάχρονον, ἢ χορείου καὶ ἀναπαίστου ἢ χορείου καὶ δακτύλου ἑπτάχρονον. MS.)

2. τετράσημον] Σημασίαι οἱ χρόνοι παρὰ τοῖς μετρικοῖς καλοῦνται.

3. νῦν δέ μοι] Τοῦτο τὸ τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν ἐστι τὸ καλούμενον Εὐριπίδειον ἢ Ληκύθιον, ἁπλῶν ποδῶν τριῶν καὶ μιᾶς συλλαβῆς. Ληκύθιον δέ φασιν αὐτὸ ἢ δι' Ἀριστοφάνην σκώπτοντα τὸ μέτρον τὸ ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδου, τῷ

Θοαῖσιν ἵπποις. Ἀ. ληκύθιον ἀπώλεσεν,

ἢ διὰ τὸν βόμβον τὸν τραγικόν· βόμβος γὰρ γίνεται περὶ τὸ ληκύθιον ἐκ τοῦ ἐμπεριεχομένου αὐτῷ ἀέρος κινουμένου, ἢ ὑπὸ πνεύματος ἀνδρὸς ἢ ὑπ' ἄλλου· διὸ καὶ Καλλίμαχος μοῦσαν ληκυθίαν τὴν τραγῳδίαν λέγει. (Ἰστέον δὲ ὅτι τοὺς τραγικοὺς ληκύθους ἐκάλουν· ὅθεν καὶ Καλλίμαχός φησιν

6 σπονδείου ἑπτάχρονος S, σπ. ἑξάχρονος M 9 τροχαῖον ἢ σπονδεῖον] τρ. ἢ χορεῖον libb.Gaisf. 17 Τοῦτο τὸ τροχαϊκὸν M, τοῦτο τὸ om. TuGaisf. 21 τῷ] τὸ libb. 24 περὶ τὸ ληκύθιον MTu, παρὰ τὸ λ. S

ἥτις τραγῳδὸς μοῦσα ληκυθίζουσα·

ἄλλοι δὲ κομποληκύθους. S.)

4. *Ζεῦ πάτερ*] *Τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἢ ἀκέφαλον ἰαμβικόν, πέντε πόδας ἔχον καὶ συλλαβήν· (καί ἐστι τροχαϊκὸν καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν* M) *ἀκέφαλον δέ φασιν αὐτὸ εἶναι ὡς πρὸς ἴαμβον· ἐὰν γὰρ δέξηται ἔξωθεν βραχεῖαν συλλαβήν, ἴαμβος γίνεται. Ἐπειδὴ δὲ ἀδύνατόν ἐστιν ὑπερβῆναι στίχον οἱονδήποτε τοὺς λβ' χρόνους, διὸ βραχεῖαν ἔφαμεν δέχεσθαι, (μακρὰν δὲ οὔ. Καὶ ταῦτα μὲν οὑτωσὶ διατηρείσθω· ἐν δὲ τῇ …* M).

5. (*Τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλόν*] *Τοῦτο ἰστέον ὅτι* M) *εἰ παραλήγει ὁ σπονδεῖος τοῖς καταληκτικοῖς, χωλὸν ἀποτελεῖ τὸ μέτρον· ἡ γὰρ πρὸ τῆς καταληγούσης συλλαβῆς χώρα περιττή ἐστιν· ἑβδόμη γάρ. (Οὐκ ἐμπίπτει δὲ ἐν τῷ τροχαϊκῷ κατὰ τὰς ἀνίσους ὁ σπονδεῖος· εἰ γὰρ ἐμπεσεῖ, χωλὸν γίνεται τὸ μέτρον.* M.)

6. *ἔρχεται*] *Τροχαϊκὸν πεντάμετρον καταληκτικόν, τὸ καλούμενον Καλλιμάχειον, ἐστὶ ποδῶν ἁπλῶν θ', καὶ μιᾶς συλλαβῆς. Καλῶς δὲ εἶπε καίπερ ὄντι ὑπερμέτρῳ· ἐν γὰρ τῷ πενταμέτρῳ ἔχοντι δέκα πόδας εὑρίσκονται καὶ τετράχρονοι καὶ ὑπερβαίνουσι τοὺς λβ' χρόνους.*

7. *κάρφεται*] *Τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλλικόν, τρεῖς ἔχον τροχαί-*

4 *ἔχον*] *ἔχει* M 8 *δὲ ἀδύνατον*] *δὲ* om. M 12 (*Τοῦτο δὲ* — 13 *ἰστέον ὅτι*) nec in libro nec a Gaisfordio ab iis quae praecedunt separatum. 19 *πεντάμετρον*] *τετράμετρον* M 20 *ἐστὶ ποδῶν* M, *ποδῶν* STuGaisf. 22 *ἐν γὰρ τῷ πενταμέτρῳ* S, om. MTuGaisf. *πόδες. Εὑρίσκονται* MTuGaisf. 23 *καὶ τετράχρονοι*] [illegible] S 26 *τρεῖς ἔχον*] *τοῦτο δὲ τρεῖς ἔχει* MS

νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων θούριος Ἄρης (!).

καταληκτικὸν δὲ ὃ καὶ ἴαμβον ἀκέφαλον ἔφαμεν καλεῖσθαι

Ζεῦ πάτερ γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.

ὑπερκατάληκτον δὲ

ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας.

Τετράμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν

οὐδ᾽ Ἀμεινίαν ὁρᾶτε πτωχὸν ὄνθ᾽ ἕν᾽ ἡμῶν.

ἀκατάληκτον δὲ

κλῦθί μευ γέροντος εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρα.

καταληκτικὸν δὲ

ἐρξίη πῇ δηὖτ᾽ ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός.

ὑπερκατάληκτον δὲ

κλῦθί μευ γέροντος εὐέθειρα χρυσόπεπλε νῦν κούρα.

Πεντάμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν τόδε

ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ᾽ οἰνηρᾶς δέ.

ἀκατάληκτον δὲ τὸ αὐτὸ προσκειμένου τῷ τέλει τοῦ Χίου. καταληκτικὸν δὲ τὸ αὐτὸ πάλιν λείποντος τοῦδε τοῦ συνδέσμου .

ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ᾽ οἰνηρᾶς Χίου.

ὑπερκατάληκτον δὲ οὐκ ἔστιν ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ ἰαμβικῷ om. S.)

Ἔστι δὲ καὶ χωλὸν τροχαϊκὸν τετράμετρον καταληκτικὸν (ὃ τὸν παραλήγοντα πόδα σπονδεῖον ἔχει om. S) ὡς τόδε

μητροτίμῳ δῆτ᾽ ἐμὲ χρὴ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

4 ἐδαισάμην] ἐδησάμην S 6 διατμήξας] διανήξας Fl BS, διανύσας Tu 12 δῆτ᾽ ἄνολβος S 26 μητροτίμῳ B1.2, μηπροτίμω Fl, μὴ προτίμα Tu

χωλὸν δὲ λέγεται ὅτι τὸν παραλήγοντα πόδα σπονδεῖον ἔχει ὃν ἀποστρέφεται τὰ καταληκτικὰ τροχαϊκά· ταῦτα γὰρ φιλεῖ τὴν κατακλεῖδα ἢ χορεῖον ἢ τροχαῖον φέρειν· τροχαῖον

Ἐρξίη πῆ δηῦτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός·

χορεῖον

τῶν πολιτῶν ἄνδρας ὑμῶν δημιουργὸν ἀποφανῶ.

(*Τοσαῦτα καὶ περὶ τροχαϊκοῦ. Ἑξῆς δὲ περὶ δακτυλικοῦ λεκτέον.* S.)

Εἰς κεφ. ζ'. Περὶ δακτυλικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. *Τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου εἰσὶν ὀνομασίαι πέντε· Δακτυλικόν, ἀπὸ τοῦ ποδὸς τοῦ ἁρμόζοντος αὐτῷ, (δάκτυλος δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου μέρους εἴρηται, ὥσπερ καὶ ποὺς καὶ βάσις* MS). *Ἡρῷον, ἀπὸ τοῦ τὰς πράξεις τῶν ἡρώων τούτῳ γεγράφθαι τῷ μέτρῳ· ἢ ὅτι εὔρωστον τοῦτο τὸ μέτρον ὡς καὶ οἱ ἥρωες. Πυθικόν, ἀπὸ τοῦ τὸν Πύθιον τούτῳ κεχρῆσθαι τῷ μέτρῳ. Ἔπος κατ' ἐξοχήν, ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι τὰς βάσεις ἀλλήλαις, (ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τὴν τοῦ ἔπους ἀρετήν ἐστιν ἰδεῖν· τὰ γὰρ εὔρυθμα τῶν ἐπῶν οὐ συναπαρτιζομένας ἔχει τὰς βάσεις τοῖς μέρεσι τοῦ ὅλου, ὡς τὸ Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· ἄρ-*

1 *χωλὸν δὲ λέγεται* S, ...*λέγει* rell. 13 *τοῦ ἁρμοτίζοντος αὐτὸ* S 16 *γράφεσθαι τῷ μέτρῳ* S 17 *ἢ ὅτι σύντομον τοῦτο ἢ εὔρωστον* S *ὥσπερ καὶ οἱ ἥρωες* S 19 *Ἔπος κατ' ἐξοχήν* Tu, *κατ' ἐξ.* om. MS 20 *ἀλλήλαις, καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαιότερον εἶναι. Ἑξάριθμον ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βάσεων* T 21 *ἰδεῖν*] *ἑλεῖν* S 23 *τοῦ ὅλου* om. S *ἄρρυθμον*] *ἄρυθμον* libb.Gaisf.

δακτυλικοῦ. Τὸ μὲν οὖν κοινὸν κατὰ πᾶσαν χώραν δέχεται ἀδιαφόρως δάκτυλον καὶ σπονδεῖον· ὑφίσταται δὲ κατὰ συζυγίαν δίμετρά τε καὶ τρίμετρα· μονόμετρα γὰρ οὐκ ἔχει τῷ μὴ βαίνεσθαι κατὰ διποδίαν· συζυγίαν γὰρ ἂν ἐποίει τῶν τοιούτων μέτρων ὥσπερ τὰ τροχαϊκὰ καὶ ἰαμβικά. Ἔχει δὲ ἀποθέσεις τρεῖς, καταληκτικὸν εἴς τε συλλαβὴν καὶ εἰς δισύλλαβον καὶ ἀκατάληκτον. Καὶ δίμετρον μὲν ἀκατάληκτον, τὸ

[illegible]

Τρίμετρον δέ, καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβήν, ὃ καὶ πενθημιμερὲς καλεῖται καὶ Ἀρχιλόχειον, τὸ

ἐν δὲ Βατουσιάδης.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον, ὡς τὸ

οὐλομένην, ἣ μυρί᾽ (Α 2).

ἀκατάληκτον δὲ τὸ

Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι.

Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν τὸ καὶ ἑφθημιμερές, ᾧ Ἀλκμὰν κέχρηται

ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δῆμος ἅπας.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον, τὸ καὶ Ἀρχιλόχειον

φαινόμενον κακὸν οἴκαδ᾽ ἄγεσθαι.

ἀκατάληκτον δὲ τὸ Ἀρχιλόχειον, ὃ καὶ δίμοιρον ἔπος λέγεται,

οὐκέθ᾽ ὅμως θάλλεις ἁπαλὸν χρόα.

Πεντάμετρον δέ, καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν

ὡς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν (Β 441).

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον, τὸ καλούμενον Σιμμίειον

1 κατὰ πάσας τὰς χώρας S 4 μονόμετρα γὰρ S, μ. δὲ rell.Gaisf. 6 ἰαμβικὰ καὶ τροχαϊκὰ S Ἔχει δὲ ἀποθέσεις κτλ.] ἀποθέσεις δὲ τῶν δακτυλικῶν S ubi desunt reliqua.

χαῖρε ἄναξ ἑτάρε ζαθέας μάκαρ ἥβας.

ἀκατάληκτον δὲ

εὗδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος (Β 2).

Ἑξάμετρον δέ, καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν οὐκ ἔχομεν· εἴ που δέ τις ἐντύχοι, ἐστὶ τὸ μιᾷ συλλαβῇ περιττεῦον τοῦ πενταμέτρου ἀκαταλήκτου. Καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον, πάντα τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη. Ἀκατάληκτον δὲ σπάνιον ἐξ αὐτῶν, ὡς τὸ

Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα (ι 347).

Τὸ δὲ δακτυλικὸν τὸ Αἰολικὸν κατὰ μὲν τὰς ἄλλας χώρας πάσας ἐπιδέχεται ὡσαύτως τῷ κοινῷ τούς τε δακτύλους καὶ σπονδείους, ὁμοίως καὶ [κατὰ] τὰς ἀποθέσεις· τὸν δὲ πρῶτον πόδα ἔχει ἕνα τῶν δισυλλάβων ἀδιάφορον. Ὅτε μὲν οὖν ἐστὶν ἀκατάληκτον, δάκτυλον ἢ ἀμφίμακρον ἔχει τὸν τελευταῖον πόδα· ἐὰν δὲ καταληκτικόν, εἰς δισύλλαβον μέν, σπονδεῖον ἢ τροχαῖον ἔχει τὸν τελευταῖον· εἰς συλλαβὴν δέ, ἀδιάφορον. Ὑφίστανται δὲ καὶ ἐν τούτῳ κατὰ ἀφαιρέσεις δίμετρά τε καὶ τρίμετρα, καὶ ἔτι τετράμετρα καὶ πεντάμετρα· μονόμετρα γὰρ οὐκ ἔχει· καὶ ταῦτα καταληκτικά τε εἰς συλλαβήν, καὶ εἰς δισύλλαβον καὶ ἀκατάληκτα . . . . . .

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. Τὸ Ἡρωϊκὸν μέτρον ἑξάμετρόν ἐστιν· ἓξ γὰρ χώρας ἐπιδέχεται, καὶ κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται. Κατὰ μὲν οὖν τὰς πέντε χώρας ἐπιδέχεται δάκτυλον καὶ σπονδεῖον ἀδιάφορον, ἐνίοτε δὲ καὶ παλιμβάκχειον καὶ ἀμφίμακρον·

13 τὰς ἀποθέσεις] κατὰ τὰς ἀποθέσεις lib.ms Gaisf., κ. τ. προσθέσεις TuFl 23 ἀκατάληκτα ... Ea quae sequuntur in libb., sunt ipsius Hephaestionis verba inutiliter repetita.

καθαροὺς μέντοι καὶ ἐν τάξει δακτύλων κειμένους. Καθαροὶ δέ εἰσιν, ὅταν ἀπαρτίζωσιν εἰς μέρος λόγου, καὶ τὴν ἐπιφερομένην λέξιν ἔχωσιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην· καὶ παλιμβάκχειον μέν, ὡς ἐν τῷ

πλάγχθη· ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε (α 2).

ἀπήρτισται γὰρ εἰς μέρος λόγου τὸ πλάγχθη, καὶ ἡ ἑξῆς ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος του ε̄. Ἀμφίμακρον δέ, ὡς ἐν τῷ

οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσι (Γ 164).

καὶ εἰσὶν ἐν τούτῳ τρεῖς ἀμφίμακροι, ἕν τε ταῖς μοι συλλαβαῖς δύο, καὶ ἐν τῇ αἰτίῃ· ἀπηρτισμένοι γάρ εἰσιν εἰς μέρος λόγου, καὶ τὰς ἑξῆς ἔχουσιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένας. Ἡ δὲ ἕκτη χώρα σπονδεῖον δέχεται καὶ τροχαῖον· ἐπὶ παντὸς γὰρ μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβή. Ἡρωϊκὸν δὲ καλεῖται τὸ μέτρον, ἐπείπερ Ὅμηρος ὁ ποιητὴς τὰς τῶν ἡρώων πράξεις διεξιὼν τούτῳ κέχρηται τῷ μέτρῳ. Χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι ὁ παλιμβάκχειος εἰς τὴν δευτέραν συλλαβὴν θεραπεύεται, τοῦτ' ἔστιν, ἵνα ᾖ αὕτη ἡ δευτέρα συλλαβὴ τοῦ παλιμβακχείου εἰς μέρος λόγου, καὶ ἡ ἑξῆς ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος, οἷον

πλάγχθη· ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε.

ὁ δὲ ἀμφίμακρος κατὰ τὴν τρίτην, λήγουσαν καὶ ταύτην ὁμοίως εἰς μέρος λόγου, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχουσαν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, οἷον

οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν.

Ἔπη δὲ λέγονται κυρίως οἱ τοῦ ἡρωϊκοῦ τούτου μέτρου καὶ ἑξαμέτρου στίχοι.

11 *ἕν τε τῇ μοι συλλαβῇ δύο* libb.Gaisf.

Περὶ διαφορῶν τῶν ἡρωϊκοῦ. Διαφοραὶ δὲ τῶν ἡρωϊκῶν στίχων εἰσὶν ἑπτά· κατενόπλιον, περιοδικόν, βουκολικόν, σαπφικόν, ὑπόρρυθμον, τέλειον καὶ πολιτικόν. Κατενόπλιον μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἔχον δύο δακτύλους καὶ ἕνα σπονδεῖον, οἷον

ὣς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ (Α 357).

Περιοδικὸν δέ ἐστι τὸ ἔχον ἕνα δάκτυλον καὶ ἕνα σπονδεῖον, οἷον

οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε (Α 2).

Βουκολικὸν δὲ τὸ μετὰ τρεῖς πόδας ἀπαρτίζον εἰς μέρος λόγου, οἷον

ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτοις ἱμᾶσι δέδεντο (Κ 475).

Σαπφικὸν δέ ἐστι τὸ ἀρχόμενον ἀπὸ σπονδείου καὶ λῆγον εἰς σπονδεῖον

ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί (Β 1).

Ὑπόρρυθμον δέ ἐστι τὸ καθ' ἕκαστον πόδα ἀπαρτίζον εἰς μέρος λόγου, οἷον

ὕβριος εἵνεκα τῆσδε, σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν (Α 214).

Τέλειον δέ ἐστι τὸ ἔχον πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, οἷον

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε (Χ 59).

Πολιτικὸν δέ ἐστι τὸ ἄνευ πάθους ἢ τρόπου πεποιημένον, οἷον

ἵππους τε ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα (Λ 679).

ὅπερ ταὐτόν ἐστι τῷ λογοειδεῖ.

[Κεφ. ια'.] **Περὶ ἐπῶν χωλῶν** (**ἢ παθῶν τοῦ ἡρωϊκοῦ.**) Γίνονται τὰ ἔπη χωλὰ ἢ κατὰ πλεο-

26 Prorsus hoc capite a reliquorum librorum lectione discrepat S, de qua re cf. annotatio nostra ad Drac. p. 137 H.

νασμὸν ἢ κατ' ἔνδειαν. Ἑκατέρου δὲ τούτων διαιρουμένου κατά τε τὴν ἀρχήν, τὸ μέσον καὶ τὸ τέλος, γίνονται τρόποι ἕξ· ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ δύο, ὁ προκέφαλος καὶ ἀκέφαλος· ἐν τῷ μέσῳ δὲ ὁ προκοίλιος καὶ ὁ λαγαρός· ἐν δὲ τῷ τέλει ὁ δολιχόουρος, ὃν καὶ μακροσκελῆ φασί, καὶ ὁ μείουρος, οὓς καὶ πάθη τῶν στίχων φασί.

Προκέφαλος οὖν ἐστίν, ὅταν ἐν ἀρχῇ πλεονάσῃ συλλαβῇ, ὡς ἐν τῷ

ἢ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο (δ 682).

καὶ ἐν τῷ

ἢ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις.

πλεονάζει γὰρ ἐν τούτοις ἀμφοτέροις τὸ η.

Ἀκέφαλος δέ, ὅταν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐλλείπῃ χρόνῳ, ὡς ἐν τῷ

ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.

καὶ ἐν τῷ

ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα (Α 70).

λείπει γὰρ ἐν τούτοις τῷ πρώτῳ ποδὶ χρόνος εἷς πρὸς τὴν τοῦ μέτρου σύστασιν.

Προκοίλιος δέ, ὅταν ἐν τῷ μέσῳ πλεονάσῃ ἢ συλλαβῇ ἢ χρόνῳ· συλλαβῇ μέν, ὡς ἐν τῷ

θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσιν (Β 544).

πλεονάζει γὰρ ἐν δηΐων ἡ ι. χρόνῳ δέ, ὡς ἐν τῷ

Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί (Α 17).

πλεονάζει γὰρ ἐν τῷ καὶ χρόνος.

Λαγαρὸς δέ, ὅν τινες καὶ σφηκοειδῆ καλοῦσιν, ὁ κατὰ τὸ μέσον ἐλλιπὴς χρόνῳ ἢ συλλαβῇ, ὡς ἐν τῷ

βῆ δ' εἰς Αἰόλου κατὰ δώματα (κ 60).

ἐλλείπει γὰρ κατὰ τὸ ο χρόνος ἢ συλλαβή.

Δολιχόουρος δέ, ὁ κατὰ τὸ τέλος πλεονάζων συλλαβῇ, οἷον

λεπτὸν καὶ χάριεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ (ε 231).

πλεονάζει γὰρ τῇ ι συλλαβῇ.

Μείουρος δέ, ὁ κατὰ τὸ τέλος ἐλλείπων χρόνῳ, ὡς ἐν τῷ

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν (Μ 208).

Τούτων μὲν οὖν τῶν ἓξ τρόπων ὅσοι δύνανται ἢ διὰ κοινῆς συλλαβῆς ἢ διὰ συνιζήσεως θεραπεύεσθαι, οὐ κυρίως ἂν κληθεῖεν πάθη. Ζητήσειε δ' ἄν τις περί τε τοῦ

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρήκηθεν ἄητον (Ι 5).

καὶ τοῦ

πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισι (σ 246).

καὶ τῶν ὁμοίων, πότερον ἀκεφάλους χρὴ λέγεσθαι, ἢ μή· προκέφαλοι μὲν γὰρ οὐκ εἰσίν. οὔτε γὰρ χρόνῳ πλεονάζουσιν οἱ πρῶτοι πόδες, ἐπειδὴ τετράχρονοί εἰσι, καὶ ἰσοδυναμοῦσι τοῖς δακτύλοις. Φαμὲν οὖν κατὰ λόγον αὐτοὺς ἀκεφάλους καλεῖν, εἰ καὶ μὴ ἐλλείπουσι χρόνῳ ἢ συλλαβῇ· κεφαλὴν γὰρ ἔπους καθόλου τὴν ἄρχουσαν μακρὰν χρὴ νομίζειν εἶναι. Ἐὰν οὖν αὕτη τῆς οἰκείας χώρας ἐκπέσῃ καὶ ἀντ' αὐτῆς βραχεῖα τεθῇ, ἀκέφαλον ἐξ ἀνάγκης τὸ ἔπος γίνεται. Καὶ τούτων τῶν προτεθέντων στίχων ὁ μὲν

πλέονές κε μνηστῆρες

δύναται διὰ συνιζήσεως θεραπευθῆναι τῆς πλε καὶ ο συλλαβῆς εἰς μίαν μακράν· ὁ δὲ ἄλλος ἀθεράπευτός ἐστιν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ

Ζεφυρείην πνείουσα (η 119).

Φασὶ δέ τινες καὶ περὶ τούτων, ὅτι ὁ ποιητὴς εὐφωνίας μᾶλλον ἢ μέτρου φροντίζων ἔστιν ὅπου τῆς τοῦ μέτρου ἀκριβείας ὑπερορᾷ· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν.

ἠδύνατο γὰρ εἰπεῖν

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ὄφιν αἰόλον εἶδον·

ἢ ὅτι ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς ᾔσθετο τῆς τοῦ δασέος φ ἐκφωνήσεως, πλέον τι ἐχούσης διὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ πνεύματος, ὡς καὶ Ἡλιοδώρῳ δοκεῖ τῇ δασείᾳ πλέον τι νέμειν. Τὸ αὐτό φασι καὶ περὶ τοῦ Ζεφυρείην. Ἀλλὰ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον δόξειεν ἂν κἂν τούτῳ τὴν ζε συλλαβὴν μακρὰν εἶναι διὰ τὴν του δασέος φ ἐπαγωγήν, ὡς καὶ ἐν τῷ ὄφιν. Ἀλλ' ἡ ρει συλλαβὴ διὰ διφθόγγου γραφομένη οὐκ ἐᾷ τὸν λόγον τοῦτον ἄπταιστον προβῆναι· οὐ γὰρ δύναται διὰ τῶν τριῶν τούτων συλλαβῶν δάκτυλος συνίστασθαι, εἰ μή που τὴν ρει συλλαβὴν διὰ τοῦ ι φήσειε γράφεσθαι. Ἤδη δέ τινες καὶ τοῦ Βορέης τὴν ρε καὶ ης συλλαβὴν ἐπεχείρησαν διὰ συνιζήσεως εἰς μίαν μακρὰν συνάπτειν, λέγοντες ὡς μετὰ τὴν βο σύλλαβὴν τοῦ ρ ἐπιφερομένου, ὅπερ ὡς φωνῆεν καταλογίζεται — διὰ τοῦτο γὰρ καὶ δασύνεται ἐν πάσῃ ἀρχῇ λέξεως —, οὐδὲν ἔσται ἐμπόδιον κοινὴν γενέσθαι συλλαβήν. Ἀκέφαλος οὖν πάντῃ ἀθεράπευτός ἐστιν, ὡς ἐν τῷ

ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν (*Α* 193).

καὶ ἐν τῷ

ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα (*δ* 90).

20 *τὴν ρε καὶ ης συλλαβὴν* Pauw, *τὴν βο καὶ ρε συλλαβ.* libb.

οὐδεμιᾷ γὰρ μηχανῇ οὔτε διὰ συνιζήσεως οὔτε διὰ κοινῆς συλλαβῆς δύναται θεραπευθῆναι· καὶ εἰσὶν ὁμολογουμένως πάθη. Τούτοις ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ

ἐπίτονος βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τετευχώς (μ 423).

(*Περὶ εἰδῶν τοῦ ἡρῴου.*) Εἰσὶ δὲ καὶ εἴδη στίχων ἕξ· ἰσόχρονος, ἀπηρτισμένος, τραχύς, μαλακοειδής, κακόφωνος καὶ λογοειδής. Ἰσόχρονος μὲν οὖν ἐστίν, ὁ τὰ μεγέθη τῶν συλλαβῶν καὶ τοὺς πόδας ἀπὸ τῶν πρώτων μέχρι τῶν ἐσχάτων τὰ αὐτὰ ἔχων, ἤγουν ἐξ ὅλων σπονδείων συγκείμενος, ὡς τὸ

τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν (φ 15).

Ἀπηρτισμένος ὁ διάνοιαν αὐτοτελῆ ἔχων ἐν αὐτῷ, οἷον

ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ (*H* 1).

Τραχὺς δέ ἐστιν ὁ τὸν ῥυθμὸν τῶν φθόγγων ἐκ τραχυτέρων λέξεων συνιστῶν, οἷον

τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός (*Γ* 363).

Μαλακοειδής δέ ἐστιν ὁ λείως ἐμπίπτων ταῖς ἀκοαῖς, οἷον

αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι (*P* 51).

Κακόφωνος δέ ἐστιν, ᾧ πολλὰ φωνήεντα πρόσεστιν, οἷον

φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ (λ 127).

Λογοειδής δέ ἐστιν ὁ πεζότερος τῇ συνθέσει, οἷον

ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα (*Λ* 680).

[*Κεφ. ιβ.*] *ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓΕΙΟΥ.* Τὸ δὲ ἐλε-

28 περὶ τοῦ ἐλεγείου — p. 172, 8 τὴν δὲ πέμπτην ἐξ ἀναπαίστου add. N, om. rell.

γεῖον μέτρον τινὲς μὲν πεντάμετρον αὐτό φασιν εἶναι, συντιθέντες τὰς μὲν δύο χώρας αὐτοῦ, τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν, ἀπὸ δακτύλου καὶ σπονδείου ἀδιαφόρως ἢ ἀμφιμάκρου ἢ παλιμβακχείου, καθαρῶν μέντοι καὶ ἐν τάξει δακτύλων κειμένων, ὡς καὶ ἐν τῷ ἡρωϊκῷ εἴρηται· τὴν δὲ τρίτην ἐκ σπονδείου· τὴν δὲ τετάρτην ἐξ ἀναπαίστου· τὴν δὲ πέμπτην ἐξ ἀναπαίστου ἢ χορείου, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας συλλαβῆς. Βέλτιον δὲ οὕτω μετρεῖν· ἐπεὶ καὶ εἰς δύο διῄρηται πενθημιμερῆ εἰς μέρος λόγου ἀπαρτιζόμενα κατὰ τὴν τομήν, πενθημιμερὲς δέ ἐστι τὸ ἐκ δύο ποδῶν καὶ συλλαβῆς· ἐπιδέχεται οὖν κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν χώραν δάκτυλον καὶ σπονδεῖον ἀδιαφόρως, ἢ καὶ παλιμβάκχειον ἢ ἀμφίμακρον, θεραπευομένους, ὡς εἴρηται· εἶτα συλλαβὴν μακρὰν ἀπαρτιζομένην εἰς μέρος λόγου· καὶ μετὰ ταύτην πάλιν ἕτερον πενθημιμερὲς ἐκ δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου, οἷον

Νηΐδες οἳ μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι.

τούτου γὰρ ἡ τομή ἐστιν ἐν τῷ μούσης. Ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον πενθημιμερές ἐστιν ἐκ δακτύλου καὶ σπονδείου καὶ συλλαβῆς μακρᾶς, ὅπερ ἔστιν ὅτε καὶ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἐπιδέχεται δακτύλους ἢ σπονδείους ἢ καὶ τὸν πρῶτον σπονδεῖον καὶ τὸν δεύτερον δάκτυλον· τὸ δὲ δεύτερον πενθημιμερὲς πάντως ἔχει δύο δακτύλους καὶ συλλαβὴν ἀδιάφορον.

Ἰστέον ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐποίουν στίχους δύο μείζους καὶ ἕνα ἐλάττονα. Τῶν οὖν μειζόνων τὸν πρότερον στροφὴν ἐκάλουν, παρὰ τὸν βωμὸν ἐν ταῖς ἑορταῖς ᾄδοντες αὐτὸν καὶ χορεύοντες· τὸν δὲ δεύ–

τερον ἀντίστροφον, ἐναλλάξαντες τὴν χορείαν· τὸν δὲ ἐλάττονα, ἐπῳδόν, ᾄδοντες αὐτὸν ἑστηκότες. ἐδήλου δέ, ὥς φασι, ἡ μὲν στροφὴ τὴν τῆς ἀνωτάτω σφαίρας κίνησιν· ἡ δὲ ἀντίστροφος τὴν τῶν πλανωμένων· ἡ δὲ ἐπῳδὸς τὴν τῆς γῆς ἠρεμίαν.

Εἰς κεφ. η'. Περὶ ἀναπαιστικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. (Ὁ αὐτὸς λόγος περὶ τῶν ἀναπαιστικῶν καὶ τῶν τροχαϊκῶν. M.) Ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνο δὴ τροχαϊκὸν ποιεῖ τμηθεὶς ὁ ἴαμβος, οὕτω καὶ τοῦ ἀναπαιστικοῦ γένος μὲν ὁ δάκτυλος· γένεσις δὲ αὐτοῦ τὸ δακτυλικόν. Ἐὰν γὰρ μίαν ἀφέλῃς τοῦ δακτυλικοῦ συλλαβήν, τὸ καταλειπόμενον εἴη πάντως ἀναπαιστικόν, οἷον τοῦ

ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

καὶ πάλιν εἰ προσθείης βραχείας δύο ἢ μακρὰν μίαν, οἷον

καὶ τόνδ' ἀπαμειβόμενος,

ἢ

τότε (τόν)δ' ἀπαμειβόμενος

ὁμοίως ἀναπαιστικὸν ἔσται. Πῶς δὲ τὸ ἀναπαιστικὸν ἐδέξατο τὸν ἀντίπαλον δάκτυλον, καίτοι τοῦ δακτυλικοῦ μὴ δεξαμένου τὸν ἀνάπαιστον; Φαμὲν

9 ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνο δὴ τροχαϊκὸν M, ὥσπερ τροχαϊκὸν S Gaisf. 10 τοῦ ἀναπαιστικοῦ] ἀναπαιστικοῦ SGaisf., τούτου M 11 αὐτοῦ τὸ δακτυλικὸν] αὐτοῦ τὸ om. libb.Gaisf. 16 βραχείας δύο S, βραχεῖαν βραχείᾳ M μακρὰν μίαν S, μίαν om. M 20 τότε τόνδ' ἀπαμ.] τότε δ' ἀπαμ. libb.Gaisf.

οὖν, ὡς τὸ μέν ἐστι καθαρόν, καὶ μόνον ἀναδεχόμενον σπονδεῖον, ἰσόχρονόν τε καὶ ὁμοίως ἀρχόμενον· τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν εἰσεδέξατο καὶ τὸν προκελευσματικόν. Ἔστιν οὖν αὐτοῦ καὶ ὁ δάκτυλος ἢ σπονδεῖος ὢν διαλελυμένος ἢ προκελευσματικὸς συνηρημένος, ἄλλως τε κατὰ διποδίαν βαινόμενος. Εἰ ἐν ἡρῴῳ δὲ δακτυλικῷ ἀνάπαιστος ἐπεφαίνετο, καινότητα ἐνεποίει ⟨ἂν⟩ διὰ τὸ ἀλλεπάλληλον τῶν βραχειῶν. Ἐν μέντοι ἀναπαιστικῷ ὁ δάκτυλος κεκριμένην τὴν σύνταξιν ποιεῖται τῆς μίξεως. Τίνος δὲ χάριν τὸ μὲν κατὰ πόδα, τὸ δακτυλικόν, τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν κατὰ διποδίαν βαίνεται, ἑξῆς ἐροῦμεν.

Ζητήσειε δ' ἄν τις τί δήποτε τὸ μὲν δακτυλικὸν βαίνεται κατὰ πόδα, τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν οὔ. Εἴρηται δέ, ὅτι τὸ δακτυλικὸν διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἰσότητα βαίνεται κατὰ πόδα, τὸ δ' αὐτὸ δ' ἄν τις εὕροι καὶ ἐν τῷ ἀναπαιστικῷ· καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ πάντας ἄν τις εὕροι τετρασήμους ὄντας. Φαμὲν οὖν, ὅτι οὐδὲν μέτρον ἐστὶν ὑπὲρ τὸ ἑξάμετρον. Ἐπεὶ τοίνυν τὸ ἀναπαιστικὸν εὕρηται πολλάκις καὶ ἐξ ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ ἁπλῶν συγκείμενον, ἐδέησεν ἡμᾶς αὐτὸ βῆναι κατὰ διποδίαν, ἵνα τὸ ἐξ ὀκτὼ ποδῶν τετράμετρον ἀλλὰ μὴ ὀκτάμετρον προσαγορεύηται. Ὅτι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον· ἐὰν γὰρ ὑπερβῇ τὸ δακτυλικὸν τὸ ἑξάμετρον, κἀκεῖνο βαίνεται κατὰ διποδίαν· ἐὰν μέντοι ἐντὸς ᾖ τοῦ ἑξαμέτρου, τὴν

5 σπονδεῖος ὢν διαλελυμένος ἢ προκελ. — 8 διὰ τὸ ἀλλεπάλληλον M, ὁ σπονδεῖος διαλελυμένος προκελευσματικὸς συνηρτημένος διὰ τὴν μῖξιν, τόπον ἔσχε μαθεῖν ὅτι ἐν ἡρώῳ δακτύλῳ ἐπαγόμενος ἀνάπαιστος χαυνότατον ποιεῖ διὰ τὸ ἀλλεπάλληλον S 7 ἡρώῳ δὲ δακτυλικῷ] ἡ. δὲ δακτύλῳ MGaisf. 8 ἐνεποίει ἂν] ἂν om. libb.Gaisf. 21 αὐτὸ μὴ βῆναι M 26 τοῦ] τῆς libb.

ἐξουσίαν ἔχει βαίνεσθαι κατὰ μονοποδίαν. Δέχεται δὲ πόδας αὐτὸν τὸν ἀνάπαιστον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ μέτρον ὠνόμασται, σπονδεῖον, ὅτι συναίρεσις τοῦ ἀναπαίστου, προκελευσματικὸν δέ, ὅτι λύσις τῆς ἐσχάτης μακρᾶς εἰς δύο βραχείας, τὸν δὲ δάκτυλον, ὅτι τετράσημος. MS.

Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

ἀφελομένης τῆς τόνδ' συλλαβῆς, ἀναπαιστικὸν γίνεται

ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Tu.

2. καὶ Λογγῖνος] Τοῦτό τινες μὲν ὡς στίχον μετροῦσιν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ οἱ τοὺς ἰαμβούς, τινὲς δὲ λέγουσι τίθεσθαι αὐτὸ εἰς μνήμην τῶν Ἀριστοξένου λόγων. Tu. Τοῦτο ὡς πρὸς τὸ ἑρμηνευκέναι μόνον τοῦ Ἀριστοξένου τὸν Ἐπίχαρμον κεῖται, οὐχ ἕνεκα τοῦ μέτρου. S.

Ἐπίχαρμος μνημονεύει] Ὁ Ἐπίχαρμος τὸ οἰκεῖον δρᾶμα οὕτως ἐκάλεσε Λόγον καὶ Λογίαν.

3. Cf. Steph. Byz. Τελμισσός — δρᾶμα Ἀριστοφάνους Τελμισσεῖς. Λέγεται δὲ τετρασυλλάβως Τελεμισσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν τούτῳ Ὡς ἂν τις ἂν οὖν ἤ τι ποιήσας, ὡς Τελεμισσεῖς. καὶ πάλιν Φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ τί ποιεῖν χρή μ' ὦ Τελεμισσεῖς. Ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, οὗ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάττεται, σπανιαίτατα δὲ σπονδεῖος.

4. παροιμιακὸν] Εἰσὶ διάφοροι παροιμίαι φερόμεναι διαφόρων ἐν διαφόροις μέτροις· καὶ γὰρ ἐν

1 βαίνεσθαι κατὰ διποδίαν M 8 ἀφελομένης τῆς τόνδ' σ.] ἀ. τ. τὸν σ. libb.Gaisf. 28 καὶ γὰρ ἐν στίχοις] κ. γ. ἐκ στίχοις libb.(?)Gaisf.

στίχοις καὶ ἐν ἰάμβοις καὶ ἐν ἐλεγείοις καὶ ἀναπαίστοις, οἷον

ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα,

εἰσὶν οὕτω φερόμεναι καὶ ἀδέσποτοι, οἷον ἀνεπίγραφοι.

5. οὐκ εἰκότως παροιμιακὸν] Οὐ καλῶς λέγει τοῦτο ὁ Ἡφαιστίων (ὅτι οὐ καλῶς λέγεται παροιμιακόν, ἐπειδὴ καὶ ἐν ἰάμβοις καὶ ἐν ἔπεσιν εὑρίσκονται παροιμίαι καὶ οὐ μόνον τοῦ μέτρου τούτου. Φαμὲν γὰρ ὅτι οὐδὲν πρᾶγμα S), οὐδὲν γὰρ πρᾶγμα παροιμιακὸν αὐτὸ καλεῖσθαι, εἴ τινες γράψαντες παροιμίας κατεχρήσαντο τῷ μέτρῳ, καίτοι καὶ ἰαμβικῶν καὶ ἐπικῶν οὐσῶν παροιμιῶν. Ὡς γὰρ τὸ Ἀριστοφάνειον μέτρον, καίπερ Ἀριστοφάνους μὴ εὑρηκότος, ὅμως τῷ καταχρήσασθαι τοῦτον αὐτῷ, ὠνομάσθαι οὕτω τὸ μέτρον παρέσχετο· ὡσαύτως κἀνταῦθα· ὥστε μάτην ὁ Ἡφαιστίων ἐμέμψατο.

6. καὶ ἰάμβῳ] Καλῶς πάνυ ὁ Λογγῖνος ἐπέστησε τὴν αἰτίαν, δι' ἣν δέχεται τὸ μέτρον τοῦτο ἴαμβον· καὶ φησίν, ὅτι ἐν τῷ δακτυλικῷ μέτρῳ μετὰ τὸν τρίτον τροχαῖον ἴαμβος εὑρίσκεται, καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπαιστοι, οἷον „τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσ“ τροχαῖος καὶ „ἔφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς“, λοιπὸς ἴαμβος καὶ ἀνάπαιστοι.

7. ἴαμβον ἔχει] Τοῦτό φησιν, ὅτι καὶ τὸ ἐρέω καὶ τὸ φιλέειν ἴαμβοι γίνονται κατὰ συνίζησιν τῶν δύο ἓν γινομένων, ἐρῶ, φιλεῖν, καὶ ἔστιν, ὡς ἔοικε,

12 καίτοι καὶ ἰαμβικῶν MS, καὶ om. Tu 15 καταχρήσασθαι τοῦτον αὐτῷ MTu, κ. τοῦ S 18 ἐπέστησε S, ἐποίησε MTu 20 δακτυλικῷ μέτρῳ Tu, δ. μέτρῳ στίχος M, δ. στίχῳ S μετὰ τὸν τρίτον τροχαῖον] μετὰ τὸν πρῶτον τροχαῖον libb. Gaisf. 22 ἀνάπαιστοι Gaisf., om. libb. 24 Cf. p. 204 schol. 13.

ἰωνικὴ διαίρεσις· ἐπεὶ διὰ τίνα αἰτίαν ἐπὶ μόνων τούτων καθαρῶς ἐχρήσατο τῷ παραδείγματι τοῦ ἀναπαίστου ἐν ἀρχῇ;

8. *ὑποστέλλοιτο ἂν*] *Ἀντὶ τοῦ ὑποπίπτοι, καθότι τῆς τοῦ ἀναπαίστου διαλυθείσης μακρᾶς ὁ προκελευσματικὸς γίνεται.*

9. *εἰς τὸν προκελευσματικὸν*] *Ἐκ γὰρ τῶν πρώτων δύο προκελευσματικῶν γίνεται μία συζυγία ἀναπαιστική, καὶ ἐκ τοῦ ἑξῆς προκελευσματικοῦ καὶ τοῦ τελευταίου ποδός, ὄντος ἀναπαίστου, ἡ δευτέρα συζυγία· ὥστε γίνεσθαι αὐτὸ δίμετρον ἀκατάληκτον κατὰ διποδίαν μετρούμενον, τοῦτ᾽ ἔστιν ἔχον τελείους τέσσαρας ἀναπαίστους. Εἰκότως δὲ ἐν τῷ προκελευσματικῷ λήγοντα ἔταξεν ἀνάπαιστον, ὅτι δάκτυλος ἂν ἴσως ἦν ὁ διαλυθεὶς (πούς) ἢ ἄλλος ἰσόχρονος, οὐχὶ ἀνάπαιστος.*

10. *ἔχον τὸν βακχεῖον*] *Εὑρήσεται οὖν πρὸς τῷ τέλει ἴαμβος καὶ μία συλλαβή, ἵνα ᾖ καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον· ἐπεὶ καὶ χαίρει τῷ ἰάμβῳ ὁ ἀνάπαιστος, ὡς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένῳ, ὥσπερ ὁ δάκτυλος τῷ τροχαίῳ διὰ τὴν μακράν.*

ΣΧΟΛ. Β.

[*Κεφ. ι΄.*] *ΠΕΡΙ ΑΝΑΠΑΙΣΤΙΚΟΥ. Τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν κατὰ διποδίαν μὲν βαίνεται, κατὰ πᾶσαν δὲ χώραν δέχεται ἀδιαφόρως σπονδεῖον καὶ ἀνάπαιστον,*

1 *διὰ τίνα αἰτίαν*] *διά τινα* TuGaisf., *δι᾽ ἣν* MS 2 *τούτων καθαρῶς* om. S cum lacuna. 3 *ἀναπαίστου ἐν ἀρχῇ* MTu, *ἀναπ. ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τούτων* S 5 *τοῦ ἀναπαίστου* M, *τοῦ* om TuS 10 *τελευταίου ποδὸς* S, *τελείου π.* MTu 11 *γίνεσθ*[illegible] *τὸ δίμετρον* S 13 *ἐν* [illegible] *προκελευσματικῷ* S, *ἐν τοῖς προκε*[illegible] *λευσματικοῖς* MTuGais[illegible] [illegible] *τ*[illegible] *λήγοντα* S 15 *ἂν ἴσως ἐστιν* S [illegible] om. [illegible] libb.

σπανίως δὲ καὶ προκελευσματικόν· παρὰ δὲ τοῖς δραματοποιοῖς καὶ ἴαμβον καὶ δάκτυλον. ἔχει δὲ καὶ ἀποθέσεις ἕξ, βραχυκατάληκτον, καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ἀκατάληκτον, ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβήν, ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. Δίμετρον μὲν καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν ὃ καὶ παροιμιακὸν καλεῖται τὸ

ποτὲ δ' Ἄρτεμις οὐκ ἐχόρευσε.
καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοισιν.

τούτῳ δὲ καὶ Κρατῖνος καὶ Ἀρχίλοχος ἐχρήσαντο. Τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν τὸ καλούμενον Σιμμίειον τὸ

ἱστία ἁγνὰ ἀπ' εὐξείνων μέσα τοίχων.

Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν τὸ καλούμενον Ἀριστοφάνειον, ᾧ καὶ Ἀριστόξενος καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Κρατῖνος ἐχρήσαντο τὸ

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.

Ἀναπαιστικὸν δὲ τετράμετρον τὸ διὰ προκελευσματικῆς ἐκλύσεως τῶν ἀναπαίστων γινόμενον, ἔστι τὸ Ἀριστοφάνους τὸ

τίς ὄρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν.

Ἔστι δὲ καὶ λογαοιδικὸν ἀναπαιστικὸν ὅπερ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις χώραις τοὺς αὐτοὺς ἐπιδέχεται πόδας τῷ ἀναπαιστικῷ καθαρῷ, ἐν δὲ τῷ τέλει ἴαμβον καὶ συλλαβὴν ἀδιάφορον, τοῦτ' ἔστιν ἢ βακχεῖον ἢ ἀμφίβραχυν. Ἔστι δὲ ἐπισημότατον αὐτοῦ τὸ καλούμενον Ἀρχεβούλειον, ᾧ καὶ Καλλίμαχος ἐχρήσατο, ἔχον τὸν πρῶτον πόδα ἀνάπαιστον ἢ σπονδεῖον ἢ ἴαμβον· τοὺς δὲ ἐφεξῆς πάντας ἀναπαίστους οἷον

ἀγέτω θεός· οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶνδ' ἀείδειν.
νύμφα σὺ μὲν ἀστερίαν ὑφ' ἅμαξαν ἤδη.
φιλωτέρα ἄρτι γάρ οἱ Σικελὰ μὲν Ἔννα.

ἐν τοῖς διὰ μέσου ἀναπαίστοις ὁ Ἀλκμὰν καὶ σπονδείους παραλαμβάνει.

Εἰς κεφ. θ'. Περὶ χοριαμβικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. *Τὸ χοριαμβικὸν δέχεται τὸν χορίαμβον καὶ τὰς ἰαμβικὰς συζυγίας· ὅτε δὲ καταληκτικόν ἐστι, τότε τὸν τελευταῖον βακχεῖον ἢ ἀμφίβραχυν ἢ δάκτυλον ἢ κρητικὸν τὸν καὶ ἀμφίμακρον συνεχέστερον. Γίνεται δὲ καὶ διαλυομένης τῆς πρώτης μακρᾶς εἰς δύο βραχείας πεντασύλλαβος ἐκ χορείου καὶ ἰάμβου· ὅθεν ἴσως καὶ χοριαμβικὸν ἐκλήθη. Μὴ διαλελυμένης γὰρ τῆς πρώτης μακρᾶς ἔδει μᾶλλον τροχιαμβικὸν καλεῖσθαι.* (*Ἐπεὶ δὲ διαλύεται ἡ πρώτη μακρά, χοριαμβικὸν κέκληται.* MTu.) *Ὁ γὰρ χορίαμβος ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου σύγκειται, ἤγουν ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς.*

2. *ἐπίμικτον*] *Ἐπίμικτα καλεῖται τὰ ἔχοντα ἐπιμίκτους συζυγίας· ἐπίμικτα δὲ καθὸ καθ' ἑαυτὸν μικτὸς ὁ χορίαμβος, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τετρασύλλαβοι, ἐκ δύο ποδῶν ἁπλῶν ὄντες. Εἰ οὖν καθ' αὑτὸν μικτός* (*ἐστιν*) *ἄλλο ὁ προσλαβών, ἐπίμικτος ἔσται.*

13 *ἐκ χορείου καὶ ἰάμβου* — 19 *δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς* male Gaisf. cum Tyrwhitto uncinis inclusit. 16 *τροχιαμβικὸν* S, *τροχαϊκὸν* MTu 18 *ἤγουν μακρᾶς* MTu, *ἐκ μακρᾶς* om. S 20 *καλεῖται* S, *κα*[illegible] MTu 24 *μικτός* (*ἐστιν*) *ἄλλο ὁ προσλαβὼν*] *ἐστι* [illegible] TuGaisf., [illegible]*λ' ὁ* M

3. *ἀδιάφορον*] Ἡ γὰρ τελευταία ἀδιάφορος οὖσα ἅμα τῷ ἰάμβῳ βακχεῖον ποιεῖ ὅτε μακρά ἐστιν, ἢ ἀμφίβραχυν ὅτε βραχεῖά ἐστιν, εἰς τὴν χοριαμβικὴν κατακλεῖδα. *Δάκτυλον*] Ὁ γὰρ δάκτυλος παρὰ τὴν τελευταίαν μακρὰν χορίαμβός ἐστιν, οἷόν ἐστι κἀνταῦθα τὸ μείρακες.

4. *ἱστοπόνοι*] Τὸ ἱστοπόνοι μείρακες χοριαμβικὸν δίμετρόν ἐστι. Μετρεῖται δὲ κατὰ διποδίαν καὶ τοῦτο, δηλαδὴ τὸ χοριαμβικόν. μόνον γὰρ τὸ δακτυλικὸν βαίνει κατὰ μονοποδίαν (καὶ ἡ αἰτία προείρηται Μ'). Ἐπεὶ οὖν οἱ τετρασύλλαβοι πόδες οὐκ εἰσὶν ἁπλοῖ, ἀλλὰ διπλοῖ, ὥσπερ καὶ ὁ χορίαμβος — διπλοῦς γάρ ἐστιν ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου —, οὐ δύνανται κατὰ μονοποδίαν μετρεῖσθαι ὡς τὸ δακτυλικόν· καὶ τούτου ἕνεκεν φαίημεν ἂν εἶναι τὸ παρὸν χοριαμβικόν, τὸ ἱστοπόνοι μείρακες, δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου, καὶ αὖθις τροχαίου καὶ βραχείας συλλαβῆς περιττῆς. Οὕτω μὲν οὖν ὅταν ὡς ἁπλοῦς αὐτοὺς θεωρῶμεν, ἐπεὶ ἔν γε τῇ συνθέσει, ἄλλως ἕξει τὰ κατ' αὐτούς. Αὐτίκα γὰρ τοῦ ἱστοπόνοι μείρακες ἔστι χορίαμβος ὁ πρῶτος πούς, ὁ δὲ τελευταῖος περαιοῦται εἰς δάκτυλον.

5. *οὐδὲ λεόντων*] Τὸ οὐδὲ λεόντων σθένος οὐδὲ τροφαὶ ἀμφίμακρός ἐστιν ἀντὶ δακτύλου δηλονότι.

6. *λευκωλένου*] Ὁμοίως καὶ τὸ ωλένου ἀμφίμακρος ἀντὶ δακτύλου. Εἰς γὰρ δάκτυλον γίνεται ἡ κατακλείς, τῶν πρώτων χοριάμβων ὄντων.

7. Αἰολοσίκων δρᾶμα γέγονε πρῶτον καὶ δεύτε-

4 *Δάκτυλον*] inseruit Pauw *διὰ τ. τελευταίαν* S, *περὶ τ. τ.* MTu, *παρὰ τ. τ.* correxit Pauw. 5 *χορίαμβος*] *κρητικὸς* Gaisf. 15 *καὶ τούτου ἕνεκεν*] *καὶ* om. M 21 *τοῦ ἱστοπόνοι* Pauw, *τὸ ἱστ.* libb. 23 *Τὸ δὲ οὐδὲ* M 25 *ἀμφίμακρος* M, *ἀμφίμακρον* TuS

ρον Ἀριστοφάνους, ὡς καὶ ὁ Πλοῦτος πρῶτον καὶ δεύτερον· ἐν ᾧ κέχρηται τῷ χοριαμβικῷ μέτρῳ. S.

8. *γυναῖκες*] *Ὁ πρῶτος χορίαμβος, ὁ δεύτερος ἴαμβος καὶ ὁ τελευταῖος ἴαμβος ἐνδέων μιᾷ συλλαβῇ, τῇ μακρᾷ δηλονότι, τοῦτ' ἔστιν οὕτως ὡς ἔχει, ἀμφίβραχυς.*

9. *τρίμετρα δέ*] *Τὰ τρίμετρα δύο ἔχουσι χοριάμβους καὶ ἕνα ἴαμβον καὶ συλλαβήν· τὰ δὲ τετράμετρα τρεῖς χοριάμβους καὶ ἕνα ἴαμβον καὶ συλλαβήν· τρίμετρον χοριαμβικὸν*

δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν·

τετράμετρον

δεῦτέ νυν ἁβραὶ Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

10. *ἀναπέτομαι*] *Ἡ γὰρ ἐκ τοῦ τριβράχεος καὶ τοῦ ἰάμβου συζυγία λύσις ἐστὶν ἰαμβικῆς τε συζυγίας καὶ χοριαμβικῆς· ἰαμβικῆς μέν, τοῦ πρώτου ποδὸς κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβήν, λέγω τὴν μακράν, διαλυομένου εἰς δύο βραχείας· χοριαμβικῆς δὲ τῆς πρώτης μακρᾶς διαλυομένης εἰς δύο βραχείας καὶ τῆς ἑξῆς οὔσης βραχείας. Γίνεται οὖν τῆς ἀναπέτομαι λέξεως τὸ* (*πρὸ τοῦ*) *τομαι τρίβραχυς, τῆς μακρᾶς συλλαβῆς τοῦ ἰάμβου διαλυομένης εἰς δύο βραχείας· καὶ πάλιν* [*ἐκ τοῦ δὴ πρὸς ὀλυμ*] *τοῦ χοριάμβου διαλύεται ἡ* [*δη*] *μακρὰ καὶ γίνεται ἕτερος τρίβραχυς καὶ μένει τὸ* [*ὀλυμ*] *ἰαμβικόν.*

11. *εἷς ὢν τῆς Πλειάδος*] *Ἑπτὰ γὰρ λέγονται*

3 *ὁ δεύτερος ἴαμβος* MS, om. Tu 13 *δεῦτε νῦν* libb. 18 *χοριάμβου* S 20 *οὔσης βραχείας, ἔπειτα τοῦ ἰαμβικοῦ* S 21 *τὸ* (*πρὸ τοῦ*) *τομαι*] *πρὸ τοῦ* om. libb. Gaisf. 22 *τῆς μακρᾶς συλλαβῆς τοῦ ἰάμβου*] *τῆς μαι συλλαβῆς τοῦ ἰαμβικοῦ* libb. Gaisf. 23 [*ἐκ τοῦ δὴ πρὸς ὀλυμ*] [*δὴ*], [*ὀλυμ*] eiecimus 26 *Ἑπτὰ δὲ λέγον*[illegible]

[illegible] Πλειὰς ὠνομάσθησαν· ὧν [illegible] Φίλικος. Ἐπὶ Πτολεμαίου δὲ γεγόνασιν [illegible] αἰσὶ δὲ οὗτοι, Ὅμηρος νεώτερος. Σωσίθεος. Λυκόφρων. Ἀλέξανδρος, Φίλικος. Διονυσιάδης. . . . .

εἷς ὧν τῆς Πλειάδος. Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι τραγικοί, οὓς Πλειάδα ἐκάλεσαν διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν Πλειάδι. Εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς ἀλλ' ὁ Μυροῦς υἱὸς τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος καὶ Σωσίθεος καὶ Λυκόφρων καὶ Ἀλέξανδρος καὶ Αἰαντιάδης καὶ Σωσιφάνης καὶ Φίλικος. Τινὲς ἀντὶ τοῦ Αἰαντιάδου καὶ Σωσιφάνους Διονυσιάδην καὶ Εὐφρόνιον τῇ Πλειάδι συντάττουσιν. Οὗτος δὲ ὁ Φίλικος οὐκ ἐφεῦρε πρῶτος τὸ τοιοῦτον μέτρον, ἀλλ' ὥς φησιν ὁ μετρικὸς πρῶτος ὅλα οἱονεὶ εἰς ὁλόκληρα ποιήματα ἐκ τούτου τοῦ μέτρου ἐποίησεν. Αὕτη δὲ ἡ χρῆσις ἣν περιφέρει αὐτοῦ οὐκ ἔστι στίχος ἀλλὰ περίοδος· ὑπερβαίνει γὰρ τὸ δυοτριακοντάσημον· ἡ δὲ Καλλιμάχου πεντάμετρος οὖσα οὐχ ὑπερβαίνει. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐδέποτε τριακονταδύο χρόνους ὑπερβαίνει μέτρον, ἐπεὶ εἰς περίοδον ἐμπίπτει. S.)

12. ἔν τε τῷ Πελέκει] Σύγγραμμα ὁ Πέλεκυς. Ἐπεὶ κατ[illegible]ίμησιν πελέκυος [illegible] μακρὰν ἑκατέρω[illegible] καὶ ἐν τ[illegible] καὶ Σφαῖρ[illegible]

[illegible] Φίλ[illegible] f. 10 ὁ Μυροῦς [illegible] 3. 15 Φιλίσκος aut Φυλίσκος libl. [illegible]ωθεν θεὶς καὶ ἐν τῷ μέσῳ [illegible] τέθεικεν [illegible]

Εἰς κεφ. ι΄. Περὶ ἀντισπαστικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1[a]. *Τὸ ἀντισπαστικὸν] Τὸ ἀντισπαστικὸν δέχεται τὸν πρῶτον πόδα ἀντίσπαστον ἢ ἐπίτριτον τέταρτον ἢ παίωνα τρίτον ἢ διτρόχαιον, τὰς δὲ μέσας ἀντισπαστικὰς καὶ ἰαμβικάς, τὴν δὲ τελευταίαν ὅτε ἐστὶν ἀκατάληκτον ἰαμβικήν, ὅτε δὲ καταληκτικόν (βακχεῖον· τὴν δὲ ἀντισπαστικὴν) τὴν ταῖς ἰαμβικαῖς ἑπομένην συζυγίαν, τρεπομένην κατὰ τὸν πρῶτον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα.*

1[b]. *Ἰστέον δ' ὅτι παρέλειψέ τινα τοῦ ἀντισπαστικοῦ μέτρου ὁ τεχνικός· ἀλλὰ δεῖ λέγειν ὡς πολλοὶ τῶν ἄλλων μετρικῶν φασίν, ὅτι δέχεται τὸν πρῶτον πόδα ἀντίσπαστον ἢ ἐπίτριτον τέταρτον τουτέστιν ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ μιᾶς βραχείας, ἢ παίωνα τρίτον τουτέστιν ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, ἢ διτρόχαιον ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, τὰς δὲ μέσας ἀντισπαστικὰς καὶ ἰαμβικάς, τὴν δὲ τελευταίαν ὅτε ἐστὶν ἀκατάληκτον ἰαμβικήν, ὅτε δὲ καταληκτικὸν (βακχεῖον·) καὶ (τὴν) ταῖς ἰαμβικαῖς ἑπομένην συζυγίαν (ἀντισπαστικὴν τρεπομένην κατὰ τὸν πρῶτον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα). Τρέπεται δὲ ὁ πρῶτος ποὺς ἔστιν ὅτε ὥς φησιν εἰς τὰ δ΄ σχήματα τοῦ δισυλλάβου, οἱονεὶ*

5 *παίωνα τρίτον*] *π. δεύτερον* M, *π. α* S 8 (*βακχεῖον· τὴν δὲ ἀντισπαστικὴν*) om. libb.Gaisf. 10 *τὰ τέσσαρα* S, *τὰ* om. rell. 16 *ἢ παίωνα τρίτον*] *ἢ π. δεύτερον* libb.Gaisf. 17 *ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας*] *ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν* libb.Gaisf. 21 *βακχεῖον· καὶ τὴν ταῖς ἰαμβικαῖς ἑπομένην συζυγίαν*] *καὶ ταῖς ἰαμβικαῖς ἑπόμενον συζυγίαις* libb.Gaisf. 22 (*ἀντισπαστικὴν — 24 σχήματα*) om. libb.Gaisf.

πυῤῥίχιον καὶ σπονδεῖον καὶ ἴαμβον καὶ τροχαῖον. Καθόλου γὰρ ὁ πρῶτος ποὺς ἄλλο ἐστὶ καὶ ἄτακτος. Ἔστι δ' ὅτε αὐτὸς ὁ πρῶτος ποὺς σπονδεῖος ὢν δυνάμει λύεται εἰς δάκτυλον τῆς δευτέρας συλλαβῆς τοῦ σπονδείου διαλυομένης εἰς δύο βραχείας ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς ἀνάπαιστον τῆς πρώτης συλλαβῆς πάλιν διαλυομένης· ὁ δὲ τροχαῖος καὶ ὁ ἴαμβος εἰς τρίβραχυν, τῆς μακρᾶς πάλιν εἰς δύο βραχείας διαλυομένης· ὁ γὰρ πυρρίχιος ἐκ δύο βραχειῶν συγκείμενος οὐκ εἶχεν εἰς τί διαλύεσθαι.

2. Ἐὰν δὲ ἀναμίσγηται ταῖς ἰαμβικαῖς τὰ ἀντισπαστικά, οὐ μόνον ἔχει τὴν πρώτην συζυγίαν τρεπομένην κατὰ τὸν πόδα τὸν δεύτερον, ἀλλὰ καὶ (τὴν) ταῖς ἰαμβικαῖς ἑπομένην.] Ὁ θέλει εἰπεῖν τοιοῦτόν ἐστι· ὅτι συμβαίνει τὰ ἀντισπαστικὰ οὐ μόνον τὴν πρώτην συζυγίαν παρανομεῖν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιμίσγηται αὐτοῖς βάσις ἰαμβική, (ἡ) ἑπομένη τῇ ἰαμβικῇ παρανομοθήσεται παρὰ τὴν ἄρχουσαν· ὅτε δ' οὐκ ἀναμίσγεται αὐτῷ τὰ ἰαμβικά, καθαρεύει περὶ τὰς ἑξῆς ὁ ἀντίσπαστος. STu.

ἐὰν δέ που] Τοῦτό φησιν, ὅτι ἐὰν ἀναμίσγηται ταῖς ἰαμβικαῖς ὁ ἀντίσπαστος, οὐ μόνον ἔχει τὴν πρώτην συζυγίαν τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τοὺς τέσσαρας πόδας τοὺς δισυλλάβους, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἰαμβικὴν συζυγίαν τίθεται ὁ ἀντίσπαστος καὶ πάλιν ὁ πρῶτος αὐτοῦ ποὺς τρέπεται εἰς τοὺς τέσσαρας τοὺς δισυλλάβους. Ἔστι γὰρ ἡ πρώτη διποδία ἀντίσπαστος, ἡ δευτέρα ἰαμβικὴ καὶ ἡ τρίτη πάλιν ἀντίσπαστος καὶ τρέπεται κατὰ τὸν πρότερον πόδα.

11 ἀντισπαστικὰ S, ἀναπαιστικὰ Tu 17 ἡ ἑπομένη] ἡ om. libb.Gaisf.

3. *πενθημιμερὲς*] *Τοῦτο κατὰ πόδα συμβαίνει. δύο γάρ ἐστι κῶλα ποδῶν ἁπλῶν δύο καὶ συλλαβῆς.* MTu. *Ἰστέον γάρ, ὅτι τὸ δοχμιακὸν σύγκειται ἐξ ἀντισπάστου καὶ συλλαβῆς, ὡς πρὸς τὸν μετρικὸν χαρακτῆρα. Οἱ μέντοι ῥυθμικοὶ τὸ πᾶν μέτρον ὡς μίαν συζυγίαν λαμβάνοντες δοχμιακὸν ὀνομάζουσι διὰ τὴν τοιαύτην αἰτίαν. Οἱ προειρημένοι ῥυθμοὶ ἴαμβος παιὼν ἐπίτριτος ὀρθοὶ καλοῦνται, ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται, καθὸ ἕκαστος τῶν ἀριθμῶν μονάδι πλεονεκτεῖται· ἢ γὰρ μονάς ἐστι πρὸς δυάδα ἢ δυὰς πρὸς τριάδα ἢ τριὰς πρὸς τετράδα· [τουτέστι μακρὸς χρόνος πρὸς βραχείας, ὡς ἐν τῷ δακτύλῳ τυχόν, μονὰς πρὸς δυάδα·] ἐν δὲ τῷ δοχμίῳ [ἐπίτριτός ἐστι καὶ συλλαβή] (τριάς ἐστι πρὸς πεντάδα καὶ δυὰς ἡ πλεονεκτοῦσα). Εὑρίσκεται οὖν ἡ διαίρεσις τριὰς πρὸς πεντάδα οὐκέτι ὀρθή. Οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς οὐκ ἠδύνατο ὀρθὸς καλεῖσθαι, ἐπεὶ (μείζονι ἢ) μονάδι πλεονεκτεῖται. Ἐκλήθη τοίνυν δόχμιος, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον ἢ κατὰ τὴν εὐθεῖαν κρίνεται. Ἐνταῦθα οὖν δόχμιον ῥυθμόν φησιν ἴαμβον καὶ παιῶνα πρῶτον, τουτέστιν ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν· τινὲς γὰρ οὕτω μετροῦσι. Καὶ ἔστιν ἡ ται συλλαβὴ εἰς β' βραχέα λογιζομένη τοῦ παιῶνος, ἵνα τὸ μαίεται πρῶτος παιὼν ᾖ. Τὸ δὲ τέλος τῆς δευτέρας ῥήσεως ἀντὶ μακρᾶς ἔχει [τὸ τέλος] λυόμενον εἰς δύο βραχείας.* S.

Cf. Etym. magn. p. 285: *Δοχμιακός, εἶδος μέ–*

2 *κῶλα δὲ* libb. 5 *οἱ μ. μετρικοὶ* lib.Gaisf. 12 [*τουτέστι μακρὸς χρόνος* ...] et 14 [*ἐπίτριτος* ...] eiecimus. *τριάς ἐστι πρὸς πεντάδα καὶ δυὰς ἡ πλεονεκτοῦσα* inseruimus ex Etym. mag. p. 285. 17 *ὀρθὸς καλεῖσθαι*] *ὄρθιος κ.* lib.Gaisf. *ἐπεὶ (μείζονι ἢ) μονά*[illegible]] *μείζονι ἢ* om. libb.Gaisf. 18 *ἐκλήθη τοίνυν* Etym.[illegible] *ἐκλ* [illegible] lib.Gais[illegible] [illegible] *γ*[illegible]*σεως* lib. 26 *τὸ τέλος* eiec[illegible]

τρου ἀντισπαστικοῦ· ἔστι δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, οἷον

ἐγὼ δ' οὔτε σοι —

ἔστι δὲ Εὐριπίδου Φοινισσῶν. Πολλὰ ῥυθμῶν ὀνόματα καὶ ἄλλα· ἀτὰρ δὴ καὶ ταῦτα, ἴαμβος ἰαμβικός, δάκτυλος δακτυλικός, παιών, ἐπίτριτος. Οὗτοι μὲν οὖν ὀρθοί εἰσι ῥυθμοί, ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται· ἡ γὰρ μονὰς πρὸς δυάδα, ἡ δυὰς πρὸς τριάδα, ἡ τριὰς πρὸς (τε)τρ[ι]άδα[· ἡ τριὰς] πλεονεκτεῖται μονάδος. Ἐν τῷ δοχμιακῷ τριάς ἐστι πρὸς πεντάδα καὶ δυὰς ἡ πλεονεκτοῦσα. Οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς οὐκ ἠδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός· ἐκλήθη τοίνυν δοχμιακός, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον (ἢ) κατὰ τὴν εὐθεῖαν κρίνεται. Καὶ τὸ μέτρον οὖν δοχμιακόν, ὡς ἐμπιπτόντων ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτὼ χρόνων.

Schol. Aesch. Sept. v. 103: *Ὁ μέντοι ὀκτάσημος ῥυθμὸς οὗτος πολύς ἐστιν ἐν θρηνῳδίᾳ καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρήνους καὶ στεναγμούς. Ἔστι δὲ δοχμιακά. Ὅμοιον τὸ*

πόλεμος αἴρεται πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς

παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν, ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ

ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις.

Idem ad v. 128: *Καὶ ταῦτα δοχμι(α)κά ἐστιν καὶ ἴσα, ἐάν τις αὐτὰ ὀκτασήμως βαίνῃ. Κυρίως δὲ εἶπον βαίνῃ· ῥυθμοὶ γάρ εἰσι· βαί[illegible]ται δὲ οἱ ῥυθμοί, διαιρεῖται δὲ τὰ μέτρα [illegible]εται.*

4. *ἄνδρες] Ἐκ Κοριαννοῦς· ω[illegible]ῶν δὲ πόδα βαῖνον, ἑφθημιμερὲς [illegible] ποδῶν ἁπλῶν τριῶν καὶ [illegible]ῶτος ποὺς τέταρτο[illegible] βραχείας [illegible]λαβή.*

5. *ἐξευρήματι*] Ἰστέον οὖν ὅτι τινὲς εὕρημά φασίν, ὅπερ οὐ δεῖ· εὕρηται μὲν γὰρ καὶ εὕρησις καὶ εὕρεσις· καὶ Ἀττικοί τινες ἑκατέρως φασίν· ἔστι γὰρ σύγγραμμα παρὰ Θεοφράστῳ περὶ εὑρέσεως· ἀλλὰ διὰ τοῦ ε ἐν ἰάμβῳ

οὐχ εὕρεσις τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀφαίρεσις

ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσι καὶ εὕρημα διὰ τοῦ η

εὕρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε.

οὐ μὴν διὰ τοῦ ε εὕρεμα. S.

6. Καὶ πάλιν ποιεῖ τὸ ἀντισπαστικὸν τὸ καλούμενον Γλυκώνειον. Κωμικὸς δὲ ἦν ὁ Γλύκων, οὗ καὶ δρᾶμα φέρεται κωμικὸν οἱ Φράτορες. S.

7. *καὶ κνίσσῃ*] Μετὰ διποδίαν συλλαβὴ ἐπὶ τῶν ὑπερκαταλήκτων εὑρίσκεται· εἰσὶν οὖν δύο ἀντίσπαστοι καὶ συλλαβή.

8. Φαλλαίκειόν φησι μέτρον, οἱονεὶ Φιλίκειον ἀπὸ Φιλίκου τοῦ προειρημένου. Τὸ δὲ χαῖρ' ὦ χρυσόκερως βαβάκτα κήλων Κρατίνου ἐστί. S.

χαῖρ' ὦ] Ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ὃ καλεῖται Φαλαίκειον. Δέχεται δὲ ἕνα ἀντίσπαστον, ἤτοι τέταρτον ἐπίτριτον καὶ τρεῖς ἰάμβους καὶ συλλαβήν.

9. *ἦλθες*] Ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται Ἀσκληπιάδειον· ἔστι δὲ ποδῶν ἁπλῶν ἕξ, τὴν τελευταίαν μόνον ἔχον ἰαμβικήν, τὴν λεφαντίναν. Πρὸς τὸ ἄνω δὲ τὸ „τὸ μὲν καταληκτικόν, τὸ δὲ ἀκατάληκτον" ἐπήγαγε τὸ Ἀσκληπιάδειον, ἐκ δύο τροχαίων καὶ ἀντισπάστου καὶ δύο ἰάμβων

10 *ἀντισπαστικὸν*] *παιωνικὸν* lib. Gaisf. Hoc scholion continuitate cohaeret in libro S cum scholio 3 de dochmiaco. 16 *Φιλήκειον* [illegible] 17 *Φιλήκου* S 25 *τὴν λεφαντίναν* STu *τὸ ἦλθε*[illegible] *δὲ τὸ* [illegible] *δὲ τῷ* M

ἐστὶ κατὰ συμπάθειαν ἐπίμικτα. ὡς τὰ χοριαμβικὰ καὶ ἀντισπαστικὰ τὰ ἰαμβικά. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξ ὅλων τροχαϊκῶν σύγκειται. ὡς ἐπὶ τοῦδε

σαρκικὸν γὰρ εἶχε χρῶτα καὶ τὸ δέρμ' ὅμοιον.

Διαιρεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ τροχαϊκοῦ τῷ τε ῥυθμῷ καὶ τῇ φωνῇ· [τὸ γὰρ τροχαϊκὸν εἰς πενθημιμερῆ καὶ ἑφθημιμερῆ τέμνεται, τὸ δὲ ἰωνικὸν κατὰ ἁπλῶν ποδῶν] ὅταν δὴ τὸ χοριαμβικὸν λάβῃ τὰς τροχαϊκὰς ἢ τὸ ἰωνικὸν τὰς ἰαμβικάς, καλοῦνται κατ' ἀντιπάθειαν· καὶ ὅταν μὲν τὸ χοριαμβικὸν κατ' ἀρχὴν λάβῃ τὸ τροχαϊκόν, ἐπιχοριαμβικὸν καλεῖται, ὅταν δὲ τὸ ἰωνικὸν κατ' ἀρχὴν δέξηται τὸν ἴαμβον, ἐπιωνικόν ἐστιν· ἐπιαντισπαστικὸν δ' οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ τὸ ἀντισπαστικὸν φύσιν εἶχεν ἐνίοτε καὶ ἀπὸ διτροχαίου ἄρχεσθαι, διὰ τὸ τρέπεσθαι τὴν ἀρχὴν εἰς τὰ δʹ σχήματα τῶν δισυλλάβων. Ἐζητεῖτο δὲ διὰ τί τὰ ἰωνικὰ ἐδέξαντο τοὺς διτροχαίους· ἐπιλυόμεθα δὲ οὕτως· τοῖς ἰωνικοῖς ἐνδέουσι μετρικοὶ πόδες, εἰσὶ γὰρ ἐκ σπονδείου καὶ πυρριχίου τὰ ἰωνικά· μετρικοὶ δὲ πόδες εἰσὶ τροχαῖος ἴαμβος δάκτυλος ἀνάπαιστος, οἵτινες τῇ ποικιλίᾳ τῶν χρόνων κοσμούμενοι μέτρα ἴδια ποιοῦσιν· οὗτοι δὲ καλοῦνται μετρικοὶ καὶ ῥυθμικοὶ πόδες· τὰ δὲ ἰωνικὰ μέτρα μὴ ἔχοντα τὴν σύστασ[illegible] τούτων ἐδεήθησαν, ἐπεὶ χαῦνα [illegible] [illegible]ροχαϊκὰ σύντονα· ὅπως [illegible] [illegible]υνῆλθον τοῖς ἰωνικοῖς [illegible] [illegible]ροχαίων

1 [illegible] [illegible]ib. Gaisf. 6 τὸ γὰρ τροχαϊκ[illegible] [illegible]στ[illegible]ὸν Gaisf., ἐπεὶ ἀντισπα[illegible] [illegible]ικο [illegible] ἀριθμητικοὶ π. lib. [illegible] [illegible]m. lib. [illegible]

ἐμπεσόντων εἰς τὰ ἰωνικά, τοῖς ἀντιπαθέσι τῶν ἰωνικῶν συνῆλθον αἱ ἰαμβικαὶ διποδίαι, φημὶ δὴ τῷ ἀντισπαστικῷ καὶ χοριαμβικῷ. S.

2. *ἑφθημιμερῆ μὲν*] *Τὸ ἰωνικὸν ἑφθημιμερὲς τρεῖς ἔχει πόδας καὶ συλλαβήν· καὶ ἐν τούτῳ ἡ πρώτη ἀδιάφορος· ἡ δὲ καταληκτὶς τροχαϊκή.*

3. *Κλεομάχειον*] *Ὁ Κλεόμαχος δ' οὗτος πύκτης ἦν, ἐρασθεὶς δέ ποτε νέου μετῆλθεν εἰς ποιητικήν.* S. Cf. Strab. XIV p. 959 (928): *Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὃς εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν κιναίδου τινὸς καὶ παιδίσκης ὑπὸ κιναίδῳ τρεφομένης ἀπεμιμήσατο τὴν ἀγωγὴν τῶν παρὰ κιναίδοις διαλέκτων καὶ τῆς ἠθοποιίας.*

4. *οἱ μολοσσοὶ*] *Εἰκότως δὲ ἐπὶ τῶν ἀρτίων οἱ μολοσσοί. Τοῦ γὰρ μολοσσοῦ τιθεμένου κατ' ἀρχὰς καὶ τοῦ ἰωνικοῦ μετ' αὐτὸν εὑρίσκοντο πέντε μακραὶ ἐφεξῆς καὶ ἀρρυθμία πολλὴ ἐγένετο· τοῦ δὲ μέτρου, ὃ ἐπιφέρει, ὁ πρῶτος ἰωνικός, καὶ μολοσσός, εἶτα διτρόχαιος καὶ πάλιν μολοσσός· τὸ γὰρ ην ημων καὶ τὸ γω πινων μολοττοὶ ἀντὶ ὁλοκλήρων ἰωνικῶν εἰσίν. Ἡ γὰρ τελευταία μακρὰ διαιρουμένη εἰς δύο βραχείας ποιεῖ τὸν ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· ἐπεὶ καὶ τῶν ἐπὶ τέλους δύο βραχειῶν συναιρεθεισῶν ὁ μολοττὸς γίνεται. Ἔστιν οὖν τὸ μέτρον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Κλεομάχειον· τὸ δὲ ἐψόφησ' ε̉ διτρόχαιος· εἶπε γὰρ ἐπιμίγνυσθαι πρὸς τὰς τροχαϊκὰς αὐτό(ν). Τὸ πλῆρες, ἐψόφησεν· εἶτα ἀμοιβαῖον, ἐγὼ πίνων, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.*

5. *Πλήρης*] *Ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται Πραξίλλειον· βραχυκατάληκτον δέ, διότι*

16 ἀρρυθμία] ἀρ··θμία M 26 τροχα··ὰς αὐτό. τὸ M Gaisf., τροχαϊκός ·· ··ὐτὸ ··.

3. *Τὸ δὲ ἄ δ' οὐδέτερόν ἐστιν ἄρθρον, ἐν συστολῇ τὸ α ἔχον, ἀντὶ τοῦ ἅ τινα.*

4. *ἀνακλώμενον] Τὰ εἰρημένα ἀνακλώμενα οὐκ εἰσίν. Οὔτε γὰρ ἡ ἐσχάτη τοῦ ἰωνικοῦ μακρὰ οὖσα γέγονε βραχεῖα, οὔτε δὲ τροχαϊκὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ καθαρά εἰσιν. Ἴσως δὲ περὶ τῶν ἑξῆς ὁ λόγος.*

4[b]. *Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀνακλώμενον μέτρον τοιοῦτόν ἐστιν ὡς ἰωνικὸν εἶναι τὸ ἀπ' ἐλάσσονος τὸ ααβαβαββ. Λέγεται δὲ οὕτως ὅτι ἡ τελευταία τοῦ πρώτου ποδὸς ἀνακλᾶται ἐπὶ τὴν τοῦ δευτέρου ἄρχουσαν βραχεῖαν ὡς εἶναι τὸ πρῶτον ἀντὶ ἰωνικοῦ παίωνα τρίτον, τὸ δὲ δεύτερον ἐπίτριτον δεύτερον. Ὕστερον δὲ (τὸ) ἀνακλώμενον ἐκλήθη (μητρῳακὸν) διὰ τὸ πολλὰ τοὺς νεωτέρους εἰς τὴν μητέρα τῶν θεῶν γράψαι τούτῳ τῷ μέτρῳ. Γαλλιαμβικὸν δὲ ἐκλήθη, ἐπεὶ λελυμένον ἐστὶ τὸ μέτρον· οἱ δὲ Γάλλοι διαβάλλονται ὡς θήλειαν νόσον ἔχοντες· διὸ καὶ σώματα φόρον ἐτέλουν Ῥωμαίοις εἰς τοῦτο· οἱ τοιοῦτοι δὲ ἱερεῖς εἰσὶ Δήμητρος.*

4[c]. *Ἰστέον ὅτι τοῦτο τὸ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν λέγεται ἀνακλώμενον καὶ μητρῳακὸν καὶ γαλλιαμβικὸν ἀπὸ τοῦ τοὺς Γάλλους, ὅ ἐστι τοὺς κιναίδους, ἰαμβίζειν καὶ ὑμνεῖν τὴν Ῥέαν κατὰ τὴν ἄγραν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μητρῷον. Ἴσως δὲ διὰ τοῦτο καὶ ἀνακλώμενον διὰ τὴν κλάσιν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἁπαλότητα. Ὧι καὶ Καλλίμαχος κέχρηται. Ἔστι*

1 τὸ δὲ ἄ δ' ἀνά[illegible] ι, τὸ δὲ ἄνδρες M 5 οὔτε δὴ τροχαϊκὸν M 7—12 Ini[illegible] [illegible] non hoc loco, sed inter scholia capitis III tradit[illegible] [illegible] nde huc repetivi. 51 Ante verba Γαλλιαμβι[illegible] [illegible] avi haec: Ὕστερον δὲ τὸ ἀνακλώμενον [illegible] ibr[illegible] errore ex interpretamento in i[illegible] [illegible] int. 13 τὸ et [illegible] [illegible] ὃ libb.

δ' ἀταξία πολλὴ ἐν τῇ χρήσει ὧν περιφέρει χρήσεων καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πρώτοις ποσί. S.

4[d]. *Ἀνακλώμενον δὲ καλεῖται τὸ μέτρον διὰ τὴν ποιὰν τοῦ μέτρου συμπάθειαν· ἡ γὰρ τελευταία τῶν προτέρων ποδῶν ἀνακλᾶται τῇ ἀρχῇ τῶν δευτέρων διὰ τὸ ἐν ὀρχήσει ἀνακλασμὸν μελῶν γίνεσθαι.*

5. *Γαλλαὶ] Ὁ πρῶτος μολοττός ἐστιν, εἶπε γὰρ ὅτι δέχεται μολοττὸν ἐν ταῖς περιτταῖς, αἱ δὲ ἑξῆς ἰωνικαί· δηλονότι ἐπιμιγνύουσι τὰ προειρημένα τοῖς καθαροῖς· ἰδοὺ γὰρ τῶν ἄλλων καθαρῶν ὄντων τὸ μὲν πρῶτον ἔχει τὸν πρῶτον μολοττόν· περιττὴ γὰρ ἡ χώρα· τὰς δὲ ἑξῆς ἰωνικὰς καθαράς· τὸ δὲ δεύτερον, ὁμοίως τῷ πρώτῳ, μολοττόν, κατὰ συνίζησιν τῶν δύο βραχειῶν, τῶν μετὰ τὰς δύο μακρὰς εἰς μίαν λαμβανομένων· αἷς ἔντεα, αἷς ἔντη· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ χάλκεα, χάλκη.*

6. *μεγάλῳ] Ταῦτα μὲν ἐξ ἐπιμιξίας εἰσὶν ἀνακλώμενα βραχυκατάληκτα. Ἔχουσι γὰρ τὴν ἐσχάτην τοῦ ἰωνικοῦ βραχεῖαν ἀντὶ μακρᾶς. Εἴρηται δὲ κατ' ἀρχήν, ὅτι ὅταν ἐπιμίσγηται τῇ τροχαϊκῇ, πάντως ἡ πρὸ αὐτῆς ἔσται πεντάσημος, ὅ ἐστι παιωνική· ὡς ἡ κοψεν ὥστε, τροχαϊκὴ συζυγία οὖσα, ἔχει τὴν πρὸ αὐτῆς τήν τε μ' ἔρως ε παιωνικήν. Τὸ δὲ ἑξῆς τὸ προσελεξάμαν δύναται καὶ ἀνακλώμενον εἶναι, δύναται καὶ ἐπίμικτον πρὸς τὰς τροχαϊκάς, τῆς παιωνικῆς προκειμένης, ὁμοίως τοῖς προλεχθεῖσιν. ἔστι γὰρ ἡ μὲν πρώτη συζυγία, προσελεξα, παίων τρίτος· ἡ δὲ δευτέρα, μαν ὄναρ κυ, (τῆς κυ) μακρᾶς γενομένης διὰ τὸ ἐπιφέρεσθαι τὸ προ, ἐστὶ τροχαϊκὴ ἑπτάσημος, τῆς πρώτης μακρᾶς ἀνα-*

17 *μὲν* om. M 30 *τῆς πρώτης μακρᾶς ἀνακλωμένης] τῆς . . . ἀντανακλωμένης* M

κλωμένης ἐπὶ τὴν τελευταίαν βραχεῖαν τῆς πρώτης συζυγίας. Βραχεῖαν γὰρ αὐτὴν εἰπὲ καὶ οὐκ ἂν ποιοῖ τὸ ἰωνικόν· κοινῆς δὲ συλλαβῆς γενομένης τῆς κυ διὰ τὸ ἄφωνον εἶναι καὶ ἀμετάβολον τὰ ἑξῆς ἔσται ἡ προειρημένη ἐπιμιξία.

7. *Διονύσου*] *Ὁ δεύτερος ποὺς μολοττός, τουτέστιν ἰωνικὸς ἀπ' ἐλάσσονος τῶν πρώτων δύο βραχειῶν εἰς μίαν μακρὰν συναιρεθεισῶν· ὁ δὲ πρῶτος ποὺς ἰωνικός.*

Εἰς κεφ. ιγ'. Περὶ παιωνικοῦ

ΣΧΟΛ. Α.

1. *παιωνικὸν*] *Οὔκουν ἀπεδοκίμασαν οἱ μετρικοὶ τὸ παιωνικὸν μέτρον, ἐπεὶ οὐδὲ οἱ ῥυθμικοί. Παιωνικὰ γάρ φασι τὰ ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ. Ἡμιόλιον δέ ἐστιν, ὡς ἐν τοῖς κατὰ πλάτος εἰρημένοις αὐτοῦ ἕνδεκα βιβλίοις φησί, τὸ ἐξ ἑνὸς ἡμίσεως ποδὸς συγκείμενον· ὡς οἱ τρισύλλαβοι πόδες ἐκ τῶν δισυλλάβων. Αὐτοὶ δὲ οἱ μετρικοὶ τοῦ παιωνικοῦ τρία εἴδη φασί· τὸ ἐν κρητικῷ, τὸ ἐν βακχείῳ, τὸ ἐν παλιμβακχείῳ· πάντα δέ ἐστι πεντάσημα. Εἰ δέ τις ἔροιτο πῶς (τὸ) μέτρον τὸ παιωνικὸν μόνον παίωνα πρῶτον δέχετ[illegible] [illegible] [illegible]έταρτον [illegible]ὐδὲ δεύτερον καὶ τρίτον, ἴστω [illegible] [illegible]πὸ τ[illegible] [illegible]αιωνικῶν ποδῶν ὠνόμα[illegible] [illegible] [illegible]ἡμιολίῳ*

2 εἶπε κα[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]] στίχος ... στίχος libb.G[illegible] [illegible] 18 *Αὐτοὶ δὲ* [illegible] l[illegible] [illegible] τὸ om. lib [illegible]

ἐστίν. Κύριος δὲ ἐν αὐτῷ ποὺς ὁ κρητικός, ὃς λύων μὲν τὴν πρώτην ποιεῖ (τὸν) παίωνα τέταρτον· [ὁ γὰρ ἀμφίμακρος λύει τὴν πρώτην συλλαβὴν καὶ ποιεῖ τὸν ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μιᾶς μακρᾶς παίωνα τέταρτον·] λύων δὲ τὴν ἐσχάτην αὐτὸς ὁ ἀμφίμακρος ποιεῖ παίωνα πρῶτον, λύων δὲ ἄμφω ποιεῖ τὸν πεντάβραχυν. Ἡλιόδωρος δέ φησι κοσμίαν εἶναι τῶν παιωνικῶν τὴν κατὰ πόδα τομήν, ὅπως ἡ ἀνάπαυσις διδοῦσα χρόνον ἐξασήμους τὰς βάσεις ποιῇ καὶ ἰσομερεῖς ὡς τὰς ἄλλας, οἷον

*οὐδὲ τῶν κνωδάλων οὐδὲ τῶν *υρσύλων.*

Τούτου δὲ πάλιν ὑφαιρουμένη μὲν ἡ πρώτη ἐᾷ τὸ ἐκ βακχείου, ἡ δὲ δευτέρα τὸ ἐκ παλιμβακχείου· ὁμοίως δ' ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης κτλ. S.

2. *τό τε κρητικὸν] Ὁ πρῶτος παίων τὰς ἐν τέλει δύο βραχείας συνελὼν εἰς μίαν μακρὰν ποιεῖ τὸν κρητικόν, τοῦτ' ἔστι τὸν ἀμφίμακρον· ὁ δεύτερος πάλιν τὰς τελευταίας συνελὼν ποιεῖ τὸν βάκχειον· ὁ δὲ τρίτος πάλιν, τὰς πρώτας δύο βραχείας συνελών, ποιεῖ τὸν παλιμβάκχειον.*

3. *μελοποιίαν] Εὑρισκομένων γὰρ δύο μακρῶν ἐφεξῆς καὶ μιᾶς βραχείας πάλιν ἀρρυθμία πολλὴ γίνεται· ἐν τετραπλασίονι γὰρ λόγῳ εὑρήσεται. Ἐπὶ μέντοι γε τοῦ ἀμφιμάκρου ἡμιόλιος ὁ λόγος γίνεται.*

1 *κύριος] κυρίως* lib.Gaisf. 2 *τὴν πρώτην] τὸν πρῶτον* lib.Gaisf. *ποιεῖ (τὸν) παίωνα] τὸν* om. lib.Gaisf. 3 [*ὁ γὰρ ἀμφίμακρος* — 5 *τέταρτον* uncinis inclusimus. 4 *ποιεῖ τὸν ἐκ τριῶν] π. τῶν ἐκ τριῶν* lib.Gaisf. 11 *οὐδὲ τω κνακάλω οὐδὲ τῶ νυρσύλω* lib. 13 *ἐκ βακχείου] ἐκ βραχείου* lib. 14 *Γεωργοῖς* Gaisf., *νεούργοις* lib. 22 *μιᾶς βραχείας* Pauw, *δύο βραχειῶν* libb. *ἀριθμία* M 23 *καὶ ἐν τετραπλασίονι λόγῳ* Tu *εὑρήσεται] εὑρίσκεται* Boeckh 24 *ἡμιόλιος ὁ λόγος* Gaisf. [illegible] lib.

4. *λύσεις*] *Αὐτοὶ οὗτοι οἱ πόδες λύονται εἰς τοὺς παίωνας· ἡ γὰρ πρώτη συλλαβὴ τοῦ κρητικοῦ λυομένη ποιεῖ τὸν τέταρτον παίωνα, ἡ δὲ ἐσχάτη τὸν πρῶτον.*

5. *ὦ πόλι φίλη*] *Ὅλοι παίωνες πρῶτοι κοινῆς οὔσης τῆς κε ἐν τῷ λη κέκροπος, τῆς τελευταίας μόνης τὸν κρητικὸν ἐχούσης. Ἔστι δὲ τὸ μέτρον παιωνικὸν τετράμετρον.*

6. *ἐν ἀγορᾷ*] *Τὸ γὰρ ἐν ἀγορᾷ τέταρτον παίωνα ἀντὶ τοῦ πρώτου ἐδέξατο· τοὺς δὲ δύο ἑξῆς πρώτους παίωνας.*

7. *Εἰς χορὸν*] *Πάλιν τὸ „τας βοᾶν“ κρητικὸν παρέλαβεν ἐν μέσῳ καὶ τὸ „εἰσὶν ὥς“ κρητικόν. Ὅλως δὲ οἱ τελευταῖοι ὁμοίως κρητικοί.*

8. *μᾶτερ*] *Ὅλοι κρητικοί, τοῦ πότνια τῆς α ἀντὶ μακρᾶς, τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς, καθὸ κατέμιξε, λαμβανομένης· ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν τῶν δύο συμφώνων ἐπιφοράν.*

πότνια] *Ἰστέον ὅτι ὁ Ὡρός φησιν ὡς ἀντὶ μακρᾶς ἐνταῦθα τὸ α τοῦ πότνια, κοινὴ ὂν συλλαβὴ ὅτι ἀπήρτισεν εἰς μέρος λόγου, ὡς τὸ*

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή.

ἀλλὰ μᾶλλον δεῖ μὴ κατὰ τοῦτο λέγειν αὐτὸ μακρόν, ἀλλ' ὅτι ἔχει δύο σύμφωνα ἐπιφερόμενα, τὸ κλ τοῦ κλῦθι. S.

9. *σέ ποτε*] *Ἰδοὺ αἱ μὲν τρεῖς βάσεις ἐκ τοῦ πενταβράχεος· ἡ δὲ τετάρτη ἐκ τοῦ τετάρτου παίω-*

3 *τέταρτον ... πρῶτον*] *πρῶτον ... τέταρτον* M 3 *παιῶνα* libb. Gaisf. 9 *τοὺς δὲ δύο ἑξῆς* [illegible] *ὺς δὲ τέσσαρας ἑξῆς* (i. e. *δ' ἑξῆς*) libb. „Lege [illegible] Gaisf. negligens Hephaestionis praeceptum *του* [illegible] *παραλαμβάνειν πλὴν τῆς* [illegible] Pauw, *πότν. τὸ α* lib[illegible] *λ τὸ κλ*[illegible] lib[illegible] Gais[illegible]

νος, τῆς νε πάλιν ἐν τῷ νεβροχίτων ἀντὶ βραχείας παραλαμβανομένης.

10. θυμελικὰν ἴθι μάκαρ καὶ τὰ ἑξῆς] Ἐκ τῶν καλουμένων Δελφικῶν ἐστὶν ἡ προκειμένη χρῆσις, μὴ ἐχόντων τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ. S.

11. Ὧι δὴ] Ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνατρέχει, ὅπου ἔφη, ἐπιτηδεύουσι λαμβάνειν τοὺς πρώτους παίωνας καὶ τὰ ἑξῆς καί φησι τὸ ὅμοιον καὶ ἐπὶ τῶν πενταμέτρων πεποιηκέναι Θεόπομπον.

12. Δύναται] Ὁ γὰρ παίων πεντάχρονός ἐστι, καὶ οἱ εἰς αὐτὸ τὸ μέτρον ἐμπίπτοντες, ὅ τε κρητικὸς καὶ ὁ βακχεῖος· ὥστε εἶναι τὸ ἑξάμετρον τριάκοντα χρόνων· πεντάκις γὰρ ἓξ τριάκοντα. Ἕως τούτου δὲ προβαίνει ἡ ποσότης τῶν ἐν τοῖς στίχοις χρόνων κατὰ Ἡφαιστίωνα· ἐπεὶ καθ' ἑτέρους καὶ ἕως λβ'. Ἔνθα τὰ ὑπὸ τὸ τρίτον γένος τῶν ποδῶν ὡς ἔχοντα ἓξ χρόνους οὐδέποτε ποιεῖ ἑξάμετρον ὑπερπίπτοντα τὸν λ'. Πλὴν σημείωσαι, ὅτι τὸ κρητικὸν διαφέρει πρὸς τὰ ἄλλα μέτρα. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα κατ' ἀφαίρεσιν τὰ ἀντιπαθοῦντα αὐτοῖς μέτρα τίκτει· ὥσπερ τὸ ἰαμβικὸν κατ' ἀφαίρεσιν τῆς ἐν τῇ ἀρχούσῃ βραχείας τίκτει τὸ τροχαϊκόν· τροχαϊκὸν δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς ἐν τῇ ἀρχούσῃ μακρᾶς τίκτει τὸ ἰαμβικόν· ταὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλικοῦ καὶ ἀναπαιστικοῦ. Τὸ μέντοι κρητικὸν κατ' ἀφαίρεσιν τῆς ἐν τῇ ἀρχούσῃ μακρᾶς ποιεῖ τὸ βακχειακὸν μέτρον, ὃ μονοειδὲς αὐτῷ. Αὔξεται δὲ τοῦτο καὶ μέχρι ἑξαμέτρου.

8 πενταμέτρων Pauw, τετραμέτρων libb. 15 καθ' ἑτέρους] cf. Jo. Tzetz. p. 95 Cram., καθ' ἕτερον libb. Gaisf. 23 τροχαϊκὸν δὲ κατὰ ἀφαίρεσ.] καὶ τὸ τροχαϊκὸν κατὰ ἀφ. M 27 αὐτ[illegible] T[illegible]rwhitt, [illegible]νοειδὲς [illegible] libb. Gaisf., ὁμοιοειδὲς αὐτῷ Bent. [illegible]

13. *μονοειδῶν*] *Μονοειδῶν ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀσυναρτήτων. Ἐκεῖνα γὰρ ἐκ δύο εἰδῶν συνέστηκεν* (!).

14. *ὁμοιοειδῶν*] *Ὁμοιοειδῶν, διότι ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀναφέρεται πλείονα, οἷον ὑπὸ τὸ ἀντισπαστικὸν τὸ Φερεκράτειον, τὸ Γλυκώνειον, ὁμοίως κἀπὶ τῶν ἄλλων* (!).

Εἰς κεφ. ιδ΄. Περὶ τῶν κατ᾽ ἀντιπάθειαν μίξεων

ΣΧΟΛ. Α.

1. *Τῆς δὲ κατ᾽ ἀντ.*] *Ἐνταῦθα περὶ τῶν τοῖς ἀρχαίοις εἰρημένων μεμιγμένων [τινῶν] κατ᾽ ἀντιπάθειαν [ἀλλήλων ὄντων] μέτρων βούλεται διαλαβεῖν ὁ τεχνικὸς καὶ λέγει, ὅτι τὰ πυκνότατα τουτέστι τὰ συνήθη ἐν τῇ χρήσει προφέρω.* S.

2. *ὥστε εἶναι τ. κ. τ.*] *Φησὶ τὸ β λάμβανε μακράν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ β΄, ὅτι β΄ χρόνοι εἰσὶν οἵτινες καὶ ἀπεργάζονται τὴν μακράν· τὸ δὲ α΄ τὴν βραχεῖαν ἐξ ἑνὸς χρόνου οὖσαν.* S.

3. *ἀνακλωμένου*] *Ἀνακλώμενον καλεῖται τὸ μέτρον, ὅτι πολλάκις ὁ λείπων χρόνος ἔν τινι βάσει ἀνακλᾶται εἰς ἄλλην βάσιν, ὥσπερ τῆς δευτέρας βάσεως τοῦ [δευτέρου] παραδείγματος ἐλαττομένης χρόνῳ· παίωνα γὰρ ἔχει τρίτον πεντάσημον, ὁ λεί-*

12 *εἰρημένων*] *εὑρημένων* lib[illegible] [illegible]isf. 12 *τινῶν* et 13 *ἀλλήλων ὄντων* librorum eiici[illegible] [illegible]5 *προφέρω*] *περιφέρω* libb.Gaisf. 2[illegible] [illegible] MTuGaisf. 24 *παίωνα γὰρ* [illegible] *ἀπ᾽ ἐλάττ*[illegible]

πων χρόνος ἀνεκλάσθη ἐν τῷ ἀφροδίταν (μακρὸν γάρ ἐστι τὸ ταν S.)· (ἑπτάσημον γὰρ ἔχει διποδίαν τροχαϊκήν· ἔχει δὲ οὕτως ὡς ὑποτέτακται ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ. Ἡ γὰρ τελευταία τῆς δευτέρας ὀφείλουσα εἶναι μακρά, βραχεῖά ἐστιν· ἡ δὲ πρώτη τῆς τρίτης ὀφείλουσα βραχεῖα εἶναι, μακρά ἐστιν, ἥτις ἀνακλᾶται ἐπὶ τὴν πρὸ αὐτῆς συλλαβὴν καὶ κατὰ ἀντιστροφὴν νοεῖται. MTu).

Εἰς κεφ. ιε'. Περὶ ἀσυναρτήτων

ΣΧΟΛ. Α.

1. μηδὲ ἕνωσιν] Ὡς τὰ ἐλεγεῖα. Τὸ γὰρ πρῶτον μέρος τοῦ ἐλεγείου πρὸς τὸ δεύτερον οὐχ ἥνωται ἐν τῷ μέτρῳ (οἷον μὴ κοινωνίαν ἔχοντα, ἀλλὰ ἀσυνάρτητα ὄντα MTu)· (διὸ ἀσυνάρτητα καὶ τὰ ἐλεγεῖα λέγει S). Ἰστέον δὲ ὅτι ἀσυνάρτητα γίνεται τὰ πάντα ξδ'. Τὰ γὰρ ὀκτὼ μέτρα τοῖς ὀκτὼ μέτροις, τοῦτ' ἔστιν ἑαυτοῖς, ἐπιπλεκόμενα, τὰ ξδ' ταῦτα γίνεται. Ἀπὸ τῶν ἑξασήμων μὲν λς'· ἑξάκις γὰρ τὰ ς', λς'. Τῶν δὲ τετρασήμων τέσσαρα. Τὰ (δὲ) λεγόμενα ἐπισύνθετά εἰσι κδ', ἃ καὶ αὐτά ἐστι τῶν ἀσυναρτήτων. Ἔτι καὶ θάτερον τρόπον, τούτων μονοειδῆ μέν ἐστιν ὀκτώ· μονοειδὲς δὲ λέγεται ἀσυνάρτητον, οἷον τὸ ἐλεγειακόν· ὁμοιο-

7 καὶ κατὰ ἀντιστρ.] fort. ὡς πολλάκις καὶ [illegible] ρο-φὴν νοεῖται. pro νοεῖται habet νοεῖ τι M 17 [illegible] ξδ' τούτων M 19 Τῶν δὲ τετρασήμων τέσσ[illegible] λε-γόμενα ἐπισύνθετα εἰσὶ κδ' libb.] Τῶν [illegible] κδ' [illegible] ἐπισύνθετα [illegible]

ειδῆ δὲ ὀκτώ, οἷον ὅταν τὰ ἰαμβικὰ μὴ τέλεια ὄντα χοριαμβικοῖς ἢ ἀντισπαστικοῖς ἐπιφέρηται ἢ τροχαϊκὰ ἰωνικοῖς, ἢ ἐναλλάξ· ἐπισύνθετα δὲ κδʹ· ἀντιπαθῆ κδʹ, ὧν τὰ μὲν πρώτης ἀντιπαθείας, ὅσων μιᾶς συλλαβῆς ἐκτιθεμένης τὸ ὅλον ἓν ποιεῖ(ται).

2. *ἡμιολίου] Ἡμιόλιον εἶπε τοὺς τρεῖς ἁπλοῦς πόδας, ἤγουν τὸ ἥμισυ τοῦ τριμέτρου.* STu.

3. *ἑφθημιμεροῦς] Ἑφθημιμερές ἐστι τὸ ἀπαρτίζον τὸ τοῦ λόγου μέρος μετὰ τρεῖς ἁπλοῦς πόδας καὶ συλλαβήν.* STu.

4. *οἱ δὲ μετʼ αὐτὸν] Ὅ ἐστιν οὐκ εἰς τὸ ἑφθημιμερὲς τὸ μέρος τοῦ λόγου ἀπαρτίζοντες, ἀλλʼ ἢ πρὸ ἢ μετά, οἷον πρὸ τοῦ λῆξαι εἰς μέρος λόγου ἐγίνετο ἑφθημιμερές.* STu.

5. *ἀχρειόγελως] Ἐν γὰρ τῷ λως ἔληξε τὸ μέρος τοῦ λόγου· τὸ δὲ ἑφθημιμερές ἐστιν ἐν τῷ ὁ καὶ ἔτεμε τὸ ὅμιλε.*

6. *εὐδαίμονʼ] Εὐδαίμονʼ ἔτικτέ (σε μή), σπονδεῖος, ἀνάπαιστος, (ἀνάπαιστος)· ἡ μη συλλαβὴ μὴ λήγουσα εἰς μέρος λόγου.*

7. *ἐνταῦθα] Ἐνταῦθα γὰρ ὁμοίως, ὡς ἐν τῷ ἑφθημιμερεῖ, ἀπήρτισται τὸ τοῦ λόγου μέρος· ἐν δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ (δυσὶ) πρὸ συλλαβῆς τοῦ ἑφθημιμεροῦς ἡ τομὴ τοῦ μέρους τοῦ λόγου γέγονε.*

8. *τὸ δὲ προσοδιακὸν μέτρον ἐλέγετο ἐν ταῖς πανηγύρεσι καὶ εὐχαῖς· συνέστηκε δὲ ἐξ ἰωνικοῦ*

4 *ὧν τὰ μὲν πρώτης ἀντιπ*[illegible]*θείας* M, *τὸ* pro *τὰ* STuGaisf. 5 *ὅσων*…*ἓν ποιεῖται] ὅσον* [illegible] 16—18 Hoc schol. in libb. legitur post li[illegible] *…χιστος)* om. libb. Gais[illegible] *τοῖς πρὸ αὐτοῦ* Pau[illegible] Gaisf. [illegible] *συλλαβῆς]* [illegible]

τοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριαμβικοῦ. M. (*Δύναται δὲ διαιρεῖσθαι καὶ οὕτως*)· *ἴαμβος* (*πυρρίχιος*), *τροχαῖος, ἴαμβος.* SMTu.)

9. *Δύναται δὲ καὶ εἰς τρίμετρον*] *Οἷον, ὡς ἀναπαιστικόν, τρεῖς ἔχειν ἀναπαίστους· καὶ ὁ πρῶτος σπονδεῖος δυνάμει ἀνάπαιστός ἐστι καὶ ὁ ἑξῆς πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς συνέμπτωσιν εἶναι τῷ προσοδιακῷ πρὸς ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ αὐτὰ δὲ σὺ Καλλίοπα· δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος εἶναι, ἐὰν ποδισθῇ οὕτως, αὐτὰ δὲ σὺ* (*ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος*) *καὶ* (*τὸ*) *ἑξῆς χορίαμβος, ὅπερ ἐστὶ προσοδιακόν.*

10. *αὐτὰ*] (*Αἱ πρῶται*) *δύο συλλαβαὶ τοῦ αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα δύνανται εἶναι σπονδεῖος καὶ ὁ δεύτερος* (*πούς*) *ἀνάπαιστος· δύναται δὲ καὶ ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος χορίαμβος.*

11. *τοῦ προσοδιακοῦ*] *Ἔσθ' ὅτε γὰρ καὶ τὰς ἰαμβικὰς ἐπιμιγνύουσι ταῖς κατειλεγμέναις συζυγίαις, τῇ τε ἰωνικῇ καὶ τῇ χοριαμβικῇ, πάλιν προσοδιακὸν καλοῦντες, ὥσπερ Εὔπολις ἐν ταῖς Πόλεσιν*

ὦ δέσποτα, καὶ τάδε νῦν ἄκουσον ἅ'ν λέγω σοι.

Ἑφθημιμερὲς γὰρ ἰαμβικὸν τῷ προσοδιακῷ τῷ καθαρῷ ἐπιμέμικται καὶ προσοδιακὸν ὁμοίως καλεῖται. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ προσοδιακὸν δέχεται ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος (*ἢ*) *παίωνα δεύτερον ἢ μολοττὸν καὶ χο-*

1 (*Δύναται δὲ διαιρεῖσθαι καὶ οὕτως*)· *ἴαμβος κτλ.* Nil restat in libb. nisi *ἴαμβος τροχαῖος ἴαμβος*, sed legitur hoc non in octavo scholio, sed in extremo sexto. 6 *καὶ ὁ ἑξῆς* Pauw, *καὶ ὁ ἔξω* libb. 9 *δ. δὲ τοῦ κα ἰωνικοῦ* M, *δ. δὲ τὸ κα* Tu *δ. δὲ καὶ ὁ πρῶτος ἰωνικὸς* PauwGaisf. 11 *ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος* et [illegible] om. libb.Gaisf. 13 *αἱ πρῶται* om. libb.Gai[illegible] *τοῦ*] *τὸ* li[illegible]aisf. 14 *δύναται* libb.Gaisf. 15 *πούς* o[illegible] libb.Gais[illegible] *πι*[illegible]*νυσι* M 21 *ἅ'ν λέγω* DobraeusGais[illegible] [illegible] *δεύτερον*] *ἢ* om. libb.Gaisf.

ρίαμβον, ὅπερ ἀποβολῇ τοῦ πρώτου ποδὸς ποιεῖ ἀναπαιστικὸν τὸ ἑξῆς.

12. τοὺς δὲ ἑξῆς ἀναπαίστους] Βούλεται δεῖξαι τὸν ἀνάπαιστον ᾠκειωμένον τῷ τοιούτῳ προσοδιακῷ. Ἐπεὶ γὰρ τὸ προσοδιακὸν σύγκειται ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριαμβικοῦ, φησὶν ὅτι ἐὰν ᾖ ὁ πρῶτος ποὺς σπονδεῖος, οἱ δὲ ἑξῆς ἀνάπαιστοι, προστίθημι τὰς δύο βραχείας τοῦ ἀναπαίστου τῷ σπονδείῳ, καὶ γίνεται ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν καὶ λοιπὸν ὁ ἑξῆς εὑρίσκεται χορίαμβος, ἔκ τε τῆς μακρᾶς τῆς καταλειφθείσης τοῦ πρώτου ἀναπαίστου καὶ ἐκ τῶν δύο βραχειῶν καὶ τῆς μακρᾶς τοῦ δευτέρου ἀναπαίστου.

13. κἂν ἀπὸ δακτύλου] Καὶ πάλιν ἐπειδὴ λύσις τοῦ σπονδείου ἐστὶ δάκτυλος καὶ ἀνάπαιστος, ἐὰν ἐν ἀρχῇ τεθῇ ὁ δάκτυλος, τῶν ἑξῆς ὄντων ἀναπαίστων, τὸ αὐτὸ γίνεται, οἷόν ἐστιν ὁ δάκτυλος ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν. Γίνεται οὖν ὁ πρῶτος ἰωνικός, τῆς δευτέρας συλλαβῆς λελυμένης, ἐκ μακρᾶς καὶ τεσσάρων βραχειῶν, τῶν δύο τοῦ δακτύλου καὶ τῶν δύο τοῦ ἀναπαίστου [καὶ γίνεται πρῶτος παίων]· λοιπὸν ὁ ἑξῆς εὑρίσκεται χορίαμβος, ἐκ τῆς μακρᾶς τῆς μεινάσης τοῦ ἀνα[illegible] καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου ἀναπαίστου. Πάλι[illegible] [illegible]ρχῇ ᾖ ὁ ἀνάπαιστος, γί[illegible] [illegible]ώτην λελυμένην μακ[illegible] [illegible] καὶ ὁ ἑξῆς χορίαμ[illegible] [illegible] τοῦ ἀναπαίστο[illegible] [illegible] ἔστιν ὅτε· ἐπε[illegible] [illegible] Ἐὰν

19 τῆς [illegible] [illegible]ρὴν λε-
[illegible]υμένη[illegible] 21
[καὶ [illegible]

γὰρ λάβωμεν στίχον ἔχοντα τομὴν ἐφθημιμερῆ εἰς μέρος λόγου λήγουσαν, τὸ μετ' αὐτὸ ἰαμβικὸν εὑρίσκεται καὶ λοιπὸν ἀνάπαιστοι ἐξ αὐτοῦ, οἷον

καὶ τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσ-
έφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

λοιπὸν τὸ ἔφη ἴαμβος· τὸ δὲ πόδας ὠ ἀνάπαιστος· καὶ κυς Ἀχιλλεύς ἀνάπαιστος καὶ συλλαβή. Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ ἀναπαίστου, ἵνα εἰ μὲν ἀναπαίστου εἴησαν αἱ πρῶται δύο βραχεῖαι, ὥσπερ ἐκ τοῦ ἰωνικοῦ διαλελυμέναι· ἐὰν δὲ ἀπὸ δακτύλου, πάλιν αἱ μετὰ τὴν μακρὰν δύο βραχεῖαι, ὡς τοῦ ἰωνικοῦ διαλελυμένου, καὶ ἡ συζυγία πεντασύλλαβος λαμβάνεται.

14. δύναται δέ τις] Δύναται, φησί, τὶς βιάσασθαι καὶ προσοδιακὸν ποιῆσαι, ὄντων τῶν δύο ἑξῆς σπονδείων, ἀστῶν οἱ μὲν κατόπισθεν, ἄχρι δύο σπονδείων [ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν] καὶ ἀναπαίστου καὶ τῆς συλλαβῆς τοῦ ἐφθημιμεροῦς, ἵνα ποιήσωμεν τὸν ἀνάπαιστον μολοσσὸν ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ λάβωμεν αὐτὸν ἀντὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος· συναίρεσις γὰρ αὐτοῦ ἐστί· καὶ λοιπὸν γίνεται ὁ ἑξῆς χορίαμβος. Χορίαμβός ἐστι τὸ μὲν κατόπισθ. Ἀλλ' οὐ τῷ προσοδιακῷ ἐμπίπτει ἡ συναίρεσις τοῦ ἰωνικοῦ, τοῦτ' ἔστιν ὁ μολοσσός, διὸ εἶπε, βιαζόμενος.

15. τρίτην διαφορὰν εἶναι] Οἱ γὰρ ἄλλοι οὐδέποτε τὸν πρῶτον ἀνάπαιστον παραλαμβάνουσι, βουλόμενοι (αὐ)τὸ προσοδιακὸν εἶναι, ἀλλ ἢ ἰαμβικὸ[illegible] λαμβάνουσι τὸν δεύτερον παίωνα ποιοῦντες, ἢ σπονδεῖον τὸν ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ποιοῦντες.

16. πρὸς τὸν ἰαμβοποιὸν] Τρίτον γὰρ πεποίηκε

8 ἀναπαίστου] ἀνάπαιστοι [illegible]. 16 ἀνάπαιστον καὶ τη[illegible] [illegible]

ἴαμβον ὁ Κρατῖνος καὶ οὐκέτι συμφωνεῖ αὐτῷ τὸ προσοδιακόν, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ Ἀρχιλοχείῳ. Δοκῶν οὖν τοῦτο μιμεῖσθαι ἔλαθε μιμησάμενος.

17. *τῶν ἀωρολείων*] *Ἀωρόλειοι οἱ ἔξω ἤδη ὥρας λειούμενοι, οἷον ἐν γήρᾳ καλλωπιζόμενοι.*

18. *τὸ ἐκ δακτυλικῆς τετραποδίας* (*κτλ.*)] *Τὸ ἐκ τεσσάρων δακτύλων καὶ τριῶν τροχαίων.*

19. *ὁ τελευταῖος*] *Γίνεται δὲ ὁ τελευταῖος ὥσπερ ἐν τέλει στίχου· στίχος γὰρ δοκεῖ εἶναι, εἴ γε δύο συνῃρημέναι εἰσί· καὶ μακρὰ πολλάκις ἀντὶ βραχείας παραλαμβάνεται.*

20. *ἀσυνάρτητον*] *Τρίτον εἶδος ἀσυναρτήτων ἐκ δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς καὶ δ′ ἰάμβων.*

21. *Ἔνδοξόν ἐστιν ἐπισύνθετον*] *Ἐπισύνθετον δὲ τὸ ἐκ διαφόρων ποδῶν συγκείμενον ἀσυμφώνων ἀλλήλοις κατὰ τὴν ποσότητα δισυλλάβων καὶ τρισυλλάβων.*

22. *ἀντεστραμμένον*] *Τὸ δὲ ἀντεστραμμένον, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τοῦ ποσοῦ ἐκλήθη, τὸ δὲ δεύτερον τὸ ἰαμβέλεγος ἐκ τοῦ ποιοῦ. τοῦτο δὲ ἐν συνεχείᾳ.*

23. *Τὸ πρῶτον γάρ ἐστιν ἐκ δύο ἰάμβων καὶ συλλαβῆς, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς μιᾶς, τὸ δὲ τρίτον δύο ἴαμβοι καὶ συλλαβή,* (*τοῦ δὲ Πλατωνικοῦ τὸ πρῶτον ἐκ δύο δακτύλων καὶ συλλαβῆς, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ δύο ἰάμβων καὶ συλλαβῆς*) *καὶ* (*τὸ τρίτον*) *πάλιν δύο δάκτυλοι*

9 *στίχου· στίχος* Par [illegible] *ος· σ*[illegible]*ον* libb. 10 *συνειρημέναι* Tu 12 *Τρίτ*[illegible] libb. 13 *καὶ δ′ ἰάμβων* Pauw, [illegible] Hanc paragraphum quae nec i[illegible]m a praecedente seiuncta leg[illegible]tis iis quae uncinis incl[illegible]*βῆς* [illegible]

καὶ συλλαβή· ὡς καὶ τύπος ἅπας (τοῦ μὲν) τέσσαρες ἴαμβοι καὶ δύο (δάκτυλοι καὶ τρεῖς) συλλαβαί, (τοῦ δὲ) τέσσαρες δάκτυλοι καὶ δύο (ἴαμβοι καὶ τρεῖς) συλλαβαί.

24. *Τὸ μὲν β (ἀεὶ) διπλασι(αζόμεν)ον] Εἰ γὰρ ἐκ δισυλλάβων ἦν, οὐ δυνατόν· τὸ γὰρ δεύτερον μέρος πάντως τρισυλλάβους αἰτεῖ.*

25. *Δεῖ δὲ τὸ ἐλεγεῖον] Ἀντὶ τοῦ εἰς μέρος λόγου καταλήγειν. Ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐλεγείου, οἷον τὸ οὐκ ἐγένοντο φίλοι, διπλασιάσῃ τις, ποιεῖ ἐλεγεῖον· ἐπειδὴ καὶ τὸ πρῶτον μέρος καὶ τὸ δεύτερον δέχεται δακτύλους· τὸ δὲ πρῶτον ἐὰν διπλασιάσῃ τις, οὐ πάντως ποιεῖ ἐλεγεῖον. ἐὰν γὰρ ἔχῃ τὸ πρῶτον μέρος σπονδεῖον, οὐ γίνεται· οὐδὲ γὰρ δύναται αὐτὸν τάξαι ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει, μὴ δεχομένου τοῦ δευτέρου μέρους σπονδεῖον· ἐὰν δὲ τὸ πρῶτον μέρος ἐκ δακτύλων ᾖ, δυνατόν· διὸ εἶπεν οὐ πάντως. Δεῖ δὲ τοῦτο ἐπισημήνασθαι, ὅτι ἐὰν ἡ τελευταία τοῦ δευτέρου μέρους συλλαβὴ βραχεῖα εἴη, οὐδὲ αὐτὸ ποιεῖ ἐλεγεῖον· εὑρήσεται γὰρ ἡ τελευταία συλλαβὴ ἐν τῷ διπλασιάζεσθαι τοῦ πρώτου μέρους βραχεῖα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, εἰ μὴ ἄρα τις εἴποι ὅτι τῷ λόγῳ τῆς τελευταίας.*

26. *Διοσκουρίδεω] Ἡ γὰρ τομὴ τοῦ πρώτου πενθημιμεροῦς οὐκ ἀπήρτισεν εἰς μέρος λόγου. Λήγει*

3 Ante *τέσσαρες δάκτυλοι* libri habent *καί*. *καὶ πάλιν δύο δάκτυλοι καὶ συλλαβὴ* solus M, qui in fine post *συλλαβαί* addit: *γρ. καὶ συλλαβή*. 5 *Τὸ μὲν β — 7 αἰτεῖ* in libb. et apud Gaisf. cum antecedente scholio continuo cohaerent. 5 *διπλασι(αζόμεν)ον] διπλάσιον* libb. Gaisf. 6 *ἦν] εἴη* libb. Gaisf. 7 *τρισυλλάβους] δισυλλάβους* TuGaisf., *τοὺς δισυλλάβους* M 17 *διὸ εἶπον οὐ πάντως* Pauw, *διὸ εἶπεν* ... lib. 20 [illegible] libb. Gaisf. [illegible] *ἀπ*[illegible]

γὰρ εἰς τὸ Διός· τὸ δὲ ὅλον μέρος εἰς τὸ Διοσκουρίδεω.

27. κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθειαν] Πρώτη ἀντιπάθεια, ἡ ἐκ τῶν δισυλλάβων τῶν ἐναντίων σύνθεσις πρὸς τοὺς δισυλλάβους ἢ ἐκ τρισυλλάβων, τοῦτ' ἔστι τῶν ἁπλῶν, ὅταν ἐξ ἀντιστροφῆς παραλαμβάνωνται, οἷον εἰ ἀντὶ (τοῦ) ἀπὸ βραχείας ἀρχῆς ἰάμβου ὁ ἀπὸ μακρᾶς τροχαῖος παραληφθείη· καὶ ἀντὶ (τοῦ) ἀπὸ μακρᾶς ἀρχῆς δακτύλου (ὁ ἀπὸ) δύο βραχειῶν (ἀνάπαιστος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχομένου καὶ ἑξῆς βραχεῖαν καὶ μακρὰν ἔχοντος κρητικοῦ) ὁ ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενος βάκχειος καὶ ἑξῆς ἔχων δύο μακρὰς παραληφθείη. Ἔστι δὲ (ἡ β') ἀντιπάθεια ἡ ἐν τοῖς συνθέτοις ἐναντίωσις, λέγω ἐν τοῖς τετρασυλλάβοις, οἷόν ἐστι τοῦ ἀντισπάστου (καὶ τοῦ χοριάμβου).

27[b]. Πρώτην ἀντιπάθειαν λέγει τὴν ἐν τοῖς ἁπλοῖς ποσί, τουτέστι τοῖς δισυλλάβοις καὶ τρισυλλάβοις, ἐναντιότητα· δευτέραν δὲ ἀντιπάθειαν τὴν ἐν τοῖς συνθέτοις, λέγω δὴ τὴν ἐν τοῖς τετρασυλλάβοις. S.

28. ἔλαττον] Ὡς εἶναι τριῶν μόνων τῶν ἐπὶ τέλους τροχαίων, μὴ προσούσης τῆς συλλαβῆς· τοῦτο δέ ἐστι τὸ ἰθυφαλλικόν, συγκείμενον ἐκ τριῶν τροχαίων.

7 ἀντὶ (τοῦ) ἀπὸ βραχείας] τοῦ om. libb.Gaisf. 8 ἀπὸ μακρᾶς τροχαῖος TuGaisf., ἀπὸ μα[illegible] τρ. M παραληφθείη] παραλειφθείη M 9 ἀντὶ ([illegible]) μακρᾶς] τοῦ om. libb. Gaisf. (ὁ ἀπὸ) δύο βραχει[illegible] βραχειῶν libb.Gaisf. 10 (ἀνάπαιστος — 12 κρητικοῦ, [illegible].Gaisf. 13 Ἔστι δὲ (ἡ β') ἀντιπάθεια] ἡ β' Pauw 1[illegible] [illegible]ῦ ἀντισπάστου (καὶ τοῦ χοριάμβου)] τὸ ἀναπαί[illegible] libb [illegible] Gaisf. 19 [illegible]ευτέρα[illegible] [illegible] M, μὲν [illegible]

29. Ἑῷος] *Ἐνδεῖ γὰρ ἡ συλλαβὴ τοῦ ἑφθημιμεροῦς, καὶ τὸ ἑξῆς ὅμοιον καὶ τὸ γ'.*

30. ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην] *Πρώτην ἀντιπάθειαν λέγει τὸ ἐκ τῶν δύο ἀσυνάρτητον, τῶν συγκειμένων ἐξ ἐναντίων ποδῶν δισυλλάβων. Τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἰάμβων σύγκειται, τὸ δὲ ἐκ τροχαίων, οἵ εἰσιν ἐναντίοι.*

31. γίνεται τροχαϊκὸν προκαταληκτικὸν] *Ὅλον τροχαϊκὸν λοιπὸν ἔσται, εἰ παραλλάξεις τοῦ δέοντος τόπου τὴν τομήν, προκαταληκτικὸν (δὲ) διὰ τὸ (μὴ) κατὰ τὸν δέοντα τῆς καταλήξεως τόπον συμβαίνειν τὴν τομήν, ὡς ἑξῆς ὑπόκειται.*

32. χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν] *Ἐὰν εἰς τὸ χρυ γένηται ἡ τομή, εὑρίσκονται τέσσαρες τροχαῖοι καὶ τρεῖς ἴαμβοι καὶ συλλαβή, καὶ ἡ τομὴ οὐ λήγει εἰς λέξιν. Ἐὰν δὲ ἡ τομὴ γένηται εἰς τὸ παΐς, καὶ εἰς λέξιν λήγει καὶ εὑρίσκεται τὸ ὅλον τροχαϊκόν. [Τὰ δύο τὰ ἐφεξῆς ἐκ τροχαίων καὶ ἰάμβων.] Τὸ μετὰ τοῦτο, τὸ ἐμφερῆ ἔχουσα μορφὴν διὰ τὸ περιττοσύλλαβον, πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τῆς δεούσης ἐν τῷ παΐς. Ἔδει γὰρ μεθ' ἑτέρων συλλαβῶν τετμῆσθαι.*

33. ἐξ ὑπερκαταλήκτου] *Ὑπερκατάληκτόν ἐστι τὸ μετὰ διποδίαν περιττεῦον (μιᾷ) συλλαβῇ, εἰ δισύλλαβοι εἶεν οἱ πόδες· εἰ δὲ τρισύλλαβοι καὶ δύο.*

34. καὶ βραχυκαταλήκτου] *Παρὰ συλλαβὴν γὰρ*

4 *τὸ ἐκ τῶν δύο ἀσυνάρτητον*] *τὸ α' τῶν δύο ἀσυναρτήτων* libb. Gaisf. 10 (*δὲ*) *διὰ τὸ* (*μὴ*) *κατὰ* Hermann] *διὰ τὸ κατὰ* M, *διὰ τὸ* Tu 15 *λήγει εἰς λῆξιν* M 16 *Ἐὰν δὲ ἡ τομὴ γένηται*] addit Hermann: *πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τῆς δευτ*[illegible] 17 [*Τὰ δύο* ... 18 *καὶ ἰάμβων*] eiicienda sunt. *Τὰ δὲ δύ*[illegible] *Τὸ μὲν μετὰ τοῦτο* Hermann 19 *περιττοσύλλαβον* [illegible] *τρισύλλαβον* libb. 23 *διποδίαν* M, *τελ*[illegible] *συλλαβῇ*] *συλλαβὴν* M *μιᾷ* cf. infra 24 *καὶ δύο* [illegible] Gaisf. 25 *καὶ βραχυκατάληκτα* M

ἄρτιοι τοῦ ἰαμβικοῦ δέχωνται σπονδεῖον ἢ δι λον· ὅταν οὖν τις τῶν κωμικῶν θείη δάκτυλ σπονδεῖον ἐν ταῖς ἀρτίοις τοῦ ἰαμβικοῦ, εἴτ ἐν ταῖς περιτταῖς τοῦ τροχαϊκοῦ, τὸ τοιοῦτον ται πολυσχημάτιστον. Ἔδει δὲ πάλιν μετὰ τὰ ι άρτητα περὶ συγκεχυμένων εἰπεῖν καὶ ἑξῆς ἀπεμφαινόντων· συγκεχυμένον δέ ἐστιν, συζυγίᾳ τινὶ ἑτέρα συζυγία ἐναντία ἐπιφέρ ἀπεμφαίνοντα δέ, ὅταν ἔν τινι μέτρῳ κ τουτέστι παρὰ τόπον, κεῖται πούς, οἷον εἰ ἐν βικῷ εὑρεθείη ἐν ἀρτίᾳ βάσει σπονδεῖος ἢ ἐν χαϊκῷ ἐν περιττῇ· τότε γὰρ τοῦ ὅλου μονοε ὄντος μία μόνη χώρα ἐστὶν ἀνώμαλος.

2. κατ' ἐπιλογισμὸν] Κατὰ λόγον τινὰ καὶ νωνίαν καὶ τῶν ποδῶν συγγένειαν.

3. πλῆθος ἐπιδέχεται σχημάτων] Οἷον κί χρόνων καὶ ἐκ τούτων διάφορον ποδῶν σ Σχήματα γὰρ ἔλεγον τὴν ποιὰν τῶν ποδῶν κα χρόνων σύνθεσιν.

4. Τὸ Πριάπειον] Τὸ καθαρὸν Πριάπειον σπαστικόν ἐστι τετράμετρον καταλήκτ(ικ)όν, τὴν τέραν ἰαμβικὴν ἔχον, οἷον

ἠριστήσαμεν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀπόκλας.

5. ἰαμβικῇ τῇ δευτέρᾳ] Ὑπερτιθεμένου γὰρ τῆς μακρᾶς χρόνου ἐν τῷ ἰαμβικῷ γίνεται αμβικὸν σχῆμα. Ὁ γὰρ διίαμβος, ὑπερθεὶς τ

1 ἄρτιοι M, ἄρτιαι STuGaisf. ἰαμβικοῦ] ἰάμβο Gaisf. δέχονται STu 6 περὶ ἀποφαινόντων M 1 τροχαϊκῷ] ἢ ἐν τροχαίῳ libb.Gaisf. 12 ἐν περιττῇ] π M 17 διάφορον Pauw, διαφόρων libb. 21 κατά Gaisf., ἀκατάληκτον MTu 23 ἀπόκλασμα MTu

τῇ πρώτῃ [χώρᾳ] συλλαβὴν μακράν, ποιεῖ τὸ χοριαμβικόν.

6. τοῦ παντὸς μέτρου] Περὶ αὐτοῦ τοῦ Πριαπείου ὁ λόγος· ὁ γὰρ προηγούμενος τοῦ Πριαπείου ἐστὶν ἀντίσπαστος, ὃς τὸν πρῶτον δισύλλαβον πόδα ἀδιάφορον ἔχων πάντως τὸν δεύτερον τροχαῖον αἰτεῖ, ἵνα ἡ τελευταία γένηται βραχεῖα· πάλιν οὖν μακρὰ γενομένη ἡ τελευταία καὶ σπονδείῳ τὸ σχῆμα τελέσασα τὸ πολυσχημάτιστον ποιεῖ.

7. οὐ βέβηλος] Εἰς τὸ οὐ βέβηλος. Ἔστιν ὁ πρῶτος ποὺς ἀντίσπαστος ἀπὸ τροχαίου ἀρχόμενος· ὁ δεύτερος χορίαμβος· ὁ τρίτος ἀντίσπαστος ἀπὸ τροχαίου ἀρχόμενος· εἶτα ὁ τέταρτος ἀντίσπαστος καταληκτικὸς παρὰ συλλαβήν, ουτεσοι· το δὲ κάγω σπονδεῖός ἐστι.

8. καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκωνείων] Τὸ καθαρὸν Γλυκώνειον ἀντισπαστικόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον ἰαμβικὴν τὴν δευτέραν συζυγίαν, οἷον

κάπρος ἦνις ὁ μαινόλας.

9. καὶ ᾶ γέρεα πεποιημένα] Ὁ πρῶτος [illegible] τρίβραχυν. Καὶ ἔστιν ἡ συζυγία [illegible] εἰσομένα. [illegible] μακρᾶς εἰς τὸ χοριαμβικὸν σχῆμα [illegible] σχηματίστων· καὶ [illegible].

Καλὰ γέρεα [illegible]

1 τῇ πρώτῃ [illegible] συλλαβὴ [illegible] στον P [illegible] ... 13 ἡ δευτέρα [illegible] ... δευτέραν [illegible] M. εἶτα ὁ τέταρτος [illegible] libr. [illegible]

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.

1. *Ἰστέον ὅτι τὸ μέν ἐστι μετροῦν, ὡς ἡ συλλαβή, τὸ δὲ μετροῦν καὶ μετρούμενον, ὡς οἱ πόδες· μετρεῖται μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς συλλαβῆς πᾶς πούς, μετρεῖ δ' αὐτὸς τὰ μέτρα· τὸ δὲ μετρούμενόν ἐστι, ὡς τὰ ποιήματα. Διαλαβὼν οὖν ὁ τεχνικὸς περὶ μόνου* (*τοῦ*) *μετροῦντος καὶ* (*τοῦ*) *μετροῦντος καὶ μετρουμένου, νῦν περὶ μόνου* (*τοῦ*) *μετρουμένου διδάσκει, ὅ ἐστι περὶ ποιήματος.*

2. *Ἀνόμοιοι δέ εἰσιν, ὅταν οἱ μὲν σύγκεινται ἐξ ἀντισπαστικῶν, οἱ δέ, εἰ τύχοι, ἐξ χοριαμβικῶν.*

3. *ἑξαμέτρου πρὸς πέντ.*] *Τὸ ἑξάμετρον καὶ τὸ ἐλεγεῖον ἐκ ποσοῦ ἔχουσι τὴν διαφοράν.*

4. *ὡς αἱ τραγῳδίαι*] *Ἃ μὲν αὐτῶν τοὺς ἰαμβικοὺς ἔχει στίχους, ἃ δὲ χορικὰ τὰ ἐκ κώλων συγκείμενα.*

5. *Κοινὰ δὲ συστηματικὰ*] *Συστηματικὰ γὰρ ἂν εἴη κοινωνοῦντα τοῖς κατὰ στίχον. Διὰ μὲν γὰρ τὰ ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις κατὰ δύο ὁρᾶν παραγεγραμμένα, ὥσπερ ἐν περιορισμῷ, συστήματα· προσέτι καὶ διὰ τὸ μηδὲν εὑρίσκεσθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ ἐνταῦθα ὡσπερεὶ πλήρη καὶ ἀντιστρέφοντα ἀλλήλοις εὑρήσεται.*

6. *καὶ ἔτι διὰ τὸ μηδὲν*] *Οὔτε γὰρ ποιότητι οὔτε ποσότητι διαφέρει· κατὰ δυάδα δὲ διῄρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς.*

15—17 Quartum scholion tertio continuatur in libb. et apud Gaisf. 20 *τὰ*] *τὸ* libb.Gaisf. 23 *ἐν τούτοις* Pauw, *ἐν ταύτῃ* libb. 25 *ποιότητα* ... 26 *ποσότητα* M

7. *καὶ τῷ δύνασθαι τὴν ποιήτριαν*] Τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω καὶ διὰ τὸ μηδὲν εὑρίσκεσθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ, φασὶ δυνατὸν αὐτὸ κατὰ τύχην οὕτω γεγραμμένον.

8. *κατὰ στίχον γεγράφθαι*] Ἐπείπερ στίχου, μόνου δὲ (?) κόμματα λέγει (τὰ) ἑξῆς καὶ τὰ κατὰ κόμμα γεγραμμένα καταχρώμενοί φασι κατὰ στίχον γεγράφθαι.

9. *ἡ παῖς ἡ κατάκλειστος*] Δίμετρα γάρ εἰσι καταληκτικὰ ταῦτα τὰ κόμματα.

10. *Τῶν δὲ κατὰ συστήματα*] Τὸ σύστημα ἐκ στίχων καὶ κομμάτων καὶ κώλων γίνεται.

11. *τὰ δὲ κοινὰ συστηματικά*] Τοῦτο ἓν εἶδός ἐστι. τοῖς κατὰ σχέσιν ἀλλήλοις, ὁμωνύμως τῷ προειρημένῳ· ὥστε κατὰ μῖξιν, τήν τε κατὰ στίχον καὶ συστηματικήν, ὑφίσταται τὸ κοινὸν συστηματικόν.

12. *ἃ εἰκῇ γέγραπται*] Ὡς ἔτυχε καὶ ἄνευ τῆς ποσότητος τῶν στίχων, τοῦ ἐν αὐτοῖς μέτρου ὅρον οὐκ ἔχοντος, ἀλλ' ἀδιαφόρως δυναμένου ἁρμόσαι δίχα ἐλέγχων.

13. *οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα*] ὥστε μὴ στιχηρὸν γενέσθαι.

14. *οὔτε ἀνακύκλησιν*] ὥστε μὴ κατὰ σχέσιν γενέσθαι, ἀλλὰ ἀδιάφορον τὴν τῶν μέτρων ἐξαλλαγήν. Οὔτε δὲ τὰ ἄτακτα, φησίν, ἀνακύκλησιν ἔχει, ἀλλ' αὐτόθεν ἐστὶν ὁμολογούμενα. οἷον τὸ Σιμωνίδου ἐπίγραμμα· Ἴσθμια δίς, Νεμέα δίς. Δακτυλικὸν

2 ἀριθμοῦ περιττοῦ M 3 αὐτὸ αὐτοῦ M 4 τὰ ἑξῆς [illegible] 10 κόμματα κομμάτων [illegible] 12 στίχων [illegible] 17 [illegible] 18 [illegible] 22 et 23 [illegible] 25 ἄτακτα [illegible]

ἀριθμῶν] Τὸ γὰρ ὅμοιον, τῶν .ίτπρὸς τινὶ γὰρ ὅμοιον. Προτίθεμεν γὰρ καὶ τὸ ἀνόμοιον. Καὶ πάντως γίνεται οὐ τῶν τριῶν ἐλάσσονα, ἐν οἷς τὰ μὲν περιέχοντα ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει συστηματικά, τὰ δὲ περιεχόμενα. Ταῦτα ἢ ἐν τριάδι ἢ ἐν πεντάδι· οὐ γὰρ δυνατὸν (γίνεσθαι ἐλάσσονα ἢ τῶν) ἐν τριάδι, ἐπεὶ γίνεται μεσῳδικά.

23. περιῳδικὰ δὲ] Ὥστε τρόπον τινὰ καὶ προῳδικὰ εἶναι καὶ ἐπῳδικά, ἑκάτερον ἕν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ περιῳδικὰ καλεῖται.

24. κατὰ περικοπὴν δὲ] Ὥστε, εἰ τύχοι, γενέσθαι περικοπὴν κώλων καὶ στίχων λϛ′ διαφόρων, ἢ ὅσων βούλεταί τις, καὶ ἐπάγεσθαι ὅμοια μὲν λϛ′, τῶν μερῶν αὐτῶν ἀνομοίων ὄντων, οἷον ἐν συστήμασι τρισὶν ἢ ὅσοις βούλεται ὁ ποιῶν, κωλικοῖς ἢ στιχηροῖς, οἷον δύο ἢ πλείονα, ἀνόμοια ἀλλήλοις, καὶ ἑξῆς ἐπάγει τοσαῦτα συστήματα, ὅμοια τοῖς προκειμένοις· πάλιν, ἀλλήλοις μὲν ἀνόμοιά ἐστιν, ἀνταποδιδόμενα δὲ τοῖς προκειμένοις συστήμασιν, οἷον εἰ τύχοι, δύο περικοπαί, ἐκ τριῶν συστημάτων, αβγ, αβγ. ταῦτα ἀλλήλοις ἀνόμοια, ἐπιφερομένων δὲ αὐτοῖς ὁμοίων, γίνεται τὸ κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές· τοιαῦτα δέ ἐστιν ἐν δυάδι, τὰ ἐν ταῖς κωμικαῖς παραβάσεσιν, οἷον τὸ μέλος καὶ τὸ ἐπίρρημα ἑξῆς κείμενα ἀλλήλοις ἐστὶν ἀνόμοια· ἀλλ' ἐπαγομένου αὐτοῖς τοῦ τε ἀντιστρέφοντος τῷ μέλει καὶ τοῦ ἀντεπιρρήματος, γίνεται τὸ κατὰ περικοπὴν ἀν-

apud Gaisf. continua scriptura cohaeret, non distinctis iis verbis quae sunt lemma. 3 οὐ τῶν τριῶν ἐλάσσονα] ὁ τρίτος ἕκτος libb.Gaisf. 6 (γίνεσθαι ἐλάσσονα ἢ τῶν) om. libb.Gaisf. ἐν τριάδι ... 7 γίνεται] τριάδι ... γίνονται M 8 προῳδικὰ Gaisf., περιῳδικὰ libb. 15 ποιῶν] ποῖον M 17 ἐπάγει] ἐπαγάγῃ M 24 μέλος] μέρος M

ὁμοιομερές, τῶν μὲν περικοπῶν ἀντιστρεφουσῶν ἀλλήλαις, τῶν δὲ μερῶν αὐτῶν ἀνομοίων ὄντων ἀμφοτέρων ἀλλήλοις· ὥστε τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν κωμῳδιῶν κατὰ στίχον ἀλλήλοις ἀνταποδιδόμενα ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον, δακτυλικὸν ἢ ἄλλο ὅμοιον, σπανιώτατά ἐστιν.

25. ἐν ᾧ ἐστὶ μέρη τινὰ] Οἷον, μέρη τοῦ ποιήματος, εἴδη ὄντα τῶν κατὰ σχέσιν. Τῶν γὰρ κατὰ σχέσιν εἰδῶν τὸ περιῳδικὸν καὶ ἐπῳδικὸν καὶ τἄλλα. Εἰ οὖν τὰ μέρη τῶν κατὰ σχέσιν ἐκ διαφόρων εἰδῶν συγκέοιτο κατὰ ταὐτόν, τὸ κατὰ σχέσιν ῥηθήσεται μικτὸν κατὰ σχέσιν.

26. Γουνοῦμαί σ', ἐλαφηβόλε,
ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν,
ἥ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
δίνησι θρασυκαρδίων
ἀνδρῶν ἐσκατορᾷς πόλιν
χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

27. τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος] Ὅ ἐστιν ἀντισπαστικὸν ἑφθημιμερές, οἷον τὸ τρίτον, δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν, τὸ τελευταῖον, ποιμαίνεις πολιήτας, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐστὶν ὄγδοον.

28. Τὰ τηλικούτου μεγέθους ὄντα, φησίν, ἐπ'

2 ἀμφοτέρων ἀλλήλοις] ἀμφοτέρας ἀλλήλαις M 4 κατὰ στίχον] κατὰ διστιχίαν libb.Gaisf. 5 ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ] ἤγουν pro ἢ M (?) 6 σπανιώτατον M 16 ἔκου libb., ἥ κου Bergk 17 θρασυκαρδίων Jo. Siceliota Rhet. Gr. VI, 128, θρασκαρδίων vel θρεσκαρδίων M, bis enim fragmentum hoc in eo msc. legitur, θρεοκαρδίων Tu 18 ἐσκατορᾷς Bergk ex Apollon. de synt. I, 25, ἐσκατόρες vel ἐσκατόραις M, ἐγκαθόρα Tu 21 ἀντισπαστικὸν Gaisf., ἀναπαιστικὸν Tu 25 Scholl. a 28° ad 41um in libris et apud Gaisf. sic leguntur: ὡς μηδὲ στροφῆς

46. ὑπὸ τῆς ἐπῳδοῦ.

47. ὅταν δὲ ἔμπαλιν] Οἷον ὅταν τὸ βραχὺ προτάττηται μεγάλῳ στίχῳ, ἀντισπαστικῷ ἢ ἀναπαιστικῷ.

48. προῳδὸς] Προτέτακται γὰρ ὁ ἐπῳδός· ἀντισπαστικὰ γάρ εἰσιν, οἷον τὸ μὲν ἡγούμενον, δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ ἑπόμενον, τετράμετρον ὑπερκατάληκτον.

49. ὅταν περιέχῃ μέντοι] Ὡς τὰ μεσῳδικὰ καὶ

50. τὰ ἐφύμνια] Διαφόρως ταῦτα τὰ ἐφύμνια συνέχειαν φυλάττουσι πρὸς τὰς στροφάς, τὰ δὲ ἐπιφθέγματα οὔ. (!)

51. cf. Polluc. IV. 111: Τῶν δὲ χορικῶν ᾀσμάτων τῶν κωμικῶν ἕν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἃ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θέατρον βούλεται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν λέγῃ ταῦτα. Ἐπιεικῶς δὲ αὐτὸ ποιοῦσιν οἱ κωμῳδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. Ἐν μέν γε τῇ Δανάῃ, τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παρᾴδειν, ἐκλαθόμενος, ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. Καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἁμίλλης ποιεῖ σπανιάκις, ὥσπερ ἐν Ἱππόνῳ. Τῆς μέντοι παραβάσεως τῆς κωμικῆς ἑπτὰ ἂν εἴη μέρη, κομμάτιον, παράβασις, μακρόν, στροφή, ἐπίρρημα, ἀντίστροφος, ἀντεπίρρημα. Ὧν τὸ μὲν κομ-

quidem ὑπὸ τῆς ἐπῳδοῦ ex scholio de epodis restiterunt (46), posteriora μεγάλῳ στίχῳ ἀντ. ἢ ἀναπ. post verba ὅταν δὲ ἔμπαλιν] οἷον ὅταν τὸ βραχὺ προτάττηται quae in libb. nostris subsequuntur, transtulimus (schol. 47). 8 ὑπερκατάληκτον] ἀκατάληκτον libb.Gaisf. 10 Haec in libb. et apud Gaisf. nec a truncato schol. 48 separata nec lemmate τὰ ἐφύμνια a sequentibus distincta leguntur.

μάτιον καταβολή τίς ἐστι βραχέος μέλους· ἡ δὲ παράβασις, ὡς τὸ πολὺ μὲν ἐν ἀναπαίστῳ μέτρῳ, εἰ δ' οὖν καὶ ἐν ἄλλῳ, ἀνάπαιστα τὴν ἐπίκλην ἔχει. Τὸ δὲ ὀνομαζόμενον μακρὸν ἐπὶ τῇ παραβάσει βραχὺ μελύδριόν ἐστιν, ἀπνευστὶ ᾀδόμενον. Τῇ δὲ στροφῇ ἐν κώλοις προᾳσθείσῃ τὸ ἐπίρρημα ἐν τετραμέτροις ἐπάγεται. Καὶ τῆς ἀντιστρόφου τῇ στροφῇ ἀντᾳσθείσης τὸ ἀντεπίρρημα, τελευταῖον ὂν τῆς παραβάσεως, ἐστὶ τετράμετρα, οὐκ ἐλάττω τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπιρρήματος.

52. Ταῦτα εὕρηται ἔν τινι παλαιῷ βιβλίῳ. — Τοῖς παρ' Ὁμήρῳ στίχοις σημεῖα παράκειται τάδε. Διπλῆ καθαρὰ >, διπλῆ περιεστιγμένη >̇, ὄβελος —, ὄβελος σὺν ἀστερίσκῳ — ※, ἀντίσιγμα Ↄ, κέρεα ᾱ τοῦ ᾱ ./. ω̃ πλάγιον. Ἡ μὲν οὖν διπλῆ καθαρὰ παράκειται πρὸς τὴν ἅπαξ εἰρημένην λέξιν, πρὸς τὴν τοῦ ποιητοῦ συνήθειαν, πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ εἶναι τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν, πρὸς τὰς τῶν παλαιῶν ἱστορίας, πρὸς τὰς τῶν νέων ἐκδοχάς, πρὸς τὴν Ἀττικὴν σύνταξιν, πρὸς τὴν πολύσημον λέξιν. Πρὸς μὲν οὖν τὴν ἅπαξ εἰρημένην λέξιν, μάντι κακῶν, οὔπω ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· ἅπαξ γὰρ εἴρηται. Καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν σημείων ὡσαύτως ἃ δεῖ τιθέναι.—Ἐν ἄλλῳ οὕτως. — Τὰ παρατιθέμενα τοῖς Ὁμηρικοῖς στίχοις σημεῖον (sic) ἀναγκαῖον γνῶναι τοὺς ἐντυγχάνοντας· εἰσὶ δὲ ταῦτα· διπλῆ ἀπερίστικτος >, διπλῆ περιεστιγμένη >̇, ὄβελος —, ὄβελος μετ' ἀστερίσκου — ※, ἀστερίσκος καθ' ἑαυτὸν ※, ἀντίσιγμα ἄστικτον Ↄ, ἀντίσιγμα περιεστιγμένον ·Ↄ. Ἡ μὲν οὖν ἀπερίστικτος διπλῆ τίθεται πρὸς ἱστορίας καὶ σχηματισμοὺς καὶ ἑτέρας ποικίλας χρείας καὶ πρὸς τὰς

Photianae bibliothecae e Procli chrestomathia excerptis inseruimus quae ex eadem chrestomathia petita in libris Iliadis manuscriptis Veneto 484 et Escurialensi leguntur.

ΠΡΟΚΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
Α.

I. Ex Photii bibliotheca.

Ἀνεγνώσθησαν ἐκ τοῦ ἐπιγραφομένου βιβλίου Πρόκλου χρηστομαθίας γραμματικῆς ἐκλογαί. Ἔστι δὲ τὸ βιβλίον εἰς δʹ διῃρημένον λόγους.

Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ λέγει, ὡς αἱ αὐταί εἰσιν ἀρεταὶ τοῦ λόγου καὶ ποιήματος, παραλλάσσουσι δὲ ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον· καὶ ὅτι τοῦ πλάσματος τὸ μέν ἐστιν ἰσχνόν, τὸ δὲ ἁδρόν, τὸ δὲ μέσον· καὶ τὸ μὲν ἁδρὸν ἐκπληκτικώτατόν ἐστι καὶ κατεσκευασμένον μάλιστα καὶ ποιητικὸν ἐπιφαῖνον κάλλος· τὸ δὲ ἰσχνὸν τὴν τροπικὴν μὲν καὶ φιλοκατάσκευον σύνθεσιν μεταδιώκει, ἐξ ἀνειμένων δὲ μᾶλλον συνήρτηται, ὅθεν ὡς ἐπίπαν τοῖς γοεροῖς ἄριστά πως ἐφαρμόττει· τὸ δὲ μέσον καὶ τοὔνομα μὲν δηλοῖ ὅτι μέσον ἐστὶν ἀμφοῖν. Ἀνθηρὸν δὲ κατ' ἰδίαν οὐκ ἔστι πλάσμα, ἀλλὰ συνεκφέρεται καὶ συμμέμικται τοῖς εἰρημένοις· ἁρμόζει δὲ τοπογραφίαις καὶ λειμώνων ἢ ἀλσῶν ἐκφράσεσιν. Οἱ δὲ τῶν εἰρημένων ἀποσφαλέντες εἰδῶν ἀπὸ μὲν τοῦ ἁδροῦ εἰς τὸ σκληρὸν καὶ ἐπηρμένον ἐτράπησαν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσχνοῦ εἰς τὸ ταπεινόν, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου εἰς τὸ ἀργὸν καὶ ἐκλελυμένον.

Διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ κρίσεως ποιήματος, ἐν ᾧ παραδίδωσιν ἤθους καὶ πάθους διαφοράν. Καὶ ὅτι τῆς ποιητικῆς τὸ μέν ἐστι διηγηματικόν, τὸ δὲ μιμητικόν· καὶ τὸ μὲν διηγηματικὸν ἐκφέρεται δι' ἔπους ἰάμβου τε καὶ ἐλεγείου καὶ μέλους· τὸ δὲ μιμητικὸν διὰ τραγῳδίας, σατύρων τε καὶ κωμῳδίας.

(Περὶ ἔπους.)

Καὶ ὅτι τὸ ἔπος πρῶτον μὲν ἐφεῦρε Φημονόη ἡ Ἀπόλλωνος προφῆτις, ἑξαμέτροις χρησμοῖς χρησαμένη· καὶ ἐπειδὴ τοῖς χρησμοῖς τὰ πράγματα εἵπετο καὶ σύμφωνα ἦν, ἔπος (ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι) τὸ ἐκ (τούτων) τῶν μέτρων κληθῆναι. Οἱ δέ φασιν, ὅτι διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχήν, τὴν ἐν τοῖς ἑξαμέτροις θεωρουμένην, τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς τοῦ λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο καὶ ἐκλήθη ἔπος, καθάπερ καὶ ὁ Ὅμηρος τὸν ποιητὴν καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα ᾠκειώσατο· ἐπεὶ καὶ τὰ τρίμετρα ἔπη προσηγόρευον.

Γεγόνασι δὲ τοῦ ἔπους ποιηταὶ κράτιστοι μὲν Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασις, Ἀντίμαχος. Διέρχεται δὲ τούτων, ὡς οἷόν τε, καὶ γένος καὶ πατρίδας καί τινας ἐπὶ μέρους πράξεις.

II. E codd. Veneto et Escurialensi.

Πρόκλου χρηστομαθίας τῶν εἰς δ' διῃρημένων τὸ α'. Ὁμήρου χρόνοι βίος χαρακτὴρ ἀναγραφὴ ποιημάτων.

Ἐπῶν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τ[illegible] δέ εἰσι κράτιστοι Ὅμηρ[illegible], Ἡσίο[illegible], Πείσ[illegible] [illegible]ανύασσις, Ἀντίμαχ[illegible] [illegible]ονέων ἢ ποίας ἐγένετ[illegible] [illegible]υναςθαι· οὔτε γὰρ αὐτ[illegible] [illegible] περὶ αὐτοῦ [illegible] [illegible] μη-

δὲν ῥητῶς ἐμφαίνειν περὶ τούτων τὴν ποίησιν αὐτοῦ μετὰ πολλῆς ἀδείας ἕκαστος οἷς ἐβούλετο ἐχαρίσατο. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν ἀνηγόρευσαν, οἱ δὲ Χῖον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, οἱ δὲ Ἰήτην, ἄλλοι δὲ Κυμαῖον· καὶ καθόλου πᾶσα πόλις ἀντιποιεῖται τοῦ ἀνδρός, ὅθεν εἰκότως ἂν κοσμοπολίτης λέγοιτο. Οἱ μὲν οὖν Σμυρναῖον αὐτὸν ἀποφαινόμενοι Μαίονος μὲν πατρὸς λέγουσιν εἶναι, γεννηθῆναι δὲ ἐπὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ, ὅθεν καὶ Μελησιγενῆ ὀνομασθῆναι, δοθέντα δὲ Χίοις εἰς ὁμηρείαν Ὅμηρον κληθῆναι. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ὀμμάτων πηρώσεως τούτου τυχεῖν αὐτόν φασι τοῦ ὀνόματος· τοὺς γὰρ τυφλοὺς ὑπὸ τῶν Αἰολέων ὁμήρους καλεῖσθαι. Ἑλλάνικος δὲ καὶ Δαμάστης καὶ Φερεκύδης εἰς Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν αὐτοῦ. Μαίονα γάρ φασι τὸν Ὁμήρου πατέρα καὶ Δῖον τὸν Ἡσιόδου γενέσθαι Ἀπελλίδος, τοῦ Μελανωποῦ, τοῦ Ἐπιφραδέος, τοῦ Χαριφήμου, τοῦ Φιλοτερπέος, τοῦ Ἰδμονίδα, τοῦ Εὐκλέους, τοῦ Δωρίωνος, τοῦ Ὀρφέως. Γοργίας δὲ ὁ Λεοντῖνος εἰς Μουσαῖον αὐτὸν ἀνάγει. Περὶ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγος τις φέρεται τοιοῦτος. Ἀνελεῖν φασὶν αὐτῷ τὸν θεόν, χρωμένῳ περὶ ἀσφαλείας, τάδε

ἔστιν Ἴος νῆσος, μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι.

Λέγουσιν οὖν αὐτὸν εἰς Ἴον πλεύσαντα διατρῖψαι μὲν παρὰ Κρεωφύλῳ, γράψαντα δὲ Οἰχαλίας ἅλωσιν τούτῳ χαρίσασθαι, ἥτις νῦν ὡς Κρεωφύλου περιφέρεται. Καθεζόμενον δὲ ἐπί τινος ἀκτῆς, θεασάμενον ἁλιεῖς, προσειπεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνακρῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης θηρήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

ὑποτυχόντα δὲ αὐτῶν ἕνα εἰπεῖν

οὓς ἕλομεν, λιπόμεσθ᾽, οὓς δ᾽ οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Οὐκ ἐπιβάλλοντος δὲ αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἴνιγμα, ὅτι ἐπ᾽ ἰχθυίαν καταβάντες ἀφήμαρτον, φθειρισάμενοι δέ, ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες ἀπολείπουσιν, ὅσοι δὲ αὐτοὺς διέφυγον, τούτους ἀποκομίζουσιν, οὕτω δὲ ἐκεῖνον ἀθυμήσαντα, σύννουν ἀπιέναι, τοῦ χρησμοῦ ἔννοιαν λαμβάνοντα· καὶ οὕτως ὀλισθέντα περιπταῖσαι λίθῳ καὶ τριταῖον τελευτῆσαι. Ἀλλὰ δὴ ταῦτα μὲν πολλῆς ἔχεται ζητήσεως· ἵνα δὲ μηδὲ τούτων ἄπειρος ὑπάρχῃς, διὰ τοῦτο εἰς ταῦτα κατεχώρησα. Τυφλὸν δὲ ὅσοι τοῦτον ἀπεφήναντο, αὐτοί μοι δοκοῦσι τὴν διάνοιαν πεπηρῶσθαι· τοσαῦτα γὰρ κατεῖδεν ὁ ἄνθρωπος ὅσα οὐδεὶς πώποτε.

Εἰσὶ δὲ οἵτινες ἀνεψιὸν αὐτὸν Ἡσιόδου παρέδοσαν, ἀτριβεῖς ὄντες ποιήσεως· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχουσι τῷ γένει προσήκειν, ὅσον ἡ ποίησις διέστηκεν αὐτῶν. Ἄλλως δὲ οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνεπέβαλον ἀλλήλοις. Ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἴνιγμα πλάσαντες τοῦτο

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ᾽ ἀνέθηκεν,
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι δῖον Ὅμηρον.

Ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἡσιοδείων ἡμερῶν· ἕτερον γάρ τι σημαίνει. Τοῖς δὲ χρόνοις αὐτὸν οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀρίσταρχόν φασι γενέσθαι κατὰ τὴν τῆς Ἰωνίας ἀποικίαν, ἥτις ὑστερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ἑξήκοντα, τὸ δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπετ[illegible] Τρ[illegible]ῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ περ[illegible] αὐτὸν εἰς τοὺς Τρωϊκοὺς χρο[illegible]αιὸς ἐκλελοιπ[illegible] τὸν βίο[illegible]ρίβεια τῶν

πραγμάτων προβεβηκυῖαν ἡλικίαν παρίστησι. Πολλὰ δὲ ἐπεληλυθὼς μέρη τῆς οἰκουμένης ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων εὑρίσκεται. Τούτῳ δὲ προσυπονοητέον καὶ πλούτου πολλὴν περιουσίαν γενέσθαι· αἱ γὰρ μακραὶ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέονται καὶ ταῦτα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, οὔτε πάντων πλεομένων ἀκινδύνως, οὔτε ἐπιμισγομένων ἀλλήλοις πω τῶν ἀνθρώπων ῥᾳδίως. Γέγραφε δὲ ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν, ἣν Ξένων καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιροῦνται αὐτοῦ, οἱ μέντοι γε ἀρχαῖοι καὶ τὸν Κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν· προστιθέασι δὲ αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν· ἔντε πακτίον αἶγα Κέρκωπας κενούς.

III. Ex Photii bibliotheca.

Διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ λεγομένου ἐπικοῦ κύκλου, ὃς ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μυθολογουμένης μίξεως, ἐξ ἧς αὐτῷ καὶ τρεῖς παῖδας Ἑκατοντάχειρας καὶ τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας. Διαπορεύεται δὲ τά τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται, καὶ περατοῦται ὁ ἐπικὸς κύκλος ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος μέχρι τῆς ἀποβάσεως Ὀδυσσέως τῆς εἰς Ἰθάκην, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοοῦντος ὡς πατὴρ εἴη κτείνεται.

IV. E codice Escurialensi.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Κυπρίων λεγομένων ποιήματος.

Ἐπιβάλλει τούτοις τὰ λεγόμενα Κύπρια ἐν βιβλίοις φερόμενα ἕνδεκα, ὧν περὶ τῆς συγγραφῆς ὕστερον ἐροῦμεν, ἵνα μὴ τὸν ἑξῆς λόγον νῦν ἐμ-

ποδίζωμεν· τὰ δὲ περιέχοντά ἐστι ταῦτα. Ζεὺς βουλεύεται μετὰ τῆς Θέμιδος περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου· παραγενομένη δὲ Ἔρις εὐωχουμένων τῶν θεῶν ἐν τοῖς Πηλέως γάμοις νεῖκος περὶ κάλλους ἐνίστησιν Ἀθηνᾷ, Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ, αἳ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδῃ κατὰ Διὸς προσταγὴν ὑφ' Ἑρμοῦ πρὸς τὴν κρίσιν ἄγονται· καὶ προκρίνει τὴν Ἀφροδίτην ἐπαρθεὶς τοῖς Ἑλένης γάμοις Ἀλέξανδρος. Ἔπειτα δέ, Ἀφροδίτης ὑποθεμένης, ναυπηγεῖται· καὶ Ἕλενος περὶ τῶν μελλόντων αὐτοῖς προθεσπίζει· καὶ ἡ Ἀφροδίτη Αἰνείαν συμπλεῖν αὐτῷ κελεύει· καὶ Κασσάνδρα περὶ τῶν μελλόντων προδηλοῖ· ἐπιβὰς δὲ τῇ Λακεδαιμονίᾳ Ἀλέξανδρος ξενίζεται παρὰ τοῖς Τυνδαρίδαις καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Σπάρτῃ παρὰ Μενελάῳ· καὶ Ἑλένῃ παρὰ τὴν εὐωχίαν δίδωσι δῶρα ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ μετὰ ταῦτα Μενέλαος εἰς Κρήτην ἐκπλεῖ, κελεύσας τὴν Ἑλένην τοῖς ξένοις τὰ ἐπιτήδεια παρέχειν, ἕως ἂν ἀπαλλαγῶσιν. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀφροδίτη συνάγει τὴν Ἑλένην τῷ Ἀλεξάνδρῳ· καὶ μετὰ τὴν μῖξιν τὰ πλεῖστα κτήματα ἐνθέμενοι νυκτὸς ἀποπλέουσι· χειμῶνα δὲ αὐτοῖς ἐφίστησιν Ἥρα· καὶ προσενεχθεὶς Σιδῶνι ὁ Ἀλέξανδρος αἱρεῖ τὴν πόλιν, καὶ ἀποπλεύσας εἰς Ἴλιον γάμους τῆς Ἑλένης ἐπετέλεσεν. Ἐν τούτῳ δὲ Κάστωρ μετὰ Πολυδεύκους τὰς Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς ὑφαιρούμενοι ἐφωράθησαν· καὶ Κάστωρ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἴδα ἀναιρεῖται, Λυγ[illegible]ς δὲ καὶ Ἴδας ὑπὸ Πολυδεύκους, καὶ Ζεὺς αὐτο[illegible]ερήμερον νέμει τὴν ἀθανασίαν. Καὶ μετὰ ταῦ[illegible]ις ἀναγγέλλει τῷ Μενελάῳ τὰ γεγονότα κατα [illegible] ὁ δὲ παραγενόμενος περὶ τῆς ἐπ' Ἰλίου στρ[illegible] μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ πρ[illegible]λαος· Νέ-

στωρ δὲ ἐν παρεκβάσει διηγεῖται αὐτῷ, ὡς Ἐπωπεύς, φθείρας τὴν Λυκούργου θυγατέρα, ἐξεπορθήθη καὶ τὰ περὶ Οἰδίπουν καὶ τὴν Ἡρακλέους μανίαν καὶ τὰ περὶ Θησέα καὶ Ἀριάδνην. Ἔπειτα τοὺς ἡγεμόνας ἀθροίζουσιν, ἐπελθόντες τὴν Ἑλλάδα· καὶ μαίνεσθαι προσποιησάμενον τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῷ μὴ θέλειν συστρατεύεσθαι ἐφώρασαν, Παλαμήδους ὑποθεμένου, τὸν υἱὸν Τηλέμαχον ἐπὶ κόλασιν ἐξαρπάσαντες. Καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς Αὐλίδα θύουσι, καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρουθοὺς γενόμενα δείκνυται, καὶ Κάλχας περὶ τῶν ἀποβησομένων προλέγει αὐτοῖς· ἔπειτα αναχθέντες Τευθρανίᾳ προσίσχουσι καὶ ταύτην ὡς Ἴλιον ἐπόρθουν. Τήλεφος δὲ ἐκ βοηθείας Θέρσανδρόν τε τὸν Πολυνείκους κτείνει καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως τιτρώσκεται· ἀποπλέουσι δὲ αὐτοῖς ἐκ τῆς Μυσίας χειμὼν ἐπιπίπτει καὶ διασκεδάννυνται· Ἀχιλλεὺς δὲ Σκύρῳ προσχὼν γαμεῖ τὴν Λυκομήδους θυγατέρα Δηϊδάμειαν· ἔπειτα Τήλεφον κατὰ μαντείαν παραγενόμενον εἰς Ἄργος ἰᾶται Ἀχιλλεύς, ὡς ἡγεμόνα γενησόμενον τοῦ ἐπ' Ἴλιον πλοῦ. Καὶ τὸ δεύτερον ἠθροισμένου τοῦ στόλου ἐν Αὐλίδι Ἀγαμέμνων ἐπὶ θήρας βαλὼν ἔλαφον ὑπερβάλλειν ἔφησε καὶ τὴν Ἄρτεμιν· μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς ἐπέσχεν αὐτοὺς τοῦ πλοῦ, χειμῶνας ἐπιπέμπουσα. Κάλχαντος δὲ εἰπόντος τὴν τῆς θεοῦ μῆνιν καὶ Ἰφιγένειαν κελεύσαντος θύειν τῇ Ἀρτέμιδι, ὡς ἐπὶ γάμον αὐτὴν Ἀχιλλεῖ μεταπεμψάμενοι θύειν ἐπιχειροῦσιν· Ἄρτεμις δὲ αὐτὴν ἐξαρπάσασα εἰς Ταύρους μετακομίζει καὶ ἀθάνατον ποιεῖ, ἔλαφον δὲ ἀντὶ τῆς κόρης παρίστησι τῷ βωμῷ. Ἔπειτα καταπλέουσιν εἰς Τένεδον· καὶ εὐωχουμένων αὐτῶν Φιλοκτήτης, ὑφ'

ὕδρου πληγείς, διὰ τὴν δυσοσμίαν ἐν Λήμνῳ κατελείφθη· καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερος κληθεὶς διαφέρεται πρὸς Ἀγαμέμνονα. Ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς Ἴλιον εἴργουσιν οἱ Τρῶες καὶ θνήσκει Πρωτεσίλαος ὑφ' Ἕκτορος· ἔπειτα Ἀχιλλεὺς αὐτοὺς τρέπεται, ἀνελὼν Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος· καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναιροῦνται· καὶ διαπρεσβεύονται πρὸς τοὺς Τρῶας, τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα ἀπαιτοῦντες· ὡς δὲ οὐχ ὑπήκουσαν ἐκεῖνοι, ἐνταῦθα δὴ τειχομαχοῦσιν. Ἔπειτα τὴν χώραν ἐπεξελθόντες πορθοῦσι καὶ τὰς περιοίκους πόλεις· καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεὺς Ἑλένην ἐπιθυμεῖ θεάσασθαι, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ αὐτὸ Ἀφροδίτη καὶ Θέτις. Εἶτα ἀπονοστεῖν ὡρμημένους τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχιλλεὺς κατέχει· κἄπειτα ἀπελαύνει τὰς Αἰνείου βόας καὶ Λύρνησον καὶ Πήδασον πορθεῖ καὶ συχνὰς τῶν περιοικίδων πόλεων· καὶ Τρωΐλον φονεύει· Λυκάονά τε Πάτροκλος εἰς Λῆμνον ἄγων ἀπεμπολᾷ· καὶ ἐκ τῶν λαφύρων Ἀχιλλεὺς μὲν Βρισηΐδα γέρας λαμβάνει, Χρυσηΐδα δὲ Ἀγαμέμνων. Ἔπειτά ἐστι Παλαμήδους θάνατος· καὶ Διὸς βουλή, ὅπως ἐπικουφίσῃ τοὺς Τρῶας, Ἀχιλλέα τῆς συμμαχίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστήσας· καὶ κατάλογος τῶν τοῖς Τρωσὶ συμμαχησάντων.

ΠΡΟΚΛΟΥ

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

Β.

V. E cod. Veneto.

Πρόκλου χρηστομαθίας γραμματικῆς τὸ β'.

Ἐπιβάλλει δὲ τοῖς προειρημένοις ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ Ἰλιάδα Ὁμήρου, μεθ' ἥν ἐστιν Αἰθιοπίδος βιβλία ε' Ἀρκτίνου Μιλησίου, περιέχοντα τάδε· Ἀμαζὼν Πενθεσίλεια παραγίνεται Τρωσὶ συμμαχήσουσα, Ἄρεως μὲν θυγάτηρ, Θρᾷσσα δὲ τὸ γένος, καὶ κτείνει αὐτὴν ἀριστεύουσαν Ἀχιλλεύς, οἱ δὲ Τρῶες αὐτὴν θάπτουσι. Καὶ Ἀχιλλεὺς Θερσίτην ἀναιρεῖ, λοιδορηθεὶς πρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνειδισθεὶς τὸν ἐπὶ τῇ Πενθεσιλείᾳ λεγόμενον ἔρωτα· καὶ ἐκ τούτου στάσις γίγνεται τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τοῦ Θερσίτου φόνου. Μετὰ δὲ ταῦτα Ἀχιλλεὺς εἰς Λέσβον πλεῖ καὶ θύσας Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καθαίρεται τοῦ φόνου ὑπ' Ὀδυσσέως. Μέμνων δέ, ὁ Ἠοῦς υἱός, ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν, παραγίνεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων· καὶ Θέτις τῷ παιδὶ τὰ κατὰ τὸν Μέμνονα προλέγει· καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντίλοχος ὑπὸ Μέμνονος ἀναιρεῖται. Ἔπειτα Ἀχιλλεὺς Μέμνονα κτείνει· καὶ τούτῳ μὲν Ἠὼς παρὰ Διὸς αἰτησαμένη ἀθανασίαν δίδωσι. Τρεψάμενος δ' Ἀχιλλεὺς τοὺς Τρῶας καὶ εἰς τὴν

πόλιν συνεισπεσὼν ὑπὸ Πάριδος ἀναιρεῖται καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ περὶ τοῦ πτώματος γενομένης ἰσχυρᾶς μάχης Αἴας ἀνελόμενος ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζει, Ὀδυσσέως ἀπομαχομένου τοῖς Τρωσίν. Ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προτίθενται· καὶ Θέτις ἀφικομένη σὺν Μούσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θρηνεῖ τὸν παῖδα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς πυρᾶς ἡ Θέτις ἀναρπάσασα τὸν παῖδα εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον διακομίζει, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὸν τάφον χώσαντες ἀγῶνα τιθέασι· καὶ περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων Ὀδυσσεῖ καὶ Αἴαντι στάσις ἐμπίπτει.

Ἑξῆς δ' ἐστὶν Ἰλιάδος μικρᾶς βιβλία τέσσαρα Λέσχεω Μυτιληναίου, περιέχοντα τάδε· Ἡ τῶν ὅπλων κρίσις γίνεται καὶ Ὀδυσσεὺς κατὰ βούλησιν Ἀθηνᾶς λαμβάνει, Αἴας δὲ ἐμμανὴς γενόμενος τήν τε λείαν τῶν Ἀχαιῶν λυμαίνεται καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. Μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς λοχήσας Ἕλενον λαμβάνει καί, χρήσαντος περὶ τῆς ἁλώσεως τούτου, Διομήδης ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτην ἀνάγει. Ἰαθεὶς δὲ οὗτος ὑπὸ Μαχάονος καὶ μονομαχήσας Ἀλεξάνδρῳ, κτείνει καὶ τὸν νεκρὸν ὑπὸ Μενελάου καταικισθέντα ἀνελόμενοι θάπτουσιν οἱ Τρῶες. Μετὰ δὲ ταῦτα Δηΐφοβος Ἑλένην γαμεῖ· καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκύρου ἀγαγὼν τὰ ὅπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρός· καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ φαντάζεται. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται, καὶ ἀρ[illegible] ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος. Καὶ οἱ [illegible] καὶ Ἐπειὸς κατ' Ἀθηνᾶς προαίρ[illegible] [illegible]ππον κατασκευάζει. Ὀδυσ[illegible] [illegible]ὸν κατάσκοπος εἰς [illegible] [illegible]νωρισθεὶς ὑφ' Ἑλέν[illegible] [illegible] συντί–

θεται, κτείνας τέ τινας τῶν Τρώων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀφικνεῖται· καὶ μετὰ ταῦτα σὺν Διομήδει τὸ Παλλάδιον ἐκκομίζει ἐκ τῆς Ἰλίου. Ἔπειτα εἰς τὸν Δούρειον Ἵππον τοὺς ἀρίστους ἐμβιβάσαντες τάς τε σκηνὰς καταφλέξαντες, οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς Τένεδον ἀνάγονται· οἱ δὲ Τρῶες, τῶν κακῶν ὑπολαβόντες ἀπηλλάχθαι, τόν τε Δούρειον Ἵππον εἰς τὴν πόλιν εἰσδέχονται, διελόντες μέρος τι τοῦ τείχους, καὶ εὐωχοῦνται ὡς νενικηκότες τοὺς Ἕλληνας.

Ἕπεται δὲ τούτοις Ἰλίου Πέρσιδος βιβλία β' Ἀρκτίνου Μιλησίου περιέχοντα τάδε· Ὡς τὰ περὶ τὸν ἵππον οἱ Τρῶες ὑπόπτως ἔχοντες περιστάντες βουλεύονται ὅ τι χρὴ ποιεῖν· καὶ τοῖς μὲν δοκεῖ κατακρημνίσαι αὐτόν, τοῖς δὲ καταφλέγειν, οἱ δὲ ἱερὸν αὐτὸν ἔφασαν δεῖν τῇ Ἀθηνᾷ ἀνατεθῆναι· καὶ τέλος νικᾷ ἡ τούτων γνώμη. Τραπέντες δὲ εἰς εὐφροσύνην εὐωχοῦνται, ὡς ἀπηλλαγμένοι τοῦ πολέμου. Ἐν αὐτῷ δὲ δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τὸν Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθείρουσιν· ἐπὶ δὲ τῷ τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνείαν ὑπεξῆλθον εἰς τὴν Ἴδην καὶ Σίνων τοὺς πυρσοὺς ἀνίσχει τοῖς Ἀχαιοῖς, πρότερον εἰσεληλυθὼς προσποίητος· οἱ δὲ ἐκ Τενέδου προσπλεύσαντες καὶ οἱ ἐκ Δουρείου Ἵππου ἐπιπίπτουσι τοῖς πολεμίοις καὶ πολλοὺς ἀνελόντες τὴν πόλιν κατὰ κράτος λαμβάνουσι. Καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει Πρίαμον, ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα· Μενέλαος δὲ ἀνευρὼν Ἑλένην ἐπὶ τὰς ναῦς κατάγει, Δηΐφοβον φονεύσας. Κασσάνδραν δὲ Αἴας Ὀϊλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον, ἐφ' ᾧ παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βούλονται τὸν Αἴαντα·

ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει καὶ διασώζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.

Καὶ Ὀδυσσέως Ἀστυάνακτα ἀνελόντος Νεοπτόλεμος Ἀνδρομάχην γέρας λαμβάνει, καὶ τὰ λοιπὰ λάφυρα διανέμονται. Δημοφῶν τε καὶ Ἀκάμας Αἴθραν εὑρόντες ἄγουσι μεθ' ἑαυτῶν. Ἔπειτα ἐμπρήσαντες τὴν πόλιν Πολυξένην σφαγιάζουσιν ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον.

Ἔπειτα ἀποπλέουσιν οἱ Ἕλληνες καὶ φθορὰν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ πέλαγος μηχανᾶται.

Συνάπτει δὲ τούτοις τὰ τῶν Νόστων βιβλία ε' Αὐγίου Τροιζηνίου, περιέχοντα τάδε· Ἀθηνᾶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον εἰς ἔριν καθίστησι περὶ τοῦ ἔκπλου. Ἀγαμέμνων μὲν οὖν τὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐξιλασόμενος χόλον ἐπιμένει, Διομήδης δὲ καὶ Νέστωρ ἀναχθέντες εἰς τὴν οἰκείαν διασώζονται. Μεθ' οὓς ἐκπλεύσας ὁ Μενέλαος μετὰ πέντε νεῶν εἰς Αἴγυπτον παραγίνεται, τῶν λοιπῶν διαφθαρεισῶν νεῶν ἐν τῷ πελάγει. Οἱ δὲ περὶ Κάλχαντα καὶ Λεοντέα καὶ Πολυποίτην πεζῇ πορευθέντες εἰς Κολοφῶνα Τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι. Τῶν δὲ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀποπλεόντων, Ἀχιλλέως εἴδωλον ἐπιφανὲν πειρᾶται διακωλύειν, προλέγον τὰ συμβησόμενα. Εἶθ' ὁ περὶ τὰς Καφηρίδας πέτρας δηλοῦται χειμὼν καὶ ἡ Αἴαντος φθορὰ τοῦ Λοκροῦ. Νεοπτόλεμος δέ, Θέτιδος ὑποθεμένης, πεζῇ ποιεῖται τὴν πορείαν, καὶ παραγενόμενος εἰς Θρᾴκην Ὀδυσσέα καταλαμβάνει ἐν τῇ Μαρωνείᾳ, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνύει τῆς ὁδοῦ καὶ τελευτήσαντα Φοίνικα θάπτει, αὐτὸς δὲ εἰς Μολοσσοὺς ἀφικόμενος ἀναγνωρίζεται Πηλεῖ. (ἔπει)τα Ἀγαμέμνονος ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ἀναιρεθέντος, ὑπ'

Ὀρέστου καὶ Πυλάδου τιμωρία καὶ Μενελάου εἰς τὴν οἰκείαν ἀνακομιδή.

Μετὰ ταῦτά ἐστιν Ὁμήρου Ὀδύσσεια· ἔπειτα Τηλεγονίας βιβλία δύο Εὐγάμμωνος Κυρηναίου περιέχοντα τάδε· Οἱ μνήστορες ὑπὸ τῶν προσηκόντων θάπτονται· καὶ Ὀδυσσεὺς θύσας Νύμφαις εἰς Ἦλιν ἀποπλεῖ, ἐπισκεψόμενος τὰ βουκόλια καὶ ξενίζεται παρὰ Πολυξένῳ δῶρόν τε λαμβάνει κρατῆρα. Καὶ ἐπὶ τούτῳ τὰ περὶ Τροφώνιον καὶ Ἀγαμήδην καὶ Αὐγέαν. Ἔπειτα εἰς Ἰθάκην καταπλεύσας τὰς ὑπὸ Τειρεσίου ῥηθείσας τελεῖ θυσίας. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Θεσπρωτοὺς ἀφικνεῖται καὶ γαμεῖ Καλλιδίκην βασιλίδα τῶν Θεσπρωτῶν. Ἔπειτα πόλεμος συνίσταται τοῖς Θεσπρωτοῖς πρὸς Βρύγους, Ὀδυσσέως ἡγουμένου· ἐνταῦθα Ἄρης τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα τρέπεται καὶ αὐτῷ εἰς μάχην Ἀθῆνα καθίσταται. Τούτους μὲν Ἀπόλλων διαλύει· μετὰ δὲ τὴν Καλλιδίκης τελευτὴν τὴν μὲν βασιλείαν διαδέχεται Πολυποίτης, Ὀδυσσέως υἱός, αὐτὸς δὲ εἰς Ἰθάκην ἀφικνεῖται· κἀν τούτῳ Τηλέγονος ἐπὶ ζήτησιν τοῦ πατρὸς πλέων, ἀποβὰς εἰς τὴν Ἰθάκην, τέμνει τὴν νῆσον· ἐκβοηθήσας δ' Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀναιρεῖται κατ' ἄγνοιαν. Τηλέγονος δὲ ἐπιγνοὺς τὴν ἁμαρτίαν τό τε τοῦ πατρὸς σῶμα καὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τὴν Πηνελόπην πρὸς τὴν μητέρα καθίστησιν· ἡ δὲ αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖ καὶ συνοικεῖ τῇ μὲν Πηνελόπῃ Τηλέγονος, Κίρκῃ δὲ Τηλέμαχος.

VI. Ex Photii bibliotheca.

Λέγει δὲ ὡς τοῦ ἐπικοῦ κύκλου τὰ ποιήματα διασώζεται καὶ σπουδάζεται τοῖς πολλοῖς οὐχ οὕτω

διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. Λέγει καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς πατρίδας τῶν πραγματευσαμένων τὸν ἐπικὸν κύκλον, λέγει δὲ καὶ περί τινων Κυπρίων ποιημάτων· καὶ ὡς οἱ μὲν ταῦτα εἰς Στασῖνον ἀναφέρουσι Κύπριον, οἱ δὲ Ἡγησίαν τὸν Σαλαμίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφουσιν, οἱ δὲ Ὅμηρον, δοῦναι δὲ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς Στασίνῳ καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα Κυπρία τὸν πόνον ἐπικληθῆναι· ἀλλ' οὐ τίθεται ὁ συγγραφεὺς τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ· μηδὲ γὰρ Κύπρια προπαροξυτόνως ἐπιγράφεσθαι τὰ ποιήματα.

(*Περὶ ἐλεγείας.*)

Τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκεῖσθαι μὲν ἐξ ἡρῴου καὶ πενταμέτρου στίχου· ἁρμόζειν δὲ τοῖς κατοιχομένοις· ὅθεν καὶ τοῦ ὀνόματος ἔτυχε. Τὸ γὰρ θρῆνος ἔλεγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί· καὶ τοὺς τετελευτηκότας δι' αὐτοῦ εὐλόγουν. Οἱ μέντοι γε μεταγενέστεροι τῇ ἐλεγείᾳ πρὸς διαφόρους ὑποθέσεις ἀπεχρήσαντο. Λέγει δὲ καὶ ἀριστεῦσαι τῷ μέτρῳ (*ἐλεγείῳ*) *Καλλῖνόν τε τὸν Ἐφέσιον καὶ Μίμνερμον τὸν Κολοφώνιον· ἀλλὰ καὶ τὸν Τηλέφου Φιλητᾶν τὸν Κῷον καὶ Καλλίμαχον τὸν Βάττου. Κυρηναῖος δὲ οὗτος ἦν.*

(*Περὶ ἰαμβικῆς ποιήσεως.*)

Ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν ἴαμβον τάττεσθαι μὲν ἐπὶ λοιδορίας τὸ παλαιόν· καὶ γὰρ καὶ τὸ ἰαμβίζειν κατά τινα γλῶσσαν λοιδορεῖν ἔλεγον· οἱ δὲ ἀπό τινος Ἰάμβης θεραπαινίδος, Θρᾴττης τὸ γένος. Ταύτην φασί, τῆς Δήμητρος ἀνιωμένης ἐπὶ τῇ τῆς θυγατρὸ[illegible]γῇ, προσελθεῖν (*καὶ τὴν*) *περὶ τὸν Ἐλευ-* [illegible]

μένην [καὶ] διά τινῶν χλευασμάτων εἰς γέλωτα προαγαγέσθαι τὴν θεόν. Ἔοικε δὲ ὁ ἴαμβος τὸ μὲν παλαιὸν ἐπὶ τῶν εἰς ψόγον καὶ ἔπαινον γραφομένων ὁμοίως λέγεσθαι· ἐπεὶ δέ τινες ἐπλεόνασαν ἐν ταῖς κακολογίαις τὸ μέτρον, ἐκεῖθεν τὸ ἰαμβίζειν εἰς τὸ ὑβρίζειν ὑπὸ τῆς συνηθείας ἐκπεσεῖν, ὥσπερ ἀπὸ τῶν κωμικῶν τὸ κωμῳδεῖσθαι. Ἰάμβων δὲ ποιηταὶ Ἀρχίλοχός τε ὁ Πάριος ἄριστος καὶ Σιμωνίδης ὁ Ἀμόργιος ἢ ὥς ἔνιοι Σάμιος, καὶ Ἱππῶναξ ὁ Ἐφέσιος· ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐπὶ Γύγου, ὁ δὲ ἐπ' * Ἀνανίου τοῦ Μακεδόνος, ὁ δὲ Ἱππῶναξ κατὰ Δαρεῖον ἤκμαζεν.

(Περὶ μελικῆς ποιήσεως.)

Περὶ δὲ μελικῆς ποιήσεώς φησιν ὡς πολυμερεστάτη τε καὶ διαφόρους ἔχει τομάς. Ἃ μὲν γὰρ αὐτῆς μεμέρισται θεοῖς, ἃ δὲ ἀνθρώποις, ἃ δὲ εἰς τὰς προσπιπτούσας περιστάσεις. Καὶ εἰς θεοὺς μὲν ἀναφέρεσθαι ὕμνον, προσόδιον, παιᾶνα, διθύραμβον, νόμον, ἀδωνίδια, ἰόβακχον, ὑπορχήματα. Εἰς δὲ ἀνθρώπους ἐγκώμια, ἐπινίκια, σκολιά, ἐρωτικά, ἐπιθαλάμια, ὑμεναίους, σίλλους, θρήνους, ἐπικήδεια· εἰς θεοὺς δὲ καὶ ἀνθρώπους παρθένεια, δαφνηφορικά, (τριποδηφορικά), ὀσχοφορικά, εὐκτικά· ταῦτα γὰρ εἰς θεοὺς γραφόμενα καὶ ἀνθρώπων περιείληφεν ἐπαινούς. Τὰ δὲ εἰς τὰς προσπιπτούσας περιστάσεις οὐκ ἔστι μὲν εἴδη τῆς μελικῆς, ὑπ' αὐτῶν δὲ τῶν ποιητῶν ἐπικεχείρηται. Τούτων δέ ἐστι πραγματικά, ἐμπορικά, ἀποστολικά, γνωμολογικά, γεωργικά, ἐπισταλτικά.

(Περὶ τῶν εἰς θεούς.)

Καί φησι τὸν ὕμνον μὲν ὠνομάσθαι ἀπὸ

τάξει καὶ συστήματι κατεσταλμένῳ περιέρχεται τὸν κρουσμόν.

Ἀδωνίδια δὲ λέγεται τὰ εἰς Ἄδωνιν ἀναφερόμενα.

Ἤιδετο δὲ ὁ ἰόβακχος ἐν ἑορταῖς καὶ θυσίαις Διονύσου, βεβαπτισμένος πολλῷ φρυάγματι.

Ὑπόρχημα δὲ τὸ μετ' ὀρχήσεως ᾀδόμενον μέλος ἐλέγετο· καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ πολλάκις ἐλάμβανον. Εὑρετὰς δὲ τούτων λέγουσιν οἱ μὲν Κουρῆτας, οἱ δὲ Πύρρον τὸν Ἀχιλλέως· ὅθεν καὶ Πυρρίχην εἶδός τι ὀρχήσεως λέγουσιν.

(Περὶ τῶν εἰς ἀνθρώπους.)

(Τὸ δὲ ἐγκώμιον . . . .)

Ὁ δὲ ἐπίνικος ὑπ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς νίκης τοῖς προτεροῦσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγράφετο.

Τὸ δὲ σκολιὸν μέλος ᾔδετο παρὰ τοὺς πότους· διὸ καὶ παροίνιον αὐτὸ ἐσθ' ὅτε καλοῦσιν· ἀνειμένον δέ ἐστι τῇ κατασκευῇ καὶ ἁπλούστατον μάλιστα. Σκολιὸν δὲ εἴρηται, οὐχ, ὡς ἐνίοις ἔδοξε, κατὰ ἀντίφρασιν· τὰ γὰρ κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ἐπίπαν, τοῦ εὐφημισμοῦ στοχάζεται, οὐκ εἰς κακοφημίαν μεταβάλλει τὸ εὔφημον· ἀλλὰ διὰ τὸ προκατειλημμένων ἤδη τῶν αἰσθητηρίων καὶ παρειμένων οἴνῳ τῶν ἀκροατῶν, τηνικαῦτα εἰσφέ[illegible]θαι τὸ βάρβιτον εἰς τὰ συμπόσια κα[illegible] [illegible] ἀ[illegible]σφαλῶς συγκόπτεσθ[illegible] [illegible]ῳδῆς. Ὅπερ οὖν ἔπασχ[illegible] [illegible]θην, τοῦ[illegible] [illegible]ρέψαντες εἰς τὸ μέλ[illegible] [illegible] ἁπλούστατον.

Τὰ δὲ ε[illegible] [illegible]δων καὶ π[illegible]

Καὶ [illegible]

μένοις ἅμα οἱ ἠΐθεοι καὶ αἱ παρθένοι ἐπὶ τῶν θαλάμων ᾖδον.

Ὑμέναιον δὲ ἐν γάμοις ᾄδεσθαί φησι, κατὰ πόθον καὶ ζήτησιν Ὑμεναίου τοῦ Τερψιχόρας, ὅν φασι γήμαντα ἀφανῆ γενέσθαι· οἱ δέ, κατὰ τιμὴν τοῦ Ἀττικοῦ Ὑμεναίου· τοῦτον γάρ φησί ποτε διώξαντα ἀφελέσθαι κούρας Ἀττικὰς λῃστῶν. Ἐγὼ δὲ οἶμαι βίου τινὰ εὐτυχοῦς προαναφώνησιν ὑπάρχειν καὶ συνεύχεσθαι τοῖς συνιοῦσι πρὸς γάμου κοινωνίαν μετὰ φιλοστοργίας, Αἰολικῇ παραπλέκοντας τὴν εὐχὴν διαλέκτῳ, οἷον ὑμεναίειν καὶ ὁμονοεῖν τούτους, ἀεὶ ὁμόσε ναίοντας.

Ὁ δὲ σίλλος λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς πεφεισμένως ἀνθρώπων ἔχει.

(Τὸ δὲ ἐπικήδειον. . . . .)

Διαφέρει δὲ τοῦ ἐπικηδείου ὁ θρῆνος, ὅτι τὸ μὲν ἐπικήδειον παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος, ἔτι τοῦ σώματος προκειμένου, λέγεται, ὁ δὲ θρῆνος οὐ περιγράφεται χρόνῳ.

(Περὶ τῶν εἰς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους.)

Τὰ δὲ λεγόμενα παρθένεια χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο· οἷς καὶ τὰ δαφνηφορικά, ὡς εἰς γένος, πίπτει· δάφνας γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ δι' ἐνναετηρίδος εἰς τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος κωμίζοντες οἱ ἱερεῖς ἐξύμνουν αὐτὸν διὰ χοροῦ παρθένων. Καὶ ἡ αἰτία· τῶν Αἰολέων ὅσοι κατῴκουν Ἄρνην καὶ τὰ ταύτῃ χωρία, κατὰ χρησμὸν ἀναστάντες ἐκεῖθεν καὶ προσκαθεζόμενοι Θήβας ἐπόρθουν προκατεχομένας ὑπὸ Πελασγῶν. Κοινῆς ἀμφοῖν ἑορτῆς Ἀπόλλωνος ἐνστάσης ἀνοχὰς ἔθεντο καὶ δάφνας τεμόντες, οἱ μὲν ἐξ Ἑλικῶνος, οἱ δὲ ἐγγὺς τοῦ Μέλανος ποταμοῦ,

καὶ τούτων ὁ πρότερος ἐγεύετο ἐκ τῆς πενταπλῆς λεγομένης φιάλης, ἣ συνεκιρνᾶτο ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ καὶ μέλιτι καὶ τυρῷ καὶ ἀλφίτοις.

Εὐκτικὰ δὲ μέλη ἐγράφετο τοῖς αἰτουμένοις τι παρὰ θεοῦ γενέσθαι.

(*Εἰς τὰς προσπιπτούσας περιστάσεις.*)

Πραγματικὰ δέ, ἃ τινῶν περιεῖχε πράξεις.

Ἐμπορικὰ δέ, ὅσα κατὰ τὰς ἀποδημίας καὶ ἐμπορείας ἐπιδεικνύμενά τισιν ἐγράφη.

Ἀποστολικὰ δέ, ὅσα διαπεμπόμενοι πρός τινας ἐποίουν.

Τὰ δὲ γνωμολογικὰ δῆλον ὅτι παραίνεσιν ἠθῶν ἔχει.

Καὶ τὰ γεωργικὰ δέ, χώρας καὶ φυτῶν καιροὺς καὶ ἐπιμελείας.

Καὶ τὰ ἐπισταλτικὰ δέ, ὅσα κατ' ἐντολὰς πρός τινας ποιοῦντες διέπεμπον.

Οἱ μὲν (πρῶτοι) δύο λόγοι τῆς Πρόκλου γραμματικῆς χρηστομαθίας ἐν τούτοις.

TRICHAE

DE NOVEM METRIS

LIBELLI.

⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑–⏓ *λογαοιδικόν.*

Μόρον οὐ νοέοντες ἐφιστάμενον κατάντην,

ε΄. –⏑⏑⏑––⏑⏑⏑––⏑⏑⏑––⏑⏓ *χοριαμβικόν.*

Σεῖο δ' ἄνευ μηδὲ πνοᾶς μέτρον ἔχει ζωά μευ·
Ἀλλά γε καὶ ἠρεμόωντ' ἀτρεμέως βιοτᾷ
Καί τε καθυπνεῦντά με διαμπερέως φρουρέοις,

–⏑⏑–⏑–⏑– *μικτόν.*
–⏑⏑–⏑–⏑

Ἠπιόωσα προσβολὰς
Εὐδιόωσα πόντου,

ϛ΄. ⏑––⏑⏑––⏑⏑––⏑⏑–– *ἀντισπαστικόν.*

Ὁδῷ δ' εἰν ἀβάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν ἀρούραις
Πολεῦντος, πότνιά, μευ παρομάρτευ ἐπίκουρος,
Ἐν ὄρφναις μὲν ἀφεγγέσ(σ)ι φαείνοισα κελεύθους

⏑––⏑⏑–⏑–⏑–– *μικτόν.*

Λύοισα δνοφερὰν κνέφαος ὁρμάν.

ζ΄. ––⏑⏑––⏑⏑––⏑⏑––⏒ *ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος.*

Ἐν δ' ἀμερίῳ φωτὶ φλέγοισα ζέσιν ἡλίου
Καὶ λάβρον ἐρύκοισα νεφῶν ὀμβροφόρων ῥοῖζον,
Χὡς παῖς ποκά, πότν[ι]α, σός, ἐπ' ἄμμιν τερατουργεῦσα.

η΄. ⏑⏑––⏑⏑––⏑⏑––⏑⏑– *ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος*

Ἀπάγοισ' ἐκ κακότητος μογεροῦ νῦν πεδίου,
Διάγοισ' ἀβλαβέα παντοδαπῶν ἐξ ὀλέθρων,
Ἐνάγοισ' ἐς θαλέθοισαν μυρίοις γᾶν ἀγαθοῖς·

⏑⏑–⏑–⏑–– *μικτόν.*

Ἐράοντί μοι ποτῆτος
Στερεῆς ἄρ' ἀπὸ πέτρης
Πόμ' ἀκήρατον διδοῖσα·

θ΄. –⏑⏑⏑–⏑⏑⏑–⏑⏑⏑–⏑⏓ *παιωνικόν.*

Στρατὸν ἀπερείσιον ἀεσσίφρο[illegible]' ἀπεχθέα
Αἰὲν ὀλοόφρονα πονηρότατο[illegible]ον,
Τάρταρον ἐς εὐρ[illegible] [illegible]

–⏑––⏑⏒ [illegible] *[illegible]κόν.*

Ἵνα τοι [illegible]

Ἐρ[illegible]

ΕΠΙΜΕΡΙΣΜΟΙ 4

ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΜΕΤΡΩΝ.

Περὶ ἰαμβικοῦ.

Τεσσάρων ὄντων τῶν δισυλλάβων ποδῶν, πυρριχίου ἰάμβου τροχαίου καὶ σπονδείου, δύο μόνοι τούτων μέτρον ἀποτελοῦσιν, ἴαμβος καὶ τροχαῖος· ὁ μὲν ἴαμβος τὸ ἰαμβικόν, ὁ δὲ τροχαῖος τὸ καλούμενον τροχαϊκὸν μέτρον. Πυρριχιακὸν δὲ ἢ σπονδειακὸν μέτρον οὐχ εὕρηται. Προτέτακται μέντοι τῶν ἄλλων τὸ μέτρον τὸ ἰαμβικόν, οὐχ ὅτι τῶν λοιπῶν τιμιώτερον, οὐδ' ὅτι πρότερον, ὥς ἔνιοί φασιν, εὕρηται, ἀλλ' ὅτι πάντων ἐλαχιστότερον. Καὶ γὰρ ἐκ δισυλλάβων σύγκειται ποδῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἰαμβικόν· τὰ δ' ἄλλα ἐκ τρισυλλάβων οἷον τό τε δακτυλικὸν καὶ τὸ ἀναπαιστικόν· ἢ καὶ τετρασυλλάβων ὡς τὰ ἰωνικά· περὶ ὧν προϊόντες ἐροῦμεν. Ἐπεὶ οὖν ἀπὸ τῶν ἐλαχιστοτέρων καὶ βραχυτέρων ἔθος ἐστὶ προβαίνειν, διὰ τοῦτο τὸ ἰαμβικὸν μέτρον τῶν ἄλλων προτέτακται. Εἰ δέ τις ἡμῶν ἀποροίη, ὅτι καὶ τὸ τροχαϊκὸν ἴσον αὐτῷ ἐστι καὶ κατὰ τὰς συλλαβάς, [καὶ] ἄμφω γὰρ δισύλλαβα, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους, ὅτι καὶ ἀμφότερα τρίχρονα· ἐροῦμεν, ὡς κατ' ἀρχὰς βραχύτερος ὢν πάλιν ὁ ἴαμβος τοῦ τροχαίου προτέτακται. Ἀπὸ δὲ τούτου 5 καὶ τὸ ἰαμβικὸν τοῦ τροχαϊκοῦ· ὁ μὲν γὰρ ἴαμβος

ἀπὸ βραχείας ἄρχεται οἷον ἔρως, ὁ δ' ἀπὸ μακρᾶς ὁ τροχαῖος οἷον δοῦλος.

Δέχεται δὲ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον κατὰ μὲν τὴν τῶν παλαιῶν ἄδειαν καὶ συνήθειαν, ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις, τουτέστι τῇ ᾱ καὶ γ̄ καὶ ε̄ τοὺς πέντε τούτους πόδας, ⏑ – ἴαμβον, ⏑ ⏑ ⏑ χορεῖον, – – σπονδεῖον, – ⏑ ⏑ δάκτυλον, ⏑ ⏑ – ἀνάπαιστον. Ἔστι δὲ ἴαμβος μέν, ὡς ἔφαμεν, ὁ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς συγκείμενος οἷον ἔχω. Ὃς εἴτε ἀπὸ Ἰάμβης γραὸς οὕτως ὠνομάσθη, ἐξ ἧς καὶ τὸ μέτρον εὑρεθῆναί φασιν, ἅτε δὴ πρώτως αὐτῷ χρησαμένης αὐτομάτως, εἴτε παρὰ τὸ ἰὸν βάζειν, εἴτε ἀπὸ τοῦ Ἰάμβην τινὰ κόρην λοιδορηθεῖσαν τούτῳ τῷ μέτρῳ καταλῦσαι τὸν βίον, εἴτε ἀλλοθενοῦν, οὕτως ἐχέτω καὶ ὀνομαζέσθω. Ὁ μὲν οὖν ἴαμβος, ὅπερ ἔλεγον, ἐκ βραχείας συντέθειται καὶ μακρᾶς, ὁ δὲ χορεῖος ἐκ τριῶν βραχειῶν, οἷον λάβετε, φέρετε. Χορεῖος δὲ ὠνόμασται, ὅτι πρὸς τὰ ἐν τοῖς χοροῖς μέτρα πολλάκις παραλαμβάνεται τοῖς τε τραγικοῖς καὶ τοῖς ἰαμβικοῖς. Ὁ δὲ σπονδεῖος ἐκ δύο μακρῶν οἷον ἥρως. Λέγεται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν ταῖς ἱερουργίαις μάλιστα καὶ σπονδαῖς τοῖς παλαιοῖς παρειλῆφθαι. Ὁ δάκτυλος δὲ ἐκ μακροῦ καὶ δύο βραχειῶν οἷον σύλλογε, λάμβανε. Ὃν οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἐν ταῖς χορδαῖς γινομένης τῶν δακτ[illegible] [illegible]κινήσεως οὕτως ὀνομασθῆναί φα[illegible], [illegible] [illegible]αφορᾶς τῶν ἡμετέρων δακτύλω[illegible] [illegible]ῶτον ἀπὸ τοῦ καρποῦ ὀστοῦν ἐκτετ[illegible] [illegible]ρότερον ἔχουσι, τὰ δὲ ἐφεξῆς δύο [illegible] [illegible]νεσταλμενώτερα. Ὁ δὲ ἀνάπ[illegible] [illegible] καλοῦσι διο[illegible] [illegible]ύο βραχειῶ[illegible]

Αἱ μὲν ουν περιτταὶ χῶραι τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου, ὡς ἐλέγομεν, τούτους δέχονται τοὺς ε′ πόδας· αἱ δ' ἄρτιοι, ἤγουν ἡ β′ καὶ ἡ δ′ ἐκ τῶν εἰρημένων ε′ ποδῶν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους μόνους δέχονται, ἴαμβόν φημι τὸν ὁμωνυμοῦντα τῷ μέτρῳ καὶ χορεῖον· παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς καὶ ἀνάπαιστον· ἡ δὲ ϛ ἴαμβον ἢ πυρρίχιον, ὅς ἐστιν ἐκ β′ βραχειῶν, οἷον λόγος. Πυρρίχιος δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ ἐφηρμόσθαι μάλιστα τῇ συντόμῳ κινήσει τῆς ὀρχήσεως, ἣν πυρρίχην καλοῦσι, σύντομον ὄντα καὶ αὐτὸν καὶ βραχύτατον ἢ διὰ τὸ προ(έ)χειν (ὡς) βραχύτατον (κατὰ) τὸν χρόνον τῶν λοιπῶν δισυλλάβων ποδῶν· μόνος γὰρ οὗτος δίχρονός ἐστι. Δέχεται δὲ τὸν πυρρίχιον ἐπὶ τέλει τὸ ἰαμβικὸν μέτρον διὰ τὸ ἀδιάφορον εἶναι παντὸς μέτρου τὴν τελευταίαν συλλαβήν, τουτέστι μακρὰν ἢ βραχεῖαν. Καὶ σημείωσαι τοῦτο ἐπὶ πάντων. 6

Τούτοις πᾶσι τοῖς ποσὶ κέχρηνται οἱ παλαιοὶ ἰαμβοποιοί. Καὶ λάμβανε παραδείγματα ἔκ τε τῶν Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου καὶ Ἀριστοφάνους δραμάτων καὶ τῶν λοιπῶν τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν. Ἡμεῖς δὲ ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις ἴαμβον καὶ σπονδεῖον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις ἴαμβον μόνον δεχόμεθα, ἐν δὲ ϛ ἴαμβον ἢ πυρρίχιον. Καὶ δέχου τὰ παραδείγματα ἐκ τῶν προκειμένων ἰάμβων.

Ἔστι δὲ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου περιφανέστατον μὲν τὸ ἀκατάληκτον τρίμετρον. Τρίμετρον δὲ λέγεται τὸ ἓξ ἔχον ἁπλοῦς πόδας ἰαμβικὸν οἷά εἰσι τὰ προκείμενα. Καλεῖται δὲ τρίμετρα διὰ τὸ κατὰ διποδίαν βαίνεσθαι καὶ μετρεῖσθαι τὰ ἐκ δισυλλάβων ποδῶν συγκείμενα μέτρα, οἷόν ἐστι τοῦτό τε καὶ τὸ τρογαϊκόν. Τὸ μὲν οὖν περιφανὲς ἰαμβικὸν

ὡς ἐλέγομεν τοῦτό ἐστι τὸ ἀκατάληκτον τρίμετρον· ὃ καὶ νῦν διὰ τὸ σύνηθες καὶ ἐπισημότατον εἶναι 7 παραδείγματος χάριν ἐκτέθειται. Ὑφίσταται δὲ ἐκ τούτου τοῦ μέτρου κατὰ ὑφαίρεσιν καὶ πρόσθεσιν μονόμετρα καὶ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα· προσέτι καταληκτ(ικ)ά τε καὶ ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα. Καὶ σκόπει μοι τὸ λεγόμενον, ὡς ἐκ τῶν παραδειγμάτων σαφέστατον γένηται.

Μονόμετρον μὲν ουν ἐστὶν ἰαμβικὸν βραχυκατάληκτον, τὸ ἐξ ἑνὸς μόνου ποδὸς ἁπλοῦ συγκείμενον οἷον τὸ

φεῦ φεῦ.

ἢ εἰ δεῖ καὶ ταῦτα ἐκ τῶν προκειμένων λαμβάνειν οἷον τὸ

κόρη.

Βραχυκατάληκτον δὲ καλεῖται διότι λείπεται ὁλοκλήρῳ ποδὶ πρὸς τὸ ἀκατάληκτον μονόμετρον ἀπαρτίσαι. Ὅσα γὰρ κατὰ διποδίαν μετρούμενα τέλειον ἁπλοῦν ἕνα λείπεται πόδα, βραχυκατάληκτα γίνεται. Μονόμετρον δὲ καταληκτικὸν τὸ ἐξ ἑνὸς ἡμίσεος ἁπλοῦ ποδὸς συγκείμενον οἷον τὸ

ἄνανδρε.

εἰς συλλαβὴν γὰρ ἐνταῦθα τῆς δευτέρας χώρας τὸ μονόμετρον καταλήγει, ἤτοι πόδα ἔχει ἁπλοῦν καὶ συλλαβήν. Τὰ δὲ μιᾷ συλλαβῇ λειπόμενα πρὸς τὸ διποδίαν ὁλόκληρο[illegible] ἀποτελέσαι καταληκτικὰ καλεῖται. Μονόμ[illegible] τὸ [illegible] δυοῖν ἁπ[illegible] διποδίαν ως [illegible] ὡς Ἡ[illegible] [illegible]ταῖον

ἔχουσι πόδα καὶ μήτε περιττεύοντα μήτε λειπόμενον οἷον τὸ

μῖξις κόρη,

ἀκατάληκτά εἰσιν ἁπλῶς. Ὑπερκατάληκτον δὲ μονόμετρον, τὸ τὸν τέλειον καὶ μηδέν τι λειπόμενον πόδα ὑπερβαῖνον μιᾷ συλλαβῇ οἷον τὸ

ἡ τῶν ἀμίκτων.

Μονόμετρα μὲν οὖν ταῦτα.

Δίμετρον δέ, βραχυκατάληκτον μὲν πάλιν, οἷον τὸ

τεκοῦσα παρθένος·

ὅλῳ γὰρ ποδὶ μεμείωται ἐπὶ τέλους πρὸς τὸ δίμε- 8
τρον ἀκατάληκτον ἀπαρτίσαι. Καταληκτικὸν δέ, ὡς τὸ

ἄνανδρε μῆτερ βάτε·

μιᾷ γὰρ συλλαβῇ λείπεται εἰς τὸ διποδίαν ὁλόκληρον ἀποτελέσαι. Ἰστέον δέ, ὅτι τοῦτο τὸ καταληκτικὸν δίμετρον καὶ ἡμίαμβον παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται· ἐπίσημον δέ ἐστι καὶ τοῖς παλαιοῖς Ἀνακρεόντ(ε)ιον λεγόμενον, ὡς πολὺ αὐτῷ κεχρημένου τοῦ Ἀνακρέοντος. Ἀκατάληκτον δέ, ὡς τὸ

(ἡ τῶν) ἀμίκτων ἐντόκῳ·

ὁλοκλήρους γὰρ ἔχει τὰς β' διποδίας καὶ οὐδαμῶς καταλήγει. Καὶ τοῦτο δὲ ἐπισημειοῦνται οἱ παλαιοὶ καὶ Ἀνακρεόντε(ι)ον ὀνομάζουσιν. Ὑπερκατάληκτον δὲ τοῦτο

ἡ μὴ φθαρεῖσα καὶ τεκοῦσα·

πρὸς γὰρ ταῖς δυσὶ διποδίαις πλεονάζει μιᾷ συλλαβῇ. Καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Τρίμετρα δὲ βραχυκατάληκτον μὲν τόδε

ἡ τῶν ἀμίκτων ἐντόκῳ μῖξις·

ὡς τὸ λευκὸν τῇ τοῦ μέλανος καὶ ἀνάπαλιν. Ὠνόμασται δὲ οὕτω τροχαῖος ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας συλλαβῆς συγκείμενος πούς, ὅτι ταχεῖαν καὶ οἷον διατρέχουσαν ἐν τῇ κατασκευῇ τὴν ῥυθμοποιίαν ἔχει, διὰ τὸ ἐπιτρέχειν οἱονεὶ τῇ μακρᾷ ἀεὶ τὴν βραχεῖαν. Ὁ αὐτὸς δ᾽ οὗτος καὶ χορεῖος καλεῖται, ὅτι τὰ ἐν τοῖς χοροῖς μέλη τῶν παλαιῶν δραματοποιῶν ἐκ τροχαϊκῶν ὡς τὰ πολλὰ μέτρων συντέθειται. Δέχεται δὲ τὸ τροχαϊκὸν μέτρον ἐν μὲν ταῖς ἀρτίαις χώραις τουτέστι δευτέρᾳ τετάρτῃ ἕκτῃ καὶ ὀγδόῃ, ὅτε ἀκατάληκτον τετράμετρον εὑρίσκεται, τοὺς πέντε τούτους πόδας, – ◡ τροχαῖον, ◡ ◡ ◡ τρίβραχυν, τὸν καὶ χορεῖον, – – σπονδεῖον, – ◡ ◡ δάκτυλον, ◡ ◡ – ἀνάπαιστον· οἳ διά τί τε οὕτως καλοῦνται καὶ ἐκ πόσων καὶ ποίων σύγκεινται, εἴρηται. Ἐν μὲν οὖν ταῖς ἀρτίαις τοὺς πόδας δέχεται τούτους· ἐν δὲ ταῖς περιτταῖς, – ◡ τροχαῖον, ◡ ◡ ◡ τρίβραχυν ἤτοι χορεῖον, [◡ – ἴαμβον] σπανιώτερον δὲ καὶ δάκτυλον. Καὶ σκόπει μοι, ὅπως καὶ κατὰ τοῦτο ἀντιπαθές ἐστι τὸ τροχαϊκὸν μέτρον τῷ ἰαμβικῷ. Ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν τῇ α̅ καὶ γ̅ καὶ ε̅ χώρᾳ καὶ ἁπλῶς ἐν ταῖς περιτταῖς ἔφαμεν τίθεσθαι τὸν σπονδεῖον καὶ τὸν δάκτυλον καὶ τὸν ἀνάπαιστον· 11
ἐνταῦθα δὲ ἐν τῷ τροχαϊκῷ μέτρῳ τοὐναντίον ἅπαν ἐν ταῖς ἀρτίαις χώραις. (Καὶ) ὅπως (ἐκεῖ ἐν ταῖς ἀρτίαις παραλαμβάνεσθαι τὸν ἀνάπαιστον) ἐλέγομεν, διὰ τὸ ἀπὸ βραχείας ἄρχεσθαι καὶ κατὰ τοῦτο κοινωνεῖν τῷ ἰάμβῳ, οὕτως ἐνταῦθα τὸν δάκτυλον ἐν ταῖς περιτταῖς, ὡς ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενον καὶ τέως κατὰ τοῦτο οἰκειούμενον τῷ τροχαίῳ. Πλὴν ὥσπερ ἐκεῖ τοὺς ἄλλους μὲν πόδας παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔφαμεν παρεᾶσθαι, μόνον δὲ τὸν ἴαμβον ἐν ταῖς ἀρτίαις,

καὶ τὸν σπονδεῖον ἢ τὸν ἴαμβον ἐν ταῖς περιτταῖς χώραις παραλαμβάνεσθαι, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ καὶ τὸν πυρρίχιον, οὕτω κἀνταῦθα ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς τὸν τροχαῖον μόνον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις τὸν τροχαῖον ἢ τὸν σπονδεῖον δεχόμεθα. Τοιαῦτα καὶ τὰ προκείμενα μέτρα. Καθόλου γὰρ τὸ ἐν ἑκάστῳ μέτρῳ τοῖς ὁμωνύμοις πλεονάζειν ποσὶν ἐπαινετόν, οἷον ἐν ἰαμβικῷ μέτρῳ ἰάμβοις, ἐν δὲ τῷ τροχαϊκῷ τροχαίοις, καὶ ἐν δακτυλικῷ δακτύλοις, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. Τὸ δὲ καὶ διόλου τοῖς ὁμωνύμοις μόνοις χρῆσθαι πολλῷ ἀξιεπαινετώτερον· καθαρὸν γὰρ τότε τὸ μέτρον λέγεται. Εἰσὶ δὲ τὰ προκείμενα μέτρα τροχαϊκὰ τετράμετρα καταληκτικά. Βαίνονται γὰρ καὶ ταῦτα κατὰ διποδίαν, διὰ τὸ ἐκ δισυλλάβων ὡς τὰ πολλὰ συγκεῖσθαι ποδῶν. Ὥσπερ δὲ ἐν τοῖς ἰαμβικοῖς ἐπισημότατον καὶ περιφανέστατόν ἐστι τὸ ἀκατάληκτον τρίμετρον, οὕτως ἐν τοῖς τροχαϊκοῖς τὸ καταληκτικὸν τετράμετρον. Κέχρηται γὰρ αὐτῷ καὶ Εὐριπίδης ἔν τε πολλοῖς τῶν αὐτοῦ δραμάτων καὶ ἔτι καθαρώτερον ἐν Ὀρέστῃ. Ἐπιτηδεύει τοῦτο πολλαχοῦ καὶ Σοφοκλῆς καὶ Ἀριστοφάνης καὶ διάφοροι ἕτεροι. Διὰ γοῦν τοῦτο ἐπισημότατον εἶναι καὶ νῦν ἡμῖν χάριν παραδείγματος εἴληπται. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ μο- 12
νόμετρά τε καὶ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα, καταληκτικὰ καὶ ἀκατάληκτα, βραχυκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα.

Μονόμετρον μὲν οὖν βραχυκατάληκτον τροχαϊ-

μέτρων διαληψόμεθα. Εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα δύο τὰ καθολικά, τό τε δακτυλικόν, τὸ καὶ ἡρῷον καλούμενον, καὶ τὸ ἀναπαιστικόν. Προτάττεται μέντοι τοῦ ἀναπαιστικοῦ τὸ δακτυλικὸν διὰ τὸ ἐνδοξότερόν τε εἶναι καὶ γνωριμώτερον καὶ προσέτι τῶν μέτρων τῶν λοιπῶν ἀρχαιότερον. Πρότερον γὰρ παρὰ τοῦ πυθικοῦ τρίποδος εὕρηται. Καλεῖται δέ, ὡς ἔφαμεν, καὶ ἡρωϊκὸν ἢ διὰ τὸ εἶναι τῶν λοι- 14
πῶν, ὡς εἴπομεν, προγενέστερον, καθὸ καὶ ἥρωας τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους λέγομεν, ἢ παρ' ὅσον τὰ τῶν ἡρώων ἔργα διὰ τοῦ τοιούτου μέτρου Ὅμηρος καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ποιητῶν διεξήεσαν. Ὀνομάζεται δὲ καὶ πυθικὸν καὶ ἔπος καὶ ἑξάμετρον, ὡς εἶναι τὰς πάσας αὐτοῦ ὀνομασίας ε'. Δέχεται δὲ τὸ δακτυλικὸν μέτρον κατὰ πάσας τὰς χώρας ἀδιαφόρως τὸν ὁμώνυμον αὐτοῦ δάκτυλον καὶ τὸν σπονδεῖον, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ, ὅτι καταληκτικόν ἐστιν εἰς δισύλλαβον, τροχαῖον ἢ σπονδεῖον. Βαίνεται δέ, τουτέστι ποδίζεται καὶ μετρεῖται, τὸ δακτυλικὸν μέτρον κατὰ μονοποδίαν, διότι ἐκ τρισυλλάβων μάλιστα καὶ κυριωτέρως ἥρμοσται ποδῶν. Ἔφαμεν δέ, ὡς μόνα τὰ ἐκ δισυλλάβων ποδῶν συγκείμενα μέτρα κατὰ διποδίαν μετρεῖται.

Αὔξεται δὲ μέχρι ποδῶν ἕξ. Καὶ ἔστιν ἐν αὐτῷ περιφανέστατον καὶ ἐπισημότατον τὸ ἑξάμετρον δακτυλικόν, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, οἷά εἰσι

[illegible] ου δι-
μέτρου ἄρχεται κ[illegible] ται
δὲ κατὰ μονοποδί[illegible]

Ὅτι καταληκτι[illegible] [illegible]ρίαν
καὶ εἰς δ[illegible] [illegible]τα
[illegible]

τά τε Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τῶν λοιπῶν ποιητῶν, καὶ δὴ καὶ τὰ προκείμενα μέτρα. Ὑφίστησι δὲ καὶ τὸ δακτυλικὸν μέτρον κατὰ ὑφαίρεσιν μόνα δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα καὶ ἑξάμετρα, καταληκτικὰ εἰς συλλαβὴν καὶ εἰς δισύλλαβον καὶ ἀκατάληκτα. Ὑπερκατάληκτα γὰρ ἢ βραχυκατάληκτα μέτρα οὐκ ἔχει ὅλως τὸ παρὸν μέτρον, καθὰ τὸ ἰαμβικὸν καὶ τροχαϊκόν· ἐπεὶ μηδὲ ἐγχωρεῖ ὅλως. Τὸ γὰρ δίμετρον φέρε εἰπεῖν ὑπερκατάληκτον οἷον τὸ

ἃ τὸν παντογόνου,

ἐπειδὴ κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται τὸ μέτρον, τίνος χάριν μὴ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν ἐροῦμεν αὐτό; καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ὡσαύτως. Οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ μονόμετρα ὅλως ἔχει τὸ προκείμενον μέτρον· συνέμπτωσις γὰρ ἂν ἐγίνετο τῷ δακτυλικῷ πρὸς τὰ ἰαμβικὰ καὶ τροχαϊκά. Οἷον τὸ μονόμετρον δακτυλικόν, φέρε εἰπεῖν, εἰ μὲν σπονδεῖος ἦν, ἐδόκει καὶ ἰαμβικόν· εἰ δὲ δάκτυλος, ὠνομάζετ' ἂν καὶ τροχαϊκὸν καταληκτικόν. Ὥστε μόναι αἱ τῶν ῥηθέντων καταλήξεις εἰσί.

Καὶ δὴ δίμετρον μὲν καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ὡς τοῦτο

παμμεδέοντα.

καταληκτικὸν γὰρ εἰς συλλαβὴν δίμετρον οὐκ ἐγχωρεῖ γενέσθαι διὰ τὴν αἰτίαν, ἣν λέγομεν, ἵνα μὴ τῷ τροχαϊκῷ καὶ ἰαμβικῷ τὸ δακτυλικὸν συνεμπέσῃ. ἀκατάληκτον δέ, ὡς τοῦτο

ἐκ καθαρῶν τέκες.

Ὅτι καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν οὐχ εὕρηται ἐν τῷ δι[α]μέτρῳ.

Τρίμετρα δὲ [καταληκτικὰ δέ] καταληκτικὰ μὲν εἰς συλλαβὴν

ἅ τὸν παντογόνου.

τοῦτο δὲ ἐπισημότατον καὶ πενθημιμερὲς Ἀρχιλόχειον λέγεται, ὅτι ἐκ δύο ἥμισυ σύγκειται ποδῶν· οἵ τοῦ πέντε εἰσὶν ἥμισυ. Καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον τὸ

υἱέα παμμεδέοντα.

ἀκατάληκτον δὲ τοῦτο

ἐκ καθαρῶν λαγόνων τέκες.

Τετράμετρον δέ· καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν

υἱέα παμμεδέοντα λόγον.

καὶ τοῦτο ἐπισημότατόν ἐστιν ἑφθημιμερὲς καλούμενον, ὅτι ἐκ τριῶν ἥμισυ ποδῶν σύγκειται· οἵ εἰσιν ἥμισυ τοῦ ἑπτά. Ὡς καὶ τὸ πενθημιμερές, παρόσον ἐκ δύο ἥμισυ. Τοῦτο δὲ τὸ ἑφθημιμερὲς Ἀλκμανικὸν καλεῖται, ὅτι πολλαχοῦ κατακόρως Ἀλκμὰν τούτῳ κέχρηται. Τετράμετρον οὖν καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν ἐστι τὸ ῥηθὲν ἑφθημιμερές. Εἰς δὲ δισύλλαβον καταληκτικὸν τετράμετρον, τοῦτο

ἐκ καθαρῶν λαγόνων τέκες ἁγνά.

καὶ τοῦτο ἐπισημότατόν ἐστι καὶ Ἀρχιλόχειον ὀνομάζεται. Ἀκατάληκτον δὲ τετράμετρον

υἱέα παμμεδέοντα λόγον τέκες.

Ἔνδοξόν ἐστι καὶ τοῦτο Ἀρχιλόχῳ καὶ Ἀλκμᾶνι πολ- 16
λαχοῦ κεχρημένον. Τετράμετρα μὲν οὖν ταῦτα.

Τριμε... ...ερὲς
καὶ Ἀρχιλόχ...
Τετράμ... ...ὲς

Πεντάμετρα δὲ καταληκτικὸν μὲν πάλιν εἰς συλλαβήν, ὡς τὸ

ἄ τὸ(ν) παντογόνου αἰωνοτόκου.

εἰς δὲ δισύλλαβον

υἱέα παμμεδέοντα λόγον κόσμοιο.

Τοῦτο δὲ καὶ Σιμ(μ)ίειον καλεῖται, ὡς τοῦ Ῥοδίου Σιμ(μ)ίου πολλαχῶς αὐτῷ χρησαμένου. Ἀκατάληκτον πεντάμετρον ὡς τόδε

ἐκ καθαρῶν λαγόνων τέκες ἁγνὰ παρθένε.

Ἑξάμετρον (δὲ καταληκτικὸν) μέν, εἰς συλλαβὴν δὲ καταλῆγον, τὸ

ἄ τὸν παντογόνου αἰωνοτόκοιο λόγον.

Ἑξάμετρα δὲ καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον, τὰ προκείμενα τρία ἔπη. Ἀκατάληκτον δὲ ἑξάμετρον ὡς τὸ

υἱέα παμμεδέοντα λόγον κόσμου γενετῆρά γε.

καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ

Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.

καὶ περαίτερον τούτων οὐχ εὕρηταί τις προβαίνων. Ἰστέον δέ, ὅτι ὡς ἐπὶ τοῦ ἰαμβικοῦ καὶ τοῦ τροχαϊκοῦ, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλικοῦ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων (δι)μέτρων, ἤτοι μέτρων καταληκτικῶν ἢ ἀκαταλήκτων καὶ τῶν λοιπῶν, παντὸς μέτρου ἡ τελευταία συλλαβὴ ἀδιάφορός ἐστι, μακρὰ ἢ βραχεῖα λαμβανομένη ἀπεριέργως. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ δακτυλικὸν ἑξάμετρον, εἰ μὲν ἀκατάληκτόν ἐστι, δάκτυλον ἢ ἀμφίμακρον τὸν τελευταῖον δέχεται πόδα, ὡς τὸ

Κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρομέα κρέα.

Πεντάμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον) Σιμ(μ)ίειον λέγεται.

τοῦ γὰρ κρέα τὸ $\overline{\alpha}$ μακρὸν ἐκ κράσεως. Εἰ δὲ καταληκτικόν, εἰ μὲν εἰς δισύλλαβον, πάλιν ἢ σπονδεῖον ἢ τροχαῖον, διὰ τὸ ἀδιάφορον ἔχειν τὴν ἐπὶ τέλους ὡς τὸ

ἠῷ(ο)ς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
ἀὴρ πυρ(ο)φόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.

τὸ μὲν γὰρ πρότερον ἔπος εἰς τροχαῖον, τὸ δὲ δεύ- 17
τερον εἰς σπονδεῖον ἀπαρτίζει. Εἰ δὲ καταληκτικόν ἐστιν εἰς συλλαβήν, ἡ συλλαβὴ πάλιν αὕτη μακρά ἐστιν ἢ βραχεῖα διὰ τὸ ἀδιάφορον. Καὶ περὶ μὲν τοῦ κοινοῦ δακτυλ(ικ)οῦ τοσαῦτα.

Περὶ Αἰολικοῦ. Τὸ δὲ καθόλου δακτυλικὸν διαιρεῖται εἰς τρία, εἴς τε τὸ κοινὸν δακτυλικόν, περὶ οὗ ἐν τοῖς ἀνωτέρω διελαμβάνομεν, καὶ εἰς τὸ αἰολικὸν καὶ τὸ καλούμενον λογαοιδικόν. Αἰολικὸν μὲν οὖν ἐστίν, ὅπερ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τοῦ πρώτου ποδὸς δέχεται ἕνα τῶν δισυλλάβων, οἷον σπονδεῖον ἢ τροχαῖον ἢ ἴαμβον ἢ πυρρίχιον, τοὺς δὲ ἐφεξῆς πάντας ἀδιαφόρως σπονδείους ἢ δακτύλους, ὡς καὶ τὸ κοινὸν δακτυλικόν· καὶ τὴν ἐπὶ τέλει κατακλεῖδα ὁμοίως δάκτυλον ἢ σπονδεῖον ἢ τροχαῖον. Αἰολικὸν δὲ ὠνομάσθη διὰ τὸ τοὺς Αἰολεῖς αὐτὸ κατακόρως χρήσασθαι. Ὁμοίως ἐπὶ τῶν τριῶν στίχων τῶν ἐκτεθέντων ἐπιτετηδευμένως ὁ μὲν πρῶτος τροχαῖον ἔχει κατὰ τὸν πρῶτον πόδα, ὁ δὲ δεύτερος σπονδεῖον ἢ ἴαμβον, ὁ δὲ τρίτος πυρρίχιον, ἵνα τῆς κατὰ τοὺς τέσσαρας δισυλλάβους τροπῆς τοῦ

Περὶ τοῦ Αἰολικοῦ δακτυλικοῦ. Ὅτι Αἰολικὸν δακτυλικόν ἐστι τὸ κατὰ τὴν α χώραν ἔχον πόδα δισύλλαβον οἱονοῦν καὶ τὴν κατακλεῖ[illegible] ταύτ[illegible] μέ[illegible] [illegible]φόρους σπ[illegible] [illegible]

αἰολικοῦ ἐντεῦθεν ἔχωμεν λαμβάνειν τὰ παραδείγματα. Εἰσὶ δὲ καὶ τούτου τοῦ μέτρου ἀποθέσεις, τουτέστι καταλήξεις, τοσαῦται, ὅσαι καὶ τοῦ ἁπλῶς δακτυλικοῦ, μόναι τρεῖς.

Μονόμετρα μὲν οὖν οὐκ εἰσί, δι' ἃς ἔφαμεν αἰτίας ἐν τῷ περὶ δακτυλικοῦ.

Δίμετρα δὲ πάλιν, καταληκτικὰ μὲν εἰς συλλαβήν, οὐδαμῶς εἰσὶν ἐνταῦθα, ὡς οὐδ' ἐκεῖ· ἐμπεσεῖται γὰρ πάλιν εἰς τὸ ἢ ἰαμβικὰ δοκεῖν ἢ τροχαϊκά. Δίμετρον δὲ αἰολικὸν καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον τὸ

ἐκ σέθεν μέν·

ἔχει γὰρ ἕνα τε πόδα δισύλλαβον καὶ δύο συλλαβάς, οὐχ ὁλόκληρον πόδα τρισύλλαβον. Δίμετρον 18
δὲ ἀκατάληκτον τὸ

μέγαν ἄμβροτον.

Τρίμετρον δέ, καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβὴν τὸ

ἐκ σέθεν μὲν ἄνα.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον τὸ

ἶσον μοί τε φανέντα.

ἀκατάληκτον δὲ τρίμετρον δὲ

ἶσον μοί τε φανέντα γε.

Τῶν δὲ τετραμέτρων καταληκτικὸν μὲν εἰς συλλαβήν ἐστι τὸ·

ὃ δὲ ἦν μείναντα θεόν.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον, ὃ καὶ Ἡφαιστίων ἐπισημειοῦται, διὰ τὸ πολλαχοῦ αὐτῷ κεχρῆσθαι τοὺς παλαιοὺς τὸ

ἐκ σέθεν μὲν ἄνασσα φανέντα.

τετράμετρον δὲ ἀκατάληκτον τὸ

ἶσον μοί τε φανέ[ε]ντα ἁμαρτάδος.

καὶ τοῦτο δὲ ἐπισημότατόν ἐστιν.

Πεντάμετρα δέ εἰσι, κατάληκτον μὲν εἰς συλλαβὴν τὸ

ἐκ σέθεν μὲν ἄνασσα δανεισάμενον.

καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον τὸ

ἶσον μοί τε φανέ[ε]ντα ἁμαρτάδος ἐκτός.

καὶ ταῦτα δὲ ἐπίσημα τοῖς παλαιοῖς εἰσίν. Ἀκατάληκτον δὲ πεντάμετρον καὶ σαπφικὸν τεσσαρεσκαιδέκατον ὀνομάζεται διὰ τὸ τὴν Σαπφὼ ὁλόκληρα ᾄσματα γράψαι τούτῳ τῷ μέτρῳ.

Καὶ ἑξάμετρα μέν εἰσι, καταληκτικὰ μὲν εἰς συλλαβὴν ὡς τὸ

ἶσον μοί τε φανέ[ε]ντα ἁμαρτάδος ἔκτοθι γάρ.

Εἰς δὲ δισύλλαβον καταληκτικὸν ἕκαστος τῶν ἐκτεθέντων τριῶν στίχων· ἃ καὶ διὰ τὸ ἀξιοζηλώτατα εἶναι, τοιαῦθ' ἡμῖν παρελήφθησαν εἰς παράδειγμα. Τὸ περαίτερον δὲ τούτων προβαίνειν οὔτε τοὺς παλαιοὺς εὕρομεν ποιουμένους καὶ ἡμῖν, οἶμαι, περιττόν, ἱκανῶς ἤδη ῥηθέντων. Τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ αἰολικοῦ δακτυλικοῦ.

Περὶ τοῦ λογ[ο]αοιδικοῦ. Τὸ δὲ λοιπὸν εἶδος τοῦ δακτυλικοῦ τὸ καλούμενον λογ[ο]αοιδικὸν δακτυλικόν, ἀντιπαθὲς καὶ οἷον ὑπεναντίον ἐστὶ 19
τῷ αἰολικῷ. Τὸ μὲν γὰρ καταρχὰς ἕνα τῶν δισυλλάβων ἐδέχετο· τοῦτο δὲ κατὰ τὸ τέλος, πλὴν

Ὅτι αἰολικὸν δακτυλικὸν [illegible] Σαπφικὸν τεσσαρεσκαι[illegible]

Περὶ τ[illegible] [illegible]κτυλικόν ἐστι τ[illegible] ἐν τῷ τέλε[illegible]

οὐκ ἀδιαφόρως τὸν τυχόντα, ὡς ἐκεῖνο, ἀλλ' ὡρισμένως τὴν διποδίαν τροχαϊκήν· ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ δακτύλους δύο ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρας. Ὀνομάζεται δὲ τὸ τοιοῦτον μέτρον λογ[ο]αοιδικόν, ὅτι ἐκ δακτύλων σύγκειται καὶ τροχαίων. Ἔστι δὲ ὁ μὲν δάκτυλος ἀοιδαῖς καὶ ποιηταῖς προσφορώτατος, ὁ δὲ τροχαῖος λογογράφοις. Διὰ τοῦτο καὶ Ἑρμογένης ἐν ταῖς ἰδέαις περὶ καθαρότητος διδάσκων λέγει καθαρὰν εἶναι τὴν λογοειδῆ λέξιν τὴν ἐξ ἰάμβων καὶ τροχαίων συντεθειμένην. Οἱ γὰρ πεζοὶ λόγοι ἐκ τοιούτων ὡς τὰ πολλὰ ποδῶν αὐτομάτως σύγκει(ν)ται. Ἔστι μὲν ἐπισημότατα ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ, ὡς καὶ Ἡφαιστίων φησί, τά τε τρίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ πρὸς δυσὶ ποσὶ δακτυλικοῖς μίαν ἔχοντα τροχαϊκὴν διποδίαν, ἃ καὶ Ἀλκαϊκὰ καλεῖται, ὡς τοῦ Ἀλκαίου κατακόρως αὐτοῖς χρησαμένου, οἷόν ἐστι τὸ

καὶ θεὸν ἁμερίοις βροτοῖσι·

καὶ προσέτι τὰ τετράμετρα ἀκατάληκτα, τὰ πρὸς τρισὶ ποσὶ δακτυλικοῖς μίαν ἔχοντα τροχαϊκὴν διποδίαν, ἃ καὶ Πραξίλλεια λέγεται, ἅτε τῆς ποιητρίας Πραξίλλης ἐν πολλῷ χρησαμένης τῷ τοιούτῳ μέτρῳ, οἷόν ἐστι τὸ

ἀνίδεον θεότητα λόγοισιν ἄμμιν.

Ἡμεῖς μέντοι, διὰ τὸ μακρότερον εἶναι τὸ πεντάμετρον, ἄλλως τε καὶ περιέχειν καὶ τὰ τρίμετρα καὶ τετράμετρα, ἐπετηδευσάμεθά τε αὐτὸ καὶ εἰς παράδειγμα προτεθείκαμεν. Εἰσὶ γὰρ τὰ προκείμενα

Τὸ μὲν οὖν τρίμετρον τούτων Ἀλκαϊκὸν καλεῖται οἷον
καὶ θεὸν ἀμερίοις βροτοῖσι.
Πραξίλλεια δὲ τετράμετρα μίαν κατὰ τὸ τέλος διποδίαν τροχαϊκὴν ἔχοντα οἷον
ἀνίδεον θεότητα λόγοισιν ἄμμιν.

τρία ἔπη λογαοιδικὰ πεντάμετρα ἀκατάληκτα, ἐκ τεσσάρων δακτύλων ἢ σπονδείων καὶ μιᾶς τροχαϊκῆς διποδίας. Ταῦτα ἐπειδὴ μὴ κατὰ μονοποδίαν ἐπὶ τῷ τέλει μετρεῖται, ὡς ἔφαμεν, διὰ τὸ δέχεσθαι τοὺς τροχαίους δισυλλάβους ὄντας, ἀπόθεσιν μὲν ἤτοι κατάληξιν καταληκτικὴν εἰς δισύλλαβον οὐχ ἕξει, ὡς οὐδὲ τὰ τροχαϊκὰ ἢ ἰαμβικά· ἕξει δὲ ἀκατάληκτον μόνην καὶ ὑπερκατάληκτον. Οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ μονόμετρον ὅλως ἕξει διὰ τὰς αἰτίας, ἃς εἴπομεν ἐν τῷ περὶ δακτυλικοῦ· οὐδὲ δίμετρον βραχυκατάληκτον ἢ καταληκτικόν, ἵνα μὴ πάλιν τῷ δακτύλῳ συνεμπέσοι. Ἀκατάληκτον οὖν δίμετρόν ἐστι τόδε

ἀνίδεον φανέντα·

ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ τούτου μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζον ὡς τὸ

ἀνίδεον φανέντα γε.

Τρίμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μὲν οὐκ ἔσται, ἵνα μὴ πάλιν τῷ δακτυλ(ικ)ῷ συνεμπέσοι, οὐδὲ καταληκτικὸν δι' αὐτὸ τοῦτο, μόνον δὲ ἀκατάληκτον καὶ ὑπερκατάληκτον. Καὶ ἀκατάληκτον μὲν τοῦτο

καὶ θεὸν ἁμερίοις βροτοῖσι.

Τοῦτο δὲ καὶ Ἀλκαϊκόν, ὡς ἔφαμεν, λέγεται. Ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ τούτου μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζον ὡς τὸ

καὶ [illegible] [illegible]ερίοισ[ι] [illegible] γε.

Κ[illegible] [illegible]μετρα ὡσαύτως μόνα ἀκατ[illegible] [illegible]τα [illegible] διὰ τὰς αἰτία[illegible] [illegible]μετρον μὲν [illegible]ατ[illegible] [illegible]αξίλλ[illegible]ον ὀνο-

ἀνίδεον θεότητα λόγοισι θείοις.

Ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ τούτου συλλαβῇ μιᾷ πλεονεκτοῦν. Πεντάμετρα δὲ ἀκατάληκτα τὰ προκείμενα τρία ἔπη. Ὑπερκατάληκτα δὲ τὰ ἐφ' ἑκάστῳ τούτων [καὶ] μίαν συλλαβὴν ἔχοντα ἐπέκεινα. Καὶ περὶ τοῦ λογ[ο]αοιδικοῦ ταῦτα.

Περὶ ἀναπαιστικοῦ.

Μετὰ τὸ περὶ τοῦ δακτυλικοῦ, τοῦ τε κυρίου καὶ τῶν εἰδῶν τούτου, διαλαβεῖν εὔλογον ἂν εἴη καὶ περὶ τοῦ ἀναπαιστικοῦ μέτρου διδάξαι. Ὡς 21 *γὰρ ὁ τροχαῖος καὶ τὸ ἐκ τούτου μέτρον ἀντιπαθὲς ἦν τῷ ἰάμβῳ ἐν πᾶσιν, ὡς ἔφαμεν, οὕτω καὶ ὁ ἀνάπαιστος, ὅν τινες ὡς εἴπομεν καὶ ἀντιδάκτυλον καλοῦσιν, τῷ δακτύλῳ. Πάλιν γὰρ κἀνταῦθα μιᾶς συλλαβῆς προστεθείσης ἢ ἀφαιρεθείσης τοῦ δακτυλικοῦ στίχου γίνεται ἀναπαιστικὸς καὶ ἔμπαλιν οἷον*

καὶ σὺ μάκαιρα.

Τὸ τοίνυν ἀναπαιστικὸν μέτρον καθολικὸν καὶ γενικόν ἐστι, καθὰ καὶ τὸ δακτυλικόν. Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐστὶ τὸ καθαρὸν ἀναπαιστικόν, ὅπερ κατὰ πᾶσαν χώραν δέχεται ⏑ ⏑ _ ἀνάπαιστον καὶ _ _ σπονδεῖον, σπανίως δὲ καὶ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ προκελευσματικόν, ὅς ἐστιν ἐκ τεσσάρων βραχέων, καὶ _ ⏑ ⏑ δάκτυλον. Τὸ δὲ αἰολικὸν ἀναπαιστικόν, ὅπερ ἰαμβικὸν ἕνα (δέχεται) ἐν τῇ ἀρχῇ, τοὺς δὲ λοιποὺς ὁμοίους τῷ κυρίῳ ἀνα-

---

Περὶ τοῦ ἀναπαιστικοῦ.

Ὅτι τὸ κύριον ἀναπαιστικὸν ἀνάπαιστον δέχεται καὶ σπονδεῖον, σπανίως καὶ προκελευσματικόν, ἀδιαφόρους δὲ τούτους. Τὸ δὲ αἰολικὸν ἀναπαιστικὸν ἴαμβον μόνον ἐν τῇ ἀρχῇ· Τὸ δὲ λογαοιδικὸν ἀναπαιστικόν, ἐπὶ τέλει ἴαμβον καὶ συλλαβὴν μακράν.

παιστικῷ. Τὸ δ' ἄλλο λογ[ο]αοιδικόν ἐστιν ἀναπαιστικόν, ὅπερ ἐπὶ τέλει οὐ τροχαϊκὴν διποδίαν, ἀλλ' ἴαμβον ἕνα δέχεται καὶ μίαν συλλαβὴν μακρὰν ὡς ἐπὶ πολὺ ἢ βραχεῖαν, ὡς εἶναι τὸν τελευταῖον πόδα ἢ ⏑–⏑ ἀμφίβραχυν, ἐὰν βραχεῖά ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβή, ἢ ⏑–– βακχεῖον, ἐὰν μακρά, ὃ δὲ .... καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔφαμεν γίνεται. Ἔστι γὰρ ὁ μὲν ἀμφίβραχυς ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, οἷον ἔγωγε· ὁ δὲ βακχεῖος ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν. Ὡς δὲ ὁ δάκτυλος οἰκειοῦται τῷ τροχαίῳ ὡς ἀπὸ μακρᾶς ἀρχομένῳ καὶ λήγοντι εἰς βραχεῖαν, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ δάκτυλος, οὕτω καὶ ὁ ἀνάπαιστος οἰκεῖός ἐστι τῷ ἰάμβῳ, ὡς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένῳ ὁμοίως αὐτῷ. Διὰ τοῦτο τὸ μὲν δακτυλικὸν λογ[ο]αοιδικὸν ἐπὶ τέλει τροχαϊκὴν ἐδέχετο διποδίαν, τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν λογαοιδικὸν ἴαμβον. Ἡμεῖς δέ, ὡς ἐκ τῶν ἤδη ῥηθέντων ἐν τοῖς περὶ 22 δακτυλικοῦ νοηθῆναι δυνάμενοι καὶ τούτων, τοῦ τε αἰολικοῦ φημὶ ἀναπαιστικοῦ καὶ τοῦ λογ[ο]αοιδικοῦ, παραδείγματα αὐτῶν οὐ τεθείκαμεν ἄνω τριῶν στίχων, ἀλλὰ μόνου ἑνός.

Ὥσπερ οὖν ἐλέγομεν, τὸ ἀναπαιστικὸν μέτρον δέχεται κατὰ πᾶσαν χώραν ἀδιαφόρως ἀνάπαιστον τὸν ὁμωνυμοῦντα τῷ μέτρῳ πόδα, (καὶ) σπονδεῖον ὃς ἀνάπαιστός ἐστι δυνάμει τῆς προτέρας αὐτοῦ λυθείσης εἰς δύο βραχείας· καὶ τούτους μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δέχεται· ⏑⏑⏑⏑ προκελευσματικὸν δὲ καὶ –⏑⏑ δάκτυλον ὡς ἐπ' ἔλαττον. Πλὴν τὸν προκελευσματικόν, ὅς ἐστιν ἐκ τεσσάρων βραχέων, οἷον ἄγε φέρε, διότι λύεται εἰς αὐτὸν ὁ ἀνάπαιστος· τοῦ

γὰρ ἀναπαίστου ἡ μακρὰ συλλαβὴ εἰ λυθείη εἰς δύο βραχείας, προκελευσματικὸν ποιήσει. Προκελευσματικὸς δὲ ὁ πούς οὕτω καλεῖται, διὰ τὸ προκελεύειν οἱονεὶ καὶ προτίθεσθαι τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν· ὃν τρόπον καὶ τὸν πυρρίχιον ἔνιοι ἀπὸ τοῦ προέχειν τῶν ἄλλων ποδῶν ὡς βραχύτερον οὕτως ὠνόμασαν. Τὸν μὲν οὖν προκελευσματικὸν πόδα διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην δέχεται τὸ ἀναπαιστικὸν μέτρον. Τὸν δὲ δάκτυλον οἱ δραματοποιοὶ παραλαμβάνουσιν ὡς ἰσόχρονον τῷ ἀναπαίστῳ, κἂν ἀπὸ μακρᾶς οὗτος ἄρχεται. Τὸ δὲ δακτυλικὸν οὐκ ἐδέχετο ὅλως τὸν ἀνάπαιστον διὰ τὴν ἐξαρχῆς τῶν βραχέων ἐπαλληλίαν· ἀνειμένον γὰρ ἂν καὶ χαῦνον ἐποίει τὸ μέτρον, εἰ ὅλως ἐν τῷ ἡρωϊκῷ παραλαμβάνεται ἀνάπαιστος. Ἰστέον δὲ ἔτι καὶ τοῦτο, ὡς ἔσθ' ὅτε, τῶν ὅλων μακρῶν συλλαβῶν τῶν ἀναπαιστικῶν εἰς βραχεῖαν διαλυομένων, ἐκ προκελευσματι- 23
κῶν ὁ στίχος γίνεται ὅλος, ὡς καὶ δοκεῖν τισὶ πυρριχαϊκὸν εἶναι τὸ μέτρον, ἀλλ' οὐκ ἔστιν.

Ἀποθέσεις δὲ ἤτοι καταλήξεις τὸ προκείμενον μέτρον ἔχει ἕξ, διότι καὶ κατὰ διποδίαν μετρεῖται· βραχυκατάληκτον, καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ἀκατάληκτον, ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβήν, ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. Μετρεῖται δὲ τὸ μὲν ἀναπαιστικὸν μέτρον καὶ κατὰ διποδίαν, τὸ δὲ δακτυλικὸν κατὰ μόνην μονοποδίαν, δι' αἰτίαν τοιαύτην. Οὐδέποτε μέτρον

Ἔχει δὲ ἀποθέσεις ἕξ, βραχυκατάληκτον, καταληκτικὴν εἰς συλλαβήν, καταληκτικὴν εἰς δισυλλαβίαν, ἀκατάληκτον, ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβήν, ὑπερκατάληκτον εἰς δισυλλαβίαν. Ὅτι κατὰ διποδίαν μετρεῖται τὸ ἀναπαιστικόν. Ὅτι τὸ δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισυλλαβίαν παροιμιακὸν καὶ ἑφθημιμερικὸν καλεῖται.

τι τὴν ἑξαμετρίαν ὑπερβαίνει. Ἐπεὶ οὖν εὑρίσκονται ἀναπαιστικὰ καὶ ἐξ ἑπτὰ καὶ ἐξ ὀκτὼ συγκείμενα ποδῶν, διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα μετρεῖν κατὰ διποδίαν ἀναγκαζόμεθα. Τὰ μέντοι προκείμενα ἡμῖν μέτρα, οἱ τρεῖς οὗτοι ἀνάπαιστοι, δύνα[ν]ται καὶ κατὰ μονοποδίαν μετρούμενα ἀναπαιστικὰ καθαρὰ ἑξάμετρα καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον λέγεσθαι, καθὰ καὶ τὰ ὅλα ἡρωϊκά· δύνα[ν]ται δὲ (καὶ) κατὰ διποδίαν ποδιζόμενα ἀναπαιστικὰ τρίμετρα καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον ὀνομάζεσθαι. Τὰ δ' ἐπέκεινα τούτων κατὰ μονοποδίαν μόνον μετρεῖται, δι' ἣν εἴπομεν αἰτίαν.

Μονόμετρα γοῦν παλιν \ἀναπαιστικὰ ὅλως οὐκ εἰσίν, ὡς οὐδὲ δακτυλικά.

Δίμετρα δὲ βραχυκατάληκτα μὲν ὡς τὸ

ἐμέθεν μελέων, ἐμέθεν.

Καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν τὸ

ἵνα λῷον ἄγοις κατὰ σόν με.

Τοῦτο δὲ παροιμιακὸν καὶ ἐφθημ(ιμ)ερικὸν καλεῖται.

Καταληκτικὸν δὲ εἰς δισύλλαβον οἷον τὸ

σὺ μάκαιρα κύδιμε κόρα κεδνά.

Ἀκατάληκτον δὲ δίμετρον ἀνα[illegible] τὸ

ἐμέθεν μελέων, ἐμέθεν κραδίη[illegible]

Ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβ[illegible]

ἵνα λῷον ἄγοι[illegible] με θέλη[illegible] 24

Ὑπερκατάληκτο[illegible] τὸ

ἐμέθεν μελ[illegible]

καὶ δίμετρα μ[illegible]

Τρίμετρ[illegible]ιον τὸ

σὺ μάκαι[illegible]

Καταληκτικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς συλλαβήν, Σιμμιακὸν καλεῖται, ὅτι πολλῷ αὐτῷ χρῆται Σιμμίας ὁ Ῥόδιος. Ἔστι δὲ ὡς τοῦτο

ἴνα λῷον ἄγοις κατὰ σόν (με) θέλημα ὁδηγεῦ.

Τὸ δὲ εἰς δισύλλαβον, ὡς ἕκαστος τῶν προτεθέντων τριῶν στίχων. Ἀκατάληκτον δὲ τὸ τούτων μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζον. Ταῦτα δὲ πάντα κατὰ μονοποδίαν δύναται μετρεῖσθαι, ὡς ἔφαμεν. Ὑπερκατάληκτον δὲ τὸ μὲν εἰς συλλαβήν ἐστιν, ὃ τῶν προρρηθέντων τριῶν ἐπῶν πλεονάζει δυσὶ συλλαβαῖς οἷον τὸ

σὺ μάκαιρα κύδιμε ἀριστοτόκεια κό[υ]ρα κεδνά, ἵνα.

Ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον, ὃ τῶν εἰρημένων ἐπῶν συλλαβαῖς τρισὶ πλεονάζει. Καὶ ἐπὶ τῶν τετραμέτρων ὡσαύτως, ἵνα μὴ φαίνωμαι περιττολογῶν. Πλὴν τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν ἐπισημότατόν ἐστι καὶ Ἀριστοφάνειον ὀνομάζεται, οὐχ ὅτι πρῶτος αὐτῷ ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ὅτι κατακόρως καὶ συνεχῶς. Ἀριστόξενος γάρ, εἶτα Ἐπίχαρμος, εἶτα Κρατῖνος, εἶτα μετὰ τοῦτον Ἀριστοφάνης εὕρηται τῷ μέτρῳ τούτῳ χρώμενος. Ἔστι δὲ τοιοῦτον οἷον τὸ

ἐμέθεν μελέων, ἐμέθεν κραδίης ἰθύνουσ' ὁρμὰν ἵνα λῷον.

Περὶ αἰολικοῦ. Τοιοῦτόν ἐστιν, ὅσον τέως κατὰ τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν καὶ τὸ

νόες γὰρ ἀδρανέες ἄμμιν ἀνάλκιδες ἀπροτίοπτοι ἀβληχροί. 25

Τὸ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν Σιμμιακὸν καλεῖται. Ὅτι τὸ τετράμετρον καὶ εἰς συλλαβὴν καταληκτικὸν Ἀριστοφάνειον καλεῖται.

Ἡμῖν δὲ τοῦτο τὸ ἔπος εἰς παράδειγμα τέθειται τοῦ αἰολικοῦ ἀναπαιστικοῦ. Τὸ γὰρ αἰολικόν, ὡς ἔφαμεν, ἀναπαιστικὸν τὸν καταρχὰς πόδα ἴαμβον δέχεται. Τοὺς δὲ ἐφεξῆς ὁμοίως τῷ ἀναπαιστικῷ σπονδείους ἢ ἀναπαίστους ἀδιαφόρως καὶ τὸν τελευταῖον τροχαῖον ἢ σπονδεῖον διὰ τὸ ἀδιάφορον, ὅτε ἐστὶ καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. Ἔστιν οὖν τὸ ῥηθὲν ἔπος αἰολικὸν τετράμετρον ἀναπαιστικὸν καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, ὅμοιον τῷ Ἀριστοφανείῳ ἀναπαιστικῷ.

Περὶ λογ[ο]αοιδικοῦ. Ἔστι καὶ λογαοιδικὸν ὡς εἴπομεν ἀναπαιστικόν, ὅπερ καταρχὰς μὲν ἀναπαίστους δ̅ δέχεται, μετὰ δὲ τούτους ἕνα ἴαμβον καὶ μακρὰν συλλαβήν, ὡς εἶναι τὸν τελευταῖον πόδα ⏑ — — βακχεῖον, ἐκ βραχείας μιᾶς καὶ δύο μακρῶν συλλαβῶν. Παράδειγμα δὲ τούτου τὸ

μόρον οὐ νοέοντες ἐφιστάμενον κατάντην.

Καλεῖται δὲ τοῦτο Ἀρχεβούλειον, ἅτε δὴ τοῦ Θηβαίου ποιητοῦ Ἀρχεβούλου κατακόρως αὐτῷ χρησαμένου. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ Καλλιμάχειον ὀνομάζεται. Κατὰ διποδίαν δὲ μετρούμενον τρίμετρόν ἐστι λογαοιδικὸν ἀναπαιστικόν, εἰς συλλαβὴν καταληκτικόν. Δι' ἣν δὲ αἰτίαν λογαοιδικόν, εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς ὄπισθεν. Ταῦτα περὶ ἀναπαιστικοῦ καὶ τῶν τούτου εἰδῶν.

Λογαοιδικὸν δὲ ἀναπαιστικὸν τὸ καὶ Ἀρχεβούλειον τόδε
μόρον οὐ νοέοντες ἐφιστάμενον κατάντην,
ἤγουν τὸ ἔχον τέσσαρας ἀναπαίστους, ἴαμβον ἕνα καὶ μακρὰν συλλαβήν. Τὸ αὐτὸ καὶ Καλλιμάχειον. Ἔστι δὲ τρίμετρον τόδε λογαοιδικὸν ἀναπαιστικὸν καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν.

Περὶ χοριαμβικοῦ.

Ἐκ τῶν ποδῶν τὰ μέτρα συνίσταται. Ἐπεὶ δὲ τῶν ποδῶν οἱ μὲν δισύλλαβοι, οἱ δὲ τρισύλλαβοι, οἱ δὲ τετρασύλλαβοι, εἰκὸς καὶ τὰ μέτρα εἶναι τοιαῦτα. Δια- [26] λαβόντες οὖν περὶ τῶν ἐκ δισυλλάβων καὶ τρισυλλάβων ποδῶν συγκειμένων μέτρων καὶ περὶ (τῶν) ἐκ τετρασυλλάβων εἴπωμεν καὶ πρῶτον περὶ τοῦ καλουμένου χοριαμβικοῦ. Δύο γάρ εἰσι μέτρα τῶν ἐκ δισυλλάβων ποδῶν, ἰαμβικὸν καὶ τροχαϊκόν, δύο δὲ τὰ ἐκ τρισυλλάβων, δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικόν· τὰ λοιπὰ δὲ τὰ ἐκ τετρασυλλάβων, πέντε· χοριαμβικόν, ἀντισπαστικόν, ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, παιωνικόν. Ἡμεῖς μέντοι τοῖς παλαιοῖς ἑπόμενοι μετρικοῖς, Ἡρωδιανῷ καὶ Ἡφαιστίωνι καὶ τοῖς ἄλλοις, τὸ χοριαμβικὸν μέτρον τῶν ἄλλων προτάττομεν, ὅτι σύνεγγύς ἐστι καὶ τρόπον τινὰ ἐγγίζον τοῖς πρὸ μικροῦ διδαχθεῖσι μέτροις, δακτυλικῷ τε καὶ ἀναπαιστικῷ. Τοῦ γὰρ χοριάμβου ποδὸς – ⏑ ⏑ – εἰ μὲν τὴν τελευταίαν ἀφαιρήσειέ τις συλλαβήν, δάκτυλον ἀποτελέσει, εἰ δὲ τὴν προτέραν, ἀνάπαιστον. Καὶ γὰρ χορίαμβος ποὺς – ⏑ ⏑ – ἐστὶν ὁ ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς συλλαβῆς, οἷον ἐκτελέω. Χορίαμβος δὲ ὀνομάζεται, ὅτι ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου τρόπον τινὰ σύγκειται, τροχίαμβός τις ὤν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τροχαῖος καλεῖται καὶ χορεῖος διὰ τὸ ἐν τοῖς χοροῖς παραλαμβάνεσθαι τὰ τροχαϊκὰ μέτρα παρὰ τῶν κωμικῶν τε καὶ τραγικῶν, χορίαμβος ὁ τοιοῦτος ποὺς λέγεται διὰ τοῦτο.

Τὸ τοίνυν χοριαμβικὸν μέτρον, εἰ μὲν σύγκειται

Περὶ χοριαμβικοῦ.

Τὸ χοριαμβικόν, εἰ μὲν ἐκ μόνων χορι[illegible] καθαρόν, εἰ δὲ [illegible]

ἐκ χοριάμβων ποδῶν διόλου, καθαρὸν ὀνομάζεται· εἰ δ' ἐπὶ τέλει διποδίαν ἢ μονοποδίαν ἰαμβικὴν λάβοι, ἐπίμικτον λέγεται. Εἰσὶ δὲ τῶν προτεθέντων ἡμῖν χοριαμβικῶν ἐπῶν τὰ μὲν πρότερα τρία καθαρά, τὰ δὲ ἐφεξῆς δύο ἐπίμικτα τοῖς ἰάμβοις.

Ἀποθέσεις δὲ ἤτοι καταλήξεις ἔχει τὰ χοριαμ- 27
βικὰ καὶ ἁπλῶς τὰ ἐκ τετρασυλλάβων ποδῶν μέτρα, μόνα(ς) ταύτα(ς)· καταληκτικήν, ὑπερκατάληκτον, ἀκατάληκτον· βραχυκατάληκτον δέ, ὡς οἱ πρὸ ἡμῶν μετρικοί φασιν, οὐ δέχεται, ἵνα μὴ τοῖς ἐκ δισυλλάβων ποδῶν συγκειμένοις μέτροις κατὰ τοῦτο συμπίπτωσιν· ἐκείνων γὰρ ἴδιον τοῦτο· ὥσπερ οὐδὲ καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν καὶ δισύλλαβον· τοῦτο γὰρ ἐκ τῶν τρισυλλάβων ποδῶν βαινομένων μέτρων ἴδιον ἦν. Μόνας οὖν ἔχει τὰς εἰρημένας. Τὸ μέντοι χοριαμβικὸν μέτρον καὶ τὰ ἑξῆς πάντα τὰ ἐκ τετρασυλλάβων ποδῶν κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται. Ἄρχεται δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ διμέτρου καταληκτικοῦ, ἵνα μὴ τοῖς ῥηθεῖσι συμπίπτῃ μέτροις. Τὸ δὲ καταληκτικόν, εἰ μὲν καθαρόν ἐστι, εἰς δάκτυλον λήγει ἢ ἀμφίμακρον – ⏑ – τὸν (κρητ)ικὸν ὀνομαζόμενον ὅς ἐστιν ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, οἷον ποιέω· εἰ δὲ μεμιγμένον τοῖς ἰάμβοις, (εἰς) ἀμφίβραχυν ⏑ – ⏑ ὅς ἐστιν ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας οἷον ἄνακτες ἢ εἰς βακχεῖον ⏑ – – ὅς ἐστιν ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν οἷον ἀφαιρῶ.

Παράδειγμα τοῦ καθολικοῦ διμέτρου καταληκτικοῦ χοριαμβικοῦ, τοῦ μὲν εἰς δάκτυλον λήγοντος τόδε

Ἀποθέσ[illegible] ὑπερκατάλη[illegible]

Ὅτ[illegible] μονοπο[illegible]

καί τε καθυπνεῦντά με·

τοῦ δὲ εἰς ἀμφίμακρον

ἀλλά γε καὶ ἠρεμῶ.

Διμέτρου δὲ ἀκαταλήκτου

σεῖο δ' ἄνευ μηδὲ πνοᾶς.

ὑπερκαταλήκτου δὲ

ἀλλά γε καὶ ἠρεμόωντα.

Τρίμετρα δέ εἰσι, καταληκτικὸν μὲν εἰς δάκτυλον περαιούμενον

σεῖο δ' ἄνευ μη(δὲ) πνοᾶς μέτρα γε·

εἰς δὲ ἀμφίμακρον

ἠρεμόωντ' ἀτρεμέη βιοτᾷ·

ἀκατάληκτον δὲ τρίμετρον

καί τε καθυπνεῦντά με διαμπερέως· 28

ὑπερκατάληκτον δὲ

σεῖο δ' ἄνευ μηδὲ πνοᾶς μέτρον ἔχοιμι.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Τετράμετρα δέ, καταληκτικὰ μὲν εἰς δάκτυλον περαιούμενα ὡς τόδε

καί τε καθυπνεῦντά με διαμπερέως φρούρεε·

εἰς δὲ ἀμφίμακρον

ἀλλά γε καὶ ἠρεμόωντ' ἀτρεμέη βιοτᾷ·

ἀκατάληκτον δὲ τὸ τούτου πλεονάζον μιᾷ συλλαβῇ ὡς τὸ

σεῖο δ' ἄνευ μηδὲ πνοᾶς μέτρον ἔχοιμι βιοτᾷ·

ὑπερκατάληκτον δὲ οἷον τὸ

ἀλλά γε καὶ ἠρεμόωντ' ἀτρεμέως καί τε καθυπνεῦν.

Καὶ τετράμετρα δ' εἰσὶν ὁμοίως ἀκατάληκτα.

ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά. ἃ καταληκτικὰ καὶ ὁ ποιητὴς Καλλίμαχος ἐν ὁλοκλήροις ποιήμασι τίθησι. Καὶ τὰ ἑξάμετρα δὲ καταληκτικά, εἰ καὶ ἑπτάμετρα φαίνεται. ἀλλ' ὅμως ἐπετηδεύσατο ταῦτα ὅ τε Κερκυραῖος Φίλικος, εἷς τῆς ἐπὶ Πτολεμαίου Πλειάδος καὶ ὁ Ῥόδιος Σιμμίας ἔν τε τῷ πελέκει καὶ ἐν ταῖς πτέρυξι· ποιημάτια δέ εἰσι ταῦτα παρ' ἐκείνοις. Καὶ τοῦ μὲν καθαροῦ χοριαμβικοῦ παραδείγματα ταῦτα τὰ ῥηθέντα.

Περὶ τοῦ ἐπιμίκτου χοριαμβικοῦ. Τοῦ δ' ἐπιμιγνυμένου τοῖς ἰάμβοις, τοῦ μὲν εἰς ἀμφίβραχυν λήγοντος διμέτρου καταληκτικοῦ παράδειγμα τὸ

εὐδιόωσα πόντον·

τοῦ δὲ εἰς βακχεῖον τὸ

εὐδιόωσα πόντους.

ἀκαταλήκτου δὲ διμέτρου ἐπιμίκτου παράδειγμα

ἠπιόωσα προσπόλῳ.

Ταῦτα δὲ τὰ δύο εἴδη τοῦ ἐπιμίκτου διμέτρου Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς μάλιστα ἐπιτηδεύουσιν.

Περὶ ἀντισπαστικοῦ.

Μετὰ τὸ περὶ χοριαμβικοῦ μέτρου διαλαβεῖν μέτι-

Τὰ πεντάμετρα καταληκτικὰ Καλλιμάχεια λέγονται. Εἰσὶ δὲ καὶ ἑξάμετρα, ἅπερ Φίλικος καὶ Σιμμίας γράφουσι.

Ὅτι τῷ ἐπιμίκτῳ διμέτρῳ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης χρῶνται.

Περὶ ἀντισπαστικοῦ.

Ὅτι καὶ τὸ χοριαμβικὸν καὶ τὸ ἀντισπαστικὸν τὸν ἴαμβον δέχονται κατὰ κλεῖδα.

μεν ἑξῆς ἐπὶ τὸ ἀντισπαστικὸν εὐλόγως, ὅτι κοινωνεῖ κατὰ πολλὰ τὸ ἀντισπαστικὸν μέτρον τῷ χορι- 29 αμβικῷ, πρῶτον μέν, ὅτι καὶ ἄμφω τὰ μέτρα ἐπὶ τέλει τὸν ἴαμβον παραλαμβάνουσιν ὡς καταклεῖδα· ἔπειτα δὲ (ὅτι ἐ)ὰν δύο συλλαβὰς τοῦ χοριαμβικοῦ μέτρου ἀφαιρήσει τις, ἀντισπαστικὸν τοῦτο ἀποτελέσει καὶ ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἀντισπαστικοῦ πάλιν τοσαύτας ἀποτέμῃ, χοριαμβικὸν ποιήσει τὸ μέτρον. Ἔστι δὲ ποὺς ἀντίσπαστος ⏑ – – ⏑ ὁ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας οἷον Ἀλέξανδρος. Οὕτως δὲ ἐκλήθη, παρ' ὅσον ἀντεσπασμένος καὶ οἷον ἐναντίος τίς ἐστι (τῷ τροχαίῳ ὁ) ἴαμβος· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ βραχείας καὶ μακρᾶς ἄρχεσθαι τοῦ ἰάμβου, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα εἰς μακρὰν καὶ βραχεῖαν τελευτᾶν ἀντικείμενον τῷ ἰάμβῳ.

Τὸ δὲ ἀντισπαστικὸν μέτρον ὁτὲ μὲν καθαρὸν συντίθεται, ὁτὲ δὲ ἐπίμικτον, ἰάμβους ἐπὶ τέλει δεχόμενον. Καὶ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν πρότερον πόδα ἀδιαφόρως ἔχει τρεπόμενον κατὰ τὰ τέσσαρα σχήματα τοῦ δισυλλάβου, τουτέστιν εἰς τὰς δύο συλλαβὰς τοῦ προτέρου ποδὸς ὁτὲ μὲν ἴαμβον παραλαμβάνει, ὅθεν καὶ κύριος ἀντίσπαστος γίνεται, ὁτὲ δὲ σπονδεῖον, ὁτὲ πυρρίχιον, ὁτὲ τροχαῖον. Τοῦ μὲν οὖν καθαροῦ ἀντισπαστικοῦ, ὃ μήτε κατ' ἀρχὰς εἴς τινα τῶν ἄλλων δισυλλάβων ἐτράπη, μήτε ἐπὶ τέλει ἰαμβικὴν ἐδέξατο διποδίαν, παράδειγμα οἱ προκείμενοι ἀντισπαστικοὶ στίχοι τρεῖς. Περὶ δέ γε τοῦ κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα τρεπομένου ἀντισπαστικοῦ καὶ ἐπὶ τέλει τὴν ἰαμβικὴν διποδίαν δεχομένου ἰδίᾳ διελά-

βομεν καὶ λάμβανε ἐκεῖθεν παραδείγματα τῶν συμμίκτων ἀντισπαστικῶν, ἃ καὶ Ἀνακρεόντεια καὶ Γλυκώνεια, ὡς ἐκεῖ ἔφαμεν, λέγονται, ὧν ἡ ἀρχή ἐστι

θηραῶν ἰθέριον σκέπας.

Τὰ μέντοι προκείμενα τρία ἔπη ἀντισπαστικά εἰσι καθαρὰ τετράμετρα καταληκτικά.

Ὑφίστανται δὲ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ μονόμετρά τε καὶ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα, καὶ μὴν πεντάμετρα, καταληκτικά, ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα· καὶ ταῦτα γὰρ ἀποθέσεις ἔχουσι τρεῖς, ὡς ἔφαμεν, διὰ τὸ ἐκ τετρασυλλάβων συγκεῖσθαι ποδῶν.

Μονόμετρον μὲν οὖν ἀκατάληκτον (ἢ) καταληκτικὸν οὐ δύναται ὑποστῆναι κατά γε ἐμὲ ἐν τῷ παρόντι μέτρῳ· συνεμπέσοι γὰρ ἄν τινι τῶν προρρηθέντων μέτρων· ἄλλως τε καὶ οὐδέ τις εὕρηται τῶν παλαιῶν τούτῳ χρησάμενος, οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἡφαιστίων μνημονεύει ὅλως τοιούτου τινός. Μονόμετρον δὲ ὑπερκατάληκτόν ἐστιν οἷον τὸ

φαείνοισά μοι.

Τοῦτο δὲ ἐπίσημόν ἐστι πενθημιμερὲς ὀνομαζόμενον, ὅτι τοῦ πέντε τὸ ἥμισυ ἔχει· μετρούμενον γὰρ κατὰ δισυλλαβίαν δύο ἥμισυ δισυλλαβίας εὑρίσκεται ἔχον. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δοχμαϊκὸν ὀνομάζεται ἢ ἀπὸ ἔθνους οὕτως ὀνομαζομένου ἢ ἀπὸ τοῦ πρώτως αὐτῷ χρησαμένου ἢ παρ' ὅσον, (ὡς) ἔνιοί φασι, πλάγιόν τινα ῥυθμὸν ἔχει καὶ οὐκ ὀρθότατον.

σπάστων, τὸ δ[illegible] σσαρα εἴδη τῶν δισυλλάβων καὶ δέχεται ἐ[illegible] Ἀνακρεόντειον καὶ Γλυκώνειο[illegible]

Ὅτι οὐκ ἔχει τὸ ο[illegible] μονον ὑπερκατάληκτον, ὃ κ[illegible] ημιμερές.

[illegible]

Δίμετρον δέ ἐστι καταληκτικὸν μὲν τὸ

πολεῦντος πότνιά με.

Τοῦτο δὲ ἑφθημιμερὲς καλεῖται, τρεῖς ἥμισυ ἔχον δισυλλαβίας, αἵ εἰσιν ἥμισυ τοῦ ἑπτά. Ταὐτὸ τοῦτο καὶ Φερεκράτειον λέγεται, ὡς κατακόρως τούτῳ χρησαμένου τοῦ Φερεκράτους. Πολλῷ δὲ αὐτῷ κέχρηται καὶ ἡ ποιήτρια Κορίννη. Δίμετρον δὲ ἀκατάληκτόν ἐστιν οἷον τὸ

ἐν ὄρφναις μὲν ἀφεγγέσι.

Τοιαῦτα δέ εἰσιν, ὅσον κατὰ τὸ δίμετρον ἀκατάληκτον, καὶ τὰ ἰδίᾳ ἡμῖν τεθέντα εἰς παράδειγμα τῶν συμμίκτων ἀντισπαστικῶν. Ὀνομάζονται δὲ τὰ τοιαῦτα δίμετρα, ὡς καὶ ἀνώτερον ἔφαμεν, Γλυκώ- 31 *νειά τε καὶ Ἀνακρεόντεια. Δίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον, ὅπερ καὶ Σαπφικὸν καὶ Ἱππωνάκτειον ὀνομάζεται, ἅτε δὴ Σαπφοῦς καὶ Ἱππώνακτος κατακόρως αὐτῷ χρησαμένων, τὸ*

λύοισα δνοφερὰν κνέφαος.

Τοῦτο δὲ ἕνα μόνον τὸν πρῶτον ἀντίσπαστον ἔχει, ἑξῆς δὲ διποδίαν ἰαμβικὴν καὶ μίαν περιττὴν συλλαβήν. Τοῦτο δὲ καὶ ἐννεασύλλαβον λέγεται αὐτό· ἐννέα γὰρ ἔχει τὰς ὅλας αὐτοῦ συλλαβάς. Καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Δίμετρον καταληκτικὸν τὸ καὶ Φερεκράτειον τόδε

πολεῦντος πότνιά μευ.

ἐχρήσατο τούτῳ καὶ Κόριννα. Δίμετρον ἀκατάληκτον σύμμικτον Ἀνακρεόντειον καὶ Γλυκώνειον τόδε

ἢ ὄρφναις μὲν ἀφεγγέσι.

Δίμετρον ὑπερκατάληκτον τὸ Σαπφικὸν καὶ Ἱππωνάκτειον τόδε

[illegible]

Τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν μὲν τὸ ἐξ ἑνὸς μόνου ποδὸς ἀντισπαστικοῦ, τῶν δὲ ἑξῆς ἰαμβικῶν, τὸ προκείμενον ἔπος τὸ

λύοισα δνοφερὰν κνέφαος ὁρμάν.

Τοῦτο δὲ καὶ Φαλαίκειον λέγεται, τοῦ ποιητοῦ Φαλαίκου πλειστάκις αὐτῷ χρησαμένου. Τὸ ἀκατάληκτον δὲ τρίμετρον, ὅταν τὴν τελευταίαν μόνην ἔχῃ ἰαμβικήν, τὰς πρὸ αὐτῆς δὲ δύο ἀντισπαστικάς, Ἀσκληπιάδειον λέγεται οἷον

ἀφεγγέσσι φαείνοισα, κέλευθον αὖ.

Πολλῷ δὲ τῷ τοιούτῳ καὶ Ἀλκαῖος χρῆται. Τρίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον εἴη ἂν τὸ

ὁδῷ δ' εἰν ἀβάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν ὤν.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Τετράμετρα δέ, καταληκτικὸν μέν, τῶν προκειμένων ἐπῶν ἕκαστον ὡς τὸ

πολεῦντος πότνιά μευ παρομάρτευ ἐπίκουρος·

ὃ δὴ καὶ καθαρόν ἐστι καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς τοιοῦτον ἐπιτηδεύεται. Ἀκατάληκτον δὲ τετράμετρόν ἐστιν οἷον τὸ

πολεῦντος πότνιά μευ παρομάρτευ ἐπίκουρος εὖ·

Τρίμετρον καταληκτικὸν τὸ καὶ Φαλαίκειον ὅπερ ἐξ ἑνὸς μόνου ἀντισπάστου, τῶν δὲ ἄλλων ἰάμβων τόδε

λύοισα δνοφερὰν κνέφαος ὁρμάν.

Τὸ ἀκατάληκτον [illegible] ρίμετρον ὅταν τὴν τελευταίαν μόνην ἔχει ἰαμβικήν, τὰς δ[illegible]τιστ[illegible]στικὰς Ἀ(σ)[illegible]ηπιάδειον λέγεται. Χρῆται δὲ τῷ το[illegible] [illegible]ατάληκτον τετράμετρόν ἐστ[illegible]

πολεῦντ[illegible] [illegible],

(ὃ) δὴ μόνον τι[illegible] [illegible]αν ἰαμβ[illegible]ιοὺς πρὸ αὐτοῦ δὲ πόδ[illegible] [illegible]τισπ[illegible] [illegible]ζεται ἐκ-
και[illegible] [illegible] Ἀλκαῖ[illegible]

ὃ δὴ μόνον ἔχει τὴν τελευταίαν διποδίαν ἰαμβικήν, τοὺς δὲ πρὸ ταύτης ἀντισπάστους καθαρούς. Καὶ ὅταν τοιοῦτον ᾖ, Σαπφικὸν [καὶ] ἑκκαιδεκασύλλαβον ὀνομάζεται. Καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητὴς πολλῷ τούτῳ ἐχρήσατο. Τετράμετρον δὲ ὑπερκατάληκτόν 32
ἐστι οἷον τὸ

ὁδῷ δ' εἰν ἀβάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν (ἀρούραισιν) ὤν.

Τοῦτο δὲ καὶ Σιμμιακὸν ὀνομάζεται, ὡς Σιμμίου τοῦ Ῥοδίου χρησαμένου αὐτῷ. Καὶ ἡμεῖς μὲν πέρα τῶν τριμέτρων καταληκτικῶν οὐ προέβημεν, διὰ τὸ ἐπισημότατον εἶναι τὸ τοιοῦτον καθαρὸν ἐπιτηδευόμενον.

Εἰσὶ δὲ καὶ πεντάμετρά τινα, καταληκτικά τε καὶ ἀκατάληκτα, ὧν τὸ ἀκατάληκτον, ἐπὶ τέλους ἰαμβικὴν διποδίαν δεχόμενον, Ἀλκαϊκὸν ὀνομάζεται· κέχρηται δὲ τούτῳ Ἀλκαῖος. Ἔστι δὲ τοιοῦτον οἷον τὸ

ὁδῷ δ' εἰν ἀβάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν ἀρούραισι φάεινέ μοι.

Καὶ περὶ μὲν ἀντισπαστικοῦ ἀρκείτω τοσαῦτα.

Περὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος.

Ὥσπερ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον ἀντικείμενον ἦν τῷ τροχαϊκῷ, ὅτι τὸ μὲν ἀπὸ βραχείας ἤρχετο καὶ κατέληγεν εἰς μακράν, τὸ δ' ἀπὸ μακρᾶς εἰς βραχὺ τροχαϊκόν, οὕτω καὶ τὸ χοριαμβικὸν καὶ ἀντισπαστικὸν μέτρον ἀντιπαθῆ καὶ ἀντικείμενά εἰσι τοῖς

Τετράμετρον ὑπερκατάληκτόν ἐστι τὸ

ὁδῷ δ' εἰν ἀβάτῳ καὶ παρ' ἐρήμαισιν ὤν.

τοῦτο Σιμμιακὸν ὀνομάζεται. Τοῖς δὲ ἀκαταλήκτοις πενταμέτροις Ἀλκαῖος χρῆται.

ἰωνικοῖς καλουμένοις μέτροις, ... παρ' ὅσον ἐκεῖνα μέν, ὅτι καὶ μᾶλλον ἦσαν ἐπίμικτα, ἐπὶ τέλει τοὺς ἰάμβους δεχομένων, χοριαμβικῶν φησὶ καὶ ἀντισπαστικῶν, ... ἐφεξῆς καὶ περὶ τῶν ἰωνικῶν διεξέλθωμεν τῶν τοὺς τροχαίους δεχομένων πρὸς τῷ τέλει. Ἰωνικοὶ δέ εἰσι δύο καὶ ἄμφω τετρασύλλαβοι, ὧν ὁ μὲν ἀπὸ μείζονος λέγεται ὁ ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν συλλαβῶν, ὁ δὲ ἀπ' ἐλάσσονος ὁ ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν. Εἰλήφασι δὲ τὴν ὀνομασίαν ἀπ' αὐτῆς τῆς τῶν βραχειῶν ἢ μακρῶν συλλαβῶν προκατάρξεως.

Πρότερον μὲν περὶ τοῦ ἀπὸ μείζονος ἐροῦμεν. Προτετίμηται γὰρ οὗτος διά τε τοῦτο αὐτὸ τὸ ἀπὸ μακρῶν ἄρχεσθαι, ὡς μεῖζον ἐλάττονος, καὶ διὰ τὸ πολ(λ)ὴν συγγέν(ε)ιαν ἔχειν πρὸς τὸ πρὸ μικροῦ ῥη- 33
θέν τε καὶ πραχθὲν μέτρον, λέγω δὴ τὸ ἀντισπαστικόν· μιᾶς γὰρ συλλαβῆς τῆς πρώτης ἀφαιρηθείσης τοῦ καθαροῦ ἀντισπαστικοῦ, γενήσεται τὸ μέτρον καθαρὸν ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ὥσπερ αὖ τῷ καθαρῷ ἰωνικῷ μιᾶς συλλαβῆς κατ' ἀρχὰς προτεθείσης ἀντισπαστικὸν τὸ μέτρον γένοιτ' ἄν.

Τὸ τοίνυν ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ καθαρόν, συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον, ὅταν ἐπὶ τέλει δέχηται, ὡς ἔφαμεν, τοὺς τροχαίους. Περὶ μὲν οὖν τοῦ καθαροῦ ἐνταῦθα ἐροῦμεν· περὶ δέ γε τοῦ ἐπιμίκτου ἰδίᾳ διελάβομεν, ἔνθα καὶ περὶ τοῦ συμμίκτου ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος. Ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τῶν τοιούτων ἐπῶν αὕτη

ἐν ἀφανέσ(σ)ι βελέμνοις.

Ὅτι ... καὶ ... πᾶσαν χώ- ... οσσόν.

Ἐκεῖ γὰρ μετὰ η′ στίχους ἰωνικοὺς ἀπ' ἐλάσσονος δύο κεῖνται ἰωνικοὶ ἀπὸ μείζονος σύμμικτοι. Τὸ γοῦν καθαρὸν ἰωνικὸν κατὰ πᾶσαν χώραν τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ ἰωνικὸν παραδέχεται. Δέχεται δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀρτίαις, τουτέστι β̄ καὶ δ̄, τοὺς μολοσσούς. Μολοσσὸς δέ ἐστι πούς ὁ ἐκ τριῶν μακρῶν, οὕτως ὀνομαζόμενος διὰ τὸ μήκιστος εἶναι τῶν τρισυλλάβων ποδῶν πάντων ἢ διὰ τὸ εὑρεθῆναι τὴν τοιαύτην ῥυθμοποιίαν ὑπό τινος ἔθνους οὕτω λεγομένου.

Εἰσὶ δ' ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ δίμετρά τε καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα. Ἐν δὲ τούτοις τὰ μὲν βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικά, τὰ δὲ ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ὑπερκατάληκτα. (Μετρεῖται δὲ κατὰ μονοποδίαν.)

Δίμετρον μὲν οὖν ἐστὶ βραχυκατάληκτον τοῦτο

καὶ λάβρον ἐρύκοις.

Δίμετρον δὲ καταληκτικὸν τὸ

ἐν δ' ἀμερίῳ φωτί.

Τοῦτο δὲ καὶ ἐπίσημόν ἐστιν, ἐφθημιμερὲς καλούμενον, ὅτι τρεῖς ἥμισυ ἔχει δισυλλαβίας, αἵ εἰσιν ἥμισυ τοῦ ἑπτά. 34 Πολλῷ τῷ τοιούτῳ ἡ ποιήτρια Τελέσιλλα κέχρηται. Δίμετρον δέ ἐστιν ἀκατάληκτον τὸ

χὡς παῖς πόκα πότνα σέθεν.

Ὅτι τὸ ἰωνικὸν ἀπὸ διμέτρου καὶ ἕως εἰς τὰ πεντάμετρα. Ἀποθέσεις δὲ ἔχει καταληκτικόν, ὑπερκατάληκτον, ἀκατάληκτον, βραχυκατάληκτον. Μετρεῖται κατὰ μονοποδίαν.

Δίμετρον βραχυκατάληκτον τόδε

ἐν δ' ἀμερίῳ φωτί.

καλεῖται Τελεσίλλειον. Δίμετρον ἀκατάληκτον

χὡς παῖς πόκα πότν[ι]α σέθεν.

καλεῖται δὲ Κλεομάχειον. Δίμετρον ὑπερκατάληκτον

[illegible]

Τοῦτο δὲ καὶ Κλεομάχειον λέγεται, ὅτι πολλῷ αὐτῷ ὁ ποιητὴς Κλεόμαχος χρῆται, ὃς πύκτης μὲν πρότερον, ὥς φασιν, ἦν, ἐρασθεὶς δέ τινος νέου, τὴν ποιητικὴν μετεχειρίσατο. Δίμετρον δέ ἐστιν ὑπερκατάληκτον τὸ

καὶ λάβρον ἐρύκοισα[ν] νεφῶν.

καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Τρίμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μὲν πάλιν τὸ

χῶς παῖς πόκα πότνα σὸς ἐφ' ἅμμιν.

Ταῦτα δὲ Πραξίλλεια καλεῖται, τῆς ποιητρίας Πραξίλλης κατακόρως αὐτοῖς χρησαμένης. Καὶ ἡ Σαπφω δὲ πολλαχοῦ φαίνεται τούτοις χρωμένη. Ἐπὶ δὲ τοῦ τοιούτου τριμέτρου καὶ ἀντὶ τοῦ δευτέρου ποδὸς αἱ εἰρημέναι ποιήτριαι τροχαϊκὴν τιθέασι διποδίαν. Τρίμετρον δέ ἐστι καταληκτικὸν τὸ

ἐν δ' ἀμερίῳ φωτὶ φλέγοισάν με.

Τρίμετρον δὲ ἀκατάληκτον οἷον τὸ

ἐν δ' ἀμερίῳ φωτὶ φλέγοισαν ζέσιν.

Τὰ τοιαῦτα τρίμετρα διχῶς συντιθέασιν οἱ Αἰολεῖς, τοῖς τροχαϊκοῖς συμπλέκοντες ποσί. Πῶς δέ, εἴρηται ἡμῖν ἰδίᾳ, ἔνθα καὶ περὶ τοῦ διμέτρου ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῦ διειλήφαμεν, ὡς καὶ ἄνωθεν ἔφαμεν. Τρίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτόν ἐστι τὸ

καὶ λάβρον ἐρύκοισα νεφῶν ὀμβροφόρων.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Τετράμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μέν, οἷον τὸ

Ὅτι τὸ τρίμετρον βραχυκατ[illegible] Πραξίλλειον καλεῖται καὶ Σαπφικόν. Ἰστέον δέ, ὅτι [illegible] τῷ τριμέτρῳ βραχυκαταλήκτῳ ἡ εἰρημένη Πρ[illegible] ἡ Σαπφὼ ἀντὶ τοῦ δευτέρου ποδὸς τροχ[illegible] [illegible]μετρον βραχυκατάληκτον τὸ

χῶς παῖ[illegible] [illegible]γεῖς.

λέγετ[illegible] [illegible]

χὼς παῖς πόκα πότνα σὸς ἐφ' ἅμμιν τερατουργεῖς.

Τοῦτο δὲ Σωτάδειον ὀνομάζεται καὶ ἐπίσημόν ἐστι, ἅτε δὴ τοῦ ποιητοῦ Σωτάδου πολλῷ αὐτῷ χρησαμένου. Οὗτος δέ ἐστιν ὁ Σωτάδης ὁ τὴν Ὁμηρικὴν Ἰλιάδα ἐξ ἡρωϊκοῦ μέτρου ἐπιχειρήσας εἰς ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μέτρον μετασκευάσαι, οὗ μέμνηται καὶ Ἑρμογένης ἐν ταῖς ἰδέαις. Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν τῶν ἐκκειμένων τριῶν ἐπῶν ἕκαστον. Καὶ ἡμεῖς μὲν περαιτέρω τῶν τοιούτων τετραμέτρων οὐ προέβημεν. Πλὴν ἐπισημότατά εἰσι καὶ τὰ ἀκατάληκτα τετράμετρα, ἃ μι(ᾷ) συλλαβῇ τῶν προκειμένων πλεονάζουσι. Τιθέασι δὲ καὶ ταῦτα οἱ Αἰολεῖς διχῶς· ἢ γὰρ δυσὶν ἰωνικοῖς (δύο τροχαϊκὰς ἐπάγουσι διποδίας ἢ τρισὶν ἰωνικοῖς) τροχαϊκὴν διποδίαν μίαν. Τούτου παράδειγμα ἔστω τόδε

ἐν δ' ἀμερίῳ φωτὶ φλέγοισαν ζέσιν ἡλίου με.

Αἰολικὰ δὲ ὀνομάζεται καὶ ταῦτα ὅτι Σαπφὼ αὐτοῖς κέχρηται, αἰολικῇ διαλέκτῳ χρωμένη.

Καὶ περὶ τοῦ ἀπὸ μείζονος μὲν ἰωνικοῦ ἱκανὰ ταῦτα· νοήσειε γὰρ ἐκ τούτων πάντως ἄν τις καὶ τετράμετρα ὑπερκατάληκτα· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πεντάμετρα.

Περὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος.

Τὸ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος μέτρον ἀντιπαθές

Ἰστέον, ὅτι τὰ τετράμετρα ἀκατάληκτα διχῶς συντιθέασιν Αἰολεῖς· ἢ γὰρ δυσὶν ἰωνικοῖς δύο τροχαϊ(κὰς) ἐπάγουσι διποδίας ἢ τρισὶν ἰωνικοῖς τροχαϊκὴν διποδίαν μίαν. Τοῦ δευτέρου παράδειγμα τόδε

ἐν δ' ἀμερίῳ φωτὶ φλέγοισαν ζέσιν ἡλίου με.

Αἰολικὰ δὲ λέγετ[illegible] τὸ τ[illegible] Σαπφ[illegible] [illegible]ούτοις χρήσασθαι α[illegible]λικῶ[illegible]

ἐστι τῷ ἀπὸ μείζονος ἰωνικῷ, καθόσον τοῦτο μὲν τὸ ἀπ' ἐλάσσονος, ἀπὸ πυρριχίου ἀρχόμενον, εἰς σπονδεῖον καταλήγοντα τῶν ποδῶν ἕκαστον ἔχει ὅτε ἐστὶ καθαρόν, τὸ δ' ἀπὸ μείζονος ἀνάπαλιν ἀπὸ σπονδείου ἀρχόμενον καὶ περαιούμενον εἰς πυρρίχιον, κατ' ἐκεῖνο γοῦν τέτακται τοῦτο τὸ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν ἀναγκαίως. Συντίθεται δὲ καὶ τοῦτο ὁτὲ μὲν καθαρόν, ὁτὲ δὲ ἐπίμικτον πρὸς τὰς τροχαϊκὰς διποδίας. Καὶ ὅτε μὲν καθαρόν ἐστι, κατὰ πᾶσαν χώραν τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ δέχεται πόδα, λέγεται δὴ τὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικὸν καὶ ἐν ταῖς περιτταῖς, τουτέστι πρώτῃ, τρίτῃ, πέμπτῃ, τοὺς μο- 36
λοττούς. Καὶ τοῦτο εὐλόγως· εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἀρτίαις τούτους ἐδέχετο, ἐπαλληλία πολλὴ καὶ συνέχεια ἐγίνετ' ἂν τῶν μακρῶν φωνηέντων. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ μείζονος ἰωνικοῖς ἐν ταῖς ἀρτίαις χώραις τοὺς μολοττούς, ὡς ἔφαμεν, ἐλαμβάνομεν· εἰ γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ χώρᾳ ὁ μολοττὸς ἔκειτο ποὺς ἐκ τριῶν συγκείμενος μακρῶν, ἑξῆς δὲ καὶ τὰ δύο μακρὰ πάλιν τοῦ ἀπὸ μείζονος ἰωνικοῦ ἐπήγοντο, πολλὴν ἂν ἀρ(ρ)υθμίαν ἡ τῶν πέντε μακρῶν ἐπιφορὰ ἐνεποίει. Ὅτε μὲν οὖν καθαρόν ἐστι τὸ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος μέτρον, ὅπερ ἐλέγομεν, τούτους δέχεται τοὺς πόδας· ὅτε δὲ ἐπίμικτόν ἐστι, καὶ ἐπὶ τέλει τροχαϊκὴν δέχεται διποδίαν ἢ μονό-

---

Περὶ ἰωνικοῦ τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος.

Ὅτι καὶ τὸ ἀπ' ἐλάσσονος καθαρὸν ἰωνικὸν ἐν πάσῃ χώρᾳ τὸν ὁμώνυμον δέχεται ἰωνικόν, ἐν δὲ ταῖς περιτταῖς τὸν μολοσσόν, ἐναντίως τῆς ἀπὸ μείζονος. Τὸ δὲ ἐπίμικτον ἐπὶ τέ-.ους τροχαϊκὴν ἢ διποδίαν ἢ [illegible]ποδίαν, τὸν πρὸ τῶν τρο-;αίων δ[illegible] δέχεται καθ[illegible] ἀλλὰ παίωνα τρί-[illegible] ὅς [illegible] βρ[illegible]έων [illegible] βραχείας.

Ὅ[illegible] [illegible]ταμ[illegible]ρου.

μετρον, τὸν πρὸ τῶν τροχαίων πόδα οὐ δέχεται καθαρὸν ἰωνικόν, ἀλλὰ παίωνα τρίτον, ὅς ἐστιν ἐκ δύο βραχε(ι)ῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας. Περὶ μὲν οὖν τῶν καθαρῶν τε καὶ ἐπιμίκτων ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικῶν ὁμοῦ καὶ ἐν ἑτέρῳ ποιηματίῳ προειλήφαμεν, οὗ ἡ ἀρχή, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω εἴπομεν

Ἐν ἀφανέσ(σ)ι βελέμνοις
κραδίην μέσην γυναικός.

Ἐκεῖ γὰρ ἐναλ(λ)ὰξ ὁ μὲν εἷς καθαρός, ὁ δ' ἕτερος ἐπίμικτος, τῇ τροχαϊκῇ διποδίᾳ προεκκείμενον ἔχων παίωνα τρίτον. Κἀνταῦθα τῶν ἐκκειμένων ἓξ στίχων οἱ μὲν τρεῖς ἰωνικοί εἰσι καθαροί, οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς ἐπίμικτοι.

Εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ δίμετρά τε καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα· καὶ τούτων τὰ μὲν βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικά τε καὶ ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα, ὁμοίως τῷ ἀπὸ μείζονος ἰωνικῷ.

Καὶ δίμετρον μὲν βραχυκατάληκτόν ἐστιν οἷον τὸ

διάγοις ἀβλαβῆ. 37

Δίμετρον δὲ καταληκτικὸν ὡς τὸ
διάγοις ἀβλαβέα.

Δίμετρον καταληκτικὸν
διάγοις ἀβλαβέα.

λέγεται δὲ Τιμοκρεόντειον. Δίμετρον ἀκατάληκτον
ἀπάγοις ἐκ κακότητος.

Τοῦτο δὲ ὅταν συμμίγνυται τῇ τροχαϊκῇ μονοποδίᾳ καὶ πρὸ αὐτῆς, ὡς εἴπομεν, τὸν παίωνα τρίτον δέχεται, καὶ Ἀνακρεόντειον ὀνομάζεται οἷον

κραδίην μέσην γυναικὸς
ἔδραμον δύσοιστον οἶμον.

Ταῦτα δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ ἄλλως ποδίζεται διὰ τὸ σαφέστερον, οἶμ[illegible] ἰάμβ[illegible] συλλαβῆς

Τοῦτο δὲ ἐπισημειοῦνται οἱ παλαιοὶ ὡς ἐνδοξότατον· ἐφθημιμερὲς γάρ ἐστι. Καὶ πολλῷ Τιμοκρέων κέχρηται τούτῳ. (Δίμετρον δὲ ἀκατάληκτον)

ἀπάγοις ἐκ κακότητος.

Τοῦτο δὲ ἐπισημότατον γίνεται, ὅταν συμμίγνυται τῇ τροχαϊκῇ διποδίᾳ, καὶ πρὸ αὐτῆς, ὡς εἴπομεν, τὸν τρίτον παίωνα δέχεται, οἷά εἰσι τὰ προκείμενα τρία ἔπη τὰ μετὰ τοὺς τρεῖς καθαροὺς ἰωνικούς. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ Ἀνακρεόντειον ὀνομάζεται, ὡς αὐτῷ κατακόρως χρησαμένου τοῦ Ἀνακρέοντος. Ποδίζεται δὲ τοῖς νεωτέροις διὰ τὸ σαφέστερον, οἶμαι, ἄλλως ἤπερ ἔφαμεν· ἐξ ἀναπαίστου γὰρ καὶ δύο ἰάμβων καὶ μιᾶς κοινῆς συλλαβῆς τοῦτο μετροῦσιν οἱ νῦν. Δίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτόν ἐστιν οἷον τὸ

ἐνάγοισ' εἰς θαλέθοισάν με.

καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Τρίμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μὲν αὖ οἷον τὸ

ἀπάγοις ἐκ κακότητος νύ με·

καταληκτικὸν δὲ τρίμετρον οἷον τὸ

διάγοισ' ἀβλαβέα παντοδαπᾶν.

Καὶ τούτῳ δὲ κατακόρως κέχρηται Διονύσιος ὁ ποιητής. Ἀκατάληκτον δέ ἐστι τρίμετρον

ἀπάγοις ἐκ κακότητος μογεροῦ νυ.

Καὶ τοῦτο τὸ μέτρον πολύ ἐστι παρὰ Ἀνακρέοντι καὶ Σαπφοῖ. Τρίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον τὸ

ἐνάγοις εἰς θαλέθοισαν μυρίοις γαῖαν.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Τετράμετρα δέ, βραχυκατάληκτον μὲν οἷον τὸ

διάγοις ἀβλαβέα παντοδαπᾶν ἐκ κακῶν.

Τούτῳ δὲ τῷ βραχυκαταλήκτῳ τετραμέτρῳ ὁλόκληρα ἐπιτίθησιν ᾄσματα Ἀνακρέων, τὸν μὲν πρῶτον πόδα ἰωνικὸν τιθεὶς ἀπ' ἐλάσσονος, τὸν δὲ μετ' ἐκεῖνον παίωνα τρίτον, ὅς ἐστιν ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, εἶτα κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἐπιμίκτων, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, τροχαϊκὴν συζυγίαν, εἶτα σπονδεῖον. 38 *Τὰ δὲ τοιαῦτα ἐξ ἐπιμιξίας καλοῦσιν ἀνακλώμενα, ἴσως, ὡς ἔνιοί φασι, διὰ τὸ ἀνακλᾶσθαι τὴν κλάσι(ν) τῆς φωνῆς πρὸς ἁπαλότητα. Τί μέντοι τὸ κύριόν ἐστιν ἀνακλώμενον, ἐν τοῖς κατὰ ἀντιπάθειαν μεμιγμένοις ἔπεσιν ἐροῦμεν. Τετράμετρον δὲ καταληκτ(ικ)ὸν καθαρόν ἐστι ἕκαστον τῶν προκειμένων τριῶν ἐπῶν. Τὰ δὲ τοιαῦτα τετράμετρα καὶ ἐπισημότατά εἰσι. Καὶ Φρύνιχος ὁ παλαιὸς ποιητής, ὅ τε κωμικὸς καὶ ὁ τραγικός, ἐν πολλοῖς φαίνονται χρώμενοι τοῖς τοιούτοις. Καὶ ταῦτα μέντοι, ὅτε εἰσὶν ἐπίμικτα, ἀνακλώμενα ὀνομάζονται καὶ Γαλ(λ)ιαμβικὰ καὶ Μητρῳακά. Καὶ*

τούτῳ δὲ καὶ Διονύσιος κέχρηται. Τοῖς δὲ ἀκαταλήκτοις τριμέτροις Ἀνακρέων καὶ Σαπφώ.

Τετράμετρον βραχυκατάληκτον

διάγοις ἀβλαβέα παντοδαπᾶν ἐκ κακῶν.

λέγεται καὶ Ἀνακρεόντειον. Ἀλλ' ὅταν ὁ μὲν ᾱ ποὺς ἰωνικός ἐστιν ἀπ' ἐλάσσονος, ὁ δὲ δεύτερος παίων τρίτος καὶ ἑξῆς κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἐπιμίκτων τροχαῖος καὶ σπονδεῖος, ἃ τοῦ τροχαϊκοῦ εἰσί, ταῦτα δὲ καλοῦσι καὶ ἀνακλώμενα, διὰ τὸ ἀνακλᾶσθαι καὶ οἷον μαλθακίζεσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις τὴν φωνήν. Τετράμετρα [ἀ]καταληκτ(ικ)ὰ καθαρὰ καὶ Φρυνίχ(ε)ια καλοῦνται· καὶ ὁ κωμικὸς γὰρ Φρύνιχος καὶ ὁ τραγικὸς ἐχρήσατο τούτοις. Καὶ ταῦτα δέ, ὅτε εἰσὶν ἐπίμικτα, ὡς ἔφαμεν, ἀνακλώμενα καλοῦνται καὶ Γαλ(λ)ιαμβικά· καὶ Μητρῳακὰ δὲ λέγονται διὰ τὸ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν τῇ Δημήτερι ἢ τῇ Ῥέᾳ τοιούτ[illegible] [illegible] ιαμβικὰ δὲ ἀπὸ Γαλ(λ)ῶν οἵτιν[illegible]

Γαλ(λ)ιαμβικὰ μὲν διὰ τὸ (Γα)λλοὺς οἵτινες ἱερεῖς ἦσαν τῆς Δήμητρος τῷ τοιούτῳ μέτρῳ πρὸς ὕμνον τῆς τῶν θεῶν μητρὸς χρῆσθαι· διὰ ταῦτα γὰρ καὶ Μητρῳακά. Ἢ παρ' ὅσον ἀνειμένον καὶ ἔκλυτον τὸ ἐπίμικτόν ἐστιν ἰωνικόν. Καὶ οἱ Γαλ(λ)οὶ δέ, οἳ εἰσιν ἔθνος τι, τοιοῦτοι μαλακοὶ καὶ θήλειαν νόσον ἔχειν διαβαλλόμενοι. Ἀνακλώμενα δὲ διὰ τὴν αἰτίαν, ἣν ἔφαμεν ἀνωτέρω, παρ' ὅσον ὁ ἐν τοῖς τοιούτοις ῥυθμὸς ἀνακλᾶται πρὸς τὸ χαῦνον καὶ μαλακόν. Ἔνδοξά εἰσι καὶ ἀκατάληκτα τετράμετρα, ἃ μιᾷ συλλαβῇ τῶν προκειμένων ἐπῶν περιττεύουσι. Σαπφώ τε γὰρ κέχρηται τούτοις καὶ Ἀλκμὰν καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής.

Καὶ πέρα μὲν τούτων οὐχ εὕρηταί τις τῶν ἡμῶν γνωρίμων χρώμενος τοῖς ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῖς· εἰ δ' εἰσίν, ὥς τινές φασι, καὶ πεντάμετρα, ἐκ τῶν 33 ῥηθέντων ἂν κἀκεῖνα οὐκ ἀγνοήσαιμεν.

Περὶ παιωνικοῦ.

Τὸ παιωνικὸν καλούμενον μέτρον τοῖς παλαιοῖς καὶ κρητικὸν ὀνομάζεται, ἐκ κρητικῶν γὰρ ὅλων ποδῶν σύγκειται ἐνίοτε. Κρητικὸς δέ ἐστιποὺς ὁ καὶ ἀμφίμακρος λεγόμενος, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις προείπομεν, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς συλλαβῆς. Τούτου τοῦ κρητικοῦ εἰ μὲν ἡ τελευταία μακρὰ λυθείη εἰς δύο βραχε(ί)α(ς), ποιεῖ τὸν καλούμενον πρῶτον παίωνα, (τὸν) ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν

ἔθνος εἰσὶ κέκληται. Τοῖς ἀκα [illegible] Σαπφὼ καὶ Ἀλ[illegible]

Ὁ[illegible] τοὺς [illegible]

βραχειῶν, οἷον ἐχθρότατος. Εἰ δ' ἡ πρώτη μακρὰ λυθείη εἰς δύο βραχε(ί)α(ς), τὸν λεγόμενον τέταρτον παίωνα ποιεῖ, τὸν ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς, οἷον φιλολόγοι. Τέσσαρες γάρ εἰσιν οἱ παίωνες τετρασύλλαβοι· ὁ πρῶτος ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν· ὁ δεύτερος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, οἷον ὁμώνυμος. Ὁ τρίτος ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, οἷον θεότιμος· ὁ τέταρτος ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς. Κρητικὸν μὲν οὖν τὸ μέτρον τοῖς παλαιοῖς ὅπερ ἐλέγομεν ὠνομάζετο· ἐπεὶ δὲ πολλοὶ τῶν κωμικῶν τε καὶ τραγικῶν, ἐξαιρέτως δὲ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ κρητικοῦ τὴν διάλυσιν ἐποιήσαντο (εἰς) πρῶτον ἢ τέταρτον παίωνα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς πρῶτον, παιωνικὸν ὠνομάσθη διὰ τοῦτο. Ἔνιοι δὲ τῶν παλαιῶν μετρικῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ τετάρτου παίωνος (τοῦ) ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς, τὰς β' βραχε(ί)ας συλλαβάς, τὴν δευτέραν φημὶ καὶ τὴν τρίτην, εἰς μίαν συναιροῦντες μακράν, ἐκ βακχείων τὸ παιωνικὸν μέτρον προσέθηκαν. Βακ- 40
χεῖος γάρ ἐστι ποὺς ὁ ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, οἷον νοήμων. Τινὲς δὲ καὶ τοῦ πρώτου παιωνικοῦ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην συλλαβήν, αἵ εἰσι βραχεῖαι, εἰς μίαν μακρὰν συναιροῦντες, ἐκ παλιμβακχείων τὸ παιωνικὸν μέτρον συνέθηκαν. Παλιμβάκχειος γάρ ἐστι ποὺς ὁ ἐκ β' μακρῶν καὶ βραχείας, οἷον τὸ εὐκταῖσιν. Πλὴν σπάνιον τὸ ἐκ παλιμβακχείων παιωνικὸν καὶ ὡς ὁ Ἡφαιστίων αὐτός φησι ἀνεπιτήδειον.

Τῶν δὲ λοιπῶν ἐνδοξότατον μὲν καὶ πολυθρυλ

Ὅτι ἀπὸ δι[illegible]ου εἰς ἑξάμετρον χωρεῖ. καὶ μετρεῖται [illegible] κατάληκτον οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ

ληττότατον τὸ ἐκ πρώτων παιώνων, ᾧ δὴ καὶ Ἀριστοφάνης κατακόρως κέχρηται, οὗ δὴ καὶ ἡμεῖς εἰς παράδειγμα τοὺς τρεῖς ἐξαρχῆς τεθείκαμεν στίχους· καὶ τὸ ἐξ ὅλων κρητικῶν ποδῶν ἐπίσημόν ἐστι τοῖς παλαιοῖς, οὗ εἰς ἔνδειξιν ἓν ἔπος καὶ ἡμεῖς ἐπάγομεν· τὸ δ' ἐξ ὅλων βακχείων ποδῶν ὡς ἐπ' ἔλαττον εὑρίσκεται (ἐπὶ) τοῖς παλαιοῖς, ὅμως μέντοι εἰς ὑπόδειγμα καὶ τούτου ἕνα στίχον ἐξεθέμεθα τὸν τελευταῖον.

Δύναται δὲ τὸ μέτρον τοῦτο ὡς Ἡφαιστίων λέγει καὶ μέχρι πενταμέτρου καὶ ἑξαμέτρου προκόπτειν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ καταληκτικά τε καὶ ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα. Βραχυκατάληκτα γὰρ ἴσως, ὡς οἱ πρὸ ἡμῶν μετρικοί φασιν, οὐ δεῖ ζητεῖν ἐν τῷδε τῷ μέτρῳ· ἐπὶ γὰρ τῶν κρητικῶν οὐδὲ ἐγχωρεῖ ὅλως.

Δίμετρον μὲν καταληκτικὸν παιωνικὸν οἷον το

στρατὸν ἀπερείσιον.

Μονόμετρον γάρ, οἶμαι, οὐ δεῖ ζητεῖν ὅλως οὐδ' ἐπὶ τούτῳ τῷ μέτρῳ, ὡς οὐδ' ἐν τοῖς ὄπισθεν τοῖς ἐκ τετρασυλλάβων ποδῶν ἔπεσιν, ἵνα μὴ συνεμπίπτωσι τοῖς ἐκ δισυλλάβων ποδῶν. Κρητικὸν δὲ δίμετρον καταληκτικὸν τὸ

ῥύσι' ἄσαιμι.

Τὸ ἐνδ[illegible] [illegible], ᾧ καὶ Ἀριστοφάνης κέχ[illegible] [illegible]ημας [illegible]έ ἐστι κ[illegible] κρητικῶν ποδῶν συγκειμεν[illegible] [illegible] ἔλαττον εὑρίσκεται

Δίμετρ[illegible]

[illegible]

῾Ομοίως καὶ τὸ βακχειακὸν

(ἐραννὰν πονη.)

Δίμετρον (δὲ) ἀκατάληκτον, παιωνικον μέν, το

αἰὲν ὀλοόφρονά γε. 41

κρητικὸν δὲ τὸ

ῥύσι᾽ ἄσαιμί σοι.

῾Υπερκατάληκτον δὲ δίμετρον, παιωνικὸν μὲν πάλιν τὸ

τάρταρον ἐς εὐρέα βάλοις·

κρητικὸν δὲ

ἵνα τοι ῥύσι᾽ ἄσαιμι.

καὶ δίμετρα μὲν ταῦτα.

Τρίμετρα δέ, καταληκτικὸν μὲν παιωνικὸν

τάρταρον ἐς εὐρέα βαλοῖσ᾽ ἐμεῦ·

κρητικὸν δὲ

ἵνα τοι ῥύσι᾽ ἄσαιμι.

᾽Ακατάληκτον δὲ τρίμετρον, παιωνικὸν μὲν πάλιν

αἰὲν ὀλοόφρονα πονηρότατον·

κρητικὸν δὲ

ῥύσι᾽ ἄσαιμι σωθεὶς βρόχον.

῾Υπερκατάληκτον τρίμετρον, παιωνικὸν μὲν

τάρταρον ἐς εὐρέα βαλοῖσ᾽ ἐμεῦ ἄπο·

κρητικὸν δὲ

ἵνα τοι ῥύσι᾽ ἄσαιμι σωθείς.

βακχειακὸν δὲ

ἐραννὰν πονη.

Βακχειακὸν τετράμετρον (ἀ)κατάληκτ[ικ]ον

ἐραννὰν πονησάμενος κούρα λύραν.

καὶ τρίμετρα μὲν ταῦτα.

Τετράμετρον δὲ πάλιν καταληκτικὸν παιωνικὸν ἕκαστον τῶν προκειμένων τριῶν ἐπῶν· ἃ δὴ καὶ ἐπισημότατά εἰσιν, ὡς ἔφαμεν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἡμῖν εἰς παράδειγμα παρελήφθησαν. . . . . . . κρητικὸν δὲ οἷον τὸ

ἵνα τοι ῥύσι' ἄσαιμι σωθεὶς βρόχων γε.

Ὁμοίως δὲ καὶ πεντάμετρα καὶ ἑξάμετρα κρητικά. Τὸ ὅλον δὲ τὸ

ἵνα τοι ῥύσι' ἄσαιμι σωθεὶς βρόχων ἀντιπάλων

τοῦ Ἀλκμᾶνος ὠνόμασται, ὅτι πολλῷ ἐχρήσατο τῷ τοιούτῳ μέτρῳ Ἀλκμάν, ὥσπερ καὶ Βακχυλίδης.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡμεῖς μὲν καθαρῶν παιωνικῶν τε καὶ κρητικῶν καὶ βακχειακῶν τεθείκαμεν παραδείγματα· ἔνιοι δὲ τῶν παλαιῶν ποιητῶν συμπλέκουσι τοῖς παιωνικοῖς καὶ πόδας κρητικούς, ὥσπερ δὴ ἐνίοτε καὶ βακχειακούς. Τὰ μέντοι ἐξαίρετα ταῦτά εἰσι, τὰ εἰς ὑποδείγματα ἡμῖν ἐκτεθέντα. Ἔσχατον μέντοι καὶ τὸ παιωνικὸν τέτακται μέτρον τοῖς παλαιοῖς μετρικοῖς καὶ δὴ καὶ ἡμῖν, παρ' ὅσον μονώτατόν ἐστι καὶ οὐδενὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ μέτρων ἐπιπλεκόμενον ἢ οἰκειούμενον, ὡς τὰ ἰωνικὰ καὶ ἀλλήλοις καὶ τὸ χοριαμβικὸν καὶ τὸ ἀντισπαστικὸν καὶ τὰ λοιπά, ὡς προείπομεν.

Καὶ περὶ μὲν τῶν ἁπλῶν καὶ ἀμίκτων μέτρων τοσαῦτα. 42

Τετράμετρον [illegible] . .)
ἵνα τοι ῥ[illegible]
καὶ Ἀλκμανικ[illegible]
Ἰστέον δὲ [illegible] ...λέκουσι
[illegible] ἐνίοτε.

BIBLIOTHECA

SCRIPTORVM LATINORV

RECENTIORIS AETATIS

EDIDIT

JOSEPHVS FREY

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXV

ELOGIVM

TIBERII HEMSTERHVSII

AVCTORE

DAVIDE RVHNKENIO

EX EDITIONE ALTERA DESCRIPTVM ADDITA
DISCREPANTIA EDITIONIS PRIORIS

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCLXXV

PRAEFATIO.

Cum mihi magistratum academicum deponenti pu-
blice dicendum esset, perfectam Critici formam in Tiberio
Hemsterhusio *spectandam exhibui*[1]). *Quod orationis ar-*
gumentum omnibus tam jucundum accidit, ut me nun-
quam meminerim attentius audiri. Erant etiam, qui
hanc orationem quam primum edi cuperent, ut, quam
4 *voluptatem illa audienda ceperant, eandem illa legenda*
iterum capere possent. Quorum voluntati me facilem
praebui. Sed quoniam huiusmodi orationes, semel lectae,
fere abiici solent, et in oblivionem abire, meae[2]) *caven-*
dum putavi[3]) *forma ejus sic immutanda, ut non tam*
oratio, quam elogium esse videretur. Elogium *hac signi-*
ficatione[4]) *non satis Latinum esse scio. Sed temporum*
nostrorum consuetudini aliquid dandum fuit.

1) *spectavi* 2) *nostrae* 3) *putavimus* 4) *hoc sensu*

5 # ELOGIUM

TIBERII HEMSTERHUSII.

Nulla facile ars ac disciplina plus vel invidiae, vel infamiae suscepit, quam quae a primario, quod in judicando cernitur, munere Critica vocatur. Haec aliquando incidit in ingenia furiosa, quae nullo rationis tanquam freno coërcerentur[1]), aliquando in jejuna et
6 angusta, quae non caperent tantae rei vim et auctoritatem. Duplex igitur, pro ingeniorum dissimilitudine[2]), inita est Critices exercendae ratio. Illi firma, nec ullo modo commovenda, temere convellebant[3]), et certa incertis conjecturis vexabant: hi nihil aliud, nisi materiam e libris manu scriptis comportabant, in rebus ipsis et sensibus scriptorum explicandis muti, in verbis et formulis ad grammaticam normam exigendis loquaces et rixosi. Utrique cum sibi Criticorum nomen arrogassent, et, facili plebe literaria, tenuissent, hominum vitia, ut fieri solet, ad ipsam artem traducta sunt, et Critica, modo temeritatis et audaciae mater, modo nugatoria syllabarum auceps, dici haberique coepit. Quam invidiam, non mirandum est, diutius in Critica, quam in
7 ulla alia disciplina, cui per similem inquitatem labes adspersa esset, haesisse[4]). Etenim ceterae artes, magnam partem populares, et communi intelligentiae paten-

1) coerceri possent 2) diversitate 3) Illi, quae commoveri non possent, convellebant 4) Quae invidia diutius haesit in Critica, quam in — iniquitatem esset labes aliqua adspersa

tes, facile inveniunt, qui, caussa cognita, calumniam
depellant. Critica, plures difficultate et rerum discenda-
rum copia et varietate deterrens, quam delectatione
aliqua alliciens ad se invitans, paucos omni tempore
discipulos nacta est, paucos habuit patronos, qui caus-
sam suam cognoscerent, innocentiam tuerentur, digni-
tatem et gloriam vindicarent.

Cogitanti vero mihi, quae tandem optima esset ratio
tam praeclari studii commendandi, et injuria, qua pre-
mitur, liberandi, nulla commodior et efficacior occurrit,
quam quae perfecti et omnibus numeris absoluti Critici
imaginem, ad vivum expressam, ob[1]) oculos ponat. 8
Sic enim spero, futurum[2]), ut, quicunque in hoc exem-
plar inspexerit, quam artem in contemtum vocare
ausus sit, in ea liberalis doctrinae omnis fastigium
esse fateatur.

Verum, ne cui videar Criticum, qualis nec fuerit
unquam, nec esse possit, fingere, exemplar ejus ducam
ab eorum aliquo[3]), quibus omnes omnia summa in
hac facultate tribuerunt. Nec ille longe quaerendus.
Adhuc animis, vel dicam, oculis nostris inhaeret TI-
BERIUS HEMSTERHUSIUS. Vix dum lacrimae, quas
in ejus funere profudimus, exaruerunt.

Hic talis ac tantus vir in illis, quorum vix singuli
singulis seculis in generis humani exemplum nascan-
tur, praecipuum locum tenet. Quo magis, ut mediocri[4]) 9
ingenio homines facile patimur cum libris suis occi-
dere, sic[5]) Hemsterhusii memoria conservanda modis
omnibus, et aeternitati aequanda est[6]). Quanquam vero
ad laudem ejus magnificentius, et ad communem utilita-
tem uberius futurum esset[7]), si divina cum animi, et
ingenii, tum doctrinae, et sapientiae bona, quibus[8]) cu-
mulatus fuit, singulatim explicarentur, nobis tamen,

1) ante 2) speramus futurum 3) ab aliquo illorum
4) Hic t. a. t. vir praecipuum inter illos locum tenet,
quorum -- nascantur. Itaque, ut mediocri 5) sic contra
6) aequanda videtur 7) erat 8) si divinae animi, in-
genii, doctrinae, sapientiae, virtutes quibus

uod omnia persequi infinitum est, ex ea maxime arte, qua gloriam suam inprimis fundavit, hoc est, x Critices scientia, spectandus videtur[1]).

Critica veterum scriptorum libros, tanquam mateiam, quam tractet, et in qua versetur, sibi subjectos abet: nec angustis certorum scriptorum terminis epta tenetur, sed per Poëtas, Oratores, Grammaticos, Iistoricos, Philosophos longe lateque vagatur, ubique ıdicium et censuram exercens. Quam provinciam tametsi roprio[2]) quodam jure tenet, tamen[3]), si quando in raviorum disciplinarum auxilium vocata sit, non duitat illos fines transire[4]). Sane ex quo tempore Erasmus et Beza eam[5]) in Theologiam, Cujacius, aliique n Jurisprudentiam, saluberrimo instituto adsciverunt, erme tam frequens est in his disciplinis, quam in egno suo. Censendi vero judicandique munere sic ungitur, ut vera a falsis et supposititiis discernat, fraules suis vestigiis odoretur et demonstret, obscuris sive ebus sive verbis lumen affundat, depravata corrigat, audet recta, reprehendat vitiosa. Has Critici partes, am difficiles, tam graves, qui recte sustinere et tueri elit, duplici praesidio instructus ornatusque esse deet, ingenio acerrimo, et eruditione prope immensa.

Ingenium in omnium artium, etiam leviorum, studiis valet plurimum. Sed ut aliud aptius est Mathesi, liud Poëticae, aliud aliis artibus, sic Critica quoque ibi deposcit proprium et peculiare. Ejus autem vis mnis ex duabus animi facultatibus oritur, ex imagiıum ante perceptarum celeri instauratione, et ex promta c parata judicandi subtilitate. Finge, Criticum, quaem deformamus, impedito et corrupto scriptoris loco emedium quaerere, et diligenter attende, quibus mentis ctionibus ad id, quod quaerit, perveniat. Altera animi

1) nos tamen, quibus omnia p. infinitum videtur, illum onstituimus ex ea maxime — scientia spectare 2) praeipuo 3) tamen ejus fines egreditur 4) non — transre *absunt* 5) illam

facultas varias imagines ante haustas, quae ad talem 12
locum expediendum accommodatae videantur, ei celeri-
ter et in tempore offert: altera, quid res postulet, atque
adeo, quid ex pluribus simulacris animo simul obver-
santibus deligendum sit, eadem celeritate videt ac de-
cernit. Ergo critica vis maxime judicatur mentis
celeritate, quam Graeci *ἀγχίνοιαν* et *εὐστοχίαν*, Latini
sagacitatem, sollertiam, ingenii felicitatem vocant. Haec
autem sagacitas non in hominis potestate est, non
studio, labore, exercitatione comparatur, sed rarum et
singulare munus est unius naturae fautricis; licetque
adeo, quod Democritus de Poëta dixit, ad Criticum
transferre: *Criticus non fit, sed nascitur.* Tali ingenio
praediti cum perraro exoriantur, non mirum sit, ma-
gnam excellentium Criticorum et nunc esse, et sem-
per fuisse paucitatem[1]). Quod vero diximus, ingenium 13
hac in re plus valere, quam artem ac disciplinam,
hoc argumento intelligi potest. Multi, iique[2]) prae-
clarissimi viri, cum studiorum genere[3]), ad quod ab
ipsa natura deducerentur[4]), relicto, se ad Criticam con-
tulissent, eruditione sibi, quod natura negarat, parare
conati sunt[5]), ingeniique vicarium, artificium quoddam
assumserunt. Quorum conatus, noli quaerere, quam
infeliciter cesserit. Quanta eruditionis, de Graecis
fontibus ductae, copia fuerit in Jo. Meursio et Ez. Span-
hemio, nemo ignorat, nisi qui ipsam antiquitatem
Graecam ignoret. At illi ipsi, cum vim facere na-
turae, et Criticam exercere instituunt, quam sunt dissi-
miles sui! Duo praestantissimi viri, N. Heinsius, et P.
Burmannus, omne studium suum in Poëtis Latinis
expoliendis consumserunt, pari uterque eruditione, sed 14
dispari acute sentiendi et feliciter divinandi facultate.
Alter igitur Poëtarum Latinorum sospitator dictus est,
alter non potuit in tantae gloriae societatem venire.

1) exoriantur, quis miretur, magnam — paucitatem?
2) iique *om.* 3) genere eo 4) deducebantur 5) eru-
ditione sibi parare c. sunt, quod n. negarat,

Haec vero Critici materies indolesque in Hemsterhusio tanta fuit, ut natura, quid in tali ingenio fingendo posset, in eo potissimum experta esse videatur. Omnes in illo talem oculorum aciem, qualis lyncibus et aquilis tribui solet, mirabantur. Sed profecto mentis acies multo miranda magis. Nihil tam abditum erat, tam nihil retrusum, quod ejus acumen falleret. Nihil tam depositum ac prope conclamatum, cui non vitam et salutem redderet. Nihil tam artificiose simulatum,
15 quin fraudem facile sentiret, et indiciis suis teneret. Talis tam felicis Critices illustre documentum dedit in Xenophonte Ephesio. Hic scriptor, aetate demum nostra, mendose et negligenter editus in Italia, nativa sua venustate Hemsterhusium invitarat, ut non solum quae quid vitii traxissent, emendaret, sed plurium etiam verborum lacunas de conjectura suppleret. Post Dorvillius V. C. eundem scriptorem iterum ad Codicem MS. exigi jussit. Quid quaeris? Nullus unquam vates Hemsterhusio repertus est verior. Nam vetus codex lectiones et lacunarum supplementa sic, ut ille divinando restituerat, plerisque locis repraesentabat[1]).

Etsi vero permagnum Critico praesidium est in mentis vi et sollertia, nemo tamen omnia in eo posita pu-
16 tet. Comparandum est alterum instrumentum, eruditio; quae ut parum aut nihil sine ingenio, sic sine eruditione ne perspicacissimum quidem ingenium quicquam effecerit. Recte Crates Mallotes, quem haec ipsa ars nobilitavit, apud Sextum Empiricum, in Critico requirit omnis liberalis doctrinae, quam Graeci *ἐγκυκλοπαιδείαν* vocant, scientiam. Si igitur ad[2]) Criticam adspirare velis, de[3]) Cratetis praecepto, ante Grammaticam[4]), non vulgarem istam, sed altiorem, percipias, habites in Poëtis et Oratoribus, peragres latissimum historiae campum, mente complectaris universam phi-

1) repraesentavit 2) Quamobrem si ad 3) ex
4) ante percipias Grammaticam

losophiam, et his omnibus adjungas Mathesin, maxime
partes illas, quae mentem exacuunt ad verum cernen-
dum. Ex tanta tot artium ac disciplinarum ubertate
Critica demum efflorescit et redundat: tali instructu or- 17
natuque eam oportet esse comitatam.

Equidem[1] vereor, ne hac rerum discendarum mul-
titudine commemoranda restinguam potius juventutis
studia, quam incendam. Sed quid faciam? Non alius ad
pulcerrimam artem aditus patet, nec aliis gradibus Hem-
sterhusius ad id, quod in illa summum est, escendit.

Juvat igitur, non modo quam praestans et inusitata
ejus eruditio fuerit, sed etiam qua via et ratione ad illam
pervenerit, explicare. Quod dum facimus, pars vitae
Hemsterhusianae, ut ad cognoscendum jucundissimae,
sic ad imitandum utilissimae, breviter attingenda erit.

Puerulus*) literarum initia cum[2]) ab idoneis ma- 18
gistris percepit, tum a patre, Francisco Hemsterhusio,
qui salutarem artem[3]), quam profitebatur, cum poli-
tioribus literis conjunxerat, et peregrinandi studio ductus,
omnem fere Europam lustrarat[4]). Vis ingenii sic ante
annos in Hemsterhusio nostro eluxit, ut multi, qui-
bus carus erat[5]), timerent, ne non vitalis puer esset,
aut ingenium tam praecox[6]) ad frugem perveniret.
Quam sollicitudinem vanam fuisse, eventus docuit[7]).
Nam eundem mentis vigorem integrum et illibatum per-
tulit ad extremam usque senectutem, hoc est, ad
aetatis annum octuagesimum secundum, qui vitae ulti- 19
mus fuit. Una memoria, quanquam raro, lababat, ubi
proprium hominis nomen subito edendum esset.

Decimum quartum annum agens, qua aetate pleri-
que in tirociniis haerent, jam versabatur inter cives

*) *Natus est Groningae* 1. *Febr.* 1685. *Ab a.* 1704. *Philosophiae et Matheseos Professor Amstelodami: ab a.* 1717 *Linguae Graecae, post etiam Historiae Patriae Professor Franequerae: ab a.* 1740. *ejusdem Linguae et Historiae Professor Leidae. Obiit* 7. *April.* 1766.

1) Equidem *om.* 2) tum 3) artem salutarem 4) peragrarat 5) quibus carus erat *om.* 6) aut tam praecox ingenium 7) Quae sollicitudo vana fuit.

Academiae Groninganae, et praestantissimos quosque bonarum artium magistros audiebat.

Socrates apud Platonem omnia praeclara de Isocrate adolescente auguratur, quod natura philosophia quaedam inesset in ejus mente. Simillimam Isocraticae indolem Joannes Bernoullius, Mathematicorum longe princeps, in Hemsterhusio adolescentulo, simul atque eum in disciplinam receperat[1]), sagacissime per-
20 spexit. Iccirco[2]) nihil antiquius habuit, quam ut philosophiae semina, quae in ejus mente laterent, proliceret, et recta cultura firmaret. Nec Hemsterhusius Bernoullii augurium fefellit. Nam tanta celeritate altiorem Geometriam percepit, et in intimos philosophiae recessus penetravit, ut magister fateretur, se, quem cum eo compararet, inter discipulos habere neminem. Atque haud scio, an multum fallamur, si altos illos et magnificos de rebus divinis humanisque sensus, qui postea se omnibus Hemsterhusii dictis factisque protulerunt, magnam partem a Bernoulliana disciplina repetamus. Ipse quidem, Bernoullium divino munere sibi praeceptorem obtigisse, cum gaudio, quod vultu et oculis proderetur, fateri solebat.

21 Ita cum aliquot annos exegisset in Academia patria[3]), Leidam venit, invitatus praecipue fama[4]) Jacobi Perizonii, qui cum ceteras humanitatis partes egregie, tum veterem historiam elegantius, quam quisquam ante eum, tradebat[5]). Leidae tum casu quodam disjecti erant publicae Bibliothecae Codices MSS. Horum in ordinem redigendorum cura ab Academiae Curatoribus demandatur Hemsterhusio. Quod Curatorum de tantulo adolescente judicium tam felix omen in posterum tempus faciebat, ut nemo unus dubitaret, quin is aliquando Jacobo Gronovio in Graecarum literarum Professione successurus esset. Verum, vacante illa

1) recepisset 2) Itaque 3) annos in A. p. exegisset 4) inclyta fama 5) egregie tradebat, tum v. historiam sic nihil ut supra fieri posse videretur.

provincia, res secus cecidit, non Curatorum voluntate alienata, sed artibus eorum, qui, ne luminibus suis obstrueretur, metuebant[1]). Data est Professio Haver-
campo, si minus Academiae, at ipsorum rationibus ac- 22
commodato. Sed haec latere, melius est, quam cum auctorum ignominia et dedecore in lucem proferri. Leidae cum Hemsterhusius studiorum spatia decurrebat[2]), vix dum expleto decimo nono aetatis anno, Amstelodamum[3]), ut juventuti studiosae viam ad Mathesin et Philosophiam praeiret, honorifice invitatur[4]). Quis est, qui talem provinciam nactus, non totam studiorum rationem commutasset? non humaniores literas, veluti crepundia, abjecisset? Talis stultitia in alios, ab angustis doctrinae compendiis profectos, cadere poterat, in Hemsterhusium non poterat, qui praeclare sciret, quo societatis vinculo hae disciplinae inter se devinciantur. Ac reperit Amstelodami, quorum consuetudine elegantiorum literarum studium non medio-
criter aleret[5]). Ornabat tum illam urbem ingeniosus 23
Poëta, et disertus Poëtarum Latinorum interpres, Janus Broukhusius. In eadem tum aliquot annos degebant[6]) Stephanus Berglerus et Ludolphus Kusterus, ille veteris philosophiae scientia, hic critica facultate, uterque Graecis literis tam excellens, ut ambiguum posteris reliquerint, uter utri ea laude praestaret. Quorum[7]) amicitiam Hemsterhusius appetebat cupidissime, tenebatque eo constantius, quo magis ingenium talium virorum sermonibus ad omnis elegantiae sensum acuebatur. Hac tam felici velut[8]) contagione Broukhusius in eum transfudit Propertii, Kusterus Aristophanis amorem, salutarem[9]) deinceps utrique Poëtae futurum. Sed jam ante intervenerat, quod Hemsterhusium cum
Graecis Musis artius conjungeret. Destituerat vir doctus 24

1) timerent 2) decurreret 3) anno honorifice Amst. invitatur 4) honorifice invitatur *h. l. absunt* 5) studium vehementer aleretur 6) Broukhusius. Mox tempus aliquod ibidem degebant 7) Horum 8) velut *om.* 9) utilissimum

Julii Pollucis editionem, quae Amstelodami parabatur. Quaeritur, qui destitutas partes excipiat. Itur ad Hemsterhusium. Is, Graevii auctoritate impulsus, operis curam suscipit, et commentatione, juvenili illa quidem, veruntamen juvenis Hemsterhusii, eruditissimorum hominum oculos animosque in se convertit. Ipse auctor (quis enim tali aetate se ipsum contemnat?) de hoc opere satis bene sentiebat. Brevi post a Richardo Bentlejo, Britanniae Aristarcho, literas accipit, quibus quidem[1]) opera Polluci navata eximie laudabatur[2]). At[3]) eaedem literae Bentlejanas emendationes in Comicorum loca, quibus Pollux a se dictis fidem et auctoritatem conciliasset[4]), complectebantur. In quibus locis restituendis Hemsterhusius quoque consumserat studii plurimum[5]), pulcre intelligens, summam rei in illis verti. Enimvero, lectis animadversionibus Bentlejanis, videt, inanem operam suam fuisse, alterum omnia divinitus expediisse. Quo tum animo Hemsterhusium fuisse putas? Ita conturbatus est, ita sibimet ipse displicuit, ut Graecas literas in perpetuum repudiare statueret. Nec, per mensem unum et item alterum, ausus est scriptorem Graecum attingere. Hoc si alteri evenisset, quam astute id dissimulasset, quam cautionem et diligentiam, ne in vulgus emanaret, adhibuisset[6])? At ille, o callidum hominem! id narrare discipulis, et crebris sermonibus usurpare solebat. Nescio, quid alii sentiant. Mihi nunquam major, quam cum haec de se ingenue fatebatur, visus est Hemsterhusius. Nam acer animi morsus indicat, quos quam altos et veram gloriam expetentes spiritus[7]) pectore gesserit, erroris confessio, quantam maximarum rerum fiduciam haberet. Eleganter et vere Celsus de simili Hippocratis confessione ait: *Levia ingenia, quia nihil habent, nihil sibi detra-*

1) quidem *om.* 2) laudaretur 3) Sed 4) conciliat 5) In iisdem *Comicorum versibus* restituendis H. quoque multum studii *consumserat.* 6) quantam caut. e. diligentiam adhibuisset, *ne in v. emanaret.* 7) altos et verae gloriae cupidos spiritus

hunt. Magno ingenio, multaque nihilominus habituro, convenit simplex veri erroris confessio.

Mox tamen Hemsterhusius, cum dolori successisset cogitatio, quam inique se adolescentem cum Critico veterano, eodemque omnium principe comparasset, et secum in gratiam rediit, et cum literis Graecis. At Bentlejanae admonitionis haec vis fuit, ut apud animum constitueret, non ante se in hunc praecipitem locum 27
committere, quam artium omnium[1]) copiam mente et cogitatione comprehendisset, et, quoniam in hoc maxime reprehendebatur, Comicorum versus non ante tentare, quam varia metrorum genera, Comicis usitata, penitus percepisset[2]). Nec alium, nisi illum ipsum monitorem suum, sibi imitandum sumsit. Hunc enim mirabatur unum[3]), hunc in oculis ferebat, hunc omnibus memoriae nostrae Criticis anteponebat, ne dissimulans quidem offensionem, si quis talis viri magnitudinem, quam consequi nulla ratione posset, per invidiam allatraret.

Inito igitur eruditionis locupletandae consilio, veteres, inde ab ingeniorum fonte, Homero, scriptores nunquam remisso studio[4]) legit: legit? immo vero ex- 28
cerpsit, et in horrea sua congessit, ut, quicquid vel ad utriusque linguae rationem, vel ad historiam, vel ad ritus et mores gentium, vel ad priscam sapientiam pertineret, id paratum esset, ac[5]), si res postularet, inde continuo depromeretur[6]).

Quam vero consuetudinem ipse in legendo tenuerat, ut a veterrimo quoque scriptore gradum faceret ad eum, qui proximus esset aetate, eandem aliis etiam atque etiam commendabat. Nam primum, ut alias opportunitates omittam, si hac via[7]) progrediaris[8]), non verborum tantum, sed etiam significationum, sin-

3) paene infinitam *add.* 2) et, quoniam — percepisset *om.* 3) H. e. maxime admirabatur 4) scriptores pertinaci et indomito studio 5) et 6) inde statim depromi posset 7) ratione 8) progrediare

29 gulis verbis et formulis attributarum, tanquam tempora certius constituas: cujus rei diligens observatio in linguis omnibus valet plurimum. Deinde satis constat, nihil vel bene cogitatum esse, vel bene dictum ab antiquioribus illis, quorum libros velut recte cogitandi scribendique legem et normam probamus[1]), quod non sit - variis modis imitata posteriorum sollertia. Cujus imitationis venustatem nec sentias, nec intelligas, nisi fontem, e quo profecta sit, cognoris. Thucydidis, ut hoc utar, reconditas exquisitasque sententias Hemsterhusius ita tritas notatasque habebat, ut, quid Polybius, quid Dionysius Halicarnassensis, quid Plutarchus, quid alii inde ad imitationem traxissent, e vestigio indicaret. Ex quo instituto quot quam praeclarae difficiliorum locorum et[2]) interpretationes natae
30 sint, et[3]) emendationes, vel me tacente, intelligitur[4]).

At qui tandem sunt illi scriptores, quos vir summus futuro Critico maxime necessarios, quos legendos, quos[5]) ediscendos putabat[6])? Quasi vero, dicet aliquis, nesciamus, Criticos in Poëtis, Oratoribus, Grammaticis et Historicis vitae velut tabernaculum collocare[7]).

Hic locus me admonet, ut justum meum, vel Hemsterhusii potius, dolorem et querelam effundam[8]). Veteres hoc humanitatis studium sapientissimo consilio tam late patere voluerunt, ut et mathematicas artes, et philosophiam omnem complecteretur. Veterum auctoritatem secuti sunt viri immortales, qui seculis decimo quinto
31 et decimo sexto, pulsa barbarie, pristinam bonis literis dignitatem restituerunt. Verum brevi post exorti sunt literatores, qui, finibus illis latioribus per summam ignaviam contrahendis, sibi servarent Grammaticos,

1) ab ant. illis, qui recte cogitandi scribendique velut lex et norma probantur 2) vel 3) vel 4) emendationes, facile est ad existimandum 5) et 6) putarit 7) dicet aliquis, dubium sit, quin Critici in P. O. G. et Historicis commorentur 8) dolorem explicem [et querelam effundam *absunt.*]

Oratores, Poëtas, Historicos, valere juberent Mathematicos et Philosophos. Sic humanitatis disciplína, rebus magnam partem ex ea sublatis, prope tota facta est disciplina verborum. Ex eo tempore philosophi ejusmodi[1]) literatores cum arte sua contemserunt: literatores de humaniorum literarum contemtione ad ravim usque declamarunt, ne illud quidem intelligentes, sua[2]) culpa literarum dignitatem concidisse. Hos si ad majorum instituta revocare conemur, forsitan[3]) operam perdamus. Sed profecto, si rectis consiliis locum dare velint, una[4]) superest ratio, qua et literas et semet ipsos a contemtu vindicare queant[5]). Revellant terminos humanitatis, quos ignavia constituit, recipiant in artium chorum, quas inde ejecerunt, et, Hemsterhusii[6]) exemplo, literarum studium cum Mathesi et Philosophia conjungant.

Geometria animum a sensibus ad ea, quae mente contuemur, intelligenda traducit, acuitque in vero judicando. Et quisquam dubitabit, quin, qui hac disciplina ingenium subegerit, etiam in literis nostris, acutius cernat iis, qui nunquam attigerint pulverem eruditum? Hemsterhusio quid Geometria profuerit, sciunt, qui vel scripta ejus cognorint, vel sermones. Quicquid ex ore exibat[7]), quicquid literis mandabatur[8]), etiam in critico genere, facile prodebat ingenium adsuetum geometricae subtilitati[9]). Nihil sumebat temere, sed a certo cognitis et perspicuis via et ratione progrediebatur ad ea, quae inde necessaria consecutione efficerentur.

Sed alia quoque Mathesis pars est, quam Critico dedecori sit ignorare. Haec est Astronomia, praesertim antiqua, sine cujus scientia nec Graeci, nec Latini Poëtae, qui inde multa carminibus suis ornamenta

1) tales 2) literarum contemtu e cathedris declamarunt, nec intelligere ullo modo potuerunt, sua [ad ravim usque *om.*] 3) fortasse 4) una tantum 5) possint 6) magni Hemsterhusii 7) Quicquid dicebat 8) mandabat 9) genere, planum omnibus faciebat, quam adsuetus esset geom. subtilitati.

petierunt, plane perfecteque intelligi possunt. Quo majus studium vir eximius ad eam cognoscendam attulit, nec, quamvis mitis et moderatus aliorum censor, sibi temperare poterat, quin suaviter rideret recentiores Poëtarum interpretes, qui, ubi quid ex hac doctrina explicandum sit[1]), vel turpiter haereant, vel in joculares errores labantur[2]).

Philosophiae studium eo flagrantius erat, quo magis ab ipsa natura ad illam impellebatur. Per ejus vero partes omnes sic vagatus est, ut modo versaretur in sancto Pythagorae recessu, modo in Academia Platonis, modo in Aristotelis Lyceo, modo in Zenonis porticu, modo in hortis Epicuri, ubique cum admiratione quadam deprehendens permulta[3]), quae aetatis nostrae vanitas audet ut recens inventa jactare. Plerique veteris philosophiae studiosi vel partem ejus delibant, vel in locis amoenioribus, maxime in eo de moribus commorantur. At Hemsterhusius ingenii sui magnitudini consentaneum judicabat, etiam[4]) partem omnium difficillimam, quae Metaphysicam complectitur, pervestigare. Nihil facile abstrusius reperias Platonis Parmenide, quo dialogo doctrina *de Ideis* explicatur. Ab ejus lectione vir magnus semel, iterum, tertium idem abierat, qui venerat. Verum non prius conquievit, quam quarta lectione instituenda abditos philosophi sensus eruisset, ipsa difficultate non hebetante, ut fieri solet, sed acuente studium intelligendi. Nec satis habebat veteres cognosse, sed cum Platone Leibnitium, cum Aristotele Lockium, cum aliis alios conjungebat, ut, qui sermones cum illo de veteri philosophia contulisset, nihil nisi veteres, qui de recentiore[5]), nihil nisi recentiores, legisse putaret. Ceterum in Metaphysica quae vera certaque[6]) sint, et in quibus firme[7]) consistere possis, apud veteres se reperisse

1) est 2) vel joc. errores committant 3) quadam permulta observans 4) etiam *om.* 5) recentiori 6) certaque *om.* 7) certo

omnia dicebat. Novarum opinionum subtilit
facile agnoscebat, sic earum[1]) levitatem et incons
vel hoc argumento demonstrabat, quod, quc
que[2]) novus Metaphysicus existat, toties pri
quem tenuit[3]), pellatur.

In variis autem veterum philosophorum
earumque decretis cognoscendis, vehementer
sortem historiae philosophicae, quae[4]), tamets
cis uberrimam ingenii exercendi materiam p
tamen ad nullam dum criticam severitatem ex
involantibus fere in illam, quasi in vacuam et c
possessionem, compilatoribus, qui nec ingenio
et literarum adeo rudes sint, ut e vitiosis anti
philosophorum versionibus sapere, et inde summ
jusque disciplinae conficere cogantur[5]).

Quanquam ne gentium quidem historia, cuj
latius patet, meliore ipsi conditione esse vi
Haec quantum obscuritatis vel a vetustate, vel
ptorum dissensione[6]), vel ab aliis caussis 1
quam corrupta sit per partium studium, fraudem
stitionem, et sciunt omnes, et fatentur. Veruntam
tus quisque Criticorum in hunc patentissimu
pum excurrit? quotus quisque adhibet Critican
veri obrussam? Signum ad hanc rem capes
sustulerat Josephus Scaliger in Opere *de Emen*
Temporum, et altero *Eusebiano*, utroque aeterno,
dato magis, quam lecto. At[7]) perpaucos, qui p
vestigia ad eandem laudem contenderent, inven
mus. Quo magis Hemsterhusius et ipse histori
tica ratione tractabat, et disciplinae suae alum
eandem rationem amplectendam incendebat, exe
ad quod studium dirigerent, iis proponens se
mum reliquorum historicorum censorem, Po

1) illarum 2) quoties 3) quem tenuit *om.*
autem varias veterum philosophorum familias, earun
creta cognosceret, historiae philosophicae sortem doleb
5) sapere cogar... et inde - conficere *om.*]
sensu 7) At o...

cujus tanta admiratione captus erat, ut, si fieri posset, unum ejus librum deperditum plaustris homiliarum SS. Patrum redimere vellet.

Antiquitatis eruditae, hoc est, Graecae et Romanae, studium non solum[1]) ad veterum scriptorum historiaeque[2]) intelligentiam referebat, sed[3]) etiam eo, ut ingenium, contuendis antiquae artis miraculis, acueret ad sensum elegantiae et venustatis, quae talibus operibus inesset. Nec quicquam vel cupidius, vel intelligentius spectabat, quam veteres gemmas, numos, vasa, anaglypha, statuas: cujus rei facultatem ipsi[4]) dabat
39 soceri, Jacobi Wildii museum, non paucas ejus generis reliquias servans[5]). Hanc animo insidentem pulcri et recti speciem ubi ad recentiorum artificum opera transtulisset, non temere reperiebatur[6]), qui cum[7]) de pictura et statuaria nostrae aetatis, tum[8]) de architectura, aliisque ejusmodi artibus elegantius judicaret. Ac saepe mirabatur, oculos vulgo per pudendam negligentiam ad nullam rem erudiri, cum aliae corporis partes, quae minus sint praestabiles[9]), et minus oblectationis animo praebeant[10]), studiose[11]) excolantur, aures ad concentus musicos recte sentiendos, manus et pedes ad concinnum et liberalem[12]) motum edendum. Auctor igitur erat discipulis suis, ut lineari picturae, in qua artium, quas diximus, fundamenta sunt, mature operam darent.

40 Satis diximus de infinita[13]) rerum copia et varietate, quam mente complexus est Hemsterhusius. Verum ad rerum intelligentiam nullus aditus patet, nisi per exquisitissimam scientiam linguarum, Graecae praesertim et Latinae. Hic quid me attinet dicere, eum longa et accurata meditatione consecutum esse, ut Graecae linguae nativam indolem, proprietatem, et arcana omnia

1) modo 2) et historiae 3) verum 4) quotidie *add.* 5) museum, priscae artis reliquiis refertum 6) nemo rep. 7) non solum 8) sed etiam 9) quae minus praestantes sint 10) minus animo oblectamenti p. 11) diligenter 12) decentem 13) immensa

teneret? Notior res est et testatior, quam ut pluribus verbis explicanda esse videatur. Itaque complector brevi, et, non exaggerandae rei caussa, sed simpliciter et vere hoc dico, Hemsterhusium Graecarum scientia literarum omnino omnes, qui inde[1] a renatis literis excellenter in iis versati sint, ipsum etiam Isaacum Casaubonum, cui doctorum hominum consensus primas deferre solet, longo post se intervallo reliquisse.

Quod si magna ingenia non nisi novarum rerum 41
inventione metiamur, talem quoque sui mensuram vir summus, in hoc ipso linguarum studio, praebuit, inveniendo verissima Originum Graecarum ratione, singulari linguae Graecae, adde et Latinae, praesidio et ornamento. Hujus analogiae tanquam filo ductus, simplicissimas verborum formas, quae binis trivusve[2]) literis constarent, et una cum iis natas significationes indagavit, formas omnes et flexiones ad certam rationem revocavit, ex primariis notionibus secundarias, et consequentes elicuit, earumque non solum cognationem, sed etiam migrationes ostendit, commentitias anomalias, quibus Grammatici omnia perturbassent, explosit, denique tenebras linguae per tot secula offusas ita discussit, ut, qua lingua nulla est neque verbis, neque formis, 42
copiosior, eadem jam nulla reperiatur ad discendum facilior. Sed hujus rei subtiliorem et exemplis confirmandam explicationem non capit popularis scriptio. Gratulemur potius aetatis nostrae felicitati, quae, quod majores nostri optarunt magis, quam sperarunt, id non tantum in Graecis, verum etiam in Orientalibus, uno tempore et inchoatum et consummatum vidit. Etenim quod analogiae lumen Hemsterhusius linguae Graecae, id eodem tempore Orientalibus intulit Hemsterhusii civis, aequalis, condiscipulus, collega, amicus, unicus literarum, quas profitebatur, vindex, Albertus Schultensius.

Hic forsitan dicat aliquis[3]) eorum, qui nolunt

1) inde *om.* 2) vel tribus 3) At dicet aliquis

eundem hominem pluribus rebus excellere: sit sane
43 ita[1]): habuerit Hemsterhusius Graecarum literarum scientia parem neminem. At Latinarum certe regnum penes alios est[2]). Ego vero non dubitem contendere, eum Latine doctissimos non solum[3]) aequasse, sed, quod adjumenta quaedam haberet, nec cognita illis, nec usurpata, superasse. Recte vir magnus statuebat, Latinam linguam Graecae sic aptam et nexam esse, ut, qui alteram ab altera distrahat ac divellat, animi et corporis discidium inducere videatur. Quod cum sibi idoneis rationibus persuasisset, eandem Latinae, quam Graecae, operam dedit, atque adeo, quoniam ejus proprium erat, nihil mediocriter scire, talem Latinae, qualem Graecae, facultatem consecutus est. Dicam, quod sentio, et, ut arbitror, dicam vere. Latinae linguae origines nemo mortalium ante Hemsterhusium recte
44 cognovit. Viderant Varro et alii Romani, multa ex lingua Graeca in suam venisse. Aliquanto plura, quorum origo veteres fefellisset, ex eadem lingua repetierunt Scaliger et Salmasius. Sed adhuc dubia lux erat. Enimvero, inventa Hemsterhusii ingenio Graecae linguae analogia, simul etiam Latinae ratio diluxit, patuitque clarissime, quod pauci magis suspicati erant[4]), quam intellexerant[5]), totam fere Latinam linguam ab Aeolica fluxisse. Restat, fateor, pars quaedam, quae invecta aliunde videatur[6]). Verum aut fallor, aut exorietur aliquando vir doctus et ingeniosus, qui, Hemsterhusiana analogia adjutus, eam quoque partem ad Graecam originem revocet, planissimeque demonstret, omnem Latinam linguam pulcrae matris Graecae pulcram filiam esse.

45 Sed mittamus origines. Quantum Hemsterhusio praesidii esse debuit in Graecae linguae scientia ad

1) sint ista, sicut vis: 2) neminem. Sed quid de literis Latinis dicis? Earum certe — alios erit 3) non modo 4) quod erant pauci suspicati 5) quam intellexerant *om.* 6) quae per barbaras gentes invecta videatur

Latinos scriptores rectius intelligendos? Constat inter omnes, scriptores, quos diximus, maxime Poëtas, Graecam formam singulis prope verbis expressisse, et innumerabiles lepores veneresque ex Graecis fontibus nunc apertius, nunc occultius derivasse. Nec M. A. Muretus dicere dubitavit, *eos, qui Graeci sermonis expertes sint, ne Latinae quidem scripta penitus percipere posse.* Jam si cogitatione tibi fingendus sit harum elegantiarum interpres, an doctiorem Hemsterhusio reperias[1])? Ipse vir summus sese[2]) in Latinis intelligendis sic[3]) a Graecis adjuvari sentiebat, ut interdum negaret, Poëtas eos, qui se totos ad Graecorum imitationem contulissent, nominatim Propertium et Ho- 46
ratium, Graece imperitis valde placere posse. Adeo multa, quae venustissima et exquisitissima sint, eorum sensum intelligentiamque fallere. Omnibus igitur modis bene[4]) a majoribus constitutam rationem, qua utriusque linguae studium conjungeretur, tuebatur[5]), ab eaque non semel descitum esse vehementer[6]) dolebat. Sub ipsa Academiae incunabula Leidae bonas literas docuit Justus Lipsius, perfectus literis Latinis, Graecarum mediocriter peritus[7]). Is dicere ausus est, Graecas literas homini erudito decoras esse, necessarias non item. Quod stultissimum dictum Isaaco etiam Casaubono*), quo non fuit lenioris naturae Criticus, vehementer bilem movit. Sed bonum factum, quod 47
tam perniciosa literis opinio nullas radices egit. Mox enim[8]) tanquam coelo missus Josephus Scaliger, cui Batavi prope omnem rectum[9]) ingenii cultum, quem ex eo tempore ceperint[10]), si grati esse velint, acceptum referre debent, Scaliger igitur cum ceteras ingenuas artes, tum Graecas literas, earumque cum La-

*) *Vide Casauboni Epistol.* 291. *et* 294. *et Lipsii Epist.* 356. *in Sylloy. Burm. T. I. p.* 376.

1) reperire possis? 2) ne 3) ita 4) tuebatur bene 5) tuebatur *h. l. abest* 6) vehementer *om.* 7) Lipsius, Latinae linguae imprimis peritus, Graece vix mediocriter doctus 8) Nam mox 9) rectum *om.* 10) ceperunt

tinis conjunctionem, in his regionibus fundavit. Scaligerana disciplina per Grotios, Heinsios, Gronovios, Graevios, et alios usque ad patrum nostrorum memoriam propagata est. Tum rursus plerique literatores, Graecis vel neglectis, vel leviter delibatis, in unis scriptoribus Latinis habitare coeperunt[1]. Altero igitur[2] Scaligero opus erat, qui Musas Graecas fugam parantes sisteret, atque iterum cum Latinis artissimo foedere
48 consociaret. Is fuit Hemsterhusius, quo bonarum literarum tutelam suscipiente, brevi tanta rerum commutatio facta est, ut Athenae in Bataviam commigrasse viderentur, nec tamen quicquam de summo literarum studio remitteretur.

Sed Latine quam doctus fuerit Hemsterhusius, etiam scribendi genus declarat, purum, emendatum, luminibus frequens, bene vinctum, inprimisque proprietatis studio et verborum delectu commendandum. Una orationi facilitas deest, non comparanda illa, nisi saepe multumque scribendo: cujus rei facultatem raro dabat Graecarum literarum Professio. In juvene, velut in laetis herbis, se profundebat luxuries quaedam, quam postea ratio et anni depaverunt.

Hactenus virum egregium vidimus Graeciae Latiique monumenta ita tractantem, ut nunquam illa de manibus deponeret. Quo studio quantas[3]) eruditionis opes sibi compararit, supervacuum sit dicere. Eas cum primum in animadversionibus ad Lucianum protulisset, homines eruditos in stuporem et admirationem rapuit, expressitque omnibus confessionem hanc, ut dicerent, nihil simile ullam aetatem in hoc genere vidisse: magnam quidem copiam in Salmasii libris esse; sed ibi temere sacco fundi, hic omnia cum acerbo delectu, prope in Mathematicorum modum, explicari.

Atque his cum ingenii, tum eruditionis fundamen-

1) delibatis, unc scriptores Latinos colere et exorn... coeperunt 2) ... 3) quam immensas

fluxit. Adeo, quid defendant, non intelligunt homines inepti.

Sunt alii, faciliores illi quidem in lectionibus quae e membranis ducantur, admittendis, sed iidem in Criticorum emendationibus probandis difficiles et duri. Qui cum, periculo facto, senserint[1]), se non esse eos qui in critica ratione excellere possint, in eam partem deferuntur, ut omnium locorum, qui[2]) ingenio tententur, se vindices ferant. Ac temerarios quidem confidentium ingeniorum impetus refutari, veterumque scriptorum monimenta sarta tecta conservari, quis, qui bonas literas amet, non vehementer gaudeat[3])? Verum in hoc tam salutari instituto frequentius obtrectatio, quam aequitas et veri studium, versatur. Nec obscurae sunt talis iniquitatis caussae. Nam, ut sumus homines, quanto praestabilior et magis expetenda ingenii laus est, tanto impensius[4]) ei invidemus. Illi igitur, cum facile sentiant, sese[5]), si laus omnis ingenii felicitati[6]) tribuatur, jacere, et vix honestos esse posse, statim se parant ad Criticorum inventa ratiunculis quibusdam convellenda, moliuntur, sudant, misere se torquent, ut loco depravato potius qualemcunque sensum affingant, quam felix in vero reperiendo[7]) ingenium laudent. Ex qua obloquendi libidine, incredibile dictu est, quot quam durae et contortae vitiosorum locorum interpretationes manarint; si interpretationes dicendae sunt, quae scriptorem nescio quas ineptias dicere cogant[8]). Tales vindicias, tantum aberat, ut Hemsterhusius probaret, ut[9]) illis[10]) doctam aliorum audaciam praeferret. Sed longe optimum et tutissimum censebat, medium sequi, quod tum a temeritate, tum a superstitione esset sejunctum.

Etsi vero vir magnus, usu sensuque edoctus, prae-

1) Qui ubi periculo faciundo deprehenderunt 2) ut omnium, quae 3) non gaudeat vehementerque laetetur? 4) vehementius 5) se 6) felicitati ingenii 7) inveniendo 8) cogunt 9) Talibus vindiciis Hemsterhusius ita offendebatur, ut 4) etiam *add.*

clare sciebat, Icaris non esse aptandas alas, hoc est, juvenes non temere ad Criticam adducendos esse, tamen sagacioris indolis adolescentes mature hujus artis veluti gustu quodam imbuebat. Quorum vires, ut erat acer et perspicax ingeniorum existimator, ante sic explorabat, primum, ut eos juberet cogitate meditateque legere illustrem aliquem veteris scriptoris locum, v. c. Livianam praefationem, vix imitanda arte conscriptam, et post, quid in tali loco maxime animum pepulisset[1]), quid maxime placuisset, sibi referre. Tum,
58 ubi linguae scientiam et pulcri sensum sibi probassent, in scriptore, ad talis aetatis captum accommodato, locum demonstrabat, qui vitium haberet nemini animadversum, idque investigare jubebat. Reperta corruptela, quam reperire interdum difficilius est, quam corruptis mederi, praesertim ubi mendosa scriptura tolerabilem, nec a re abhorrentem[2]) sensum efficiat; sed reperta corruptela[3]), lene et blandum ab ingenio remedium postulabat. In quo ut eos, qui nullum dum Critices usum haberent, sublevaret, ipse interdum vias quasdam, quae ferre ad verum inveniendum possent, indicabat. Si rem acu tetigisses, candide plaudebat sollertiae tuae, et acerrimum laudis stimulum adhibebat: sin minus, suam ipse emendationem promebat, ut quaerendi et conjectandi finis fieret. Hac ratione usur-
59 panda vir summus non solum discipulis suis facultatem dabat Critices cognoscendae, sed eosdem etiam consuefaciebat in legendo judicii severitatem adhibere, et semper animum, quid intelligat, quid minus, interrogare. Et miramur, ex ejus disciplina plures acutioresque Criticos, quam e cujusquam ante illum, prodiisse? Nolim singulos ambitiose commemorare. Facile, qui sint, velut propria quadam nota, intelligendi et judicandi subtilitate cognoscuntur. Unum tamen silentio praeterire non possum, germanum inprimis

1) affecisset 2) tolerabilem et a re non abh. 3) efficiat, reperta, inquam, cor.

Hemsterhusii discipulum, L. C. Valckenarium. Hic enim, quam a magistro accepit disciplinam, ante Franequerae, nunc Leidae, ita tuetur et propagat ingeniis feliciter formandis, ut, Hemsterhusio de vita sublato, nunquam defuturi sint, qui literas Hemsterhusiana ra- 60
tione colant. Hic utriusque linguae analogiam, quam vir immortalis impertiit quidem discipulis, sed literis mandare neglexit, ita quasi per manus tradit aliis, ut, etiam si nemo illam literis prodat, tamen ad seram posteritatem perventura videatur.

Quemadmodum vero aliis disciplina, sic aliis profuit salubri consilio suppeditando. Libenter et ingenue fateri solebat vir summus, P. Wesselingius, hunc sibi studiorum recte instituendorum auctorem fuisse. Is Hemsterhusio collega datus, non prius Franequeram, quam in intimam ejus amicitiam venit: quae ex illo tempore tam sancte et constanter culta est, vix ut aliud par amicorum conjunctius vixerit. Erat jam tum in Wesselingio magna et incredibili studio parta doctrinae 61
copia, sed aversus a critica ratione animus. Verum cum Hemsterhusius ei crebris sermonibus demonstrasset, nullam eruditionem, quamvis variam et copiosam, esse veram et accuratam sine critica disciplina posse, totam studiorum rationem commutavit, et post illa ipsa arte, quam ante oderat, nomen suum immortalitati commendavit.

Paullo ante de ea Critices parte, quae in depravatis corrigendis versatur, quantum satis est, disputavimus[1]). Sed ejusdem etiam artis est, veterum scriptorum obscuros sensus aperire: in quo, praeter vim judicandi, maxime cernitur illa nullis circumscripta terminis[2]) eruditio. In hac autem[3]) interpretandi ratione [illegible] io modo, non minus vulgo, quam in illa [illegible] peccatur. Saepe et Hemster- 62
husii et alio[illegible] diximus cum dicerent, scri-

1) Paullo [illegible] ea C. p., q. i. d. e. ve[illegible] erm[illegible] circumscri[illegible] 3) vero

ptorem[1]), quem quis interpretum enarrandum suscepisset, onerari iis, quae ad quemvis alium scriptorem[2]) scribi possent, explicari, quae nemo sibi explicari velit, in difficilioribus destitui lectores, res et sententias negligi, nihil nisi loquendi formulas enarrari, et ne illarum quidem notiones ad normam, quam perfectus Criticus, J. F. Gronovius dedisset, distincte et enucleate tradi, sed temere misceri et confundi. Hemsterhusius vero ipsum scriptoris argumentum amplexus, obscuriorum locorum tenebras modo ex historia et antiquitatis memoria, modo ex temporum ratione, modo ex interiore philosophia, modo ex aliis artibus dispellebat: fontes, unde quidque haustum esset, locos aliorum
63 auctorum, quos scriptor, quem tractaret, vel imitando expressisset, vel in transitu respexisset, demonstrabat: exquisitior verbi aut formulae vis si enarranda esset, non ille diversarum significationum, ut ita dicam, confinia confundebat, sed tenuissima[3]) et aliorum sensum fugientia discrimina tam perspicue accurateque[4]) definiebat, ut in his etiam geometricam elegantiam facile cognosceres.

Animadversiones, quas scripsit, habent[5]) beatam quandam et felicem rerum ubertatem. Nec tamen quicquam in illis alieni est, vel longius arcessiti. Omnia et apte et suo loco dicuntur; ut mirari subeat, tam longas animadversiones scribi potuisse. Sed talis copia facilis erat ei, qui omnes interiores Graeciae Latiique
64 recessus teneret. Ne multa: habent ejus commentarii in Aristophanem, Lucianum, Xenophontem Ephesium, Hesychium, Thomam Atticistam, alios, verissimam bene interpretandi disciplinam, qua non extat exemplum perfectius. Quo vehementius et justius dolemus, Coam Venerem, Lucianum dico, ab eo non esse absolutam, omninoque pauciora, quam exspectare par

1) auctorem 2) auctorem 3) tenuia 4) perspicua et certa ratione 5) Animadversiones ejus habent, quas scripsit om.]

Hemsterh[illegible] doctrinae fonte
enim, qu[illegible] permansisse.
Franequer[illegible] fuerint, cum saepenumero
feliciter [illegible] reperisse[2]) has duas. Pri-
mumquam [illegible] legendi meditandique studio
tione col[illegible] avelli posset, et ad ea, quae
vir imm[illegible] nobis quidem videtur, adver-
mandar[illegible] digerenda traduci. Nec
etiam s[illegible] se ad labores, praesertim
posterit[illegible] liquida illa meditandi voluptas
Qu[illegible] ardiorem. Deinde cum nihil,
fuit sa[illegible] expletum esset, a se exire
fateri [illegible] tatis, quam aetatis suae, du-
studio[illegible] est, ut fere solent excellentis-
Hems[illegible] quandam calumniam sui, ut,
quam [illegible] curae et studii, tamen nihil
tempo[illegible] Plinius de Protogene, pictore,
par [illegible] *intentione minor erat fertilitas.*
Wes[illegible] quamcunque rem tractandam
copia [illegible] re, et cum pulvisculo exhaurire
cum [illegible] sthac idem agere institueret,
set, [illegible] praereptam fateretur[5]). Qui-
esse [illegible] ae suae, fidissimo ceteroquin
totan[illegible] legisset, audivissetve, custodi,
arte, [illegible] quiddam, quod eodem per-
comm[illegible] librum suppeditaret.
Po[illegible] aciano ornando nimis cuncta-
vatis [illegible] timus et quaesumus, ut ejus
tavim[illegible] cum alterius[7]), qui post ad
scripto[illegible] dum accedere ausus est[8]),
vim j[illegible] rofecto, illum cunctando rem
scripta [illegible] do perdidisse.
tandi [illegible] m et tot annorum fructus
quam [illegible]
husii et [illegible]

1) [illegible] fuerint, saepe numero quaeri
i. d. c. [illegible] risse 3) majorem habens
[illegible] tis, rationem 4) studebat
[illegible] 7) aliorum 8) ausi sunt

67 si minus publice apparuit, non tamen icirco[1]) vel
exiguus esse, vel periisse existimandus est. Nam vix
ullus sive Graecus sive Latinus scriptor est, in cujus
margine non tales emendationes, quales a principe
Criticorum proficisci par erat[2]), notarit. Pleni sunt
castigationum, ut paucorum recensione defungar[3]), Ari-
stophanes, Oratores Attici, Theocritus, Apollonius
Rhodius, Harpocration: pleni ex poëtis Latinis, Pro-
pertius, Manilius, Valerius Flaccus. Hinc igitur prae-
sidia, hinc ornamenta editionibus a se curandis pe-
tant Critices studiosi. Neque verendum est, ne talis
thesaurus in dominos literarum rudes incidat, aut
dissipatus pereat. Adhuc illum integrum servat Fran-
ciscus Hemsterhusius, unus ex tribus filiis superstes,
68 paterni ingenii, animi, et oris imago, qui philosophiam
et mathematicas artes cum antiquitatis eruditae[4]) scien-
tia ita conjunxit, ut, qua laude magis excellat, diffi-
cile sit existimare. Sed idem inusitata liberalitate
totum illum thesaurum Bibliothecae publicae Leidensi,
post fata sua, donare constituit, jam nunc fidem suam
per me omnibus ita astringens, ut haec publica vo-
luntatis declaratio testamenti vim habere possit. Sic
facere decebat filium, qui nobis patrem cum aliis vir-
tutibus, tum animi magnitudine reddit.

Satis multa de Hemsterhusii ingenio et doctrina di-
ximus. Nunc animum contemplemur, utrique facultati
vel parem, vel superiorem. Nec alienum est, qui
69 Critici nostri animus et mores fuerint, quaerere, prae-
sertim cum de Criticorum moribus ea inveteraverit
opinio, ut nullum eruditorum genus ferocius, trucu-
lentius, magisque contentiosum habeatur. Equidem
negare non possum, tales et olim fuisse, et fortasse[5]) etiam
nunc esse. Addo etiam, ridiculas istorum pugnas de
verbis et parvi momenti rebus Criticam non leviter in-
famasse. Veruntamen quis tam iniquus judex est, ut

1) idcirco 2) proficisci debebant 3) ut paucos tantum nominem 4) eruditae antiquitatis 5) forte

hominum vitium ad artis contemtionem[1]) trahat?
Nisi vero Jurisprudentia contemnenda est[2]), quod in-
ter Jurisconsultos rabulae, aut Medicina, quod inter
Medicos circulatores reperiuntur. Nolim hujus opi-
nionis levitatem cum pari conjunctam iniquitate, plu-
ribus[3]) verbis refellere. Sunt Hemsterhusii mores
optima Criticorum apologia. Cujus enim famam et exi- 70
stimationem ille unquam scriptis suis laesit? Cujus
dissensionem[4]), in tanto doctrinae fastigio, non facile
ac leniter tulit? Ne tum quidem, cum res et locus po-
stularent, superbiam maximis meritis quaesitam sum-
sit[5]). Quid? tantum abfuit[6]), ut aliorum errores
exagitaret, ut stultos etiam patientius ferret, quam
necesse videretur. Erat Theologus[7]), qui saepe in cir-
culis, ipso praesente, Pindaros, Sophocles et Demosthe-
nes, quos nunquam legerat, loqueretur, eosque velut
in lance positos modo tolleret judicio suo, modo de-
primeret, omninoque, ut in Latinorum proverbio est,
spectante Roscio, gestum in scena ageret[8]). Cum
Joannes Albertus, et[9]) ceteri, qui aderant, intentis in
Hemsterhusium oculis[10]) exspectarent, ut hominis va-
nitatem et impudentiam comprimeret[11]), ille ne verbum 71
quidem. Cur enim, dicebat, hunc minus patiar in-
genio suo frui, quam alios, coram me et Schultensio,
in pari inscitia, de pulpitis jactantes Graecarum et Orien-
talium scientiam literarum[12])?

Sed non est, quod magnopere miremur aut alio-
rum intolerabilem fastum et superbiam, aut hujus ama-
bilem humanitatem. Illi enim[13]) ex his studiis nul-
lum, nisi eruditionis, fructum petunt: cujus vis quae
potest esse in animum et mores? Hic non unam erudi-
tionem, sed inprimis vitae et morum elegantiam, omni-

1) contemtum 2) contemni debet 3) levitatem et iniquitatem pluribus 4) dissensum 5) sumebat 6) aberat 7) Theologus *om.* 8) omninoque — in scena ageret *om.* 9) Ioannes Albertus, et *om.* 10) intentis in eum oculis 11) ut stolidam hominis vanitatem comprimeret 12) quam concionatores sacros, qui coram me — inscitia iactant Gr. et Or. sc. literarum? 13) Nam illi

noque veram sapientiam inde sibi hauriendam ducebat. Ac morum quidem venustas non solum per ejus
72 libros fusa est, sed etiam in sermonibus, omnibusque vitae actionibus ita lucebat, ut non tam sibi et Musis vixisse, quam inter fortunatos beatosque[1]) homines aetatem egisse videretur. Sermo familiaris etsi tam accuratus et eruditus erat, ut meditatum diceres, tamen nihil habebat affectationis molestae. Immo haec gravitas temperabatur incredibili humanitatis festivitatisque condimento. Nam et ipse naturae vi abundabat sale atque urbanitate[2]), et praeterea omnem leporum et facetiarum florem ex antiquis et novis scriptoribus libarat. Itaque vix alium ex eruditorum ordine vidimus, cujus consuetudo a principibus etiam viris impensius[3]) expeteretur. Non habet patria proceres illustriores, prudentiores, et bonis artibus ad omnem humanitatem
73 magis excultos, quam fratres, Guilielmum et Carolum Bentinckios. Atqui illi fateri et prae se ferre non dubitant, se nunquam, nisi meliores aliqua parte et doctiores, ab Hemsterhusio discessisse. Ac nescio, majorine gloriae sit Hemsterhusio, Bentinckiis placuisse, an Bentinckiis, Hemsterhusii virtutes intellexisse.

Animus ejus erat, qualem esse oportebat[4]) tot sapientum praeceptis conformatum[5]), unius verae et solidae virtutis admirator, contemtor rerum fluxarum et humilium. Roboris quantum in eo fuerit, hoc documento cognoscere licet. Venerant ad eum Franequeram nobilissimi e primaria gente Wassenaria ho-
74 spites, biduum hilare sumturi. Cum omnes accubuissent, animis ad laetitiam remissis, ecce, literis fit certior, filium summae spei, Jacobum, qui sibi decus ex militia navali petebat, procul a patria morte immatura[6]) periisse. Quid ille? Vultu nihil mutato

1) et beatos 2) ipse sale atque urbanitate abundabat [naturae vi *om.*[3) vehementius 4) qualis esse debebat 5) conformatus 6) immatura morte

